ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

2049

திருமங்கையாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெரிய திருமொழி.

௪, ௫, ௬, ௭ பத்துக்கள்.

இந்த க்ரந்தம்

பரமகாருணிகரான பெரியவாசசான்பிள்ளை யருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநத்துடனும்,

அப்பு அரும்பதத்துடனும்,

உரையுடனும்,

தர்க்க தீர்த்தரான ஸ்ரீமான்

சிங்கப்பெருமாள்கோவில்-மாடபூசி-ராமாநுஜாசார்யராலும்,

ஸ்ரீமான் புதுப்பட்டு-திருவேங்கடாசார்யராலும்,

நாநாதேசாந்த்ர அநேக கோசங்களின் ஸஹாயத்தினல்

பரிசோதிப்பிக்கப்பட்டு,

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்,

பராங்குச திருவவதாராதி ௫௦௪௦-வது ஸம்வத்ஸரமான

ஸௌம்யஸம்வத்ஸரத்தில்

காஞ்சீபுரம்.

ஸ்ரீஜீநாசார்ய அச்சுக்கூடத்தில்,

அச்சிட்டு ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

1909.

விஜயதேதராம்.

http://acharya.org

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்து முதல் திருமொழி

கறவா ப்ரவேசம்.

வ்யா.—(கறவாவித்யாதி). கீழே ஸம்பந்த ஜ்ஞாநம்பிறக்கையாலே கைங்கர்யலாபத்துக்குக் கூப்பிட்டார்; நீரிங்ஙனேகிடந்து படுகிற தென், உமக்கு எல்லாம் பெறுகைக்கு உறுப்பாகவன்றோ நாமிவ்வோ விடங்களிலே நிற்கிறதென்று உகந்தருளின நிலங்களில் நிலையைக் காட்ட, இவரும் எல்லாம் பெற்றாராய், க்ருதார்த்தராகிறார்.

அரு.—கறவாமட நாகின்ப்ரவேசம்.—(கீழே) என்றது- (க) *பெடையடர்த்தவிலும் - *(உ) கிடந்தநம்பியிலும், என்றபடி. (கூப்பிட்டார்) என்றது - இத்திருமொழியில் முதலிரண்டு பாட்டால் கூப்பிட்டாரென்கை. (உகந்தருளின நிலங்களிலே) என்றதுக்கு முன்னே, மூன்றாம்பாட்டிலே என்று கூட்டுவது. ஆகக் கீழிரண்டு திருமொழிகளிலும், திருமந்த்ரத்தை யநுஸந்தித்துத் திருவடிகளிலே சரணம் புகுருகையாலே, கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை தலையெடுத்து, கூப்பிட்ட கூப்பீடுக்கு ஸமாதாநம்பண்ண, ஸமாஹிதராகிறாரென்று ஸங்கதி சொல்லிற்றாய்த்து. ... ... *

மூ.—கறவாமடநாகு தன் கன்றுள்ளினைப்போல்
மறவாதடியேனுன்னையே யழைக்கின்றேன்
நறவார்பொழில்சூழ் நறையூர்நின்றநம்பி
பிறவாமையெனைப்பணி யெந்தைபிரானே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கறவா மடம்	பால்கறக்கப்பெறாத ப(மு)வ்யமான	நறவுஆர் பொழில்சூழ்	தேன்மிக்கிருந்துள்ள சோலைகள் சூழ்ந்த
நாகு	பசுவை [னது	நறையூர்	திருநறையூரில்
தன்கன்று உள்ளினைப் போல்	தன்னுடைய கன்றை நினைக்குமாபோலே [னான்	நின்ற	எழுந்தருளியிருக்கிற
அடியேன்	உனக்கு சேஷபூதனை	நம்பி	கல்யாணகுண பூர்ணனே!
மறவாது	விஸ்ம்ருதியில்லாமல்	எந்தை	எனக்குப் பிதாவாய்
உன்னையே	ஸ்வாமியான உன்னையே எப்போதும் (சொல்லி)	பிரானே	உபகாரகனானவனே!
		எனை	என்னை
		பிறவாமை	(இனிஸம்ஸாரத்தில்) பிறவாதபடி
அழைக்கின்றேன்	கூப்பிடாநின்றேன்;	பணி	செய்தருளவேணும்.

(க) ௬-௧. (உ) ௬-௧0.

http://acharya.org

அவ.—அநுபவ விரோதியான ஸம்ஸார ஸம்பந்தத்தைக் கழித்தருள வேணுமென்கிறார். ... ... *

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (கறவாவித்யாதி) கறக்கப்பெறாத நாகினுடைய கன்று தன்தாயை நினைக்குமாபோலே. கறவாமடநாகானது, தன்கன்றையுள்ளினாப்போலே, என்று சொல்லநினைத்து, அர்த்தத்துக்குச் சேராமையாலே மிடிபட்டார் பிள்ளையமுதனார்; அது தான் - அபக்ஷதர்மமாமிறே; ஆகையாலே, பட்டாருளிச்செய்யும்படி - கறவாமடநாகை, தன்கன்றுள்ளினாப்போலே என்று. கறக்கப்பெறாமையாலே, முலைக்கடுப்பால் வந்த நோவுண்டிறே அதுக்கு; அத்தாலே, அவனுடைய ஆற்றாமையெல்லாம் தோற்றுமிறே. (தன்கன்றுள்ளினாற்போல்) என்கையாலே, முலையுண்ணப் பெறாமையால் வந்த நாக்கொட்டுதல் தோற்றுமிறே; அத்தாலே, இத்தலையிலாற்றாமை யெல்லாம் தோற்றுமிறே. கறக்கப்பெறாத நாகினுடைய கன்று, தன்தாயை நினைக்குமாபோலே. (மறவாது) மறக்கைக்கு ஸம்பாவனையுள்ள ஸம்ஸாரத்தே யிருந்தே மறவாதே அநந்யார்ஹனான நான், ஸ்வாமியான உன்னையே சொல்லிக் கூப்பிடாநின்றேன்.

(நறவாரித்யாதி) தேன்மிக்கிருந்துள்ள பொழிலாலே சூழப்பட்ட நறையூரிலே வந்துநிற்கிற கல்யாணகுண பூர்ணனானவனே! (பிறவாமை) பிறக்கை மறப்போடே வ்யாப்தமாயாய்த் திருப்பது. அந்த மறப்பு வருகைக்கீடான பிறப்பு பிறவாமையை நான் பெறும்படி பண்ணி யருளவேணும். (எந்தைபிரானே) கடவ நீயே என்னுடைய விரோதியைப் போக்காவிட்டால், வேறுசிலர் கடவாருண்டோ? நீயே நினைத்துக் கார்யம் செய்யில் உளேனாய், இல்லையாகில் இல்லையாம்படி அநந்ய கதியாயிருக்கிற நான், ஸ்வாமியான உன்னையே நினைத்துக் கூப்பிடாநின்றேன். என்னுடைய விரோதியை நீயே போக்காவிட்டால், வேறுசிலர் போக்குவாருண்டோ? ... (க)

அரு. — முதற்பாட்டுக்கவதாரிகை யருளிச்செய்கிறார் (அநுபவேத்யாதி).

சப்தார்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் (கறக்கவித்யாதி). (தாயை) என்றது - அர்த்தஸித்தார்த்தம். யதாஸ்ருதத்தில் விரோதத்தைக் காட்டிக் கொண்டு, உக்தார்த்தத்துக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (கறவா வித்யாதி வாக்ய சதுஷ்டயத்தாலே). (அபக்ஷதர்மம்) என்றது - ஆழ்வாருக்கு மெய்

பெருமானுக்கும் தாயாகையும் சன்றாகையும் கூடாதென்கை. இரண்டு தலைக்கும் ஆற்றாமை வேண்டுகையாலே, அதுக்கு உறுப்பாக, "கறவா" என்றும், "தன்" என்றும் விசேஷித்தா ரென்றருளிச்செய்கிறார் (கறக்க வித்யாதி வாக்ய சதுஷ்டயத்தாலே). "மறவாது" என்றதுக்கு நினைத்துக் கொண்டே என்று சப்தார்த்தம் ஸ்ப்புரிக்கும்படி, கீழ்ச்சொன்ன சப்தார்த்தந்தன்னை மீளவு மருளிச்செய்து அந்வயிக்கிறார் (கறக்கப் பெறுதவித்யாதி). நினைத்துக்கொண்டே என்று சொல்லவொண்ணாதோ? "மறவாது" என்றதுக்கு ப்ரயோஜந மென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மறக்கைக்கித்யாதி).

பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்த தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (நீயே யித்யாதி). ... ... (௧)

மூ.—வற்று முது நீரொடு மால்வரை யேழும்
துற்றாக முன் துற்றிய தொல்புகழோனே
அற்றே னடியே னுன்னையே யழைக்கின்றேன்
பெற்றே னருள் தந்திடு மெந்தை பிரானே. (௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வற்று	வடியாத	அற்றேன்	உனக்கே அநந்யார்ஹனாய்த் தீர்ந்த,
முதுநீரொடு	ஸமுத்ரத்தோடுகூட	அடியேன் உன்னையே அழைக்கின்றேன்,	
மால்	பெரிய [ளையும்		
வரைஏழும்	ஸப்தகுல பர்வதங்க		
முன்	முன்னே	பெற்றேன்	இப்பெரும்பேற்றை லபித்தேன்,
துற்றாக	ஒருபிடியாக		
துற்றிய	(வாரி) விழுங்கின	அருள்	(தேவரீருடைய) க்ருபையை
தொல்	அநாதியான [னே		
புகழோனே	கீர்த்தியை யுடையவ	தந்திடும்	(என்விஷயத்தில்) பண்ணியருள வேணும். (௨)
எந்தைபிரானே!			

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (வற்றுமுது நீரித்யாதி) இதுதான் மிகையன்றோ, ப்ரளயங்கொண்ட பூமியை நீ எடுத்தது ஆர்கூப்பிட. நீயறிந்த ஆபத்தும் விலக்காமையுமன்றோ வேண்டுவது உனக்கு ரக்ஷிக்கைக்கு. ப்ரளயம்கொண்ட பூமி ஆழ்ந்த வித்தனையல்லது, "என்னை எடுக்கவேணும்" என்றதோ? (வற்றுமுதுநீர்)வற்றாத ஜலத்தையுடைத்தான ஸமுத்ரஜலத்தோடே கூட குலபர்வதங்களேழையும், அதுக்காஶ்ரயமான பூமியையும், ஓரவதாரத்துக்(ஶ்ருஜாவக)மாக அமுதுசெய்து, இப்

http://acharya.org

படி பழையதாக நீ ஆர்ஜித்தகுணங்களை, நான் கூப்பிட அரைக்ஷணம் தாழ்த்து இழக்கவிடுறே புருகிறுய்.

ப்ரளயத்தி லகப்பட்ட பூமியிற் காட்டில், இவர்க்குண்டான வாசி - அவன் பக்கலிலே வ்யவஸிதனுகையும், வ்வஸநப ந்தரய யுமாரு கையும், அநந்யகதிகளாகக் கூப்பிடுகையும். (பெற்றேன்) ஆபந்நனை போதாக என்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கு, நான் நாலடி யிட நடேட்டாதே உன்னையே சொல்லிக் கூப்பிடுகையாகிற இப்பேறுபெற்றேன். (அருள்தந்திடும்) இனி உன்னுடைய அருளுக்குத் தண்ணீர்த்துரும்பில்லையிறே. நாம் எல்லாம் செய்வோமாக விருக்கச்செய்தே, நீ ஒட்டு கிறிலே யென்னவேண்டாவே. நான் கைவாங்கினேன். அருள்தந்திடு எனக்கு என் குலநாதனே! ... ... (உ)

அந‍ — இரண்டாம்பாட்டு. (வற்றுவித்யாதி) ஸங்கதியைக்காட்டி யருளுகிறுர் (இததானித்யாதி வாக்ய சதுஷ்டயத்தாலே). (இததான்) கீழில் பாட்டில் கூப்பிடுகைதான். "ஏழும்" என்ற ச(ஹ)காரார்த்தம் (பூமியையும்) என்றது. "தற்று" என்றதினர்த்தம்- (அவதாநம்). (அவதாநமாக)- ஒருபிடியாக வென்றபடி.

இப்படி அவனுக்குத் தம்முடைய கூப்பீடு மிகையென்றிருந்தாராகில், மீளவும் "உன்னையே யழைக்கின்றேன்" என்கிற தென்னென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (ப்ரளயத்திலித்யாதி). வாசிதானென்னென்ன (அவனித்யாதி). "அற்றேன்" என்றதினர்த்தம் (வ்யவஸிதனுகையும்) என்றது. தசேதகோபாயத்வாத்யவஸாயத்தை யுடையனுகையு மென்றபடி. அத்யாஸ்ருதமான இப்பதத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிருர் (ஆபந்நனை வித்யாதி). "பெற்றேன்" என்றத்தை - ஸாதகமாக்கி அருள்தரச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன; அருளுகிருர் (இனியித்யாதி). விவரணம் (நாமித்யாதி). (உ).

ரூ.— தாரேன் பிறர்க்குன் னருளென்னிடை வைத்தாய்
ஆரேனதுவே பருகிக் களிக்கின்றேன்
காரேய் கடலே மலையே திருக்கோட்டி
யூரே உகந்தாயை உகந்தேனடியேனே (ஈ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உன் அருள்	உன்னுடைய க்ருபையை	அடியேன்	அடியேனிடத்திலே
என்னிடை	என் விஷயத்தில்	உகந்து	ப்ரீதிபண்ணி (அதிரு
வைத்தாய்	பண்ணியருளினுய்,	கார்ஏய்	மேகங்கள் படிந்திருக்கிற
பிறர்க்கு	அயலார்க்கு		
தாரேன்	(அவ்வருளைக்) கொடுக்கமாட்டேன்,	கடலே	திருப்பாற்கடலையும்
		மலையே	திருமலையையும்

கடுக

http://acharya.org

திருக்கோட்டியூரே	திருக்கோட்டி யூரை யுமே	பருகி	அநுபவித்து
உகந்தாய்	(வாஸார்த்தமாக) ப்ரீதிபண்ணி யருளி னாய்;	ஆரேன்	த்ருப்தி யடையாதவனாய்க்கொண்டு,
		களிக்கின்றேன்	(அவ்வருளையேபருகி) ஸந்தோஷியா நின்றேன். (௩)
அதையே	அந்த அருளையே		

வ்யா. — மூன்றும்பாட்டு. (தாரேன் பிறர்க்கித்யாதி) வேறொருவர்க்குக் கொடேன். தேவருடைய ப்ரஸாதத்தை வேறொருவர்க்கு விட்டுக்கொடேன். இவர்கொடாதே யொழிகையாவது என்னென்றால்,† விஷயஸௌசகமான உக்தியிருக்கிறபடி. உன்னுடைய கண்ணழிவற்ற க்ருபையை என்பக்கலிலே வைத்தாய். (ஆரேனதுவே பருகி) உன்னுடைய க்ருபையை புஜித்து பர்யாப்தனு யிருக்கையன்றிக்கே, மேன்மேலென அபிநிவிஷ்டனாய்க்கொண்டு உன்னுடைய க்ருபையை புஜித்து அதனால் வந்த ஹர்ஷத்தாலே செருக்கி யமாதிகள் தலையிலே அடியிட்டுத் திரியும்படி யானேன்.

(காரேயித்யாதி) என்னை உகந்துவந்த உன்னை, நானுகந்து. மேகங்களாலே நெருங்கியிருந்துள்ள. (கடலே மலையே திருக்கோட்டியூரே யுகந்தாயை) ஸௌபரி, பலவடிவுகொண்டாப்போலே அநேகம் வடிவுகொண்டு, அவ்வோவிடங்கள்தோறும் இனி இதுக்கு அவ்வருகில்லை என்னும்படி வர்த்தியாநின்றான்.... ... ... (௩)

அரு.—மூன்றும்பாட்டு. (தாரேனித்யாதி) "அருள் தந்திடும்" என்னவே திருப்பாற்கடலுள் கிடந்ததும், திருமலையில் நின்றதும், திருக்கோட்டியூரில் வந்ததும் உமக்காக வன்றோவென்ன; அத்தால்வந்தஹர்ஷத்தாலே களித்து, இனி எமக்கொழிய பிறர்க்கிந்தவருளைக் கொடேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறார் என்று ஸங்கதி.

ப்ரயோஜநாந்தரபரரும் வந்து வணங்கும்படியான ஸர்வ ஸௌலப்யத்தாலே எங்குமிருக்க, இவர் கொடாதொழிகை யாவதென் என்னும் ப்ரஶ்நத்தை அநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (இவரித்யாதி). (விஷயஸௌசகமான) என்றது - நானே விஷயமுன்னருளுக்கு; வேறு விஷயம் கிடையாதென்னு மர்த்தத்தைச் சொன்னவென்கை. "அதுவே பருகி ஆரேன்" என்றும், "அதுவே பருகிக் களிக்கின்றேன்" என்றும் உபயத்ர அந்வயித்தருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதி).

"உகந்து, உகந்தாயை" என்று, அடியேனுக்கு உகந்து வர்த்திக்கிறா

† (பா) ஹர்ஷஸூசமான.

http://acharya.org

வென்று அந்வயித்துத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (என்னை யித்யாதி). "கடலே" "மலையே" "ஊரே" என்ற அவதா(தா)ரணங்களுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸௌபரிஇத்யாதி). ... ... (ங)

மூ — புள்வாய்பிளந்த புனிதா வென்றழைக்க
உள்ளே நின்றென் னுள்ளம் குளிருமொருவா
கள்வா கடல்மல்லைக் கிடந்த கரும்பே
வள்ளாலுன்னை யெங்ஙனம் நான் மறக்கேனே. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புள வாய்	பக்ஷியாகிய ப(வ)கா ஸுரனுடைய வாயை	கள்வா	அறியவொண்ணாத (ஸ்வபாவத்தையுடைய)வனே!
பிளந்த	கிழித்துப்போகட்ட	கடல்மல்லை	திருக்கடல் மல்லையில்
புனிதா	பரிசுத்தனே!	கிடந்த	பள்ளிகொண்டிருக்கிற
என்று அழைக்க	என்று (நான்) கூப்பிடாநிற்க,	கரும்பே	போக்யபூதனே!
உள்ளேநின்று	என் ஹ்ருதயத்திலேயிருந்து	வள்ளால்	உதாரனே
என்உள்ளம்	என்மநஸ்ஸு	உன்னை	உன்னை
குளிரும்	குளிரும்(தாபமாறும்)படியா யிருக்கிற	நான்	நான்
ஒருவா	அத்விதீயனே!	எங்ஙனம்	எந்த உபாயத்தினால்
		மறக்கேன்	மறக்க சக்தனாகிறேன்? (ஒருநாளும் மறவேன்). (ச)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (புள்வாய்பிளந்த) பகாஸுரனுடைய வாயைக் கிழித்து, ஆஶ்ரிதவிரோதியை, ஆளிட்டு அந்திதொழாதே, தானே கைதொட்டுப் போக்கினனென்னும் சுத்தியை யுடையனாயிருக்கிறபடி. (புள்வாய்பிளந்த புனிதா) என்றுய்த்து இவர் கூப்பிட்டது. பின்னை அவன் செய்ததென்னென்னில்; (உள்ளேநின்று) புறப்பட்டுவந்து தோற்ற இவர்க்குப் பற்றுதென்று பார்த்து, ஹ்ருதயத்திலேநின்று, கமர் பிளந்திடமெங்கும் வவ்வலிடும்படி பண்ணினானாய்த்து.

(கள்வா) ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் இவன் செய்யுமவை பரிச்சேதிக்கப் போகாதாய்த்து. (கடல்மல்லைக்கிடந்த கரும்பே) திருக்கடல் மல்லையிலே வந்து சாய்ந்தருளின பரமரஸிகனே! "கரும்பே" என்கிறது - கைதொட்டு நெருக்குதலால் வரும் செவ்வியழிகை யின்றிக்

http://acharya.org

கே யிருக்கை. (வள்ளால்) (க) "తేస్యక ఆత్మా వివృణుతే తనూంస్వామ్ - தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம் ஸ்வாம்" என்கிறபடியே, தன்னுடைய வடிவழகை முற்றாட்டாக ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணினபடி. (உன்னை எங்ஙனம் நான் மறக்கேனே) மஹோபகாரகனுயிருக்கிற உன்னை, உன்னாலே உபகாரம் கொண்டிருக்கிற நான், எத்தைச்சொல்லி மறப்பது. ... ... (ச)

அந.—நாலாம்பாட்டு. (புள்ளித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில்-உகப்பு தலை மண்டையிட்டபடி சொல்லிற்று; அது தெருட்டி மறக்கத்தேட, மறவாதபடி உள்ளே புகுந்து வலிக்கையாலே மறக்க விரகில்லை என்கிறார் என்று ஸங்கதி.

மேலுக்கவதாரிகை (புள்வாயித்யாதி) (புறப்பட்டு) புறம்பே யிருந்து என்றபடி.

(ரஸிகன்) என்றது - ரஸ: அஸ்யாஸ் தீதி என்கிற மதுப்பின் மேலே க(ந்)ப்ரத்யயமாய் ரஸவானென்றபடி. பாலே என்றதே, "கரும்பே" என்றதுக்குத்தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (கரும்பித்யாதி). கைபட்டால் திரிஞ்சுபோமே பாலாகிலென்று கருத்து.... ... ... (ச)

மூ.—வில்லேர்நுதல் வேல் நெடுங்கண்ணியும் நீயும்
கல்லார் கடுங்கானம் திரிந்த களிறே
நல்லாய் நரநாரணனே யெங்கள்நம்பி
சொல்லாயுன்னை யான்வணங்கித் தொழுமாறே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கல்ஆர்	கற்கள் நிறைந்ததாய்	திரிந்த	ஸஞ்சரித்த
கடும்	(துஷ்ட ம்ருகங்களினுல்) அதிக்ரூரமாயிருக்கிற	களிறே	மத்தகஜமே!
கானம்	காட்டிலே,	நல்லாய்	ஆச்ரிதவாத்ஸல்யமாகிற நன்மையுடையவனே!
வில்ஏர்	தநுஸ்ஸோடொத்த	நரநாரணனே	(ப்ரஜைகளுக்காக) நரநாராயணுவதாரம் பண்ணினவனே!
நுதல்	நெற்றியையும்		
வேல்	வேல்போன்றதாய்		
நெடு	நீண்டுமிருக்கிற		
கண்ணியும்	கண்களையுமுடையவளான பிராட்டியும்	எங்கள்	எங்களுடைய (குறை தீரும்படியான)
நீயும்	அவளுக்கு வல்லபனை நீயுமாக	நம்பி	பூர்ணனே!
		உன்னை	ஸர்வஸ்வாமியான உன்னை

(க) கடோப-க-உ-உந.

யான் வணங்கி	சேஷபூதனன நான் திருவடிகளிலே விழுந்து	தொழும்ஆறு ஆஶ்ரயிக்கும் ப்ரகாரத்தை சொல்லாய் அருளிச்செய்ய வேணும். (௫)

வ்யா. — அஞ்சாம்பாட்டு. (வில்லோர்நுதலித்யாதி) வில்லோடொத்த நுதலையும், வேலோடொத்த கண்களையுடையளுமாய், உனக்குங்கூட ஆகர்ஷகமான ஸௌந்தர்யத்தை யுடைய பெரியபிராட்டியாரும், அவள்தானும் கூடத் துணுக்குத் துணுக்கென்னும்படியான ஸௌகுமார்யத்தையுடைய நீயும், துஷ்டஸத்வ ப்ரசுரமாய், ஸஞ்சாரயோக்யதையில்லாத காட்டிலே, ஒருகளித்த ஆனை, பிடியோடேகூட ஸ்வைரமாக ஸஞ்சரிக்குமாபோலே, (க) * ஆள்பார்த்துழிதருவானையக்கொண்டு திரிந்தவன்.

(நல்லாய்) ப்ரஜைகள் விஷயத்தில், அவர்கள் தங்களில் காட்டிலும் வத்ஸலனுயிருக்குமவனே!. (நாராணனே) ஸ்தநந்தய ப்ரஜைக்காகக் குடிநீர் குடிக்கும் தாயைப்போலே, இவர்களுக்காகத் தபஸ்ஸுபண்ணுமவனே! (எங்கள் நம்பி) குறைவாளரான எங்கள் குறையை †நிரப்புகைக்கீடான பௌஷ்கல்யத்தை யுடையவனே! (சொல்லாய்) "உன்னுடைய கைங்கர்யத்துக்கு விரோதிகளை நானே போக்கித்தருகிறேன், அஞ்சாதே கொள்," என்று (உ) "மாஶுச:- மாசுச:" என்றுப்போலே ஒருவார்த்தை யருளிச்செய்யவேணும். (ங) "ஸர்வபூதேப்யோ அபயம் ததாமி-ஸர்வபூதேப்ய: அபயம் ததாமி" என்றுப்போலே யிருப்பதொரு வார்த்தை அருளிச்செய்யவேணும். ... ... (௫)

அரு. — அஞ்சாம்பாட்டு. (வில்லோரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் மறக்க விரகில்லாதபடி அநுபவித்தபடி யருளிச்செய்தார்; அவ்வநுபவ ஜநித ப்ரீதியால் கைங்கர்யம் பண்ணும் விரகை எக்னகருளிச் செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறு ரிங்கென்று ஸங்கதி.

"கடும்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (துஷ்ட ஸத்வப்ரசுரமாய்) என்றது. "கல்லார்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஸஞ்சாரேத்யாதி).

(அவர்கள் தங்களில் காட்டில்) ப்ரஜைகளுடைய மாதாபிதாக்களைக் காட்டில் என்றபடி. (தபஸ்ஸாவது) சிஷ்யாசார்யக்ரம மநுஷ்டிக்கை.

மூ.—பனியேய் பரங்குன்றின் பவளத்திரளே
முனியே திருமூழிக்களத்து விளக்கே

(க) ச-திரு-௬0. (உ) கீ-கஅ-௬௬. (ங) ரா-யு-கஅ-ஙங.
† (பா) போக்குகைக்கீடான.

இனியாய தொண்டரோம் பருகின்னமுதாய
கனியே உன்னைக்கண்டு கொண்டுய்ந்தொழிந்தேனே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பனியேய்	பனியினால்ப்ரசுரமாய்	விளக்கே	ஸ்வயம்ப்ரகாசனே!
பரம்	ஶ்ரேஷ்டமாயிருந்துள்ள	இனியாய	போக்யபூதனே!
குன்றின்	ஹிமவத் பர்வதத்திலுள்ள திருப்பிரிதியிலெழுந்தருளியிருக்கிற	தொண்டரோம்	அடிமைபூண்ட நாங்கள்
பவளம் திரளே	பவளக்கொடியின் திரள்போல் ஸுந்தரனானவனே!	பருகு	பானம்பண்ணுகைக்கு யோக்யமாய்
முனியே	(ஆஶ்ரிதருடைய ஹிதத்தைச்)சிந்திக்குமவனே!	இன் அமுதாய	மதுரமான அம்ருதம் போன்றவனே!
திருமூழிக்களத்து	திருமூழிக்களமென்னும் திவ்யதேசத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற	கனியே	பழுத்த பழம்போன்றவனே,
		உன்னை	இப்படிப்பட்ட உன்னை
		கண்டுகொண்டு	ஸாக்ஷாத்கரித்து
		உய்ந்தொழிந்தேன்	உஜ்ஜீவிக்கப்பெற்றேன். (௬)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (பனியேய்பரங்குன்றித்யாதி) பனி மிக்கிருந்துள்ள ஹிமவானில் திருப்பிரிதியிலே, ஸர்வைஸ்ஸ்ப்ருஹணீயனாய்க்கொண்டு ஸந்நிஹிதனானவனே! (முனியே) இச்சேதநர் அறியாதிருக்கச் செய்தே எப்போதுமொக்க இவர்களுக்கு ஹிதத்தை அநுஸந்திக்குமவனே; (திருமூழிக்களத்து விளக்கே) திருமூழிக்களத்திலே வந்து உன்னுடைய ஸ்வரூப ரூப குணங்களுக்கு நீயே ப்ரகாசகனாய்க்கொண்டு நிற்கிறவனே!

(இனியாய்)இனிமைக்கு ப்ரகாசத்தைப் பண்ணுகையன்றிக்கே, இனிமை தானாயிருக்கை. (தொண்டரோம்பருகு) என்று, தேவர்கள் பருகும் அம்ருதம்போலன்றிக்கே,கைங்கர்ய ருசியுடையராயிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பருகும் அம்ருதமாய்,அப்போதே எடுத்து நுகரலாம்படி கனிபோலே யிருக்கிறவனே! (உன்னைக் கண்டுகொண்டு) காணப்பெறாமையாலே (௧) "[illegible]- அஸந்நேவ" என்கிறபடியே உருமாய்ந்த நான் கண்டு உஜ்ஜீவிக்கப் பெற்றேன். ... ... (௬)

(௧) தை-ஆ-௬-௧.

http://acharya.org

அரு.—ஆறும்பாட்டு. (பனியித்யாதி) "சொல்லாய்" என்றுநின்றீர், வடதிசைக்கு ‡அளவான திருப்பிரிதி தடக்கமாகவந்து நிற்க, (க) "[illegible] - ஸ்ரீரங்காக்ர இதஸ்ஸ்திதி:" என்னுமாபோலே பலவிடங்களி லிருப்பது அடிமைகொள்ளவே யன்றோவென்ன; அப்படியாமென்று சொல்லி ஹ்ருஷ்டராகிறார் என்று ஸங்கதி.

†பனியென்று சொல்லும்படியாய், ஶ்ரேஷ்டமான பர்வதமென்றருளிச்செய்கிறார் (பனியித்யாதி). (சேதநர்) என்றவநந்தரம் "ஹிதத்தை" என்று சேஷம். ... ... (சு)

மூ.—கதியேலில்லை நின்னருளல்ல தெனக்கு
நிதியே திருநீர்மலை நித்திலத்தொத்தே
பதியே பரவித்தொழும் தொண்டர் தமக்குக்
கதியே உன்னைக்கண்டு கொண்டுய்ந்தொழிந்தேனே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நின் அருள் அல்லது	உன்னுடைய க்ருபையொழிய	தொத்தே	மாலைபோன்றவனே!
எனக்கு	எனக்கு	பதியே	(ஆஶ்ரிதர்க்கு) இருப்பிடமானவனே!
கதியேல்	(வேறு) உபாயமோவென்றால்	பரவி	ஸ்தோத்ரம்பண்ணி
இல்லை	இடையாது;	தொழும்	ஆஶ்ரயியாநின்ற
நிதியே	நிதிபோல் அநுபாவ்யனானவனே!	தொண்டர் தமக்கு	அடியார்க்கு
திருநீர்மலை	திருநீர்மலையிலே	கதியே	ப்ராப்யனானவனே!
நித்திலம்	முத்தினுடைய	உன்னைக் கண்டுகொண்டு உய்ந்தொழிந்தேன்.	(எ)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (கதியேலில்லை) கதியாகிலும் உன்னுடைய ப்ரஸாதமொழிய எனக்கு வேறொன்றில்லை. (கதி) என்றது - புகலென்றபடி. ப்ராப்யமாகிலும் உன் திருவடிகளை யொழிய வேறொன்றில்லை. நான் அநந்யகதி. (நிதியே) வைப்பானதநமே! (திருநீர்மலை) திருநீர்மலையிலே வந்து, முத்துமாலையை உடம்பிலே அள்ளி எறட்டுக்கொள்ளுமாபோலே குளிர உடம்பிலே எறட்டு அணைத்துக்கொள்ளலாம்படி யிருக்கிறவனே!

(பதியே) ஆஶ்ரிதர்க்கு வாஸஸ்தாநமாயுள்ளவனே! (பரவித்தொழும்) அடைவுகெட எத்தித்தொழும் ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ப்ராப்யனாயுள்ளவனே! அன்றிக்கே, (பதியே பரவித்தொழுந் தொண்டர்)

(க) ‡ அளவான-எல்லையான.
† இவ்வரும்பதத்துக்கு "பனியே" என்று பாடமிருக்கலாம்

என்று, என்னோடு ஸகோத்ரிகளாய், (க) "நானுகந்த வூரெல்லாம்" என்கிறபடியே, உகந்தருளின நிலமெல்லாம் புக்கு அநுபவிக்குமவர்களுக்கு ப்ராப்யனாயுள்ளவனே! (உன்னைக்கண்டுகொண்டு) நீ உகந்தருளின நிலங்களிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானைகயாலே, உன்னைக்கண்டு கொண்டு உஜ்ஜீவிக்கப்பெற்றேன். ... ... (எ)

அரு.—எழாம்பாட்டு. (கதியித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் பிறந்த போக்ய([illegible])தாநுஸந்தானத்தாலே யுண்டான உகப்பின்மிகுதியாலே, நீயே எனக்கு ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமாகப் பெற்றேன் என்று க்ருதார்த்ததாநுஸந்தாநம பண்ணுகிறாரென்று ஸங்கதி.

"கதி" பதத்துக்கு ப்ராபகத்வ விவக்ஷயா கீழருளிச்செய்து, ப்ராப்யத்வ விவக்ஷயா வருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யேத்யாதி). "கித்திலம்" என்றது - பனிஸ்த்தலமென்றாய், அதினர்த்தம் (முத்து) என்றது. "தொத்து" என்றதினர்த்தம் (மாலை) என்றது.

பதியே-திருப்பதிகளையே, பரவித்தொழும் தொண்டரென்று, யோஜநாந்தரம் (அன்றிக்கே யித்யாதி). ... . (எ)

மூ.—அத்தாவரியே யென்றுன்னை யழைக்கப்
பித்தாவென்று பேசுகின்றார் பிறரென்னை
முத்தே மணி மாணிக்கமே முளைக்கின்ற
வித்தே உன்னை யெங்ஙனம் நான் விடுகேனே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத்தா	ஸ்வாமியே!	மணி	ப்லாக்யமான
அரியே	விரோதி நிரஸநசீலனே!	மாணிக்கமே	மாணிக்கம்போல் ஸுலபனே!
என்று	என்றுசொல்லி		
உன்னை	உன்னை	முளைக்கின்ற	(ப(ஃ)ல பர்யந்தமாம்படி) முளையாகின்ற
அழைக்க	(நான்) கூப்பிட,		
பிறர்	அயலார்		
என்னை	இப்படி கூப்பிடுகிறவென்னை	வித்தே	விதைபோன்றவனே!
		உன்னை	எவம்விதனான உன்னை
பித்தாஎன்று	பித்தனே (ப்ரா([illegible])ந்தனே)! என்று	நான்	உன் ஸ்வபாவமறிந்த நான்
பேசுகின்றார்	சொல்லுகிறார்கள்;	எங்ஙனம்	எவ்விதமாக
முத்தே	முத்துப்போல்குளிர்ந்தவனே!	விடுகேன்	விட சக்தனாவேன்?

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (அத்தாவரியே யித்யாதி) என்ஸ்வாமியே! என்னுடைய விரோதியைப் போக்கினவனே! என்று உன்னை

(க) திருநெ-சு.

http://acharya.org

நான் சொல்லிக்கூப்பிட. (பித்தாவென்று) அத்தாவென்று அஸங்கத பாஷணம் பண்ணிக் கூப்பிடாநின்றான்; இவன் பித்தனுயிராநின்றான், என்னாநின்றார்கள், "இவர்கள் அஸங்கதபாஷணம் பண்ணாநின்றார்கள், பிச்சராயிராநின்றார்கள்" என்று நான் நினைத்திருக்கு மவர்கள் என்னை.

பிறரென்னைப் பேசாநின்றார்களென்று கைவிடலாம்படி யிருக்கிறாயல்லையே நீ. (முத்தே) முத்துப்போலே ஶ்ரமத்தைப் போக்குமவனே! பெருவிலையனான மாணிக்கம்போலே யிருக்கிறவனே! ப(ஃ)லத்தோடு வ்யபிசரியாதவனே! உன்னை எத்தைச்சொல்லி நான் விடுவது. ... ... (அ)

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (அத்தாவித்யாதி) ஒருகால் சொன்னத்தையே 'ஒன்பதின்கால்சொல்லிக்கொண்டு நீர் தேன்குடிக்கும் நரிபோலே கண்டு களித்திராநில் உம்மை இந்தகாளிலேயே †ஓரேதத்தைச் சொல்லி *ஆதரத்தைக்கட்ட ‡மட்டிலே விட்டோடவேண்டி வரும்; இதுக்கு இத்தனைகளிக்கவேணுமோ வென்ன; பேசினார்களாகிலும் விடும்படியாயோ உன்படி என்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"மாத்ராதிகளிருக்க ஈஶ்வரனே ரக்ஷகனென்கிறாரிறே, பித்தர்" என்பரென்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (அஸங்கதேத்யாதி). எம்பெருமானே ரக்ஷகன், மாத்ராதிகள் ரக்ஷகரல்ல ரென்கிற தமக்கு ப்ரதிகோடித்வ விவக்ஷயா "பிறர்" என்றதுக்கு அர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (இவர்களித்யாதி). "என்னை" என்றதுக்கு "என்னாநின்றார்கள்" என்றத்தோடந்வயம்.

மேலுக்கவதாரிகை (பிறரித்யாதி). மணி-அழகாய், அழகான மாணிக்கமென்கிறார் (பெருவிலையனித்யாதி). முளையாதவித்து நிஷ்ப்பலமாகையாலே, முளைக்கின்ற வித்து ஸபலமாமென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (பலத்தோடித்யாதி). ... ... (அ)

மூ.— தூயாய் சுடர் மாமதிபோலுயிர்க் கெல்லாம்
தாயாயளிக்கின்ற தண்டாமரைக்கண்ணா
ஆயா வலைநீருலகேழு முன்னுண்ட
வாயா உன்னை எங்ஙனம் நான் மறக்கேனே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தூயாய்	பரிசுத்தனே!	தாயாய்	மாதாவாய்நின்று [நிற
சுடர்	(குளிர்ந்த) கிரணங்களையுடைய	அளிக்கின்ற	க்ருபைபண்ணியருளு
மா மதிபோல்	பூர்ணசந்த்ரன்போல்	தண்	குளிர்ந்த
உயிர்க்கெல்லாம்	ஸகலப்ராணிகளுக்கும்	தாமரைக்கண்ணா	செந்தாமரை போன்ற திருக்கண்களையுடையவனே!

† ஏதம்-தோஷம். * ஆதரத்தைக் கட்டுதல்-துவக்கப்பண்ணுதல்.
‡ மட்டிலே-அவ்வளவிலே.

http://acharya.org

ஆயா	க்ருஷ்ணனாக அவதரித்தவனே!	உண்டவாயா	விழுங்கியவாயை யுடையவனே!
அலை	திரைக்கிளப்பத்தை யுடைய	உன்னை	இப்படி ஆபத்ஸகனான உன்னை
நீர்	ஸமுத்ரத்தினால் சூழப்பட்ட	நான்	உபகாரமறிந்த நான்
		எங்ஙனம்	எவ்விதமாக
உலகுஏழும்	ஸப்தலோகங்களையும்	மறக்கேன்	மறக்கக்ஷமனாகிறேன்
முன்	ப்ரளயகாலத்தில்		(கூ)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (தூயாயித்யாதி) (க) "ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம் - ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்" என்கிறபடியே, ஸர்வபூத ஸுஹ்ருத்தாய் ஆநுகூல்யம் பண்ணினரோடு, ப்ராதிகூல்யம் பண்ணினரோடு வாசியற எல்லார்க்கு மொக்க நன்மையைப் பண்ணுகையால் வந்த பாவ(பாவ)சுத்தியையுடையவனே! ஸகலதாபங்களுமாறும்படி சீதமான கிரணங்களையுடைய பூர்ணசந்த்ரனைப்போலே, ஸர்வப்ராணிகளையும் தாயாய்க்கொண்டளிக்கின்ற குளிர்ந்த திருக்கண்களையுடையவனே! என்று திருக்கண்களுக்கு விசேஷணமாதல்; அன்றிக்கே, சுடர்மாமதிபோல் உயிர்க்கெல்லாம் தாயாய் அளிப்பாயுமாய் அவ்வாத்ஸல்யமெல்லாம் தோற்றும்படியிருக்கிற திருக்கண்களையுடையவனே! என்னுதல்.

(ஆயா) இப்படி யிருந்துவைத்து, உன்னுடைய விபூதிபூதரிலே, சிலர் "இவன் என்புத்ரன்" என்று அபி(பி)மாநிக்கலாம்படி க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்தவனே! (அலைநீருலகேழும்) ஆபத்து கரைபுரண்டால் வரையாதே எல்லாரையு மொக்க ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனானவனே! திரைக்கிளர்த்தியையுடைய கடல் சூழ்ந்தபூமியை அமுதுசெய்த திருப்பவளத்தை யுடையவனே! இப்படி ஆபத்ஸகனான உன்னை எங்ஙனே மறக்கும்படி. ... ... (கூ)

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (தூயாயித்யாதி) ப்ரத்யக்ஷமாக மாதாபித்ராதிகள் ரக்ஷகரென்று கண்டார் பலர்கூடி ஏசத்தொடங்கில்; ஶாஸ்த்ரகம்ய(கம்ய)னான என்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை மறக்கவேண்டிவரும் கிடீர்; ஆகையாலே விடவேண்டிவரும், ஆக உம்முடைய களிப்பு ப்ரயோஜநவத்தன்றே யென்ன; நீ ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸர்வவிதோபகாரகனாய், சில பாக்யாதி(பாக்யாதி)கர்க்குக் கண்ணுக்கும் விஷயமாக நிற்கிறாய், மாத்ராதி

(க) கீ-ரு-உகூ.

கலைக்காட்டில் அணித்தாய் உதவுகிறாய், ஆகையால் உன்னை ஒருகாலும் விட வேண்டா வென்கிறார் என்று ஸங்கதி.

"உயிர்க்கெல்லாம்" என்ற பதத்திலே நோக்காகத் தாய்மையை யருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஹ்ருத மித்யாதி).

தாத்பர்ய மருளிச்செய்து சப்தார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (கிரையித்யாதி). ... ... (கூ)

மூ. —வண்டார் பொழில்சூழ் நறையூர் நம்பிக்கென்றும்
தொண்டாய்க் கலியனொலிசெய் தமிழ்மாலை
தொண்டீரிவை பாடுமின்பாடி நின்றாட
உண்டே விசும்பு உந்தமக்கில்லை துயரே. (கo)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தொண்டீர்	பக்தஜநங்களே!	இவை	இப்பதப் பாட்டை யும்
வண்டு ஆர்	வண்டுகள் நிறைந்த	பாடுமின்	பாடுங்கோள்; [ணி
பொழில்சூழ்	சோலைகள்சூழ்ந்த	பாடி நின்று	(அப்படி) காநம்பண்
நறையூர் நம் பிக்கு	திருநறையூர் நம்பிபி டத்தில்	ஆட	நர்த்தநம்பண்ணவே,
என்றும்	எப்போதும்	உந்தமக்கு	உங்களுக்கு
தொண்டாய்	அடிமைபூண்ட	துயர்	துக்கம்
கலியன்	ஆழ்வார்	இல்லை	நசித்துவிடும்;
ஒலிசெய்	அருளிச்செய்த	விசும்பு	பரமபதமானது
தமிழ்மாலை	தமிழ்த்தொடையான	உண்டு	கிடைக்கும். (கo)

வ்யா. —பத்தாம்பாட்டு. (வண்டாரித்யாதி) மதுவெள்ளத்தாலே,வண்டுகளானவை பரிமளம்போலே படிகிற பொழில்களையுடைத்தான திருநறையூரிலே நிற்கிற கல்யாணகுண பரிபூர்ணனைக் கவிபாடிற்று. (தொண்டாயித்யாதி) அவன் திருவடிகளில் நித்யகைங்கர்யத்திலே அதிகரித்த திருமங்கையாழ்வார், ஒலியுடைத்தாம்படி யருளிச்செய்த தமிழ்த்தொடை. என்னைப்போலே நீங்களுமிவ்விஷயத்திலே ருசியையுடையிகோளாய் பாடுவதாடுவதாகவே, பரமபதம் தன்னடையே வித்திக்கும்படியாம். அதுக்கு விரோதியான பாபம் தன்னடையே போம். ... ... (கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

http://acharya.org

அரு'—பத்தாம்பாட்டு. (வண்டாரித்யாதி) உந்தமக்கு - விசும்புண்டு - றுயரில்லை என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (என்னைப் போலே யித்யாதி). ... ... (கO)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் முதல்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்து இரண்டாந்திருமொழி
புள்ளாய்ப்ரவேசம்.

வ்யா. —(புள்ளாய்) கீழ் ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் விளைந்தபடி சொல்லிற்று; பின்பு தாம் நினைத்த பரிமாற்றம் பெறுமையாலே, (க) "பிறவாமை எனைப்பணி" என்று அபேக்ஷித்தார்; "நீரிப்பாடுபடுவதென் ? உமக்காகவன்றோ நாம் உகந்தருளின இடங்களிலே வந்து நிற்கிறது" என்ன; எல்லாம் பெற்றாராய் ஸமாஹிதரானார். "இதுவே பேறுமிழவுமாகைக்கு நம்தலையால் ஏதேனுமுண்டோ?" என்று ஆராய்ந்து பார்த்தார், இத்தலையிலொன்றுமின்றிக்கே, அவன்*எதிர்சூழல் புக்குப் பண்ணின க்ருஷி இப்படி பலித்த பலமாயிருந்தது, (உ) "ஊனேராக்கை தன்னை யுழந்தோம்பி வைத்தமையால் யானே யெய்தப்பெற்றேன்" இத்த்யாஜ்யமான சரீரத்தைக்கொண்டே பேற்றுக்குடலாம்படி பண்ணியருளினான் என்கிறார். ... ... *

அரு. — (புள்ளாய்ப்ரவேசம்) "கீழ்" என்றது - (ங) "கிடந்த நம்பி" என்கிற திருமொழியிலே என்றபடி. (இதுவே பேறுமிழவும்) என்றது - பகவதநுபவமே பேறும், இதில்லாமையே இழவும் என்றபடி. (இப்படி பலித்தபலமாயிருந்தது) என்றதுக்கு, இத்திருமொழியில் உயிர்ப்பாட்டைக்காட்டி அதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஊனேரித்யாதி).

மூ.—புள்ளாயேனமுமாய் புகுந்தென்னை யுள்ளங்கொண்ட
கள்வா வென்றலு மென்கண்கள்நீர்கள் சோர்தருமால்

(க) எ-க-க. (உ) எ-உ-கூ. (ங) கூ-கO-

உள்ளே நின்றுருகி நெஞ்சமுன்னை யுள்ளியக்கால்
நள்ளேனுன்னையல்லால் நறையூர் நின்ற நம்பியோ. (க)

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
நறையூர்	திருநறையூரென்னும் திவ்யதேசத்தில்	நீர்கள்	ஆநந்தபா(ஷ்)ஷ்பத்தை
நின்ற	எழுந்தருளியிருக்கிற	சோர்தரும்	பெருக்காநின்றன;
நம்பி	பூர்ணனே!	ஆல்	ஆஶ்சர்யம்!
புகுந்து	(என்னுள் அந்தர்யாமியாய்) ப்ரவேசித்து	நெஞ்சம்	(என்) மநஸ்ஸானது
புள்ளாய்	(ஹம்ஸ) பக்ஷியாயும்	உன்னை	என்னுடைய உஜ்ஜீவநத்தில் வ்யாபரித்த உன்னை
ஏனமுமாய்	வராஹமாயும் (அவதரித்த செயல்களைக்காட்டி)	உள்ளியக்கால்	அநுஸந்திக்கப் புக்கால்
என்	விஷயாந்தர ப்ரவணனை என்னுடைய	உள்ளேநின்று	(என்) ஹ்ருதயத்திலேயிருந்து
உள்ளத்தை	மநஸ்ஸை	உருகி	நீராகக் கருகி(ப்போகாநின்றது),
கொண்ட	தனக்கு வசமாக்கிக்கொண்ட	உன்னையல்லால்	(இனி, உன்னைத்தவிர வேறொரு விஷயங்களை)
கள்வா	வஞ்சகனே! [தம்		
என்றலும்	என்றுசொல்லும்போ	நள்ளேன்	ஆசைப்படேன்.
என் கண்கள்	என்னுடைய நேத்ரங்களானவை		

"ஓ" என்பது - ப்ரீத்யதிசய த்யோதகமான அவ்யயம். (க)

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (புள்ளாயித்யாதி) என்னுடைய துக்க நிவ்ருத்திக்கு நான் பட்டது பட அமையாதோ? நானும் பிறவாத பிறவிகளையன்றோ நீ வந்து பிறந்தது. அன்னமாயும் வராஹமாயுமான செயலைக் காட்டி, என் ஹ்ருதயத்தைக் கொண்டானுப்த்து. (க) "మనఏవ మనుష్యాణాం కారణం బన్ధమోక్షయోః - மநஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் பந்தமோக்ஷயோ:" என்று பந்தஹேதுவானது தன்னையே மோக்ஷஹேதுவாம்படி பண்ணியருளினன். (கள்வாவித்யாதி) இவர், "நெஞ்சிலே புகுராநின்றானென்றறியில், ஒட்டார்" என்று தெரியாதபடியாகப் புகுந்தபடி. இவ்வுபகாரத்தை அநுஸந்தித்துப் பேசப் புக்கவாறே, கண்ணானது நீர் பாயாநின்றது. (என்கண்கள்) ஸ்த்ரீ

(க) வி-பு-கூ-எ-உஅ.

http://acharya.org

களைநினைத்து அழுதுபோந்த என்னுடைய கண்கள்.

உன்னை அநுஸந்திக்கப் புக்கவாறே, நெஞ்சானது உள்ளேநின்றுருகி உடைகுலைப்படாநின்றது. (நள்ளேன்) இனி வேறே நூறு யிரம் இதரவிஷயங்கள் முகங்காட்டினாலும், அவற்றோடு செறியேன். (நறையூர்) நான் நோவுபடுகிற ஸம்ஸாரத்திலே, நீயே முற்பாடனாய் வந்து நின்ற பின்பு அவற்றோடு பொருந்துமோ? ப்ரீத்யதிசயத்தாலே "ஓ" என்கிறார். ... ... (க)

அநு.—முதற்பாட்டு. (புள்ளித்யாதி) (நான்பட்டது படவமையாதோ) என்றது - நான் மநுஷ்யனாய்ப்பிறந்து பட்டாப்போலே, நாட்டில் பிறந்து மாயங்கள் செய்து படாதன பட்டது போராதோ வென்றபடி. (நானும் பிறவாத) ஹேயனான நானும் பிறக்க விரும்பாத, ஜுகுப்ஸிதமான வென்கை. "உள்ளங்கொண்டகள்வா" என்று ஸம்போதிக்கைக் கடியான மாநஸாநுஸந்தாந விசேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அன்னமாய் மித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). (அருளினான்) என்றவநந்தரம், என்றநுஸந்திப்பது என்று கூட்டுவது. புள்ளாய் ஏனமுமாயுள்ள செயலைக் காட்டி உள்ளங் கொண்டானாகில், "கள்வா" என்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவரித்யாதி). (புகுந்தபடி) என்றதுக்கு, (க) "யஆத்மா ந வேத- யமாத்மா ந வேத" என்று அந்தர்யாமியாய்ப் புகுந்ததைக் களவாகச் சொல்லுகிறாரென்று கருத்து.

அந்தர்யாமியாய்ப் புகுந்து-புள்ளாய் ஏனமுமாய் - என்னுள்ளங்கொண்ட கள்வா என்று சப்தார்த்தம்.

(உள்ளேநின்று உருகி நெஞ்சமுன்னை யுள்ளியக்கால்) [நெஞ்சம்-உள்ளே நின்றுருகி, அத்தால் உன்னையல்லால், மற்றொன்றை நள்ளேன்] என்றந்வயம் விவக்ஷித்தத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதி). நான் உள்ளே புகுரில் இரும்புபோல் வலியதான நெஞ்சு பதம்செய்து, அவ்வபதாநங்களைக் காட்டி ஆநந்தாஸ்ருக்களைப் ப்ரவஹிப்பித்து, நெஞ்சை எத்தனை உருக்கினாலும், பள்ளமடையான விஷயங்கள் ப்ரபலங்களாகையாலே தன்னடையே, செறியப்பண்ணுவோ வென்னும் பகவதபிப்ராயத்தாலே (நறையூர்நின்றநம்பி) என்கிறாரென்னுமிடம் தோற்ற வருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதி). ... ... (க)

மூ.—ஓடாவாளரியினுருவாய் மருவி யென்றன்
மாடே வந்தடியேன் மனங்கொள்ள வல்ல மைந்தா
பாடேன் தொண்டர் தம்மைக்கவிதைப் பனுவல் கொண்டு
நாடேனுன்னை யல்லால் நறையூர் நின்றநம்பியோ. (உ)

(க) ப்ரு-ஙி-எ-உஉ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நறையூர்நின்ற நம்பி!		மைந்தா	ஸமர்த்தனே!
ஓடா	(காட்டில்) நடையாடாத	பனுவல்	சாஸ்த்ர ஸித்தமான (லக்ஷணங்களையுடைய)
ஆள்அரியின்	நரஸிம்ஹத்தினுடைய	கவிதைகொண்டு	கவிகளாலே
உருவாய்	வடிவையுடையனாய்க் கொண்டு	தொண்டர் தம்மை	விஷயாந்தர ப்ரவணரான நீசரை
என்றன்மாடே	என்னிடத்தில்	பாடேன்	(இனி) ஸ்தோத்ரம்பண்ணமாட்டேன்,
வந்து	ஸந்நிஹிதனாய்ந்து	உன்னையல்லால்	உன்னைத்தவிர (வேறொருவரை)க்கவிபாட)
மருவி	(என்னோடு) கலந்திருந்து	நாடேன்	(மநஸ்ஸில்) விசாரிக்கவும் மாட்டேன்.
அடியேன்	சேஷபூதனான என்னுடைய		
மனம்	மநஸ்ஸை		
கொள்ளவல்ல	ஸ்வாதீநமாக்கிக் கொள்ளத்தகுந்த		

வ்யா — இரண்டாம்பாட்டு. (ஓடாவித்யாதி) "புள்ளாயேனமுமாய்ப்புகுந்து" என்றார் கீழே, தாழ்ந்த ஜந்மத்திலே வேணுமாகில் பிறக்கிறாய்; நாட்டார் பிறக்கும் பிறவிகளைப் பிறக்கலாகாதோ?

நாட்டில் நடையாடாதபடியான நரஸிம்ஹரூபத்தையுடையையாய். (மருவி) நரஸிம்ஹவேஷபரிக்ரஹம் பண்ணினவன்று தொடங்கி, இவருடைய ஹ்ருதயத்திலேகாணும் கிட்டுவது. (என்றன்மாடே வந்து) நீ பராவஸ்த்தனாயாகில், என்பாடு வந்து கிட்டலாமோ? (அடியேன்மனங் கொள்ளவல்லமைந்தா) ஸ்ரீ ப்ரஹ்லாதாழ்வான் நெஞ்சை உனக்காக்கிக் கொண்டாயென்கிறவிது - உனக்கொரு மிடுக்கோ? என்னைஉனக்காக்கிக்கொண்ட உனக்கு.

அதுசெய்தோமிறே, மேலே நீர் செய்யப்பார்த்ததென்னென்ன, (பாடேனித்யாதி) சாஸ்த்ரோக்தங்களான லக்ஷணங்களிலே குறைவற்றிருக்கிற கவிகளைக்கொண்டு நீசரைப் பாடுவது தவிர்ந்தேன். "கவிதைப்பனுவல்" என்றது - பனுவல் கவிதை என்றபடியாய், "பனுவல்" என்று - நூலாய், சாஸ்த்ரமென்றபடியாய், ஶாஸ்த்ரோக்தமான லக்ஷணங்களில் குறையற்ற கவியென்றபடி. (நாடேனுன்னையல்லால்) இவனைப் பாடுவோமோ என்று விசாரிக்குமதுவும் தவிர்ந்தேன். (நறையூர் நின்றநம்பியோ) நீ என்னுடைய ஸர்வேந்த்

http://acharya.org

ரியங்களுக்கும் உன்னை விஷயமாக்கிவைக்க, நான்உன்னைவிட்டுப் புறம்பே கவிபாடுகைக்கு ப்ராப்தியுண்டோ? ... ... (உ)

அரு — இரண்டாம்பாட்டு. (ஓடாவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டுக்கும் இப்பாட்டுக்கும் ஸங்கதி யென்னென்ன; தாமே யருளிச்செய்கிறார் (புள்ளாயித்யாதி). "ஆகாதோ" என்றவநந்தரம் (என்கிறார்) என்று சேஷம்.

(நாட்டில் நடையாடாத) என்றது - *நரங்கலந்த சிங்கமாய் இந்த நாட்டிலென்கை. "ஆளரி" என்று ஆஶ்சர்யத்துக்கு ஹேதுவாகத் தோற்றுகையாலே தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (நரஸிம்ஹத்யாதி). (கிட்டுவது) என்ற வநந்தரம், தேட்டமாயிருப்பது என்று சேஷம். "உனக்கொருமிடுக்கோ" என்றவிடத்தில் "உனக்கு" என்றதின் விவரணம் (என்னையுனக்காக்கி யித்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை (அதுசெய்தோமிறே யித்யாதி). (இவனை) என்றது - கீழ்ச்சொன்ன நீசனை யென்றபடி. ... ... (உ)

ரூ.—எம்மானுமெம்மனையு மென்னைப் பெற்றொழிந்ததற்பின்
அம்மானுமம்மனையு மடியேனுக்காகி நின்ற
நன்மான வொண் சுடரே நறையூர் நின்றநம்பீ உன்
மைம்மான வண்ணமல்லால் மகிழ்ந்தேத்தமாட்டேனே. (௩)

பதம்.	உரை.
	நறையூர்நின்ற நம்பி!
எம்மானும்	என் தகப்பனும்
எம்மனையும்	என் தாயும்
என்னைபெற்று	என்னை ப்ரஸவித்து (உண்டாக்கி) பின்பு)
ஒழிந்ததற்பின்	(போக ([illegible]) விரோதி யென்று) போகட்டுப்போன வநந்தரம்,
அடியேனுக்கு	ஸ்வதஸ்ஸித்தமான தாஸ்யத்தையுடைய எனக்கு
அம்மானும்	தகப்பனும்
அம்மனையுமாகி	தாயுமாக

பதம்.	உரை.
நின்ற	ஸந்நிஹிதனாய் நின்றவனே!
நல்	விலக்ஷணமாய்
மானம்	பேரளவுடைத்தாய்
ஒள்	அழகியதான
சுடரே	தேஜஸ்ஸை யுடையவனே!
உன்	உன்னுடைய
மை மானம்	மையளவான (அஞ்சநம்போன்ற)
வண்ணமல்லால்	திருமேனியை யல்லது (மற்ற திருப்பதிகளை)
மகிழ்ந்து	ப்ரீதிபண்ணி
ஏத்தமாட்டேன்	ஸ்தோத்ரம்பண்ண மாட்டேன். (௩)

http://acharya.org

வ்யா. —மூன்றாம்பாட்டு. (எம்மானுமித்யாதி) நாட்டாருபகரிக்குமளவிலே உபகரித்தாயாகிலன்றோ உன்னை மறக்கலாவது? தாயளவிலே உபகரித்தான், தமப்பனளவிலே உபகரித்தான் என்னவொண்ணாதே, அவர்கள் கைவிட்டவளவிலே, முகங்காட்டின உன்னை.

மாதாபிதாக்கள் ராகாந்த(ராகாந்த)ராய், ப்ரஜை ... பின்பு "யௌவநவிரோதி" என்று காற்கடைக்கொள்ளுமவர்கள். ஜந்மந்தோறும் பழகிப்போந்த வாஸனையாலே, "அம்மே" என்றும், "அப்பா" என்றுமிறே இவன் சொல்லிப்போருவது; அதில் "அம்மே" என்றபோதாகப் பெண் குரலாலே "ஏன்" என்னும்; "அப்பா" என்றபோதாக ஆண்குரலாலே "ஏன்" என்றும்; இவனறிந்த வழியாலேயாய்த்து முகங்கொடுப்பது. (அடியேனுக்கு) அந்த மாதாபிதாக்களளவல்லாதபடி வ்யவஸ்தித்தமான முறையையுடைய எனக்கு அம்மானும்மம்மனையுமாகி நின்ற.

(நன்மான வொண் சுடரே) விலக்ஷணமாய் அளவிறந்த ஔஜ்வல்யமான சுடரையுடையவனே! அப்படியிருப்பது பரமபதத்திலேயன்றோவென்ன; திருநறையூரிலேவந்து ஸந்நிஹிதனான கல்யாணகுணபரிபூர்ணனே! (உன்னைம்மானவண்ணம்) அஞ்ஜநம்போலே ஶ்யாமஸுந்தரமான வடிவையுடைய உன்னையல்லது புறம்பே சிலரை, எத்தனை வேணுமென்று ப்ரேரித்தாலும் ப்ரீதிபுரஸ்ஸரமாக ஏத்துமதில்லை. இப்போது புறம்பாக நினைக்கிறது, புறம்புற்றை திருப்பதிகளை. (மைம்மானவண்ணம்) மையளவான வண்ணம். மைபொத்தவண்ணம்.

அரு.—மூன்றாம்பாட்டு. (எம்மானுமித்யாதி) "தொண்டர் தம்மை பாடேன்" என்றீர், அவர்கள் உமக்கு விசேஷமாக உபகாரங்களைப் பண்ணினால் அவர்களை அதுக்காக ஏத்தவேண்டிவாராதோவென்ன; உபகாரங்களில் தலையான உபகாரங்களைப் பண்ணும் தாய் தமப்பனைவன்றியே, மஹோபகாரகனான உன்னை விட்டு, இனி மற்றொரு எம்பெருமான்களைத்தான் மகிழ்ந்தேத்துவனோவென்கிறாரென்று ஸங்கதி. உட்கொண்டு அத்தை ஸூசிப்பிக்கிறார் (நாட்டாரித்யாதி வாக்யத்தாலே). (உன்னை) என்றவநந்தரம், என்கிறார் என்று சேஷம்.

வாக்யதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மாதாபிதாக்களித்யாதி).

"மான" என்றதுக்கு, பேரளவுடைத்தான என்று சப்தார்த்தமாய், (அளவிறந்த) என்கிறது. ‡("புலற்றேன்" என்னாதே "நாடேன்") என்ற பதவாஸனை (ப்ரேரித்தாலும்) என்றது. தன்னையல்லது அறியாத இவரை அந்யவிஷயஸ்துதியிலே மூட்டுவனோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் ! இப்போதித்யாதி.) ... ... (௩)

‡ குண்டலிதம் ஆலோசநீயம். தத்ஸ்தாநத்தில் "ஏத்தேன்" என்னாதே "மாட்டேன்" என்றிருக்கலாம்.

http://acharya.org

மூ.—சிறியாயோர் பிள்ளையுமா யுலகுண்டோ ராலிலைமேல்
உறைவாயென்னெஞ்சினுள்ளே யுறைவாயுறைந்ததுதான்
அறியாதிருந்தறியே னடியேனணி வண்டு கிண்டும்
நறைவாரும் பொழில்சூழ் நறையூர் நின்றநம்பியோ. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அணி	அழகியதான	ஓர்	ஒரு இளமைமிக்க
வண்டு	வண்டுகளானவை	ஆலிலைமேல்	வடதளத்தின் மேலே
கிண்டு	அமைந்திருக்கும்படி	உறைவாய்	பொருந்தி யிருக்குமவனே!
நறை	தேனானது	என் நெஞ்சினுள்ளே	என் ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே
வாரும்	ப்ரவஹியாநின்ற	உறைவாய்	பொருந்தியிருக்குமவனே!
பொழில்	சோலைகளாலே	உறைந்தது தான்	(இப்படி நீ) பொருந்தியிருப்பதை
சூழ்	சூழப்பட்ட	அறியாது	தெரிந்துகொள்ளாமல்
நறையூர் நின்றநம்பீ!		அடியேன்	நான்
சிறியாய்	இளம்பருவத்தையுடையனாய்	இருந்தறியேன்	இருந்திலேன். (௪)
ஓர்	அத்விதீயனாயிருக்கிற		
பிள்ளையுமாய்	பாலனுமாய்க்கொண்டு		
உலகு உண்டு	லோகங்களைவிழுங்கி		

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (சிறியாயோர் பிள்ளையித்யாதி). (௧) "பாலனாயேழுலகுண்டு" என்கிறபடியே, யசோதாஸ்தநந்தயமும் நிரம்பின பருவமென்னும்படியான பருவத்தையுடையையாய், அப்பருவத்திலே ஸகலலோகங்களையும் வயிற்றிலே வைத்து, ஒரு பவனை ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளின அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தையுடையையாய்! அப்படி சேராச்சேர்த்தியாக என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்து, அவ்வாலந்தளிரினளவன்றிக்கே, பரமபதத்திற்போலே இடம் பெறவிருந்து, என்னை உனக்காக்கிக்கொண்ட இம்மஹோபகாரத்தை அறியாதே, நான் க்ருதக்ஞனாயிருக்கிறேனல்லேன். அவ்விடையாட்டமுமறிந்தேயிருக்கிறேன்.

உனக்கொரு உறைவிடமில்லாமைதான் செய்தாயோ நீ. தர்ஸநீயமான வண்டுகளானவை மேன்மேலெனப் படிகைக்கு மேற்பட வேறொன்றில் கால் வாங்காதபடி மிக்க தேனையுடைத்தான பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருநறையூரை வாஸஸ்தாநமாக உடையவனே!

(௧) தி-வாய்-௪-௨-௫.

உனக்கு அஸங்குசிதமாக வர்த்திக்கைக்கு ஒருஸ்தாநமில்லையோ இத்தேசத்தையுடைய உனக்கு. ... ... (௪)

அரு.—நாலாம்பாட்டு. (சிறியாயித்யாதி) தான் ப்ரேரித்தாலும் இனி மறப்பொரு திருப்பதியையும் ஏத்தமாட்டேனென்னைக்கு ஹேதுவென்னென்ன; என்னெஞ்சினுள்ளே வந்து உறைகையால் அத்தை மறவாமையாலேயென்று ஸங்கதியாகவுமாம்; அன்றிக்கே, நான் எத்தனை உபகாரசீலனானாலும் என்ன ப்ரயோஜநம், நாட்டில் ஒருவரும் அத்தைநினைப்பாரில்லாதேயன்றோ இருக்கிறது; நீருமங்ஙனேயானாலோவென்ன; நீ என்னெஞ்சிலிருக்க, எனக்கு மறந்து க்ருதக்நனாக விரகுண்டோவென்கிறாரென்று ஸங்கதியாகவுமாம்.

“பிள்ளை” என்ற பதத்தால்தானே சிறுமை தோற்றியிருக்க “சிறியாய்” என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாலனாயித்யாதி). “பிள்ளையும்” என்ற சகாரம் விரோதேயாய், உலகுண்கைக்கும் பிள்ளையாகைக்குமுண்டான சேராச்சேர்த்தியை, நெஞ்சினுள்ளே உறைகைக்கு த்ருஷ்டாந்தமென்னுமிடம் தோற்றவருளிச்செய்கிறார் (அப்படியித்யாதி). நெஞ்சிலென்றதே, “உள்ளே” என்கையாலே பலித்தவர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வாலந்தளிரித்யாதி).

“அணிவண்டு” இத்யாதிக்குத்தாத்பர்யம் (உனக்கொருஇத்யாதி). கிண்டுகை-கெழுமுகையாய், படியும்படி, வாரும்-ப்ரவஹிக்குமென்று சப்தார்த்தமாய் பலிதார்த்தம் (மிக்கதேனை) என்றது. நறையூரை, “பொழில்சூழ்” என்று விசேஷித்ததுக்குத்தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (உனக்கித்யாதி). “உனக்கு” என்றது-ஸங்குசிதமான என் நெஞ்சிலிருந்த உனக்கென்றபடி.

மூ.—நீண்டாயை வானவர்கள் நினைந்தேத்திக் காண்பரிதால்
ஆண்டாயென்றாதரிக்கப்படுவாய்க்கு நானடிமை [பூண்டேன்
பூண்டேனென் னெஞ்சினுள்ளே புகுந்தாயைப் போகலொட்
டேன் நாண்டானுனக்கொழிந்தேன் நறையூர் நின்ற நம்பியோ. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நறையூர் நின்றநம்பீ!		ஆல்	ஆச்சர்யம்;
நீண்டாயை	அபரிச்சின்னனை உன்னை	ஆண்டாய் என்று	(எங்கள்) ஸ்வாமியே! என்று
வானவர்கள்	ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள்	ஆதரிக்கப்படுவாய்க்கு	(தேவதைகளால்) ப்ரீதிபண்ணப்படுமுன் விஷயத்தில்
நினைந்து	த்யானித்து	நான்	நான்
ஏத்தி	ஸ்தோத்ரம்பண்ணி	அடிமைபூண்டேன்	சேஷவ்ருத்தியை வஹித்தேன்;
காண்பது	ஸாக்ஷாத்கரிப்பது		
அரிது	துர்லபம்;		

http://acharya.org

என் நெஞ்சி என் மநஸ்ஸில் னுள்ளே	போகலொ புறம்புபோகஸம்மதியே ட்டேன் ன்.
புகுந்தா ப்ரவேசித்த உன்னை யை	நாண்தான் லஜ்ஜையைத்தான் உனக்கு உனக்காக ஒழிந்தேன் விட்டுவிட்டேன். (ரு)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (நீண்டாயை யித்யாதி) உன்னுடைய ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளைச் சிலர் பேசவென்று புக்கால், எல்லாம் பேசித் தலைக்கட்டவொண்ணாதபடி அபரிச்சேத்யனுயுள்ள உன்னை, ப்ரஹ்மாதிகள் நெஞ்சாலேகூட அநுஸந்தித்து ஸ்தோத்ராதிகளைப்பண்ணி கண்ணாலே காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டால், காணவரியையாய்! (ஆண்டாய்) என்னுமயனே! என்றுஆதரிக்கப்படுகிற உனக்கு. ப்ரஹ்மாதிகளுடைய பாசுரமிருக்கிறபடி.

இப்படியிருக்கிற உனக்கு, (க) "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி-அஹம் ஸாவம் கரிஷ்யாமி" என்று உன் திருவடிகளிலே ஸகலசேஷவ்ருத்திகளிலுமதிகரித்தேன். என்னையும் அடிமையிலே மூட்டுகைக்காக என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்த உன்னைப்போகவொட்டுவேனோ? "வந்தகார்யம் தலைக்கட்டினோமாகில் இனி வேறே ஓரிருப்பிடம் தேடிப்போக வமையாதோ" என்று போக நினைத்தான், நான்போகவொட்டுவேனோ?"அடியேன்" "அடியேன்"என்னுநின்றீர்; சேஷபூதராவார் சேஷி செய்தபடி செய்யக்கண்டிருக்குமவர்களன்றோ? "ஓட்டேன்" என்று நிர்ப்பந்திக்கை உம்முடைய ஸ்வரூபத்துக்குப் போருமோவென்ன; (நாண்டானுனக்கொழிந்தேன்) மடலெடுக்க நினைப்பார், "இது ஆம்" "இது ஆகாது" என்று கார்யம்பார்த்தோசெய்வது?(நறையூர் நின்றநம்பியோ) நீயோசால நாணுடையையாயிருக்கிறாய்? நீ முந்துற மடலெடுத்துப் பின்னையன்றோ மடலெடுப்பித்தது. அவன் மடலெடுக்கையாகிறது - முற்பாடனாய் வாதிற்கையிறே. ... ... (ரு)

அரு.— அஞ்சாம்பாட்டு. (நீண்டாயையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ஈருதஹ்ருதயநுஸந்தாநத்தாலே அடிமையிலே ஒருப்படவே, இவராசை வளர்த்த நாலடி போகப்புக்கவாறே விலக்கிறாரென்றுஸங்கதி.

இனனபடியால் நீண்டாயை என்னுமையால் அருளிச்செய்கிறார்(உன்னுடையவித்யாதி)-வானவர்கள்,நீண்டாயை-நீண்டிருக்கிறஉன்னை,நினைந்தேத்திக் காண்பது அரிது என்கை. அரிது - துர்க்கடம். (ஆல்) ஆச்சர்யம். வானவர்கள் ஆண்டாய்என்று ஆதரிக்கப்படுகிற உனக்கு நானடிமை

(க) ரா-அ-கக-உரு.

http://acharya.org

பூண்டேனென்று சப்தார்த்தமுட்கொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதீத்யாதி). (காணவரியையாய்) என்றதுக்கு (இப்படியிருக்கிற) என்றவாக்யத்தோடு ஸம்பந்தம். "அடிமைபூண்டேன்" என்னவமைந்திருக்க, "நான்" என்று விசேஷித்தத்தாலே, வ்யதிரிக்தராலே ஆதரிக்கப்படுகையன்றோ தோற்றுகிறது; அதுக்கு கர்த்ருபதம் எங்கேயென்ன; கீழ் "வானவர்கள்" என்றபதத்தை இங்கே அநுஷங்கித்துக்கொள்வது என்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிகளித்யாதி).

இவர், "போகவொட்டேன்" என்கைக்கு அவன் இவரை விட்டுப் போக ப்ரஸங்கித்தானன்றேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (வந்தகார்யமித்யாதி). (வந்த கார்யம்) - அடிமையில் மூட்டுகை. ஆக அடிமையிலாசை வளர்க்கவேணுமென்று நாலடி போக ஒருப்பட்டானென்று கருத்து. (ஒட்டுவேனோ) என்கிறவநந்தரம், என்கிறார் என்று சேஷம். இரண்டாம்பாட்டு தொடங்கி முக்காலும் "அடியேன்" என்றத்தையெல்லாமநுவதிக்கிறாராய், "ஒட்டேன்" என்றதின்மேலே ப்ரணயத்தாலுண்டான சிவட்குத்தோற்ற, மேலுக்கவதாரிகையருளிச்செய்கிறார் (அடியேனித்யாதி). ஆனால், நாணற்றாரோடு உம்மைக் கூட்டுவோமே என்னும் சங்கையிலே. (நறையூர்நின்றநம்பீ) என்கிறாரென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயோவித்யாதி). ... ... (ரு)

மூ. —எந்தாதை தாதை யப்பாலெழுவர் பழவடிமை
வந்தாரென்னெஞ்சினுள்ளே வந்தாயைப் போகலொட்டேன்
அந்தோ வென்னாருயிரே யரசே யருளெனக்கு
நந்தாமைத் தந்த வெந்தாய் நறையூர் நின்ற நம்பியோ. (௬)

பதம்.	உரை.
என் ஆர் உயிரே	எனக்கு ஸத்தாநிர்வாஹகனான ப்ராணனே!
அரசே	என்னையாளுமவனே!
எனக்கு	என்விஷயத்தில்
அருள்	க்ருபையை
நந்தாமை	நசியாமல் (விச்சேதியாமல்)
தந்த	கொடுத்த (பண்ணின)
எந்தாய்	என்ஸ்வாமியே!
நறையூர் நின்றநம்பீ!	
என்தாதை	நானும் என்தகப்பனும்
தாதை	அவன் தகப்பனும்
அப்பால்	அவனுக்குமுன்புண்டான

பதம்.	உரை.
எழுவர்	ஸப்தபுருஷர்களும் (ஆகிய பத்துத்தலைமுறையாக)
பழவடிமை	பழைய (ஸ்வதஸ்ஸித்தமான) தாஸ்யத்தை
வந்தார்	(செய்துகொண்டு வந்தார்கள்)
என் நெஞ்சினுள்ளே	என்மநஸ்ஸில்
வந்தாயை	வந்துபுகுந்தஉன்னை
போகலொட்டேன்	போகஸம்மதியேன்
அந்தோ	ஐயோ; (௬)

http://acharya.org

வ்யா.—ஆரும்பாட்டு. (எந்தாதை யித்யாதி). நான், என்னுடைய தமப்பன், அவனுடைய ஜநகன், இவர்களோடேகூட, அவ்வருகே எழுவர். (௧) "सप्त सप्तच सप्तच-ஸப்த ஸப்தச ஸப்தச" என்னக்கடவதிறே. ஒருவனுக்குண்டான நன்மை அசல் காக்குமிடத்தில் (௨) * ஏழ்படிகால் செல்லுமிறே. இத்தால், குலமாக அநந்யார்ஹர்களென்றபடி. நானபேக்ஷியாதிருக்க, நீயே என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்த உன்னைப் போகவொட்டுவேனோ? கைப்பட்ட நிதியை உதறுவாருண்டோ?

(அந்தோவித்யாதி) இவர் "ஒட்டேன்" என்னச்செய்தே, பின்னையும் போவானாக நினைத்தான்; அய்யோ! இவ்வஸ்துவை இழந்தாய் கிடாய் என்கிறார். உன்னையொழிய ஜீவியாதபடி என் ஸத்தையை நிர்வஹித்துக்கொண்டு போருகிறவனே! (அரசே) என்னை வன்னியமறுத்து ஆண்டவனே! (அருளெனக்கு நந்தாமைத்தந்தவெந்தாய்) "நீ போகாதேகொள்" என்று காலைக்கட்டி வளைக்கலாம்படி என்பக்கலிலே அருளைப்பண்ணின என்னுடையனே! திருநறையூரிலே வந்து நின்றருளித்து இவர்க்கு அருளிற்று. ... ... (௬)

அரு.—ஆரும்பாட்டு. (எந்தாதையித்யாதி) திருநறையூரில் வந்தது காணில்லாமையாலே என்றுநின்றீர்; நீர் நாணில்லாதவராகா நின்றீர், நாணற்றாரிருவரும் ஸ்வதந்த்ரராகில், நான் போகத்தட்டென்னென்ன; நீ என்குலநாதனான பின்பு, உன்னைப்போகவொட்டுவேனோவென்று காலைக் கட்டுகிறாரென்று ஸங்கதி.

(என்தாதை) என்கையாலே, அர்த்தஸித்தமாக (நான்) என்றுகூட்டுகிறார். (அவ்வருகே) என்றது-இவர்களுக்கவ்வருகான கொள்பாட்டனைச் சொல்லுகிறது. (எழுவர்) மூவர்க்குமேலெழுவர். ஆக. (௩) "दश पूर्वान्-தசபூர்வாந்" என்ற பதின்மரையும் சொல்லிற்றாய், இதுஉபலக்ஷணமாய் "दशावरान्-தசாவராந்" என்ற பதின்மரையும் சொல்லுமென்று விவக்ஷித்து, இதுக்குத்ருஷ்டாந்ததயா, கந்யாதாநபல (ஃல) தயா சொன்ன வசநத்தைக்காட்டுகிறார் (ஸப்தேத்யாதி). இவ்வர்த்தத்துக்கு நேரே பெரியாழ்வார் திவ்யஸூக்தியையும்ப்ரமாணமாகவருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனுக்கித்யாதி). இப்படி இவ்வாழ்வாரருளிச்செய்ததும், கேசவன்றமரிற்படியே. ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுங்கூட நம்மளவு "தசபூர்வாந் தசாவராந்" என்கிறபடியே உஜ்ஜீவித்தமை பலிதமென்னுமிடம் தோற்றவருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலித்யாதி).

(௧) பார-   (௨) தி-டல்-௬.   (௩) போதாயந-

http://acharya.org

கீழ்ப்பாட்டிலும் "போகவொட்டேன்" என்று நிர்ப்பந்திக்கவே இவரைப் பாரதந்த்ர்யத்திலேதானே நிறுத்தவேணுமென்று இவர்வார்த்தையை, ஆனைக்குப்பாடுவாரைப்போலே அநாதரித்திருக்க, (அந்தோ) இத்யாதி யருளிச்செய்கிறுரென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (இவரித்யாதி). ... ... (௬)

மூ — மன்னஞ்ச வாயிரந்தோள் மழுவில் துணித்த மைந்தா
என்னெஞ்சத்துள்ளிருந் திங்கினிப்போய் பிறரொருவர்
வன்னெஞ்சம் புக்கிருக்கவொட்டேன் வளைத்துவைத்தேன்
நன்னெஞ்சவன்ன மன்னும் நறையூர் நின்ற நம்பியே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நல்	த (த்ய)யாபூர்ணமான	இருந்து	அநவரத வாஸம்பண்ணி,
நெஞ்சம்	மநஸ்ஸையுடையளாய்	இனி	இதுக்குமேலே
அன்னம்	ஹம்ஸம்போன்ற நடையழகையுடையளான பெரிய பிராட்டியார்	இங்கு போய்	இங்குநின்றும் புறம்பேசென்று
மன்னும்	நித்யவாஸம் பண்ணுகிற நறையூர் நின்றநம்பீ!	பிறர்ஒருவர்	அயலாரான ஒருத்தருடைய
மன்	ராஜாக்கள்	வல்	(உன் விப்லேஷத்தில் இளகாத) வன்மையையுடைய
அஞ்ச	பயப்படும்படி	நெஞ்சம்	மநஸ்ஸை
ஆயிரம் தோள்	(கார்த்த வீர்யார்ஜுநனுடைய) ஆயிரம் புஜங்களையும்	புக்குஇருக்க	ப்ரவேசித்து அங்கேபொருந்தியிருக்கும்படி
மழுவில்	பரசுவினாலே	ஒட்டேன்	ஸம்மதியேன்,
துணித்த	வெட்டிப்பொகட்ட	வளைத்து வைத்தேன்	(நீ போகாதபடி)தடையிட்டுவைத்தேன். (எ)
மைந்தா	பலிஷ்டனே!		
என் நெஞ்சத்துள்	(இதுவரையில்) என் மநஸ்ஸுக்குள்ளே		

வ்யா. — ஏழாம்பாட்டு. (மன்னஞ்சவித்யாதி)இவருடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்த ஈப்ஸவரன் போக்கைநினைத்தான், போகவொட்டேனென்றுர், ஒட்டேனுவதென், நம்மோடே மலைந்து விலக்கப்போமோ உமக்கு, இருபத்தொருபடிகால் க்ஷத்ரியவம்சத்தை அறுத்துப்பொகட்ட பெருமிடுக்கரல்லோமோ நாமென்ன; அதில் தட்டில்லை, ஆனாலும்அவ்வோப்ரக்ருதிகளுக்கு அநுரூபமாகவன்றோ நீபரிமாறுவதென்கிறுர்.

http://acharya.org

ராஜலோகமடைய அஞ்சும்படி அவர்களுக்கடியான ஸஹஸ்ர பாஹுவர்ஜுநனுடைய தோள்களாயிரத்தையும் மழுவாலே துணித்த மிடுக்கனே! நீ தொடங்கின கார்யத்துக்கு ஒரு ப்ரதிஹதி யுண்டா மென்றவனுமல்லேன், உன்னுடைய மிடுக்கை இசையாதவனுமல்லேன், ஆனாலும் அவ்வோருடைய ஸ்வபாவங்களையறிந்தன்றோ பரிமாறுவது. (என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து) உன்னையொழிய அறியாதபடியிருக்கிற என்னுடைய நெஞ்சிலேவந்து புகுந்திருந்து, இனி இங்குநின்றும் போயிருக்கவுமாய், போகவுமாயிருப்பார் நெஞ்சில் போயிருக்கவொட்டேன்.

ஒட்டேனென்றாலும் நாம் தவிரோமென்றால், (வளைத்து வைத்தேன்) நீ போகில் நான் முடிவனென்கிறார். இத்தலை இழக்கவருமளவிலே, இட்டஅடி பேர்க்கமாட்டான். நீர் வளைக்கிறது என்ன மிடுக்குக்கொண்டென்ன; (நன் நெஞ்சவன்னமன்னும் நறையூர் நின்றநம்பீயோ) நீர் குற்றங்கண்டு கைவிடப்பார்க்குமன்றும் (க) "न कश्चिन्नापराध्यति - நகஶ்சிந்நாபராத்யதி" என்னுமவளன்றோ அருகே இருக்கிறாள். ... ... (எ)

அநு.—ஏழாம்பாட்டு. (மன்னஞ்சவித்யாதி) ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (இவருடையவித்யாதி).

(சப்தார்த்தம்) (ராஜலோக மித்யாதி). உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (நீயித்யாதி). மேலுக்கவதாரிகைஎன்னவுமாம். (ஸ்வபாவம்) என்றது - அவனையொழியத் தரிக்கமாட்டாமை.

"அத்வேஷமே அமைந்திருக்க,நான் போகாதிருப்பேனோ" என்னும் பா(ஞா)வத்தாலே மேலுக்கவதாரிகையருளிச்செய்கிறார்(ஒட்டேனித்யாதி). (நல்நெஞ்சவன்னம்) நன்றான நெஞ்சையுடைய அன்னம்போன்ற நடையழகையுடையளான பிராட்டி. "மன்னும்" என்னுமதுக்கு சப்தார்த்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (நீர் இத்யாதி). ... ... (எ)

மூ.—எப்போதும்பொன்மலரிட்டிமையோர் தொழுது தங்கள்
கைப்போது கொண்டிறைஞ்சிக் கழல்மேல் வணங்க நின்றாய்
இப்போதென்னெஞ்சினுள்ளே புகுந்தாயைப் போகலொட்டேன்
நற்போது வண்டு கிண்டும் நறையூர்நின்ற நம்பீயோ. (அ)

(க) ரா-யு-௧௧௬-௪௪.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நல்	ஸௌந்தரமான	கைபோது	புஷ்பம்போன்ற கை
போது	பூக்களிலே	கொண்டு	களாலே
வண்டு	வண்டுகளானவை	இறைஞ்சி	அஞ்சலித்து
கிண்டும்	படிந்திருக்கிற (போக்யமான)	கழல்மேல்	திருவடிகளில் (விழுந்து)
நறையூர் நின்ற நம்பீ!		வணங்க	ஆஶ்ரயிக்கும்படி
எப்போதும்	ஸர்வகாலமும்	நின்றாய்	எழுந்தருளியிருக்குமவனே!
பொன்	அழகிய		
மலர்	புஷ்பங்களை	இப்போது	நான் உன்னுடைய போக்யதையை யறிந்த இப்போது;
இட்டு	ஸமர்ப்பித்து		
இமையோர்	நித்யஸூரிகள்		
தொழுது	ஆஶ்ரயித்து,	என் நெஞ்சினுள்ளே புகுந்தாயைப் போகவொட்டேன். (அ)	
தங்கள்	தங்களுடைய		

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (எப்போதுமித்யாதி) நாம் முன்பு வந்து புகுந்தது? ஒருகுறையுண்டாயோ? இப்போது போக நினைக்கைக்கு? (க) "ஸதா பஶ்யந்தி-ஸூரய:" என்கிறபடியே எப்போதுமொக்க ஸ்ப்ருஹணீயமான புஷ்பங்களைக்கொண்டு நித்யஸூரிகளானவர்கள் தொழுது, தங்கள் கைகளாகிற புஷ்பங்களைக்கொண்டு, அஞ்சலியைப் பண்ணிக்கொண்டு திருவடிகளிலே விழுந்து, ஆஶ்ரயிக்கும்படி யிருந்தாய்.

(இப்போதென் நெஞ்சினுள்ளே) உன்னுடைய இவ்வரவுக்கு பூர்வக்ஷணத்தில் எனக்கொரு ஸ்ம்ருதியில்லை. (புகுந்தாயை) என் பக்கல் ஓரபேக்ஷாமாத்ரமுங்கூட வின்றிக்கேயிருக்க, நீயே வந்து புகுந்து உன்னுடைய போக்ய(த்வ)த்தையை அறிவித்தபின்பு, இனி உன்னைப்போகவொட்டுவேனோ? (நற்போதுவண்டுகிண்டும்) விலக்ஷணமான புஷ்பங்களிலே வண்டுகளானவை (உ)"குடைந்துவண்டுண்ணும்"என்கிறபடியே, உள்ளேயுள்ளே அவகாஹிக்கு மத்தனைபோக்கி வேறொன்றில் போகவொண்ணாதபடி போக்யமான தேசத்தை வாஸஸ்தாநமாக உடையவனே! அவ்வூரிலவகாஹித்தார்க்கு வேறேயுமோரிடம் தேடிப்போகலாம்படியோ - அவ்வூரில் போக்யதையிருப்பது.

அரு—எட்டாம்பாட்டு (எப்போதுமித்யாதி) நீர் பிராட்டி சலிகை கொண்டு வளைக்கைக்குக் காரணமென்? முற்கோலிவந்தோமென்றுதல்,

(க) ஸாம-உத்தர-கஅ-உ-ச. (உ) தி-வாய்-க-எ-கக.

http://acharya.org

நமக்கொரு குறை தீர்ந்தோமென்றுதல் உண்டாகில் சொல்லிக்காணு மென்ன; அதுக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறுரென்று ஸங்கதி.

இப்பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்த பாவம் (நாமித்யாதி). "நாம்" என்றது - பூஜ்யோக்தியாய், ஆழ்வாரே ஈஶ்வரனைப்பார்த்துச் சொல்லும் வார்த்தை. நான் முன்பாக வந்திருக்க, பின்பு நீ புகுந்ததுண்டாயோ நீ போக நினைக்க? உனக்கொரு குறையுண்டாய் என்றால் தீரப்பெற்றுய்த்தான் போகநினைக்கிருயோ? இரண்டுமில்லை, நீயே நான் நினையாதிருக்க வந்து புகுந்து, உன் போக்யதையையு மறிவிப்பித்தாய், நீயோ பரிபூர்ணன்; என்றுமொன்றும் வேண்டுவதில்லை, நான் போக்யதையாலே போகவொட்டாமை, பிராட்டியை அண்டைகொண்டு வளைத்தேனத்தனையென்று கருத்து. (நினைக்கைக்கு) என்றவநந்தரம் "என்கிறுர்" என்று சேஷம். சப்தார்த்தம் (ஸதேத்யாதி).

நம்பியுடைய போக்யதையிலே தாமவகாஹித்ததுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக வண்டை யருளிச்செய்தாரென்னுமிடம் தோற்றக் கருத்தருளிச்செய்கிறுர் (அவ்வூரித்யாதி). ... ... (௮)

மூ.—ஊனேராக்கைதன்னை யுழந்தோம்பி வைத்தமையால்
யானாயென்றனக்காயடியேன் மனம் புகுந்த
தேனே தீன்கரும்பின் தெளிவே என் சிந்தைதன்னால்
நானே யெய்தப்பெற்றேன் நறையூர்நின்றநம்பீயோ. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யானாய்	எனக்கு அந்தராத்மாவாய்	நறையூர் நின்றநம்பீ!	
என்றனக்காய்	எனக்கு விதேயனாய்க்கொண்டு	ஊன் ஏர்	மாம்ஸப்ரசுரமான
அடியேன்	அடியேனுடைய	ஆக்கைதன்னை	சரீரத்தை
மனம்	மநஸ்ஸிலே	உழந்து	ஶ்ரமப்பட்டு
புகுந்த	ப்ரவேசித்த	ஓம்பிவைத்தமையால்	வளர்த்து வைத்தபடியாலே
தேனே	தேன்போல் போக்யபூதனே!	என்	என்னுடைய
தீன்	மதுரமான	சிந்தைதன்னால்	மநஸ்ஸினால்
கரும்பின்	கருப்பஞ்சாற்றினுடைய	நானே	(வளர்த்த) நானே
தெளிவே	ஸாரம்போல் இனியனானவனே!	எய்தப்பெற்றேன்	(உன்னை) ப்ராபிக்கப்பெற்றேன். (௯)

வ்யா. —ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஊனேராக்கையித்யாதி) ஈஶ்வரன் அநேகாவதாரங்களைப் பண்ணி, ஸ்வயம் வரித்துக்கொடு வந்த வ்வீகாரத்தினுடைய பலம் பெற்றேனென்கிறுர்.

http://acharya.org

மாம்ஸப்ரசுரமான சரீரத்தை,வழியல்லாவழியேத்ரவ்யார்ஜநம் பண்ணி, அதுகொண்டுஇத்தைப் பேணிவைத்த ப்ரயோஜநம் இன்று பெற்றேன். (யானும்) "நாமும் நாமாய் இவருமிவராய் இவரோடே கலக்குமிடத்தில் இவராணையிட்டு விலக்குவர், ஆனபின்பு, இவர் என்கிற சொல்லுக்குள்ளே நம்மைஅடக்கிக் கலப்போம்" என்று பார்த்து, நானுகிற சொல்லுக்குள்ளே தன்னை அடக்கிக்கொடுவந்து புகுந்தான். (என்றனக்காய்) ஸர்வாதிகனுன தன்னை எனக்காக ஒக்கி.

(அடியேன்) தன்னைத்தமக்காக்கித் தம்முடைய ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்து கலந்தபடியை அநுஸந்திக்க அநுஸந்திக்கத் தமக்கு இனிதாகாநின்றது. (தேனே) எனக்கு ஸர்வவிதபோக்யமு மாயுள்ளவனே! (என்சிந்தையித்யாதி) வேறேயொரு சரீரபரிக்ரஹம்பண்ணி அதுகொண்டு பெறவிருக்கையன்றிக்கே, ஊனேராக்கைதன்னைஉழந்தோம்பி வைத்தநான், இந்த சரீரந்தன்னையேகொண்டு ப்ராபிக்கப் பெற்றேன். அதுசெய்தபடிதானெங்ஙனே யென்ன,(நறையூர்நின்ற) நீ வர நிற்கையாலே நானே இப்பேறு பெற்றேன். ... (கூ)

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஊனேரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ஆழ்வார், ..ன்னுடைய போக்யதையிலே துவக்குண்டு, "வளைத்தேன்" என்கையாலே பரமப்ரீதனுய், ஸ்வஸ்த்திரனுயிருக்க, அந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே, இச்சரீரத்தோடே இப்பேறு பெற்றேனென்கிருர் என்னும் ஸங்கதியை, கீழெட்டு பாட்டையும் கடாக்ஷித்துக்கொண்டருளிச்செய்கிருர் (ஈஶ்வரனித்யாதி).

"உழந்தோம்பி" என்றதுக்கு - ப்ரயாஸப்பட்டு வளர்த்து என்றர்த்தமாய்,"வைத்தமையால் நானேயெய்தப்பெற்றேன்"என்றத்தோடே அந்வயித்து அருளிச்செய்கிருர் (வழியித்யாதி). "முதற்பாட்டில்,'புகுந்தென்னையுள்ளங்கொண்ட கள்வா'என்ற அந்தர்யாமித்வத்தை அநுவதிக்கிருர் 'யானுய்' என்று" என்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (நாமும்) இத்யாதி. விவரணம் (இவரித்யாதி). "இவராய்" என்றது - இவரேயாய் என்றபடி. வருகைக்குககாரண மென்னென்ன அருளிச்செய்கிருர் (இவரோடே யித்யாதி). "'புள்ளாயேனமுமாய்' இத்யாதிகளை யெல்லா மநுவதிக்கிருர். 'என்றனக்காய்' என்றத்தாலே" என்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (ஸர்வாதிகனித்யாதி). (ஒக்கி) ஆக்கி.

"நெஞ்சில் புகுந்தபின்பு போக்யமாய், 'போகவொட்டேன்' என்கைக்கு மூலமான போக்யதையெல்லாமருளிச்செய்கிருர் (அடியே னித்யாதி) என்றத்தாலே" என்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (தன்னையித்யாதி).

http://acharya.org

மூ.—நன்னீர் வயல் புடைசூழ் நறையூர் நின்ற நம்பியை
கன்னீர் மால்வரைத்தோள் கலிகன்றி மங்கையர்கோன்
சொன்னீர் சொல்மாலை சொல்லுவார்கள் சூழ் விசும்பில்
நன்னீர்மையால் மகிழ்ந்து நெடுங்காலம் வாழ்வாரே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நல்நீர்	அழகிய ஜலத்தை யு	சொல்	கொண்டாட்டச் சொ
வயல்	கழனிகளாலே [டைய		ல்லையே [தாய்
புடை	பர்யந்தங்களிலே	நீர்	ஸ்வபாவமாகஉடைய
சூழ்	சுற்றப்பட்ட	சொல்மாலை	சப்த ஸந்தர்ப்ப ரூப
நறையூர்	திருநறையூரென்னும்		மான இப்பத்துப்
	திவ்யதேசத்தில்		பாசுரங்களை
நின்ற	எழுந்தருளி யிருக்கிற		
நம்பியை	பூர்ணன் விஷயமாக,	சொல்லுவார்	அநுஸந்திக்கு மவர்க
கல்	ஒலியாநின்ற	கள்	ள்,
நீர்	மலையருவிகளையுடைய	சூழ்	பரந்த (போக(ஃ)X)
மால்	பெரிய		ப்ரசுரமான)
வரை	மலையோடொத்த		
தோள்	புஜங்களையுடையராய்	விசும்பில்	பரமபதத்தில்,
கலி	சத்ருக்களை	நல்	ஸ்வரூபாநுரூபமான
கன்றி	கோபியாநின்றவராய்	நீர்மையால்	ஸ்வபாவத்தாலே
மங்கையர்	திருமங்கையி லுள்ளா	மகிழ்ந்து	ஆநந்தித்து
	ர்க்கு	நெடு	அபரிச்சிந்நமான
கோன்	ஸ்வாமியான ஆழ்வார்		
	அருளிச்செய்ததா	காலம்	காலத்தளவும்
	ய்,	வாழ்வார்	ஸுகிப்பர்கள். (௧௦)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (நன்னீரித்யாதி) அழகிய ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தான வயலானது பர்யந்தமெங்கும் சூழ்ந்திருக்கின்ற திருநறையூரை வாஸஸ்த்தாநமாக உடைய கல்யாணகுண பரிபூர்ணனையாய்த்துக் கவிபாடிற்று. (கன்னீர்மால்வரைத்தோள்) கல்லென்று-த்வநிக்குப்பேர். மிக்க த்வநிகளையுடைத்தான அருவிகளையுடைத்தாயிருக்கிற பெரிய மலைபோன்ற தோள்மிடுக்கையுடையராய், ப்ரதிபக்ஷநிரஸநஸ்வபாவரான திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் கவிபாடினவர். (சொன்னீர் சொன்மாலை) இத்தை அநுஸந்தித்தார்க்கு, "இதொரு சப்தமே!" என்று கொண்டாடுமிதுவே ஸ்வபாவமாம்படியிருக்கிற சொல்தொடையைச் சொல்லுமவர்கள்

http://acharya.org

இத்தைச் சொல்லுகையே போருமாய்த்துப்ரயோஜநம், அதுக்கு மேலே, போக(ஞ்ச)பூமிகளில் மேலாயிருக்கிற பரமபதத்தேபோய், இவ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான முறையாலே நிரதிசய ஸ்வரூபாநந்திகளாய், பின்னை ஒருநாளும் புநராவ்ருத்தியில்லாத பேற்றைப்பெறுவர்கள். ... ... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு — பத்தாம்பாட்டு. (நன்னீரித்யாதி) திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகராகைக்கு ஹேதுவாகத் தோளை வர்ணிக்கிறதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக, மலைக்கு மிகவும் பெருமை சொல்லவேண்டி, அருவிகளின் மிகுதி சொல்லுகிறாரென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (மிக்கவித்யாதி). எல்லாராலும் சொல்லும்படியான நீர்மையையுடைய சொல்மாலையையென்று சப்தார்த்தமாயருளிச்செய்கிறார் (இதொருவித்யாதி). ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் இரண்டாந் முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்து மூன்றாந்திருமொழி

சினவில் ப்ரவேசம்.

வ்யா. —(சினவில்) (க) "நானேயெய்தப்பெற்றேன்" என்றார் கீழ், அந்த பேறுதன்னையே பேசுகிறாரிதில்.

அரு —சினவில்ப்ரவேசம். (பேறுதன்னை) என்றவநந்தரம் "ப்ரீத்யதிசயத்தாலே தம்மிலேதாமே" என்று சேஷம். ... ... *

மூ.—சினவிற்செங்கணரக்கருயிர்மாளச்
செற்றவில்லியென்றுகற்றவர்தந்தம்
மனமுட்கொண்டென்றுமெப்போதும்
நின்றேத்தும் மாமுனியை மரமேழெய்தவைந்தனை

(க) எ-உ-௬.

நனவிற் சென்றார்க்கும் நண்ணற் கரியானை
நானடியேன் நறையூர் நின்ற நம்பியைக்
கனவிற் கண்டேனின்று கண்டமையாலென்
கண்ணிணைகள் களிப்பக் களித்தேனே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சினம்	கோபத்துக்கு	எய்த	அடித்த
இல்	இருப்பிடமாய்,	மைந்தனை	மிடுக்கனாய்,
செங்கண்	சிவந்தகண்களையுடையரான	நனவில்	தெளிவிலே
அரக்கர்	ராக்ஷஸருடைய	சென்றார்க்கும்	நடக்குமவரான ஜ்ஞாநிகர்க்கும்
உயிர்	ப்ராணன்கள்	நண்ணற்கு	கிட்டுகைக்கு (ஸாக்ஷாத்கரிக்கைக்கு)
மாள	முடியும்படி		
செற்ற	சீறின	அரியானை	துர்லபனாய்,
வில்லி என்று	தநுஸ்ஸை யுடையவனே! என்று	நறையூர் நின்ற	திருநறையூரிலே எழுந்தருளி யிருக்குமவனை
கற்றவர்	அறிவுடையார்	நம்பியை	பூர்ணனை,
தம்தம்	தங்கள்தங்களுடைய	அடியேன்	சேஷபூதனான
மனமுள்	மநஸ்ஸுக்குள்ளே	நான்	நான்,
கொண்டு	த்யாநித்துக்கொண்டு	கனவில்	மாநஸாநுபவத்தில்
என்றும்	ஸர்வகாலமும்	கண்டேன்	அநுபவித்தேன்,
எப்போதும்	ஸர்வாவஸ்த்தையிலும்	இன்று	இப்பொழுது
நின்று	ஒருபடிப்பட்டிருந்து	கண்டமையால்	பாஹ்ய ஸாக்ஷாத்காரம்பிறந்தபடியால்
எத்தும்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணப்பட்டவனாய்,	என்கண் இணைகள்	என்னுடைய இரண்டுகண்களும்
மா	பெரிய		
முனியை	ஆச்ரித விஷயத்தில் ப்ரத்யுபகார சிந்தையை யுடையனாய்,	களிப்ப	ஸந்தோஷிக்க (அதிலே)
		களித்தேன்	(நானும்) ஸந்தோஷிக்கப்பெற்றேன்.
எழ்மரம்	மராமரங்களேழையு[ம்]		

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (சினவிலித்யாதி) மிக்க சினத்தையுடையராய், சேதநர்விஷயமாக நிர்நிபந்தநமான த்வேஷத்தையுடையராய், அந்த த்வேஷப்ராசுர்யம் தோற்றும்படி யிருக்கிற கண்ணில் சிவப்பை யுடையராயிருக்கிற ராக்ஷஸருடையப்ராணன்கள் முடியும்படி பிடித்த

http://acharya.org

வில்வலியை யுடையவனே! மாதாவானவள் "ப்ரஜை" என்று பாரா தே, ஹிம்ஸிக்குமாபோலே; (க) "దేవానాం దానవానాఞ్చ సామాన్యమధిదైవతమ్- தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம்" என்கிற பொதுவைப் பாராதே அழித்துவிட்டானாய்த்து. இவர்களிருக்கில் ஜகதுபஸம்ஹாரமாமென்று, விபூதி குடி கிடக்கைக்காக அழித்தா னாய்த்து. (கற்றவரித்யாதி) அறிவுடையரான யோகிகளானவர்கள் தம் ஹ்ருதயத்திலேகொண்டு எல்லாக்காலத்திலும் எல்லா அவஸ்த் தையிலும் ஒருபடிப்படநின்றேத்த, அவர்களுக்கு எல்லாம் செய்தும் பின்னையும் ஒன்றும் செய்யாதானாய், பெருந்தனிசுபட்டாப்போலே "இவர்களுக்குச் செய்யலாவதென்?" என்று இவற்றை அநுஸந்திக்கு மவனை. (மாமேழித்யாதி) இப்படிப்பட்ட தன்படி அறியாதார்க்கும் மழுவேந்தி விஶ்வஸிப்பித்துக் கார்யம் செய்தமிடுக்கனை.

(நனவிலித்யாதி) "கனவில்"என்றதுக்கு எதிராய், ஜாகருகாவஸ்த் தையைக் காட்டுகிறது. நனவு - தெளிவு. எத்தனையேனுமதிசயித ஜ்ஞாநராயிருப்பார்க்கும் நேர்கொடு நேர் சென்று கிட்டிக் காண வரிய னாயிருக்கிறவனை. (நானடியேன்) இவர்களைப்போல ஸ்வயத்நத்தா லன்றிக்கே, அவன் காட்டின வழியாலே காணப்பெற்ற அடியேனான நான், திருநறையூரிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற கல்யாணகுண பூர் ணனை. மநஸ்ஸாஸாக்ஷாத்கரிக்க, அத்தாலே கண்ணால் காணும் காட்சி யன்றிக்கே, அந்த நெஞ்சுதானே முழுமிடறுசெய்து பூர்ணமாக நெறி பட அநுபவிக்கப் பெற்றேன். இன்றிப்படி காணப்பெறுகையாலே (கண்ணிணைகள் களிப்பக்களித்தேனே) "நெஞ்சே அநுபவித்து, கண் கள் அநுபவிக்கப் பெற்றதில்லை" என்கிற குறை கிடவாமை, கண்கள் கண்டநுபவிக்க, அவற்றுக்கு ஆஶ்ரயபூதனாயிருக்கிற நானும் (உ) "என் கண்கள் களிப்பக் களிதாகிய சிந்தையனாய்க் களிக்கின்றேன்" என்கிறபடியே, களிக்கப்பெற்றேன். ... ... (க)

அரு.—முதற்பாட்டு. (சினவிலித்யாதி) சினத்துக்கு இல் என்று பத பேதமாய், பலிதம் (மிக்கசினத்தை) என்று. விவரணம் (சேதநரித்யாதி). ஸர்வஸாக்ஷித்தாயிருப்பான், ஒருவனுயிரை மாளப் பண்ணுவானென் னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மாதாவித்யாதி). (ஹிம்ஸிக்குமாபோலே) பீடித்து சிக்ஷிக்குமாபோலே ஆனால் இவர்களையும் சிக்ஷிக்கவொண்ணா தோ, கொல்லவேணுமோவென்ன; (இவர்களித்யாதி). எத்தும்படியிருக்

(க) ஜித-க-உ. (உ) தி-வாய்-க௦-அ-ச.

ரும் மாமுனியை என்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிவுடையித்யாதி). (தனிசு) கடன். (இவற்றை) ஏத்தும்படிகளை.

"நனவு" என்றதுக்கு முக்யார்த்தத்தைச் சொல்லி, பலிதார்த்தம் (நனவு-தெளிவு) என்று. "கனவில்கண்டேன்" என்றதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (மாநஸவித்யாதி). "என்சிந்தைதன்னால் நானேயெய்தப்பெற்றேன்" என்றத்தைப் பேசுகிறதாகையாலே; அது நிரந்தர மாநஸாநுபவமாகையாலே, "கனவு" என்றபதம் ஸ்வப்நத்தைச் சொன்னதன்றிக்கே, லக்ஷணயா மாநஸாநுபவத்தையே சொல்லுகிறதென்று திருவுள்ளம். (நெறிபட) என்றது - சக்ஷுர்விஷயமாக என்றபடி. ... ... (௧)

மூ.—தாயை நினைந்த கன்றேயொக்க வென்னையும்
தன்னையே நினைக்கச்செய்து தானெனக்
காய் நினைந்தருள் செய்யுமப்பனை
அன்றிவ் வையகமுண்டு மிழ்ந்திட்ட
வாயனை மகரக்குழைக்காதனை
மைந்தனை மதிட்கோவலிடைகழி
யாயினை அமரர்க்கரிபேற்றை யென்
னன்பனையன்றியாதரியேனே. (௨)

பதம்.	உரை.
தாயை	(தன்) தாயை
நினைந்த	ஸ்மரியாநின்ற
கன்றேஒக்க	கன்றுபோலே,
என்னையும்	உபகாரம்பெற்ற என்னையும் [பே
தன்னையே நினைக்கச்செய்து	உபகாரகனான தன்னை த்யாநிக்கும்படி பண்ணி, (அதுக்குமேலே)
தான்	ஸர்வஜ்ஞனான தானே
எனக்காய்	அஜ்ஞனான எனக்காக (என் ஹிதத்தை)
நினைந்து	அநுஸந்தித்து
அருள்செய்யும்	க்ருபை பண்ணாநின்ற
அப்பனை	நிருபாதிக பந்துவாய்,
அன்று	அந்த ஆபத்காலத்தில்
இவ்வையகம்	இந்தலோகத்தை
உண்டு	விழுங்கி, (பின்பு)
உமிழ்ந்திட்ட	வெளிப்புறப்படவிட்ட
வாயனை	திருப்பவளத்தையுடையனாய்,
மகரக்குழை	மகர குண்டலங்களையுடைய
காதனை	திருச்செவிகளையுடையனாய்,
மைந்தனை	நித்யயுவாவாய், [ய
மதிள்	ப்ராகாரங்களையுடை
கோவல்	திருக்கோவலூரில்
இடைகழி	திருவிடைகழியில்
ஆயினை	(முதலாழ்வார்கள் நடுவே) ஆன (நின்ற) வனாய்,

http://acharya.org

அமரர்க்கு	நித்யஸூரிகள் நடுவே	என் அன்பனை	என்னிடத்தில் ப்ரீதி
அரி	ஸிம்ஹம்போலவும்	அன்றி	புக்தனானவனைத் த விர வேறொருவனி டத்தில் [டேன்.
ஏற்றை	வ்ருஷபம் போலவும்		
	மேனாணித்தவனாய்,	ஆதரியேன்	ப்ரீதி பண்ணமாட்

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (தாயித்யாதி)தாயைநினைத்த கன்றைப் போலே, நானும் தன்னையே நினைக்கும்படிக் கிடாகப் பண்ணினான். அந்த கன்று தாயை நினைக்கிறது, வேறொரு கார்யத்துக்கன்றிறே, முன்னாள் முலைகொடுத்த உபகார ஸ்ம்ருதியாலேயிறே; அப்படியே நானும் உபகார ஸ்ம்ருதியாலே தன்னை நினைக்கும்படி பண்ணினான். (தானெனக்காய் நினைந்து)"எல்லாம் செய்தாலும் இவனுடைய நினைவுக்கு வைகல்யமுண்டாகக்கூடும், இவன் தலையில் இவ்வருந்தேவை யிடுகிறதென்" என்று (க) "அஹம் ஸ்மராமி - அஹம் ஸ்மராமி" என்கிற படியே, நான் நினைக்கமாட்டாக்குறைதீர, எனக்காகத் தான்நினைத்து. (அருள்செய்யுமப்பனை) என்பக்கலொரு ஹேதுவின்றிக்கே யிருக்க, தன்னுடைய நிரவதிகமான ப்ரஸாதத்தை ஒருதலைத்து முழுக்கப் பண்ணின நிருபாதிக பந்துவை.

(அன்றிவ்வையகமுண்டுமிழ்ந்திட்டவாயனை) ஆபந்நரானவன்று, எல்லாரையுமொக்க வரையாதே நோக்கும் ஸ்வபாவனானவனை. வயிற்றிலே வைத்தும் புறப்படவிட்டும் நோக்கின திருப்பவளத்தையுடையவனை (மகரக்குழைக்காதனை) ப்ரளயத்திலே தள்ளிலும் விடவொண்ணாத வடிவழகையுடையவனை. (மைந்தனை) நித்யமான யௌவநத்தை யுடையவனை. (மதிள் கோவலிடைகழியாயனை) உகந்தார் நடுவே புகுந்து நெருக்குமவனை. (அமரர்க்கரியேற்றை) உகப்பார்திரளின்நடுவே புகுந்து நெருக்குமிதுவே ஸ்வபாவமாகவுடையவனை. இப்படி பூர்ணனாயிருந்துவைத்து, என்பக்கலிலே அன்பைப் பண்ணினவனை. (அன்றியாதரியேனே) அவன் என்பக்கலிலே அன்பைப்பண்ணி மேல்விழாநிற்க,நான் அவனையொழிய வேறுசிலரை ஆதரிப்பனோ?(உ)

அரு'—இரண்டாம்பாட்டு. (தாயித்யாதி) (உ)"ஊனேராக்கைதன்னை யுழந்தோம்பிவைத்த நாமேயன்றோ எய்தப்பெற்றோம்" என்று களித்தோம்; பூர்வவாஸனையாலே மீண்டு மற்றொன்றை ஆதரிக்கவேண்டிவரில் செய்வதென்னென்று தம்மிலே தாமே அதிசங்கைபண்ணி,"அது நம்மால் வந்ததாகிலன்றோ நாமதிசங்கைபண்ணுவது, அவனே நினைக்கப் பண்ணி

(க) வராஹசரமம்- (உ) எ-உ-கூ.

http://acharya.org

ஞனில் நானினி வேறொன்றை ஆதரியேன்" என்று ஸமாஹிதராகிறார் என்று ஸங்கதி.

(உபகாரஸ்ம்ருதி) என்றது - ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதிகளைப் பண்ணுகை. உகந்தார் - முதலாழ்வார்கள். அமரர்க்கருடுவே அரிபோலவும் ஏறுபோலவும் மேனாணித்திருக்கிறவனை யென்றும், கீழ்ப்பரத்வ தக்கடா கூறித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபகாரித்யாதி). ... ... (௨)

மூ.—வந்தநாள் வந்தென்னெஞ்சிடம் கொண்டான்
மற்றோர் நெஞ்சறியானடியேனுடைச்
சிந்தையாய் வந்து தென்புலர்க்கென்னைச்
சேர்கொடானிது சிக்கெனப்பெற்றேன்
கொந்துலாம் பொழில்சூழ்க் குடந்தைத்தலைக்
கோவினைக் குடமாடியகூத்தனை
எந்தையை யெந்தை தந்தை தம்மானை
எம்பிரானை யெத்தால் மறக்கேனே. (௩)

பதம்.	உரை.
வந்தநாள்	என்னை முதலிலே ஸ்வீகரிக்கைக்காகத் தானே வந்தநாளி[லே
வந்து	என்னைக் கிட்டி
என நெஞ்சு	என் மநஸ்ஸை
இடம் கொண்டான்	இருப்பிடமாக அங்கீகரித்தான்,
மற்றோர் நெஞ்சு	வேறொருத்தனுடைய நெஞ்சையும்
அறியான்	தனக்கிருப்பிடமாக அறிகிறிலன்,
அடியேனுடை	என்னுடைய
சிந்தையாய் வந்து	மநோரதத்தை யுடையனாய் (நான் ப்ரார்த்திக்க வேண்டிய நித்ய கைங்கர்யத்தைத் தானே கொடுக்கக்கருதி) வந்து
தென்புலர்க்கு	தென்திக்கிலுள்ள யமதூதர் கையில்

பதம்.	உரை.
என்னை	தானேவந்து ஸ்வீகரித்த என்னை
சேர்கொடான்	அகப்படும்படி பண்ணமாட்டான்;
இது	இத்தை
சிக்கென	த்ருடமாக
பெற்றேன்	லபித்தேன்; (ஆகையால்,)
கொந்து	பூங்கொத்துக்கள்
உலா	உலாவாநின்ற (நிறைந்திருக்கிற)
பொழில்	சோலைகளினாலே
சூழ்	வ்யாப்தமான
குடந்தைத்தலை	திருக்குடந்தையிலே பள்ளி கொண்டிரு[க்கிற
கோவினை	ஸ்வாமியாய்,
குடம் ஆடிய கூத்தனை	குடக்கூத்தாடின ஆச்சர்ய சேஷ்டிதங்களையுடையனாய்,
எந்தையை	எனக்குப் பிதாவாய்,

http://acharya.org

எந்தை	என்பிதாவுக்கு	எம்பிரானை	எனக்கு உபகாரகனானவனை
தந்தை	பிதாவான பாட்டனார் முதலான என்குலத்துக்கு	எத்தால்	எந்த காரணத்தைச் சொல்லி
தம்மானை	ஸ்வாமியாய்,	மறக்கேன்	மறப்பேன்? (ங)

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (வந்நாளிந்பாதி) ப்ரதமஸ்வீகாரத்துக்கு முன்பு தாமிட்டது ஒரு பச்சையுண்டாய், அதுக்கு உபகரித்தானாகிலிறே இந்நாளொன்னலாவது, அங்ஙனொன்றில்லாமையாலே, ப்ரதமஸ்வீகாரத்தை "வந்தாள்" என்னுமித்தனையாய்த்துச் சொல்லலாவது. (என்னெஞ்சிடங் கொண்டான்) (க) "ஶ்வாஸ ந்ஷஃ ஸமஸ்வஃ ஆவாஸந்த்வஹமிச்சாமி" என்கிறபடியே, என்னுடைய ஹ்ருதயத்தைத் தனக்கிடமாகக்கொண்டான். (மற்றோர் நெஞ்சறியான்) திருவடி திருவநந்தாழ்வான் துடக்கமானார் பக்கலிலும்போவானாயிருக்கிறிலன். (உ) "அநந்தன்பாலும் கருடன்பாலுமைதுநொய்தாக வைத்து" என்றும், (ங) "இடவகைகளிகழ்ந்திட்டு" என்றும்; (ச) "கல்லும் கனைகடலும்வைகுந்தவானாடும் புல்லென்றொழிந்தனகொல்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, இவருடைய திருவுள்ளமொழிய வேறோரிட முண்டாக நினைத்திருக்கிறிலன். பின்னை அவ்வோவிடங்களில் இவனில்லையோவென்னில்; ஸௌபரி, பலவடிவுகொண்டு, அநுபவித்தாப்போலே, "இதுக்கவ்வருகில்லை" என்னலாம்படி அவன் முகங்கொடுத்துக் கொண்டிருந்தபடி. (அடியேனுடைய பித்பாதி) (ரு) "வழுவிலா வடிமை செய்யவேண்டும்" என்கிற என்னுடைய மநோரதத்தைத் தானுடையனாய்க்கொண்டு வந்து, யமபடர்கையில் என்னைக் காட்டிக் கொடுப்பானாயிருக்கிறிலன். (இதுசிக்கெனப்பெற்றேன்) என்ஸங்கல்ப மடியாக வந்ததாகிலிறே, இதுக்கு ஒரு குலைந்துள்ளது, அவனடியாக வருகையாலே ஒருநாளும் குலையாதபடி பெற்றேன்.

(கொந்துலாமித்யாதி) பூங்கொத்துக்களை யுடைத்தாய், நித்யவஸந்தமாயிருந்துள்ள பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருக்குடந்தையிலே சாய்ந்தருளி, தன்னுடைய சேஷித்வத்தை உதறிப்படுத்தவனை. (குடமாடிய) மன்றிலே குடக்கூத்தாடி வடிவழகை இடையர்க்கு முத்தூட்டாக்கினவனை. (எந்தையை) எனக்கு ஜநகனானவனை; என்

(க) ரா-ஆர-ஙி-ஙங. (உ) பெரி-திரு-ரு-ச-அ. (ங) பெரி-திரு-ரு-ச-கo. (ச) பெரியதிருவ.ஙஅ. (ரு) தி-வாய்-ங-ங-க.

னுடைய குலநாதனானவனை. (எம்பிரானை) தன்னுடைய ஸ்வரூப ரூப குணவிபூதிகளை எனக்குப்ரகாசிப்பித்த மஹோபகாரகனை,(எத்தால்ம றக்கேனோ) பண்ணின உபகாரம்அளவுபட்டு மறக்கவோ? நானிட்ட பச்சையை நினைத்து ஆறியிருக்கவோ? எவ்வழியால் மறப்பது?. (௩)

அ௩.—மூன்றாம்பாட்டு. (வந்தநாளித்யாதி) எம்பெருமான் அநாதியாக ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதிகளைப்பண்ணி, தன்னைநினைக்கும்படி யத்நித்துக் கொண்டிருக்கச்செய்தேயும், அவனைநினையாதே வேறொன்றை ஆதரித்து, அத்தால் யமபடர்கையிலே அகப்பட்டுத் திரிந்தகாலையே, "ஆதரியேன்" என்று நிர்ணயிக்கும் விரகு எங்ஙனேஎன்று விசாரித்து, தன்னைமறவாதபடி தானேவந்து போக்கின்றி நிற்கக்கண்டபின்பு, நமக்கு நிர்ணயிக்கக் குறையென்னென்று ஸமாஹிதராகிறாரென்று ஸங்கதி.

"வந்து - நெஞ்சிடம் கொண்டான்" என்னவமைந்திருக்க, "வந்தநாள்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ப்ரதமேத்யாதி). கேவலம் "வந்து" என்றால், பச்சையிடவந்தான் என்றாகிலும் தோற்றுமென்று விசேஷிக்கிறாரென்று கருத்து. "கொண்டான்" என்றதுக்கு வாஸனை (ஆவாஸமித்யாதி). "ஓர்" என்றுநெஞ்சை விசேஷித்ததுக்குக் கருத்து (திருவடியித்யாதி).... .. ..(௩)

மூ.—உரங்களாலியன்ற மன்னர்மாளப்
பாரதத்தொரு தேரைவர்க்காய்ச்சென்று
இரங்கியூர்ந்தவர்க்கின்னருள்செய்யும்
எம்பிரானை வம்பார்புனல்காவிரி
அரங்கமாளி யென்னாளி விண்ணாளி
ஆழிசூழிலங்கை மலங்கச்சென்று
சரங்களாண்ட தண்டாமரைக் கண்ணனுக்
கன்றி என்மனம்தாழ்ந்து நில்லாதே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உரங்களாலே	மிடுக்கினாலே	இரங்கி	(அவர்கள்விஷயமாக) மனம்தளர்ந்து
இயன்ற	(ராஜ்யத்தை) நடத்தாநின்ற	ஒருதேர்	ஒருதேரை
மன்னர்	துர்யோதநாதி ராஜாக்கள்	ஊர்ந்து	நடத்தி
மாள	நசிக்கும்படியாக	அவர்க்கு	அந்த பஞ்சபாண்டவர் விஷயத்தில்
பாரதத்து	பாரதயுத்தத்தில்	இன்	இனிய (ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமான)
ஐவர்க்காய்	பஞ்சபாண்டவர்களுக்காக		
சென்று	போய்,	அருள்	க்ருபையை

செய்யும்	பண்ணுகின்ற	மலங்க	வ்யாகுலப்படும்படி
எம்பிரானை	உபகாரகனாய்,	சென்று	கிட்டி
வம்பு	புதிதான	சரங்கள்	பாணங்களை
புனல்	ஜலத்தினாலே	ஆண்ட	ப்ரயோகித்த
ஆர்	நிறைந்த [டைய	தண்	குளிர்ந்த
காவிரி	திருக்காவேரியை யு	தாமரை	தாமரைபோன்ற
அரங்கம்ஆளி	திருவரங்கத்தைப்பரி பாலநம்செய்யுமவ னாய்,	கண்ணனுக்கு அன்றி	கண்களையுடையவனை விட்டு மற்றொருவர் விஷயத்தில்
என்ஆளி	என்னை ஆளுமவனாய்,	என்மனம்	என் மநஸ்ஸானது
விண்ஆளி	பரமபதத்துக்கு நிர்வா ஹகனாய், [ப்பட்ட	தாழ்ந்து	நைச்யத்தை வஹித்து (உருக்கமுற்று)
ஆழிசூழ்	ஸமுத்ரத்தினால் சுற்ற	நில்லாது	இருக்கமாட்டாது. ௪
இலங்கை	லங்காபுரியானது		

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (உரங்களாலித்யாதி) தர்மப்ரதாநராய் நடத்துகையன்றிக்கே, அஸுராவேசத்தாலே வந்த முன்னைமிடுக்கை யுடையராய், மிடுக்காலே நடத்திக்கொடுபோருகிற ராஜாக்களுண்டு-துர்யோதநாதிகள், அவர்கள் முடியும்படிக்கீடாக பாரதஸமரத்திலே, வந்த ப்ரதிபக்ஷத்துக்கெல்லாம், ஒருதேரை எதிராகவிட்டு, தான் பாண்டவர்களுக்காகத் தன்னை அழிவுக்கிட்டுச் சென்று. (இரங்கி) "அய்யோ! இவர்கள் பால்யத்திலே பித்ருஹீநரானார்கள், அரக்கு மாளிகையிலே அகப்பட்டார்கள், நீரிலேகழுவிலே அகப்பட்டார்கள்" என்று அவர்கள்பக்கல் க்ருபையைப்பண்ணி அவர்களுக்காகத் தேரைநடத்தி, அவர்களபேக்ஷிக்க அவர்களுக்கு ஒருகார்யம் செய்தானாயிருக்கையன்றிக்கே, தன்பேறாக அருளைப்பண்ணின, ஆஶ்ரித விஷயத்தில்பண்ணுமோரத்துக்கு எல்லைகாணவொண்ணாதபடி யிருக்கிற மஹோபகாரகனை.

(வம்பாரித்யாதி) ப்ரவாஹம் மாறுமையாலே நித்யாபூர்வமான ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தாயிருக்கிற காவிரியையுடைய கோயிலை நிர்வாஹ்யமாக உடையவனை. (என்னாளி) எனக்கு நிர்வாஹகனை. (விண்ணாளி) நித்யவிபூதியுக்தனை. (ஆழிசூழிலங்கைமலங்கச்சென்று) கடல்சூழ்ந்த அரணையுடைத்தாயிருக்கிற லங்கை ஒருவர்கூறை எழுவர்உடுக்கும்படியாக எடுத்துவிட்டு அம்புகளை நடத்தின புண்டரீகாக்ஷனை ஸர்வேஶ்வரனுக்கல்லது. (என்மனம்தாழ்ந்து நில்லாதே)

http://acharya.org

ஆஸ்ரிதர்க்காக ஸாரத்யம்பண்ணியும், மார்விலே அம்பேற்றும் உப கரிக்குமவனுக்கல்லது, வேறுசிலர் விஷயமாக என்னுடைய ஹ்ரு தயத்திலே தாழ்ச்சி பிறவாது. ... ... (௪)

அரு — நாலாம்பாட்டு. (உரங்களித்யாதி) நான் மறக்கிற னென்று ம், என் நெஞ்சானது அவனுக்கே தாழ்ந்திருக்குமென்கிறுரென்று ஸங் கதி.

"உரங்களால்" என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கி றார் (தர்மேத்யாதி). "ஒரு" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம்(வந்தவித்யாதி). (நீரி லே கழுவிலேயகப்பட்டார்கள் என்றுக்ருபையைப் பண்ணுகையாவது).- துர்யோதநன் தானும் பாண்டவர்களுமாக ஜலக்ரீடைக்கு உத்யோகித்து, அவ்வளவிலே ஜலத்திலே கூச்சுக்களை நட்டுவைக்க, இவர்களறியார்க ளென்று, க்ருஷ்ணன் அந்தக் கழுக்களைத் தப்புவித்தருளுகை. அருளுக்கு இனிமைதன்னை யருளிச்செய்கிறுர் (அவர்களித்யாதி). "செய்யும்" என்று வர்த்தமாந நிர்தேசபலிதம் (ஆஸ்ரிதேத்யாதி).

வம்பு - நூதனமான, புனல்சூழ்ந்த அரங்கமென்றருளிச் செய்கிறார் (ப்ரவாஹமித்யாதி). மலங்குதல் - "அராஜகமாய்த்து" என்று கலங்குத லாய், அதினர்த்தம் (ஒருவரித்யாதி). ஒருவன் ஒருவன் கூறையைப் பறிக்க, அவன்கையில்நின்றும் மற்றொருவன் பறிக்க, இப்படி அராஜக மாய்ப்போகை யென்கை (எம்பிரானை) என்றவிடத்தில்ஐகாரம் சாரிகை யாய், எல்லாப்பதங்களும் "தாமரைக் கண்ணனுக்கு" என்றதுக்கு விசே ஷணமென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்காக வித்யாதி). ... ... (௪)

ரு.—ஆங்குவெந்நரகத்தழுந்தும் போதஞ்சே
லென்றடியேனை யங்கேவந்து
தாங்குதாமரையன்ன பொன்னாரடி
யெம்பிரானை யும்பர்க் கணியாய்நின்ற
வேங்கடத்தரியைப் பரி கீறியை
வெண்ணெயுண்டுரலினிடை யாப்புண்ட
தீங்கரும்பினைத் தேனை நன்பாலினை
யன்றியென் மனம் சிந்தைசெய்யாதே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆங்கு	அந்த பாராளாதிகளி லேயுள்ள	அழுந்தும் போது	மந்நனும் (நோவுபடு கிறகாலத்தில்),
வெம்நரகத்து	க்ரூரமான நரகங்களி	அங்கேவந்து	அந்தவிடங்களில் வந்

அஞ்சேலென்று	பயப்படவேண்டாமென்று
அடியேனை	உனக்கு சேஷபூதனான என்னை
காக்கு	ரக்ஷிக்கின்றவனாய்
தாமரையன்ன	தாமரைப்பூவோடொத்ததாய்
பொன் ஆர்	ஸ்ப்ருஹணீயதை மிக்கிருந்துள்ள
அடி	திருவடிகளையுடைய
எம்பிரானை	என் ஸ்வாமியாய்,
உம்பர்க்கு	நித்யஸூரிகளுக்கு
அணியாய் நின்ற	அலங்காரபூதனாயிருக்குமவனாய்,
வேங்கடத்து	திருவேங்கடமலையிலெழுந்தருளியிருக்கிற
அரியை	ஸிம்ஹமாய்,
பரி	குதிரையாய்வந்த கேசியை
கீறிய	வாயைக் கிழித்தவனாய்,
வெண்ணெய் உண்டு	வெண்ணெயை (களவிலே) அமுது செய்து
உரல் இடை	உரலின் நடுவிலே (உரலோடு தன் இடுப்பிலே)
ஆப்புண்ட	கட்டுண்டவனாய்,
தீங்கரும்பினை	இனிய கருப்பஞ்சாற்றோடொத்தவனாய்,
தேனை	தேன்போல் போக்யபூதனாய்,
நல்பாலினை அன்றி	மதுரமான பால்போன்றவனான புருஷோத்தமனைத் தவிர மற்றொருவரை
என்மனம்	என்னுடைய மனஸ்ஸானது
சிந்தைசெய்யாது	நினையாது. (௫)

வ்யா.— அஞ்சாப்பாட்டு. (ஆங்குவெந்நரகமித்யாதி) பாபம் பண்ணுகிற ஸமயத்திலே வந்துகிட்டி, அவற்றில்நின்றும் திரிபவிடுவிக்கைபன்றிக்கே, அவை செய்தற்று, அத்ருஷ்டரூபேண ட(ஷ)கானுபவம்பண்ணும் துக்கானுபவ பூமிகளிலே-கொடிதான நரகத்திலே நோவுபடுமளவிலே. (அஞ்சேலென்று) "இவன், தான் பண்ணின பாபத்துக்கு பலாநுபவம் தானே பண்ணுகிறானாகில், நமக்கென்?" என்றிருக்கையன்றிக்கே, "நாமுளோமாக நீ பாபங்களுக்குக் குடிமகனாகவேணுமோ? நீ அஞ்சாதேகொள்" என்று அங்கேசென்று. (காக்கு) ரக்ஷிக்குமது, செவ்வித் தாமரைப்பூப்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமானதிருவடிகளைக் கொண்டாய்த்து. விகாஸம் செவ்வி குளிர்ச்சி நாற்றம் இவற்றுக்குத் தாமரையை ஒருபோலியாகச் சொல்லலாம்படியாய், அவ்வளவல்லாதபடி அதிஸுகுமாரமாய், ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகளையுடைய என்னுடையனை.

(உம்பர்க்கணியாய்நின்றவித்யாதி) திருமலையில் நிற்கிற நிலை, நித்யஸூரிகளுக்கு ஆபரணம்போலே யிருக்கிறதாய்த்து. (அரியை) உகப்பார்க்கு ஆபரணமாயிருக்குமாபோலே, உகவாதார்க்கு அப்ரத்ருஷ்யனாயிருக்குமாய்த்து. (பரிகீறியை) கேசியுடைய வாயைக்கிழித்தவனை.

(வெண்ணெயித்யாதி) ஆம்ரிதஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யமொழியச் செல்லாமை பிறந்து, அது நேர்கொடு நேர்கிடையாமை, களவுகண்டு புஜிக்கப்புக்கு, அது தன்னை முடியச்செய்து தலைக்கட்டமாட்டாமை வாயது கையதாக அகப்பட்டு, உரலோடே சேர்த்துக்கட்டுண்டு, அடியுண்டு, அடிக்கிருய்த்து, உடம்புவெளுத்துப் பயர்த்துப், பேகணித்து, நின்றநிலையை அநுஸந்திக்க வநுஸந்திக்க இவர்க்கு இவ்விருப்புத்தானேயாய்த்துஸர்வவித போக்யமுமாயிருக்கிறது.(௧)"ஸர்வரஸ:-ஸர்வரஸ:" என்கிறபடியே இனிதாகாநின்றது. (நன்பாவினை) இப்படி ஸர்வவித போக்யமுமாயிருக்கிறவனையொழிய என்னுடைய நெஞ்சு வேறுசிலரை அநவரதபாவனை பண்ணுது. ... ... (ரு)

அரு — அஞ்சாம்பாட்டு. (ஆங்கித்யாதி) கீழ்ச்சொன்ன ஸாரதியின்படியை அங்கைகொண்ட ப்ரீத்யதிசயத்தாலே, மற்றும் சிலஅபதானங்களை அருளிச்செய்து, தன்னெஞ்சு நிரந்தராநுபவம் பண்ணும்படியை அநுஸந்திக்கிருரென்று ஸங்கதி.

(உ)"ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி-ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றவனுடைய திருவடிகளாகையாலே பாபநிவர்த்தகத்வம் அவற்றுக்கேயாக விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிருரென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (பாபமித்யாதி). (அத்ருஷ்டரூபேண) பகவந்நிக்ரஹரூபேண. திருவடிகள் *திண் கழலாகையாலே, தன்னைப் பற்றினுர்மேல் அநுக்ரஹத்தை உண்டாக்குமென்று கருத்து. ... ... (௬)

மூ. —எட்டனைப் பொழுதாகிலுமென்று
மென் மனத்தகலா திருக்கும் புகழ்
தட்டலர்த்த பொன்னே யலர்கோங்கின்
தாழ்பொழில் திருமாலிருஞ்சோலையங்
கட்டியைக் கரும்பீன்ற வின்சாற்றைக்
காதலால் மறைநான்கு முன்னேதிய
பட்டனைப் பரவைத்துயிலேற்றை யென்
பண்பனையன்றிப் பாடல்செய்யேனே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
என்றும்	ஸர்வகாலமும்	என்மனத்து	என்மநஸ்ஸில் நின்றும்
எட்டனைப் பொழுதாகிலும்	ஒருநொடிப்பொழுதுங்கூட	அகலாது	பிரியாமல்
		இருக்கும்	எழுந்தருளியிருக்கையாலுண்டான

(௧) சாந்தோ-௩-௧௪-௪. (உ) கீதை-௧௮-௬௬.

http://acharya.org

புகழ்	கீர்த்தியை யுடையனாய்,	கரும்பு	கருப்புதண்டமானது
தட்டு	மிகவும்	ஈன்ற	(தானே) பெருக்காநின்ற
அலர்த்த	விகஸிப்பிக்கப் பட்டதாய்	இன்	இனிதான
பொன்னனைய	பொன்னோடொத்த ஸ்ப்ருஹணீயமான	சாற்றை	ரஸம்போன்றவனாய்
அலர்	புஷ்பங்களை யுடையதான	காதலால்	ஆசையுடன்
கோங்கின்	கோங்கு மரங்களினுடைய	மறைநான்கும்	நாலுவேதங்களையும்
தாழ்	தழைத்திருக்கிற	முன்	பூர்வம் க்ருஷ்ணாவதாரத்தில்.
பொழில்	சோலைகளை யுடைத்தான	ஓதிய	அத்யயநம்பண்ணின
திருமாலிருஞ் சோலை	திருமாலிருஞ்சோலை மலையிலெழுந்தருளியிருக்கிறவனாய்,	பட்டனை	பண்டிதனாய்,
அம்	மதுரமான	பரவை	க்ஷீராப்தியில்.
கட்டியை	கற்கண்டுபோல்போக்யபூதனாய்,	துயில்	கண்வளராநின்ற
		ஏற்றை	ச்ரேஷ்டனாய்,
		என்பன்பனை யன்றி	எனக்கு ஸுலபனானவனையொழிய வேறொருவனை
		பாடல்செய்யேன்	பாடமாட்டேன். (௬)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (எட்டனை யித்யாதி) வ்யதிரிக்தர்பக்கலிலே அல்பமுத்கர்ஷங்கண்டு, நான் பேசுவதாக ஒருப்பட்டாலும் என்னுடைய வாகிந்த்ரியமானது அதுக்குட்படாது.

அத்யல்பகாலமும் என்றுமொக்க என்னுடைய நெஞ்சை அகலாதிருக்கையால் வந்த புகழையுடையனாய்; பிராட்டி (௧) "அகலகில்லேனிறையும்" என்றுசொல்லவிருக்கிற இருப்பிற்காட்டிலும் ஏற்றமாக நினைத்திராநின்றானாய்த்து. என்று மெட்டனைப்பொழுது மகலாதிருக்குமென்றபடி. (தட்டலர்த்த) இதழ் விரியாநிற்பதாய், பொன்போலேயிருக்கிற அலரையுடைத்தான கோங்கினுடைய வென்னுதல், இதழ் மிகும்படி அலரப்பண்ணப்பட்டு, பொன்போலே யிருக்கிற அலரையுடைத்தான கோங்கினுடைய தழைத்த பொழிலையுடைய திருமலையிலே அநுபவயோக்யமாய்க்கொண்டு நிற்கிறவனை.

கைதொட்டு நெருக்குகையால் வரும் செவ்விக் கேடின்றிக்கே, அக்கரும்பினுடைய ரஸாம்சமாயுள்ளவனை. (காதலாலித்யாதி) இதுக்கு முன்பு ஓத்துப்போகாதவன் அபிநிவிஷ்டனாய் ஓதுமாபோலே, ஸாங்

(௧) தி-வாய்-௬-௧௦-௧௦.

தீபங்கியோடே ஸாதரமாக நாலுவேதத்தையும் அப்யஸித்த பண்டிதனை, இவ்வவதாரத்துக்கு நாற்றங்காலாய்க்கொண்டு, திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளின நீர்மையுடையவனை யல்லது பாடல் செய்யேன். ... ... (சு)

அரு.— ஆரும்பாட்டு. (எட்டனையித்யாதி) "பண்பனையன்றிப்பாடல் செய்யேனே" என்றதைக் கடாக்ஷித்து ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (வ்ய திரிக்த ரித்யாதி).

(வாகிந்த்ரியமானது) என்றவநந்தரம், "நெஞ்சைப்போலே" என்று சேஷம். (உட்படாது) என்றவநந்தரம், ஆகையாலே பாடல் செய்யேனென்று சேஷம்.

"எட்டனைப்பொழுதாகிலும்" என்றது - எள்ளத்தனையு மென்றபடியாய், அத்தையருளிச்செய்கிறார் (அத்யல்பகாலமுமித்யாதி). "எட்டனை," "என்றும்," என்னும் த்விருக்தியாலே, ஆதராதிசயம் தோற்றுமென்று, தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (பிராட்டியித்யாதி). "என்றும்," என்றது ஸ்த்தூலகாலமாகையாலே, ததந்தர்க்கதமான ஸூக்ஷ்மகாலம் பிற்படச் சொல்லவேண்டி அந்வயம் காட்டுகிறார் (என்றுமித்யாதி). அலர்ந்த என்கிறமெல்லொத்து "அலர்த்த" என்றுவல்லொத்தாய்க்கிடக்கிறதாய், அர்த்தமருளிச்செய்து, "அலர்த்த" என்கிறபடி தானே, ஸூர்ய கிரணங்களால் விகஸிப்பிக்கப்பட்ட என்னலாமென்றருளிச்செய்கிறார் (இதழ்மிகுமித்யாதி). "தட்டு" என்கிறபதம் அலரப்பண்ணுகையில் கர்த்தாவாக வேண்டுகையாலே சொல்லிற்று; "அலர்த்தப்பட்ட" என்னும்போது, அலருகை தளவிகாஸந்தானே யாகையாலே, "தட்டு" என்றபதம் மிகுதியைச் சொல்லுமென்று திருவுள்ளம்.

கரும்பின்சாற்றை என்றதே, "ஈன்ற" என்றதுக்குபாவம் (கைதொட்டித்யாதி). (ஓத்துப்போகாத) அத்யயநம் வாராத..... ... (சு)

மூ.—பண்ணினின்மொழி யாழ்நரம்பில்பெற்ற
பாலையாகி யிங்கே புகுந்தென்
கண்ணும்நெஞ்சும் வாயுமிடங்கொண்டான்
கொண்டபின் மறையோர்மனந்தன்னுள்
விண்ணுளார்பெருமானை யெம்மானை
வீங்குநீர் மகரந்திளைக்கும் கடல்
வண்ணனன்மாமணி வண்ணனெம்மண்ணல்
வண்ணமேயன்றி வாயுரையாதே. (எ)

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
பண்ணின்	காநங்களிலே	விண்ணுளார்	நித்யஸூரிகளுக்கு
இன்	ச்ராவ்யமான [ண	பெருமான்	ஸ்வாமியாய், [னுய்
மொழி	சொல்லை யுடைத்தா	எம்மான்	எனக்கு நிர்வாஹக
யாழ்	வீணையினுடைய	வீங்கு	வ்ருத்தியடையாநின்
நரம்பில்	தந்திகளில்		ற
பெற்ற	உண்டான	நீர்	ஜலத்தை யுடையதாய்
பாலையாகி	பாலையென்னும் ராகம்	மகரம்	மீன்களானவை [ற
	போல் மிக இனிய	திளைக்கும்	துள்ளி விளையாடாநின்
	னாய்க்கொண்டு	கடல்	ஸமுத்ரம் போன்ற
இங்கே	இந்த என்னெஞ்சில்	வண்ணன்	வர்ணத்தை யுடைய
புகுந்து	வந்து ப்ரவேசித்து		னாய்,
என் கண்ணும்	என் கண்களையும்	மா	ச்லாக்யமான
நெஞ்சும்	மநஸ்ஸையும்	மணி	நீலமணியினுடைய
வாயும்	வாக்கையும்	வண்ணன்	வர்ண (ஸ்வபாவ),
இடம் கொண்	இருப்பிடமாக அங்கீ		த்தையுடையனாய்,
டான்	கரித்தான்;	எம் அண்ண	எனக்கு ஸ்வாமியான
கொண்டபின்	இப்படி அங்கீகரித்த	ல்	வனுடைய
	பின்பு,	வண்ணமே	வர்ணத்தையொழிய
மறையோர்	வைதிகப்ராஹ்மணரு	அன்றி	வேறொன்றை
மனம்	மநஸ்ஸை [டைய	வாய்	என்வாக்கானது
தன் உள்	தனக்கு வாஸஸ்தாந	உரையாதே	சொல்லாது. (எ)
	மாகவுடையனாய்,		

வ்யா. —ஏழாம்பாட்டு. (பண்ணினின் மொழியாழித்யாதி) என்னுடைய மநோவாக் காயங்கள் அவனையல்லதறியா தென்கிறார்.

(பண்ணினித்யாதி) பண்வர்க்கத்திலே இனிய பேச்சையுடைய யாழ் நரம்பிலே யாழிலே பிறக்கப்பட்ட • பாலையாகிறபண்ணாய், அப்பண்போலே போக்யனாய்க்கொண்டு வந்து புகுந்து. (என்கண்ணும் நெஞ்சும் வாயுமிடங்கொண்டான்) கண்ணுக்கு வேறொன்றைக் காணவொண்ணாதபடி தானே விஷயமானான்; வாக்குக்குவேறே சிலரைப் பேசுகைக்கு விஷயமல்லாதபடி தானே விஷயமானான்; நெஞ்சுக்கு வேறே சிலரை நினைக்க அவகாசமில்லாதபடி தானே விஷயமானான்; ஆக ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் தன்னையே விஷயமாக்கினான்.

(மறையோரித்யாதி) ப்ராஹ்மணருடைய ஹ்ருதயங்களைத் தனக்கு வாஸஸ்தாநமாக வுடையனாய், *அபர் வருமமரர்களதிபதி

யாயுள்ளவனை. (எம்மானை) எனக்கு ஸ்வாமியாயுள்ளவனை. (வீங்கு நீரித்யாதி) ஸம்ருத்தமான ஜலத்தையுடைத்தாய், ஜலச (ர) ரஸத்வங்கள் தன்னில்கூடி விளையாடாநிற்கிற கடல்போலேயிருக்கிற நிறத்தையுடையனாய், பெருவிலையனான நீலமணிபோலே யிருக்கிற நிறத்தையுடையனானவனை. இந்நிறத்தைக்காட்டி, என்னை அநந்யார்ஹனாக்கிக் கொண்டவனுடைய நிறத்தையொழிய என்னுடைய வாகிந்த்ரியமானது, வேறொன்றைப் பேசாது. ... ... (எ)

அ௫ —எழாம்பாட்டு. (பண்ணித்யாதி) ஸமுதாயேந கரணத்ரயத்துக்கும் அவனே விஷயமானென்கிறாரென்று ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய வித்யாதி).

லோகத்தில் மநோ வாக் காயங்களென்கிற ப்ரஸித்தியைப்பற்ற, "கண்" பதம் காயலாக்ஷணிகமென்றுகருத்து. இத்தால்பலித்தவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆகவித்யாதி). (பேசாது) என்றவநந்தரம், "கண்ணானது காணாது, நெஞ்சானது நினையாது" என்றுகூட்டுவது. "கொண்டபின்" என்று மூன்றுக்கும் தானே விஷயமாக்குகையை ஹேதுவாக வருளிச்செய்கையாலே இங்கனிமே கூட்டவடுப்பது. ... . (எ)

மூ.—இனியெப்பாவம் வந்தெய்தும் சொல்லீர்
எமக்கிம்மையேயருள் பெற்றமையாலடும
துனியைத்தீர்த்தின்பமே தருகின்றதோர்
தோற்றத்தொன்னெறியை வையந்தொழப்படும்
முனியை வானவரால் வணங்கப்படும்
முத்தினைப் பத்தர்தாம் நுகர்கின்றதோர்
கனியைக் காதல் செய்தென்னுள்ளங்கொண்ட
கள்வனை யின்று கண்டுகொண்டேனே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இம்மையே	இந்த லோக(ஜந்ம)த்திலேயே	எப்பாவம்	(பூர்வோத்தராகங்களில்) எவ்விதமான பாவம்
அருள்	(எம்பெருமானுடைய) க்ருபையை	வந்து எய்தும்	வந்து கிட்டப்பெறும்?
பெற்றமையால்	ப்ராபித்தபடியாலே,	சொல்லீர்	சொல்லுங்கோள்;
இனி	இதுக்குமேலே	அடும்	(ஆத்மாவை) உருமாயப் பண்ணுகின்றதாய்
எமக்கு	நம்மை		

http://acharya.org

துனியை	ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகமானகர்மங்களை	வணங்கப்படும்	ஆச்ரயிக்கப்படுமவனாய்,
தீர்த்து	போக்கி	முத்தினை	முத்துப்போல் குளிர்ந்த(ச்ரமஹரமான) வடிவையுடையனாய்
இன்பம்	ஸுகத்தையே		
தருகின்றது	கொடாநின்றவனாய்,	பத்தர்தாம்	முமுக்ஷுக்களான உபாஸகராலே
ஓர்	அத்விதீயமாய்		
தோற்றம்	அழகியதாய்	நுகர்கின்றது	புஜிக்க (அநுபவிக்க)ப்படாநின்றுள்ள
தொல்	பழையதான		
நெறியை	உபாயபூதனாய்,	ஓர்	அத்விதீய மதுரமான
வையம்	லோகத்தாராலே	கனியை	பழம் போன்றவனாய்,
தொழப்படும்	ஆச்ரயிக்கப்படாநின்றவனாய்	காதல் செய்து	ஆசையுற்று
		என் உள்ளம்	என் மநஸ்ஸை
முனியை	(அவ்வவர்களுக்கு அளிக்கவல்ல ப்ரயோஜநத்தை) மநநம்பண்ணுமவனாய்,	கொண்ட	அபஹரித்த
		கள்வனை	சோரனானவனை
		இன்று	இப்பொழுது
வானவரால்	நித்யஸூரிகளினால்	கண்டு கொண்டேன்	ஸாக்ஷாத்கரித்தேன். (அ)

ஸ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (இனியெப்பாவமித்யாதி) அவனுடைய நிக்ரஹபலமான பாபங்கள் என்னைக்கிட்டவற்றோ? (க) "అవశ్యమనుభోక్తవ్యమ్- அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம்" என்கிற வசநத்தைக்கொண்டு, அநுபவித்தாலல்லது நசியேனென்றுகொண்டு சிலவை நிற்றல், ப்ராரப்தங்காண் என்றுசிலவை நிற்றல்செய்யவற்றோ? "இனி" என்கிறது எத்தைக்கொண்டென்ன; (இம்மையேயருள் பெற்றமையால்). இஹலோகத்திலே பகவத்ப்ரஸாதத்தைப் பெற்றபடியாலே, இனியெப்பாவம் வந்தெய்தும் சொல்லீர். (அடுத்துனியை) (உ) "అచ్ఛేద్యోఽయమదాహ్యోఽయమ్-அச்சேத்யோய மதாஹ்யோயம்" என்று சொல்லப்படுகிற ஆத்மவஸ்துவை, (ங) "అసన్నేవ- அஸந்நேவ" என்னலாம்படி முடிக்கிற துனி உண்டு - ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமான கர்மங்கள், அவற்றை ஸவாஸநமாகப் போக்கி, (ச) "ఏష హ్యేవానన్దయాతి - ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி" என்கிறபடியே, நிரதிசயாநந்தியாம்படி பண்ணுகிற, (தோற்றத்தொன்னெறியை) தோற்றம்-அழகு. தொன்மை-பெருமை. அழகிய மஹாபத(ம்)ம் என்பர். இதரோபாய பரிக்ரஹம் பண்ணின

(க) | (உ) கீ-உ-உச.
(ங) தை-ஆ-ரு-க. | (ச) தை-ஆ-எ-க.

http://acharya.org

ர்க்கும் தன்னையே பற்றவேண்டும்படியாய், தன்னைப் பற்றினார்க்கு வேறொன்றைப்பற்றவேண்டாதபடி ப்ரதாநமாய், நிலைநின்ற உபாயமாயுள்ளவனை. (க)"அறஞ்சுவராகிநின்ற" இப்போதாக எடுக்கவேண்டா, பண்டேஎடுத்து நிற்கிறதாய்த்து. (உ) "ஸநாதநம்- ஸநாதநம்" என்கிறபடியே. அத்தையிறே அவன் (௩) "மாம்-மாம்" என்றது.

(வையம்தொழப்படும்) பூமியிலுள்ளார், இருந்ததேகுடியாக ஆஶ்ரயிக்கப்படுமவனாய், சேதநருடைய ஸ்வரூபபேதத்தோபாதியும் போருமிறே ருசிபேதமும்; அவ்வோ ருசிக்கநுகுணமான பேறுகளைப் பண்ணுகைக்கு மநநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்குமவனை, ஒன்றிலோரபேக்ஷையில்லாத நித்யஸூரிகளாலே ஆஶ்ரயிக்கப்படுமவனாய், அவர்களுடைய ஶ்ரமத்தைப்போக்குமவனை. (பத்தர்தாம்) ஸம்ஸாரத்தில் முமுக்ஷுக்களுண்டு - தன்பக்கல் ருசியுடையராயிருப்பார், அவர்களுக்குக் கண்டபோதே அநுபவிக்கலாம்படி பக்வபல(ஃபல)மாயுள்ளவனை. அவையொன்று மின்றிக்கே யிருக்கிற என்பக்கலிலே தான் ஆசையுடையனாய், என்னை ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ணினவனை நான் அநாதிகாலம்பண்ணிப்போந்த ஆத்மாபஹாரத்தை அரைக்ஷணத்திலே பண்ணினவனை, இன்று நினைவின்றிக்கேயிருக்கக் காணப்பெற்றேன். ... ... (அ)

அரு. —எட்டாம்பாட்டு. (இனியித்யாதி) ஆழ்வீர்! இங்ஙனே நீர் மிகவும்களியாநின்றீர், இந்த்ரிய ஸமுதாயாத்மகமான சரீரம், கர்மாதீநமாய் வந்ததன்றோ, கர்மாநுகுணமாக அவைபோய்விடாவோவென்ன; பாபமானது-பகவந்நிக்ரஹரூபேண இருப்பதொன்றன்றோ? அநுக்ரஹம்பெற்றால், அவையுண்டோவென்று மடிபிடிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(ஶ்ஶஸ்ஸஶ்ஸ்ஸ் - அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம்) என்றது - ப்ராரப்தேதரபூர்வ பாபமானவற்றில் கழியுண்ணுதகொடுவினைகளை. வழித்தோபாயத்துக்கு அழகு ஏதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இதரேத்யாதி). தொன்மைக்கு ப்ரமாணங்களருளிச் செய்கிறார் (அறமித்யாதி). ... (அ)

மூ.—என்செய்கேனடியேனுரையீர்இதற்கென்று
மென்மனத்தே யிருக்கும்புகழ்
தஞ்சையாளியைப் பொன்பெயரோன்
நெஞ்சமன்றிடந்தவனைத் தழலேபுரை

(க) திருமா-கூ. (உ) பார-ஆர-அஅ. (௩) கீ-க அ-கூகூ.

http://acharya.org

விஞ்சவாளரக்கன்நகர் பாழ்படச்
சூழ்கடல்சிறைவைத்திமையோர் தொழும்
பொன்செய்மால்வரையை மணிக்குன்றினை
யன்றியென்மனம்போற்றி யென்னுதே. (௯)

பதம்.	உரை.
அடியேன்	பரதந்த்ரனான நான்
இதற்கு	அவன் பண்ணின இந்த உபகாரத்துக்கு
என் செய்கேன்	என்ன ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணுவேன்?
உரையீர்	சொல்லுங்கள்;
என்றும்	ஸர்வகாலமும்
என் மனத்தே	என் ஹ்ருதயத்திலேயே
இருக்கும்	வாஸம் பண்ணுகையாலுண்டான
புகழ்	கீர்த்தியை யடைந்தவனாய்,
தஞ்சை ஆளியை	தஞ்சைமாமணிக்கோயிலுக்கு நிர்வாஹகனாய்,
பொன் பெயரோன்	ஹிரண்யனுடைய
நெஞ்சம்	மார்பை
அன்று	அக்காலத்திலே [னாய்,
இடந்தவனை	கிழித்துப்பொகட்டவ
தழலே புரை	நெருப்புபோல் கிட்டவொண்ணாதவனாய்,
விஞ்ச	அதிசயித பராக்ரமத்தையுடையனாய்
வாள்	வாளாயுதத்தையுடையனான
அரக்கன்	ராவணாஸுரனுடைய
நகர்	பட்டணமானது
பாழ்பட	(ஆள்) பாழாகப்போம்படி
சூழ்	(அவ்வூரை) சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற
கடல்	ஸமுத்ரத்தை
சிறைவைத்து	அணைகட்டினவனாய்
இமையோர்	தேவர்களால்
தொழும்	ஆஶ்ரயிக்கப்படுமவனாய்,
பொன் செய்	ஸ்ப்ருஹணீயமாய்
மால்	பெரிதான [ய்;
வரையை	பர்வதம் போன்றவனா
மணி	நீலமணி மயமான
குன்றினை யன்றி	மலைபோலே குளிர்ந்த வடிவையுடையனானவனையொழியவேறொருவனை
என்மனம்	என் நெஞ்சானது [ம்
போற்றி என்னுது	வாழக்கடவாய்என்று மங்களாசாஸநம் பண்ணமாட்டாது.

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (என்செய்கேன்)உபகாரம் பண்ணுமவிருக்கப் பெறுகிறதில்லை, உபகரிக்கலாவதொன்றும் காண்கிறிலேன், எத்தைச்செய்வேன்? (அடியேன்) எனக்கென்ன ஒரு கைம்முதலில்லாதபடி ஸ்வரூபமே பிடித்து பரதந்த்ரனான நான் எத்தைச்செய்வேன். (உரையீர்) மத்யஸ்த்தராய் கரைமேலே நிற்கிற நீங்கள் இதுக்

கொரு போக்கடி சொல்லவல்லிகோள். (என்றும்) என்றுமொக்க என்னுடையஹ்ருதயத்தை விடாதிருக்கையாலேவந்த புகழையுடைய ஞய். இங்கு புகுருகைக்குடலாகத் தஞ்சாவூரிலே நின்றவனை. (பொன்பெயரோனித்யாதி). எனக்குப் பண்டே உபகரித்து நின்ற வனை. (தழலேயித்யாதி) சிலராய் வந்து கிட்டவொண்ணுதபடி நெருப்பை உமிழாநிற்பாளுய், அநபிபவநீயனுய், அவஸரப்ரதீக்ஷனுய், ஒளியை யுடைத்தாயிருப்பதொரு வாளை தேவதைபக்கலிலே பெற்றுடையனுயிருக்கிற ராக்ஷஸனுடைய நகரியானது பாழ்படும் படி லங்கைக்கு அகழான கடலை அணைசெய்தவனை.

இமையோருண்டு - ப்ரஹ்மாதிகள், எங்கள் குடியிருப்புப் பெற் ரேமென்று (க) "ஶ்ரீ நாராயணோ தேவ: - பவாந்நாராயணோதேவ:" என்றாப்போலே ஸ்தோத்ரம்பண்ண, அத்தாலே புகர்பெற்ற வடிவை யுடையனுய் நின்றவனை. "இவர்கள் கார்யஞ்செய்து தலைக்கட்டப்பெற் ரேமிறே" என்று, அத்தாலே குளிர்ந்த நிறத்தையுடையனுய் நின்ற படி. இப்படிப்பட்ட இவனையல்லது "போற்றி" என்று என்னு டைய ஹ்ருதயமானது மங்களாசாஸநம் பண்ணுது. (உ) * பாழாளா கப்படை பொருதானுக்கல்லது என்னுடைய ஹ்ருதயமானது பல்லாண்டு பாடாது. நித்யஸூரிகள் பெறும்பேற்றைப்பெற்றேன் ஸம்ஸாரியானநான். பரதந்த்ரனுயிருக்கையாலே, ப்ரத்யுபகாரம் பண் ணலாவது காண்கிறிலேன், எத்தைச்செய்வேன். சொல்லிகோளென் கிருர். ... ... (௯)

அரு.— ஒன்பதாம்பாட்டு. (என்செய்கேனித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், அவனநுக்ரஹித்தாகுகையாலே, நிக்ரஹரூபமான பாபம் வந்தெய்தாது என்னுநின்றீர், உம்மை இப்படி அநுக்ரஹிக்கைக்கு, உம்மால் பெறப்புகு கிற உபகாரமென்னென்ன; நான் அவன்பண்ணின உபகாரங்களை அநு ஸந்தித்து உபகாரஸ்ம்ருதியாலே ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணத் தேடினுலும் பண்ணவிரகுண்டோ வென்கிருரென்று ஸங்கதி.

"அடியேன், இதற்கு - அவன்பண்ணின அநுக்ரஹ விசேஷத்துக்கு, என்செய்கேன்" என்றநவயம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி ருர் (உபகாரமித்யாதி). ப்ரஹ்லாதனுக்கு உபகரித்ததே தம்மதாக வருளி ச்செய்கிருர் (எனக்கித்யாதி). சிறைவைக்கை - போகவொட்டாமல் தடுக் கை; அத்தால் பலிதம் (அணைசெய்தவனை) என்றது.

(க) ரா-யு-கஉ௦-கங. (உ) தி-பல்-௩.

http://acharya.org

"மணிக்குன்றினை" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (இவர்களித்யாதி).
பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்தபாவம் (நித்யஸூரிகளித்யாதி).

மூ.—தோடுவிண்டலர் பூம்பொழில் மங்கையர்
தோன்றல் வாள்கலியன் திருவாலி
நாடன் நன்னறையூர்நின்ற நம்பிதன்
நல்ல மாமலர்ச்சேவடி சென்னிச்
சூடியும் தொழுதெழுந்தாடியும்
தொண்டர்கட்கவன்சொன்ன சொன்மாலை
பாடல்பத்திவை பாடுமின் தொண்டீர்
பாட நும்மிடைப் பாவம் நில்லாவே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தோடு	இதழ்களானவை	சே	அழகியதான (ஆச்ரி
விண்டு	ஸந்திபந்தங்கள் விட்டு		தாநாச்ரிதவிபாக
அலர்	விகஸியாநின்ற		மற ஸர்வஸுலபமா
பூ	புஷ்பங்களையுடைத்	அடி	திருவடிகளை [ன)
	தான	சென்னி	தம் திருமுடியில்
பொழில்	சோலைகள் சூழ்ந்த	சூடியும்	தரித்துக்கொண்டும்
மங்கையர்	திருமங்கையிலுள்ளார்	தொழுதும்	ஆச்ரயித்தும்
தோன்றல்	ப்ரதாநராய், [க்கு	எழுந்து	எழுந்திருந்து
வாள்	வாளாலே	ஆடியும்	நர்த்தநம்பண்ணியும்
கலியன்	சத்ருக்களை நிரஸிக்கு	தொண்டர்	ஆச்ரிதர் உஜ்ஜீவிக்
	மவராய்,	கட்கு	கைக்காக
திருவாலிநாட	திருவாலிநாட்டுக்கு நிர்	சொன்ன	அருளிச்செய்த
ன்	வாஹகரான	சொல்மாலை	சப்தஸந்தர்ப்ப விசே
அவன்	அந்த ஆழ்வார்,		ஷமான
நல்	விலக்ஷணமான	இவை பத்து	இந்த பத்துப்பாட்டுக்
நறையூர்	திருநறையூரிலே	பாடல்	களையும்
நின்ற	எழுந்தருளியிருக்கிற	தொண்டீர்	பகவத்விஷயத்தில் ரு
நம்பிதன்	ஸகல கல்யாணகுண		சியுடையவர்களே
	பூர்ணனுடைய	பாடுமின்	காநம்பண்ணுங்கோ
நல்ல	அழகியதாய்	பாட	காநம்பண்ணவே [ள்,
மா	பெரிதான	நும்மிடை	உங்களிடத்தில்
மலர்	புஷ்பம்போல்அதிஸு	பாவம்	பாபமானது
	குமாரமாய்	நில்லா	தங்காது. (௧௦)

http://acharya.org

வ்யா. —பத்தாம்பாட்டு. (தோடுவிண்டலரித்யாதி) இதழ் விண்டலருகிற பூவையுடைத்தான பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரதாநராயுள்ள ஆழ்வார். (வாள்கலியன்) பகவத்ப்ராப்திக்கு ப்ரபத்திபோலேயாய்த்து, ப்ரதிபக்ஷநிரஸநத்துக்குக் கையில்வாள். (திருவாலிநாடன்) இதுவே போருமாய்த்து ஏற்றம். (நன்னறையூர்) திருநறையூரிலே வந்து நிற்கையாலே கல்யாணகுணங்களால் பரிபூர்ணனானவன்.

நிரதிசயபோக்யமாய், குறைகுணநிரூபணம்பண்ணாத திருவடிகளைத் திருமுடிக்கு வளையமாக வைத்தும். (தொழுதும்) (க) "நமஃ பூர்ஸ்தாத் -நமஃ புரஸ்தாத்" என்கிறபடியே தொழுதும், தொழப்பெற்ற ஹர்ஷத்தாலே நிச்சரீரமிருந்தவிடத்திலிராதே ஆடியும். (தொண்டர்கட்கு) தாமறிந்ததாக அநுபவித்து விடுகையன்றிக்கே, பின்புள்ளார்க்கும் அநுபவபோக்யமாம்படி (உ) "தொண்டர்க்கமுதண்ண" என்கிறபடியே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கெல்லாம் விருந்திட்டாராய்த்து. (பாடல்பத்து) அது தான் ஸபாதலக்ஷக்ரந்தமாய், புக்கவிடமும் புறப்பட்டவிடமும் தெரியாதேயிருக்கையன்றிக்கே பாடல்பத்தும், பகவத்விஷயத்தில் ருசியுடையாரித்தைப் பாடப்பாருங்கோள். (பாடநும்மிடையித்யாதி) கரும்பு தின்னக் கூலியிறே, பாடுகைதானே ப்ரயோஜநமாகப் போந்திருக்க, அதுக்குமேலே ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமான பாபங்கள், "நமக்கு இவ்விடம் ஆஸ்ரயமல்ல" என்று, தன்னடையே விட்டுப்போம். ... ... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அரு —பத்தாம்பாட்டு. (தோடித்யாதி) "தோன்றல்" என்றதினர்த்தம் (ப்ரதாநராயுள்ள) என்றது.

"சேவடி" செவ்வையானவடி என்று அருளிச்செய்கிறார் (குறைகுணேத்யாதி). (வளையமாகவைத்து) தரித்து என்றபடி.. ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் மூன்றாந்திருமொழி முடிந்தது.

(க) கீதை-கக-௪௦. (உ) தி-வாய்-௩-௪-௩.

http://acharya.org

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்து நாலாம்திருமொழி

கண்சோரப்ரவேசம்.

வ்யா. —(கண்சோரவெங்குருதி) இது திருமங்கையாழ்வாருடைய (க) நெடுமாற்கடிமை. பாகவத சேஷத்வத்தைச் சொல்லுகிற திருமொழியாய்த்து. பெரியநம்பி, ஜந்ம வ்ருத்தாதிகளால் குறைய நின்றொருவர் திருநாட்டுக்கு நடந்தாராய், அவரை அநுகமநம் பண்ணி, தீர்த்தமாடாதே வந்தெழுந்தருளியிருக்க, இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, பெரியநம்பிபாடே வந்து, "மர்யாதை கிடக்கக் கார்யம் செய்யவேண்டாவோ?" என்ன; (க) "பயிலும் சுடரொளி (உ) *நெடுமாற்கடிமை, கடலோசையோபாதியோ? சிறிது குறையவாகிலும் ஆசரிக்கவேண்டாவோ?" என்றருளிச்செய்தார். பிள்ளை அழகியமணவாளரரையர், கரையேபோகாநிற்க, "உள்ளே மாமதலைப் பிரானைத்திருவடிதொழுதுபோனாலோ" என்ன; "ஆர்தான் † திருமங்கையாழ்வாருடைய பசைந்தவளையத்திலே கால்வைக்கவல்லார்" என்றருளிச்செய்தார்.

திருநறையூரிலே புக்கு, நம்பியழகை அநுஸந்தித்து, அங்கு நின்றும் போந்து, திருச்சேறையிலே வந்து, மாமதலைப்பிரானுடைய மௌக்த்யத்தையநுஸந்தித்து, அம்மௌக்த்யத்துக்குப் போலியான க்ருஷ்ணவதாரத்தை அநுஸந்தித்து, அவ்வழியாலே அவதாரங்களெல்லாவற்றையு மநுஸந்தித்து, அவையெல்லாவற்றுக்கு மடியாகத் திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை அநுஸந்தித்து, இப்படி அவன் படிகளை அநுஸந்தித்து, (ங) "ஸ்ர்வாஸ்யஸ்யஸ்ஸ் குணைர்தாஸ்யமுபாகதஃ" என்று தோற்று எழுதிக்கொடுத்திருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நமக்கு உத்தேஸ்யரென்று இங்ஙனே பாகவத சேஷத்வத்தை அநுஸந்தித்துப் பேசியநுபவிக்கிறார். இத்தால், ஆயார்ஹ சேஷத்வத்தைச் சொல்லிற்றாகிறது. அதாகிறது - ததீய சேஷத்வ பர்யந்தமாகையிறே. ஒன்றிரண்டுக்ஷபம்சென்றால் மீளாதிறே.

(க) தி-வாய்-ங-எ. (உ) தி-வாய்-அ-கம. (ங) ரா-கி-ச-கஉ.
† (பா) திருமங்கையாழ்வார்வசைத்த.

அரு.—கண்சோர வெங்குருதிப்ரவேசம்—கீழ் (௧)*கண்ணுதவாளவு ணரிலே பாகவதசேஷத்வத்தைஅநுஸந்தித்தாரேயென்ன வருளிச்செய்கிருர் (இதுஇத்யாதி). ஆழ்வார் (௨) * பயிலும்சுடரொளி அருளிச்செய்தாப் போலே, அங்கேயுமநுஸந்தித்தாரேயாகிலும், (௩) "நெடுமாற்கடிமை போலே இங்கேயுமநுஸந்தித்தாரென்று கருத்து. ஆழ்வார்தாம் இருகால் மட்டு அநுஸந்திப்பானென்? இவர்தாமவரைப்போலே இருகால்மட்டு அநுஸந்திப்பானென்? ப்ரமேயபேதம் வேண்டாவோவென்ன வருளிச் செய்கிருர் (பாகவதேத்யாதி). * பயிலும்சுடரொளியில், பாகவதவிஷயத் தில்சேஷித்வாநுஸந்தாநம்பண்ணி, *நெடுமாற்கடிமையில், போக்யத்வாநு ஸந்தாநம்பண்ணினவோபாதி, இவரும் கீழே * கண்ணுதவாளவுண ரிலே போக்யத்வேந அநுஸந்தித்தாராகையாலே இங்கே சேஷித்வாநு ஸந்தாநம் பண்ணுகிருரென்று கருத்து, * நெடுமாற்கடிமையென்று, இரு கால்மட்டு அருளிச்செய்தமாத்ரத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம். பாகவத சேஷத்வ முத்தேஸ்யமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் (பெரியநம்பி யித்யாதி). (சிறிது கு றையவாகிலும்) என்றது-(௪) "அவரெங்கள் குலதெய்வமே" என்று குல தெய்வத்தோடொக்க பூஜிக்கவேண்டியிருக்கும்; ஸ்பர்சமாத்ரமாகிலும் வேண்டாவோவென்கை. இவர்தாம் பாகவத சேஷத்வத்திலே உற்றிருப் பரென்னுமதுக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன வருளிச்செய்கிருர் (பிள்ளையித் யாதி).

கீழ்த்திருமொழிகளோடு இதுக்கு ஸங்கதிகதநமுகத்தாலே ப்ரமேய த்தை யருளிச்செய்கிருர் (திருநறையூரிலித்யாதி). பலிதார்த்தமருளிச் செய்கிருர் (இத்தாலித்யாதி). ஸ்வரூபப்ரகாசகமான ப்ரணவத்தில் உகாரார்த்தம் சேர்ந்திருக்கிறதென்று கருத்து. ... ... *

மூ.—

கண்சோர வெங்குருதி வந்திழிய வெந்தழல்போல் கூந்தலாளை
மண்சேர முலையுண்ட மாமதலாய் வானவர்தம்கோவே யென்று
விண்சேருமிளந்திங்களகடுரிஞ்சு மணிமாடமல்கு செல்வத் [லாரே.
தண்சேறை யெம்பெருமான் தாள்தொழுவார் காண்மினென் தலைமே

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வெம்	க்ரூரமான பார்வை யையுடைய	குருதி	ரக்தமானது
கண்	கண்ணானது	வந்து	வெள்ளமிட்டுக் கொண்டுவந்து
சோர	சுழலமிட்டுத் தளரும் படியாகவும்	இழிய	சரீரத்தில் நின்றும் த ரையில் குதிக்கும் படியாகவும்
வெம்	உஷ்ணமான		

(௧) உ-௬. (௨) தி-வாய்-௩-எ. (௩) தி-வாய்-அ-௧0. (௪) உ-௯-௪.

http://acharya.org

வெம்	வெப்பத்தை யுடைத்தான	அகடு	கீழ்வயிற்றை
தழல்போல்	நெருப்புப்போலே சிவந்திருக்கிற	உரிஞ்சு	பிளவாநின்ற
கூந்தலாளை	மயிரையுடைய பூதனையை	மணிமாடம்	ரத்நமயமான க்ருஹங்களாலே
மண்சேர	(ப்ரேதமாய்) பூமியிலே விழும்படி	மல்கும்	ஸம்ருத்தமான
முலைஉண்ட	ஸ்தநபாநம் பண்ணின	செல்வம்	ஸம்பத்தையுடையதாய்
மா	அத்யந்தம்	தண்	குளிர்ந்து ப்ரமஹரமான
மதலாய்	இளம்பருவத்தை யுடையனானவனே!	சேறை	திருச்சேறையிலெழுந்தருளியிருக்கிற
வானவர்தம்	நித்யஸூரிகளுக்கு	எம்பெருமான்	ஸ்வாமியினுடைய
கோவே	ஸ்வாமியே!	தாள்	திருவடிகளை
என்று	என்று ஸ்தோத்ரம்பண்ணி,	தொழுவார்	ஆஶ்ரயிக்குமவர்கள்
விண்சேரும்	ஆகாசத்தையடைந்திருக்கிற	என்தலைமேலார்	என்சிரஸ்ஸில் திருவடிகளை வைத்து உலாவுமவர்
இளந்திங்கள்	பாலசந்த்ரனுடைய	காண்மின்	காணுங்கோள். (க)

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (கண்சோரவித்யாதி) பூதனையானவள், யசோதைப்பிராட்டி வடிவைக்கொடுவந்து கிட்ட, அவளை முடித்தானாய்த்து. க்ரூரமாக நோக்கிக்கொடுவந்த கண்கள்சோர. (வெங்குருதி) முலைப்பால்வழியே உதிரவெள்ளமானது கொழித்திழிய. (வெந்தழல்) ப்ராணன் போனவாறே, ஆக்கனை ஒப்பனையும் போமிறே. நெருப்புப்போலே சிவந்த மயிர்முடியையுடையளான பூதனை பிணமாய் பூமியிலே விழச்செய்தேயும், பின்னையும் முலை யுண்ணும்படி யாய்த்து மௌக்த்யம். (வானவரித்யாதி) பூதனை, தாய்வடிவைக் கொண்டுவந்து முலை கொடுக்க, பேயென்று பாராதே முலையுண்டவன்றானாரென்னில்; நித்யஸூரிகள் பரிய விருக்கிறவனாய்த்து.

ஸ்வர்க்கத்திலே ஸுகப்ரதாநனாய் வர்த்திக்கிற சந்த்ரனுடைய கீழ்வயிற்றைப் போழும்படியான ஓக்கத்தையுடைத்தாய், மணிமயமான மாடங்களால் வந்த நிரவதிக ஸம்பத்தையுடைத்தாயிருக்கிற திருச்சேறையிலேயிருக்கிற ஸ்வாமி. (தாள் தொழுவாரித்யாதி) "திருத்துழாய் போலேயும் கௌஸ்துபம் போலேயும் உம்முடைய ஸ்பர்சம் நமக்கினிதாயிராநின்றது; உம்முடைய தலையைக்கொடுவாரும் நம்மு

http://acharya.org

டைய காலைவைக்க" என்ன; இங்கு உமக்கொழிபாது, வருத்தவர்கள் காலுக்கு இடம் போருமித்தனை. ... ... (க)

அநு.—முதற்பாட்டு. (கண்சோரவித்யாதி) வெந்தழல்போல் கூந்தலாளைப் பிள்ளைகண்டால் அஞ்சுமொழியமுலையுண்ணக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (பூதனை யித்யாதி). மேலில்பதங்களில் "வெம்" என்ற பதத்தை இங்கும் அநுஷங்கித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ரூரமித்யாதி). (ஆக்கனை) ஆக்கப்பட்ட. "மதலை" என்று-பிள்ளையாய், மௌக்த்யம்தோற்ற, "மா" என்று அத்தைவிசேஷிக்கைக்குக் கருத்தென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (நெருப்பித்யாதி).

"உறிஞ்சு" என்றதினர்த்தம்(போழும்படியான)என்றது. மறுபாடுருவும்படியென்கை. "காண்மின்" என்று நிஷ்கர்ஷித்துச் சொல்லுகைக்கு உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருத்துழாயித்யாதி). "இத்தனை" என்றவநந்தரம், "என்றுசொல்லுவன்கடிகோள்" என்றுசேஷம். ..., ... (க)

மூ.—

அம்புருவ வரி நெடுங்கணலர்மகளை வரையகலத்தமர்ந்து மல்லல்
கொம்புருவவிளங்கனிமேலிளங்கன்றுகொண்டெறிந்தகூத்தர்போலாம்
வம்பலரும் தண்சோலை வண்சேறை வானுந்து கோயில்மேய [ரே.
எம்பெருமான்தாள்தொழுவாரெப்பொழுதுமென்மனத்தே யிருக்கின்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அம்புருவ	அழகியபுருவத்தையும்	எறிந்த	வீசிப்போகட்ட
வரி	ரேகைகளையுடையதா	கூத்தர்	நடையழகை யுடைய
நெடு	நீண்டிருக்கிற [ய்	வம்பு	பரிமளமானது [றாய்,
கண்	கண்களையு முடைய	அலரும்	பரம்பாநின்ற
	ளாய்,	தண்சோலை	குளிர்ந்த சோலைகளை
அலர்மகளை	தாமரைப்பூவிலவதரி		யுடைய [யில்
	த்தவளான பிராட்	வண்சேறை	அழகிய திருச்சேறை
வரை	மலைபோன்ற [டியை	வான்உந்து	ஆகாசத்தைத் தள்ளா
அகலத்து	திருமார்வில்		நின்ற (உயர்த்தி
அமர்ந்து	பொருந்தச்செய்து,		யையுடைய)
மல்லல்	தழைத்திருக்கிற	கோயில்	திவ்யாலயத்தில்
கொம்பு	கிளைகளை	மேய	நித்யவாஸம்பண்ணுகி
உருவ	வடிவாகவுடைய		ன்றவனை
விளங்கனிமே	(அஸுராவிஷ்டமா	எம்பெருமான்தாள் தொழுவார்,	
ல்	ன) விளாமரத்தின்	எப்பொழுது	ஸர்வகாலமும்
	பழத்தின்மேலே	ம்	[யே
இளங்கன்று	இளம்பருவமான வத்	என்மனத்தே	என் ஹ்ருதயத்திலே
கொண்டு	ஸாஸுரனைக்குறுந்	இருக்கின்றார்	வாஸம்செய்கிறார்கள்.
	தடியாகக்கொண்டு		

http://acharya.org

வ்யா. —இரண்டாம்பாட்டு. (அம்புருவவித்யாதி). அழகிய புருவத்தையுடையளாய், செவ்வரியையும், கருவரியையுமுடைத்தாய், ஈச்வரனுக்குக் காலமெல்லாமநுபவியா நின்றாலும் உண்டறுக்க வொண்ணாதபடியான பரந்த திருக்கண்களையுடையளாய், தாமரைப் பூவை இருப்பிடமாகவுடையளாயிருக்கிற பிராட்டியை, மலைபோலே யிருக்கிற திருமார்விலேவைத்து. (மல்லல் கொம்புருவவித்யாதி) இப்படி பிராட்டிக்கு இருப்பிடமென்று பாராதே, தழைத்த கொம்புகளை யுடைத்தாயிருக்கிற விளவாகிற அஸுரனை, கன்றாய் வந்த அஸுரனைக்கொண்டு, இலக்கைக்குறித்து எறிகைக்காக இட்ட நாலடியும் நடைச்சக்ரவத்துப் பிடிக்கவேண்டும்படியா யிருந்ததாய்த்து. மல்லல் - பெருமை.

(வம்பலருமித்யாதி) நித்யவஸந்தமாய், ப்ரமஹரமானபொழிலை யுடைத்தாயிருக்கிற திருச்சேறையிலே, ஸ்பர்த்தையாலே ஆகாசத்தைத் தள்ளுகிறாப்போலேயிருக்கிற கோயிலிலே வந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனுடைய திருவடிகளைத் தொழுவார். (எப்பொழுதுமென் மனத்தேயிருக்கின்றாரே) (க) "ஸதா பச்யந்தி ஸூரய: - நிதித்யாஸிதவ்ய:" என்கிற விஷயத்துக்கு இடங்காண்கிறிலேன். ... ... (உ)

அரு. —இரண்டாம்பாட்டு. (அம்புருவவித்யாதி) தலைமேலே அவர்களாகிலும், உம்முடையநெஞ்சு, பகவத்விஷயத்தையன்றிச்சிந்தியாதென்று நின்றீரே, அங்கே அவனே புகுந்தாலோவென்ன; அங்குமவனுக்கு இடம் காணேனென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"அமர்ந்து" என்றதை அமர்த்திஎன்றாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதி). "எப்பொழுதும்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிதித்யாஸிதவ்ய இத்யாதி). ... ... (உ)

மூ. —

மீதோடிவாளெயிறுமின்னிலக முன்விலகுமுருவினளைக்
காதோடு கொடிமூக்கன்றுடனறுத்த கைத்தலத்தா வென்று நின்று
தாதோடு வண்டலம்பும் தண்சேறையெம்பெருமான் தாளையேத்திப்
போதோடு புனல்தூவும்புண்ணியரே விண்ணவரில் பொலிகின்றாரே.

(க) ப்ருஹ-ச-ச-௫.

பதம்.	உரை.
மீதுஓடி	ஊர்த்வமுகமாகவளர்ந்து
வாள்	ஒளியை யுடைத்தாயிருக்கிற
எயிறு	கோரைப்பல்லானது
மின்இலக	மின்னல்போலே ப்ரகாசியாநிற்க,
முன்	எதிரில்(நிற்கப்போகாமல் அங்கு)நின்றும்
விலகும்	ஒதுங்கிப் போகவேண்டும்படியான
உருவினளை	(பயங்கர) ரூபத்தையுடைய சூர்ப்பணகையை
காதோடு	செவியுடன்கூட
கொடிமூக்கு	கொடிபோன்ற நாஸிகையை
அன்று	அந்த ராமாவதாரத்தில்
உடன்	அந்த க்ஷணத்திலேயே
அறுத்த	சே(ச்)தித்துவிட்ட

பதம்.	உரை.
கைத்தலத்தா	திருக்கைகளையுடையவனே!
என்று	என்று இவ்வண்ணமாக,
நின்று	ஒருபடிப்பட்டுநின்று,
தாதோடு	பூந்தாதுகளோடே (கூடியிருக்கிற)
வண்டு	வண்டுகளானவை
அலம்பும்	சப்தியாநின்ற
தண்சேறைஎம்பெருமான்	
தாளை	திருவடிகளை
ஏத்தி	ஸ்தோத்ரம் பண்ணி,
போதோடு	புஷ்பங்களோடேகூட
புனல்	ஜலத்தை
தூவும்	பரிமாறுநின்ற
புண்ணியர்	பாக்யசாலிகள்
விண்ணவரில்	நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும்
பொலிகின்றார்	ஸம்ருத்தராயிருப்பர்கள் (அதிசயித்திருக்கிறார்கள்). (௩)

வ்யா. —மூன்றாம்பாட்டு. (மீதோடியித்யாதி) மேலெங்கும் பரந்து, ஒளியையுடைத்தாயிருக்கிற எயிறானது ஒளிவிட, (மின்னிலக) மின்போலேவிளங்க, (முன்விலகும்) மின்னிலெதிர் விழிக்க வொண்ணாதாப்போலே தானுக்கென்னவேண்டும்படியான வடிவை யுடையவளை, அன்றிக்கே, (மீதித்யாதி) மேலேபரந்து, ஒளியையுடைய எயிறானது மின்போலே விளங்க, (முன்விலகும்) முன்னே ஸஞ்சரிக்கிற வடிவையுடையவளை என்றுமாம். (காதோடு கொடிமூக்கு) பிராட்டியோடு போலியாகப் ‡பண்ணிக்கொடுவந்த அவயவங்களைப்போக்கின திருக்கைகளை யுடையவனே! (க) "రామస్య దక్షిణో బాహుః- ராமஸ்ய தக்ஷிணோ பாஹு:" என்னக்கடவதிறே.

(தாதோடித்யாதி) தாதோடே வண்டுகளானவை மதுபானம் பண்ணி அறையாநின்றுள்ள திருச்சேறையிலே எழுந்தருளியிருக்

(க) ரா-ஆர-௩௪-௧௩. ‡ (பா) பேணிக்கொண்டுவந்த.

http://acharya.org

கிறவன் திருவடிகளை ஏத்தி. (போதோடு புனல்தூவும்புண்ணியரே) புஷ்பங்களோடேகூட ஜலத்தைக் கொண்டு ஆஸ்ரயிக்கிற பாக்யாதிகரே. (க) * சூட்டுநன் மாலைகள் தூயனவேந்தி ஆஸ்ரயிக்கிற நித்ய ஸூரிகளில் ஸம்ருத்தராகிறர்- அங்கேயிருந்து ஆஸ்ரயிக்கிறவர்கள், இங்கேயிருந்தபடியே ஆஸ்ரயிக்கிறவர்களோடு ஒவ்வாரிறே. ... (௩)

அரு. —மூன்றும்பாட்டு. (மீதோடியித்யாதி) ஆழ்வீர்! நீரிவ்விபூதியிலிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை உமக்கு சிரஸா வாஹ்யராகவும், மநஸா த்யேயராகவும் அருளிச்செய்யாநின்றீர்; ப்ரக்ருதிமண்டலத்திலிருப்பார் அத்தனை ப்லாக்க்யரோ? அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்த(ர்)ராறுரன்றே உத்தேஸ்யர் என்ன வருளிச்செய்கிறுரென்று ஸங்கதி.

"முன்விலகும்" என்றதுக்கு முன் நிற்கவொண்ணுதே விலகவேண்டும்படியான வடிவையுடையவனென்றும், முன்னே ஸஞ்சரிக்கிற வடிவையுடையவனென்றும் இரண்டர்த்த மருளிச்செய்கிறா (மின்னித்யாதி). முற்பட்டயோஜனையில், விரூபையாய்வருகையாலேபிற்காலிக்கவேண்டும் படியான வடிவுடையவனென்று அவளுடைய ஸ்வாபாவிக வேஷத்தைச் சொன்னுராய், இரண்டாம்யோஜனையில், காமரூபிணியாகையாலே அபிரூபையாய் ஏறிட்டுக்கொண்ட வடிவையுடையவளென்றுராகையால் இத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறுர் (பிராட்டியித்யாதி). இளையபெருமாளன்றோ மூக்கரிந்ததென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (ராமஸ்ய இத்யாதி).

(அறையாநின்றுள்ள) சப்தியாநின்றுள்ள. ... ... (௩)

மூ.—

தேராளும் வாளரக்கன்தென்னிலங்கை வெஞ்சமத்துப்பொன்றிவீழப்
போராளும்சிலையதனுல்பொருகணைகள்போக்குவித்தாயென்றுநாளும்
தாராளும் வரைமார்பன் தண்சேறை யெம்பெருமானும்பராளும்
பேராளன்பேரோதும்பெரியோரை யொருகாலும்பிரிகிலேனே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேர் ஆளும்	தேர்களை நடத்தவல்லவனாய் [யனை	வெம் சமத்து	க்ரூரமானயுத்தத்தில்
வாள்	வாளாயுதத்தை யுடை	பொன்றிவீழ	சிதிலமாய் அழிந்து போம்படியாக,
அரக்கன்	ராவணுஸுரனுடைய	போர் ஆளும்	யுத்தத்தை நடத்த வல்ல
தென் இலங்கை	ப்லாக்க்யமான லங்கையானது	சிலையதனுல்	தநுஸ்ஸினுலே

(க) தி-வி-உக.

http://acharya.org

பொரு	(தானே) சண்டை செய்யாநின்ற	உம்பர் ஆளும்	மேலுலகங்களைப்பரி பாலநம் பண்ணுகிற
கணைகள்	பாணங்களை	பேராளன்	பெருமையுடைய (ஸர்வாதிக) னை
போக்குவித் தாய்	ப்ரயோகித்தவனே!		தண்சேறை எம்பெருமான்
என்று	என்றுசொல்லி,	பேர்	திருநாமங்களை
நாளும்	தினந்தோறும்,	ஓதும்	கீர்த்தியாநின்ற
தார் ஆளும்	திருத்துழாய் மாலையையுடைய	பெரியோரை	மஹாத்மாக்களை
		ஒருகாலும்	ஒருக்ஷணமும்
வரைமார்வன்	மலைபோன்றதிருமார்வையுடையனாய்,	பிரிகிலேன்	பிரியமாட்டேன். (௪)

வ்யா. —நாலாம்பாட்டு. (தேராளுமித்யாதி) ஆனை குதிரை காலாளுக்கு அவதியில்லாமையாலே, தேருக்கேயாய்த்து மெய்க் காட்டுப்பட்டோலை கொள்ளுவது. (வாளரக்கன்) அவையும் மிகையாம் படி, ப்ரதிபக்ஷநிரஸநத்துக்குக் கையில் வாளேயமையும். (தென்னிலங்கை) தேவதைகளுக்கு ப்ரவேசிக்க வரிதான ஊரைப் பூசலிலே சிதிலமாய்ப்போம்படிபண்ணி.(பேராளுமித்யாதி)யுத்தத்தைநடத்தா நின்றுள்ள வில்லாலே. (பொருகணைகள் போக்குவித்தாய்) (க) "[illegible] - தீப்தபாவகஸங்காஶை:" என்கிறபடியே, தொடுத்து விடுகிறபோது அம்பாய், எதிரிகள்மேலே நெருப்பை எரித்துக்கொடு போய் தைக்கிற அம்பை நடத்தினவனே! என்று.

(தாராளுமித்யாதி) (௨) "தாழுமருவிபோல் தார்கிடப்பச்சூழும்" என்கிறபடியே, ஜகத்ரக்ஷணத்துக்குத் தனிமாலையிட்டுக்கொண்டிருக்கிறவன். (தண்சேறை) ரக்ஷணத்துக்குப் பாங்கான கலவிருக்கையை யுடையவன். (உம்பரித்யாதி) உபரிதந லோகங்களை நடத்துகிற ஸர்வாதிகன். (பேரோதும்) வாயாலேதிருநாமம்சொல்லாவிடில் தரியாத ஸ்வபாவத்தை யுடையராய்க்கொண்டு ஸங்கீர்த்தநம் பண்ணுகிற பெரியோருண்டு - அவன்றனுமகப்பட (௩) "[illegible] - மஹாத்மாந:" என்னும்படியிருக்கிற மஹாப்ரபாவர்களை. (ஒருகாலும் பிரிகிலேனே) க்ஷணகாலம் பிரிய, காலமெல்லாமிடைவிடாமலநுபவிக்கலாமென்னிலும் பிரிய க்ஷமனல்லேன். ... ...(௪)

அந.— நாலாம்பாட்டு. (தேராளுமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் (௪) "விண்ணுவாரிலும் சீரியர்" என்று அநுஸந்தித்தார்; அந்த ஏற்றத்தால் இவர்களி

(க) ரா-யு-௩௪-௨௨. (௨) ௩-திரு-௫௬. (௩) கீ-௯-௧௩. (௪) தி-வி-௭௯.

http://acharya.org

டத்தில் தமக்குப் பிறந்த பரமபக்தியைப் பேசுகிறுரென்று ஸங்கதி.

"தென்" என்றது-ப்ரைஷ்ட்ட்யமாய் அருளிச்செய்கிறார் (தேவதைகளுக்கித்யாதி).

(தாழுமருவி) தாழ்ந்துவருமருவி. "ஓதும்" என்ற வர்த்தமாநார்த்த மருளிச்செய்கிறுர் (வாயாலேயித்யாதி). ... ... (௪)

மூ. —

வந்திக்கும் மற்றவர்க்கும் மாசுடம்பில் வல்லமணர்தமக்குமல்லேன்
முந்திச்சென் றரியுருவாயிரணியனை முரணழித்த முதல்வற்கல்லால்
சந்தப்பூ மலர்ச்சோலைத் தண்சேறை யெம்பெருமான்தாளை நாளும்
சிந்திப்பார்க்கென் னுள்ளம் தேனூறி யெப்பொழுதும் தித்திக்குமே,

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அரிஉருவாய்	ந்ருஸிம்ஹமாய்க்கொ[ண்டு	மற்றவர்க்கும்	ஜைநவ்யதிரிக்தரான பௌத்தர்க்கும்
முந்தி	முன்னே	அல்லேன்	கூட்டனல்லேன்;
சென்று	போய்	சந்தப்பூ	சந்தநபுஷ்பங்களான
இரணியனை	ஹிரண்யாஸுரனு[டைய	மலர்	விகஸியாநின்ற [வை
முரண்	பலத்தை	சோலை	பொழில்கள்சூழ்ந்த
அழித்த	அழியச்செய்த	தண்சேறைஎம்பெருமான்தாளை,	
முதல்வற்குஅல்லால்	ஜகத்காரணபூதனுக்கொழிய,	நாளும்	தினந்தோறும்
வல்	வலிந்து வாதம் பண்ணுகின்றவர்களாய்	சிந்திப்பார்க்கு	த்யாநம் பண்ணுமவர்கள் விஷயத்தில்
உடம்பில்	சரீரத்தில் [வான	என் உள்ளம்	என்மநஸ்ஸானது
மாசு	அழுக்கையுடையவர்க	தேன்ஊறி	தேனிலே நனைந்து (தேன்வெள்ளமிடாநின்றுகொண்டு)
அமணர் தமக்கும்	ஜைநர்க்கும்,		
வந்திக்கும்	தங்கள்தேவதைகளை வந்தநம் பண்ணுகின்ற	எப்பொழுதும்	ஸர்வகாலமும் [து.
		தித்திக்கும்	மதுரமாயிராநின்ற

வ்யா. —அஞ்சாம்பாட்டு, (வந்திக்குமித்யாதி) பௌத்தர்களுக்கும், "வந்தே" என்றுப்போலே சொல்லுவர்கள்போலே காணும். (மாசுடம்பில்) அழுக்குக்கழற்றுதிருக்குமிதுதானே தர்மமென்றிருக்கிற அமணர்க்கும் கூட்டல்லேன். (முந்தியித்யாதி) சிறுக்கனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே முன்னேசென்று, ஹிரண்யனுடைய மிடுக்கைப்போக்கின ஜகத்காரணபூதனை ஸர்வேச்வரனுக்கல்லது, பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளுக்குக் கூட்டல்லேன்.

http://acharya.org

(சந்தவித்யாதி) நீர்தாம் இதறிந்தபடி யெங்ஙனேயென்ன; ஸ்ரீவை ஷ்ணவர்களென்றவாறே, என்னுடைய ஹ்ருதயத்துக்கு இனிதாயிரா நின்றதே; அப்படியிருக்கும்போது, நான் அவனுக்கு அநங்யார்ஹ னாகவேண்டாவோ? பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகள் பக்கலிலே ருசி யுடையராயிருப்பார்க்கு, பாகவதர்கள் பக்கலிலே ருசியுண்டாமோ? (சந்தப்பூவித்யாதி) சந்தநப்பூமலரையுடைத்தான சோலையையுடைத் தாய், ஸ்ரமஹரமாயிருக்கிற திருச்சேறையில் நாயனாருடைய திரு வடிகளை, நாள்தோறும் போக(ஞ்ஸ) ரூபமாக அநுஸந்திப்பார்க்கு, என்னுடைய ஹ்ருதயமானது தேனூறி எப்பொழுது மினிதாகாநின் றது; இது - வெறுமனேயோ?. ... ...(ரு)

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (வந்திக்குமித்யாதி) "ஒருகாலும் பிரிகி லேன்" என்று மிகவுமாதரியாநின்றீர்; பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளும் சிலஸித் தாந்தங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு, ஸ்வமதநிஷ்டரைக் கொண்டாடிக்கொ ண்டு இராநின்றார்களே என்ன; நீங்கள் நரஸிம்ஹத்தின் வாசியறிந்து விஸ்வஸித்து, ததீயரே உத்தேஸ்யரென்கிற ப்ரதிபத்தியைப் பண்ணாதிருந்தி கோளாகில், நான் அங்ஙனிருப்பனல்லேனென்று - ஸ்வவ்யாவ்ருத்தியைப் பேசுகிறாரென்று ஸங்கதி.

அமணர்க்கு மற்றவர்-பௌத்தரென்று விவக்ஷித்து, அவர்கள் தங்கள் தேவதைகளை வந்திக்கிறாராகையாலே இப்படி விசேஷிக்கைக்கு உட்கரு த்தை யருளிச்செய்கிறார் (வந்தேயித்யாதி). "தமக்கும்" என்ற சகாரம், அநுக்தஸமுச்சயமாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (குத்ருஷ்டி) என்று.

நாங்களும் நரஸிம்ஹாவதாரபதாந ஸ்ரவணம் பண்ணியிருந்தாலும், எங்களுக்கு அவனையல்லது அறியாமை பிறந்ததில்லை, நீர் இவ்விசேஷமறி ந்தது எவ்வழியாலே என்னும் ப்ரஸ்நத்தை அநுவதித்துக்கொண்டு தாத் பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நீர்தாமித்யாதி). ... ... (கூ)

மூ.—

பண்டேனமாயுலகை யன்றிடந்த பண்பாளாவென்று நின்று [ன்
தொண்டானேன் திருவடியே துணையல்லால் துணையிலேன் சொல்லுகின்றே
வண்டேந்து மலர்ப்புறவில் வண்சேறை யெம்பெருமானடியார் தம்மைக்
கண்டேனுக்கிதுகாணீரென்னெஞ்சும் கண்ணிணையும் களிக்குமாறே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பண்டு	பூர்வம் [கொண்டு,	உலகை	அண்டபித்தியிலொட்
ஏனமாய்	மஹா வராஹமாய்க்		டிக்கிடந்ததைத்தை
அன்று	அப்போது	இடந்த	குத்தியெடுத்த

http://acharya.org

பண்பாளா	ஸுசீலனே!	ஏந்தும்	தரியாநின்ற
என்றுநின்று	என்று ஸ்த்திரசித்த னாய்ச்சொல்லி	மலர்	பூக்களையுடைத்தான
தொண்டு ஆனேன்	(தேவரீர்க்கு) அடிமைப்பட்டேன்,	புறவில்	பர்யந்த ப்ரதேசங்களையுடைய
திருவடியே	(தேவரீர்) திருவடிகளே	வண்	அழகியதான
துணை	(எனக்கு) ரக்ஷகம்,		சேறை எம்பெருமான்
அல்லால்	அதையொழிய	அடியார்தம்	அடியார்களை
துணை இலேன்	வேறு ரக்ஷகவஸ்துவையுடையனல்லேன்;		மை
		கண்டேனுக்கு	பார்த்தஎனக்கு,
சொல்லுகின்றேன்	(இதை) உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன்;	இது	இவ்விதமாக
வண்டு	வண்டுகளை	கண் இணையும்	இரண்டுகண்களும்
		என்னெஞ்சும்	என்மநஸ்ஸும்
		களிக்கும்ஆறு	ஸந்தோஷிக்கும் ப்ரகாரத்தை
		காணீர்	பாருங்கள். (௬)

வ்யா. —ஆறும்பாட்டு. (பண்டேனமாயித்யாதி) முன்பு வராஹ கல்பத்தினுடைய ஆதியிலே மஹாவராஹமாய், அண்டபித்தியிலே சேர்ந்த பூமியை எடுத்துக்கொண்டு ஏறின நீர்மையையுடையவனே! என்று மாறாதே சொல்லி, அந்நீர்மையிலே தோற்று, தேவர் திருவடிகளுக்கு அடிமையானேன். (திருவடியேதுணை) தேவர் திருவடிகளே எனக்குத்தஞ்சம்; வேறோராபாஶ்ரயத்தை யுடையேனல்லேன். (சொல்லுகின்றேன்) இது சபதம்பண்ணித்தரலாம்.

இப்படி நீர் அத்யவஸித்துச்சொல்லுகிறது என்கொண்டென்ன; (வண்டேந்துமித்யாதி) வண்டுகள் மாறாத பசுமலரையுடைத்தான பர்யந்தத்தையுடைத்தான வண்சேறை யெம்பெருமானடியார்தம்மைக் கண்டமாத்ரத்திலே கண்டிகோளே என்னுடைய நெஞ்சும் கண்ணிணையும் களிக்கிறபடி; ஆனபின்பு, அத்யவஸிக்கையில் ஒருகுறையுண்டோ? ... ... (௬)

அரு.— ஆறும்பாட்டு. (பண்டித்யாதி) ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களை நினைத்த மட்டிலே தேவர்திருவுள்ளம் எப்பொழுதும் தேறாநிற்கைக்கு மூலமென்னென்ன; எம்பெருமானுடைய ஆபத்ரக்ஷணாதி சேஷ்டிதங்களிலகப்பட்டு, அவன் திருவடியே துணையென்றிருந்தபடியால் என்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"ஏனம்பண்டு" என்றந்வயித்து, க்ரமேண அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி). "சொல்லுகின்றேன்" என்றதுக்கு, இப்படி எம்பெருமா

http://acharya.org

ஷேத்ரே சொல்லுகின்றேனென்று அர்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரோதாக்களைக் குறித்தருளிச்செய்யும் பா(ஞா)வத்தை யருளிச்செய்கிறார்(இது வித்யாதி). "ஆம்" என்றவநந்தரம், "ஏ" என்று சேஷம். இவ்வளவால், ஏழ்ப்பாட்டில் எப்பொழுதும் தேனூறுகைக்கு மூலம் சொல்லிற்றாய்த்து.

மூ.—

பைவிரியும் வரியரவில் படுகடலுள் துயிலமர்ந்த பண்பாவென்றும்
மைவிரியும்மணிவரைபோல்மாயவனேயென்றென்றும்வண்டார்நீலம்
செய்விரியும்தண்சேறை யெம்பெருமான்திருவடியைச் சிந்தித்தேற்கென்
ஐயறிவுங்கொண்டானுக்காளானார்க்காளாமென்னன்புதானே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பை	படங்கள்	வண்டு	வண்டுகள்
விரியும்	விகஸியாநின்ற	ஆர்	நிறைந்திருக்கிற
வரி	மச்சங்களையுடைய	நீலம்	கருநெய்தல்கள்
அரவில்	திருவநந்தாழ்வான்	செய்	கழனிகளிலே
	மேலே, [ன்ற	விரியும்	மலராநின்ற [டியை
படு	ரத்நங்களுண்டாகாநி	தண்சேறை யெம்பெருமான் திருவ	
கடலுள்	திருப்பாற்கடலிலே	சிந்தித்தேற்கு	த்யாநம்பண்ணுகின்ற
துயில்அமர்ந்த	கண்வளராநின்ற	என்	என்னுடைய
பண்பா	ஸ்வபனே!	ஐ அறிவும்	பஞ்சேந்த்ரியங்களா
என்றும்	என்றுசொல்லியும்,		லுண்டான ஐந்து
மைவிரியும்	இருள்பரம்பாநின்ற		விதமான ஜ்ஞாநங்
மணிவரை	இந்த்ரநீலமணிமயமா		களையும்
போல்	ன பர்வதம்போன்	கொண்டானு	தன்விஷயமாக்கிக்
	ற திருமேனியை யு	க்கு	கொண்டவனுக்கு
	டைய	ஆள்ஆனார்க்கு	அடிமைப்பட்ட பாக
மாயவனே	ஆஸ்சர்யபூதனே!		வதர்விஷயத்தில்
என்றும்	என்றுசொல்லியும்,	என் அன்பு	என்னுடைய ப்ரீதியா
என்று	இப்படி பலகாலும்		னது
	சொல்லி,	ஆள்ஆகும்	அடிமைப்படும். (எ)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (பைவிரியுமித்யாதி) "பை" என்று ப(ஃ)ணம். நிரந்தரபகவதநுபவத்தாலே விகஸிதமான பணங்களையுடையனாய், ஸர்வேஸ்வரனுக்கு வைத்தகண் மாறாதே கண்டுகொண்டிருக்கவேண்டும்படி தர்ஸநீயமான வரிகளையுடையனாய்,சைத்யஸௌரப்ய மார்த்தவங்களை ப்ரக்ருதியாகவுடையனாயிருக்கிற திருவநந்தாழ்வான்மேலே. (படுகடலுள்) படுகடலிலே-ரத்நாதிகள்படுகிறகடலிலே

யென்னுதல்; ஆழத்தையுடைத்தான கடலிலேயென்னுதல். (துயில மர்ந்தபண்பாவென்றும்)வீசிவில்லிட்டெழுப்பினாலும்எழுப்பவொண்ணாதபடி கண்வளர்ந்தருளுகிற நீர்மையை யுடையவனே! என்றும். (மைவிரியுமித்யாதி) மைபரம்பாநின்றுள்ள அஞ்ஜநகிரிபோலே யிருக்கிற வடிவையுடைய ஆஶ்சர்யபூதனே! யென்றும்.

(வண்டாரித்யாதி) வண்டுகள் மாறாத நீலபானது செய்களில், பரப்புமாற மலர்ந்து கிடக்குமாய்த்து. (தண்சேறையெம்பெருமான்) ஶ்ரமஹரமான திருச்சேறையிலே நிற்கிற நாயனாருடைய ஶ்லாக்யமான வடிவழகை அநுஸந்தித்தேற்கு. (என்னையறிவுங்கொண்டானுக்கு) ஶ்ரோத்ராதிகளைந்தாலுமுண்டான வெளிச்சிறப்பைத் தன்பக்கலிலே ஆக்கிக்கொண்டான். அதுதனக்குத் தான் விஷயமானனென்றபடி. ஐயறிவுங்கொண்டானுக்காளான வளவிலே நிற்கிறதில்லை; அவனுக்காளானாரளவிலே ஆளாகாநின்றது என்னன்பானது. (எ)

அரு.— ஏழாம்பாட்டு. (பைவிரியித்யாதி) பாகவதரைக் கண்டமாத்ரத்திலே களிக்கும்படியிருக்கையாலே அவனுக்குத் தாம் தொண்டானமையை அநுஸந்தித்தார் கீழ்ப்பாட்டில்; இதில், அவனுக்குத்தொண்டானத்தாலுண்டான ப்ரீதி, பிடறி பிடித்துத்தள்ள, ஆளானார்க்காளானமையை அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி. அதாவது, தண்சேறையெம்பெருமான் திருவடியைச் சிந்திக்கை - அவர்களுக்கு முகமலர்த்திக் குறுப்பாயிருக்கை. இங்ஙனன்றாகில், அவனையறிவுங் கொண்டிருக்க, வேறு ஆளாகை கூடாதிறே.

(வீசிவில்லிடுகை)ஊன்றித்தனியிடுகை. (அநுஸந்தித்தேற்கு) என்றவநந்தரம், "இழுக்கு என்?" என்று மூல வ்யாக்க்யாநங்களில் கூட்டிக்கொள்வது. ... ... (எ)

மூ.—

உண்ணாது வெங்கூற்றமோவாத பாவங்கள் சேரா மேலை [னைப்
விண்ணோரும் மண்ணோரும் வந்திறைஞ்சும் மென்தளிர்போலடியினை
பண்ணாரவண்டியம்பும் பைம்பொழில்சூழ் தண்சேறையம்மான்றன்னைக்
கண்ணாரக்கண்டுருகி கையாரத் தொழுவாரைக் கருதுங்காலே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மேலை	ப்ரக்ருதிமண்டலத்துக்கு மேலேயுள்ள	மண்ணோரும்	பூமியோடு கூடிய லீலாவிபூதியிலுள்ளவர்களும்
விண்ணோரும்	பரமபதவாஸிகளான நித்ய ஸூரிகளும்	வந்து	கிட்டி
		இறைஞ்சும்	ஆஶ்ரயிக்கும்படியா [ன

மெல்	ம்ருதுவான
தளிர்போல்	பல்லவம் போன்ற (ஸுகுமாரமான)
அடியிணை	திருவடிகளை யுடையனாய்,
பண் ஆர	காநம்பொருந்தியிருக்கும்படி
வண்டு	வண்டுகளானவை
இயம்பும்	பாடாநின்ற
பைபொழில்	பரந்தசோலைகளாலே
சூழ்	வ்யாப்தமான
தண்சேறை அம்மான் தன்னை,	
கண் ஆர	கண்கள்நிறையும்படி
கண்டு	ஸேவித்து
உருகி	மனம்நெகிழ்ந்து
கை ஆர	கைகள் நிறையும்படி (கைகளின் குறை தீரும்படி)
தொழுவாரை	ஆஶ்ரயிக்கும் பாகவதர்களை
கருதுங்கால்	நினைக்குமளவில், (அவர்களை),
வெம்	க்ரூரமான செயலையுடைய
கூற்றம்	யமதேவதையானது,
உண்ணது	புஜியாது (உபத்ரவித்து நசிப்பிக்கமாட்டாது);
ஓவாத	இடைவிடாமல் பாதி(பாதி)க்கிற
பாவங்கள்	பாபங்களானவை
சேரா	(தங்களுடைய ப(ஃ)லாநுபவம்செய்விக்கைக்காக) கிட்டமாட்டா. (அ)

வ்யா· —எட்டாம்பாட்டு. (உண்ணதித்யாதி) பாகவதர்களை நெஞ்சாலே நினைக்க, ம்ருத்யுவால்வரும் பயம் போம், பாபங்களுடைய நலிவால்வரும் பயத்துக்கு மஞ்சவேண்டாவென்கிறது. (உண்ணது வெங்கூற்றம்) க்ரூரமான செயலையுடைய ம்ருத்யு, தன்னுடைய ஆஸ்யத்திலே விழுந்தாலும் கிழிழிச்ச பயப்படும். (ஓவாதபாவங்கள் சேரா)ஒருக்ஷணகாலமும்இடைவிடாதே நெருங்கப்பண்ணின பாபங்கள், ப (ஃ) லாநுபவத்துக்காக வந்து கிட்டா. இவை இப்படிவந்து கிட்டாமைக்கடி யென்னென்னில்; உபயவிபூதியுக்தனை ஸர்வேஶ்வரனைத் தங்கள்ஸர்வகரணங்களாலு மநுபவிக்குமவர்கள் பக்கலிலேயன்றோ இவர்கள் ப்ரவணராய்த்து; உபயவிபூதியிலுள்ளாரும் வந்து ஆஶ்ரயிக்கிற ஸுகுமாரமான திருவடிகளையுடையவனை.

(பண்ணாரவித்யாதி) பண் பேராதபடி, வண்டுகள் த்வநியாநின்றுள்ள பரந்த பொழிலையுடைய தண்சேறையம்மான்தன்னை, கண்களினுடைய விடாய் தீரக்கண்டு, அந்த ப்ரீதியாலே இறைஞ்சி. உருகி, என்றுபாடமாகவுமாம். கைகளின் விடாய் தீரும்படி தொழுவாரை நினைக்குங்கால், உண்ணதுவெங்கூற்றம், ஓவாதபாவங்கள்சேரா. (அ)

http://acharya.org

அரு. —எட்டாம்பாட்டு. (உண்ணாதித்யாதி) பாகவதமுகவிகாஸமே ப்ரயோஜநமாகஎம்பெருமானை நினைத்திருக்கவொட்டுமோ? விரோதிகளைத் திருக்கும் தேசமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்என்று ஸங்கதி திருவுள்ளம்பற்றி தொகுத்துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (பாகவதர்களித்யாதி).

கிட்டாது என்னாதே, "உண்ணாது" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதி). "ஓவாத" என்றுவைத்து "சேரா" என்கிறதென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஒருவித்யாதி). ப்ரச்நோத்ருசங்கா [illegible] பூர்வகமாக வ்யாக்யாதா,தாமேபரிஹரிக்கிறவழியாலே தாத்பர்ய[illegible] செய்கிறார் (இவையித்யாதி). வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (உபயவிபூ[illegible]யிலுள்ளாருமித்யாதி).

"ஆர" என்றதின் தாத்பர்யம் (பேராத) என்றது; பொருந்தி யிருக்கிறபடி. ... ... (அ)

மூ.—

கள்ளத்தேன்பொய்யகத்தேனாதலால்போதொருகால்கவலையென்னும்
வெள்ளத்தேற்கென்கொலோ விளைவயலுள் கருநீலங்களைஞர் தாளால்
தள்ளத்தேன் மணநாறும் தண்சேறை யெம்பெருமான்தாளை நாளும்
உள்ளத்தே வைப்பாருக்கிது காணீரென்னுள்ளமுருகுமாறே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விளை	பயிரையுடைத்தான	காணீர்	பாருங்கள்,
வயலுள்	கழனிகளில் (முளைத் திருக்கிற)	இது	இந்த மஹாப (ஃ) லமானது
கருநீலம்	கரிநெய்தலை [ர்	கள்ளத்தேன்	ஆத்மாபஹாரியாகிற சோரனையும்
களைஞர்	களைபிடுங்குகிற உழவ		
தாளால்	(தங்கள்) கால்களா	பொய்யகத் தேன் ஆதலால்	வஞ்சகமான நெஞ்சையுடையனையுமானபடியால்
தள்ள	ஒதுக்கித்தள்ள, [லே		
தேன்	(அதில் நின்றுமொழுகின)தேனினுடைய		
மணம்நாறும்	பரிமளம் வீசாநின்ற	போது ஒரு கால்	ஒரு நொடிப்பொழுதும் (இடைவிடாமல்)
தண்சேறை	எம்பெருமான்தாளை		
நாளும்	ப்ரதிதினமும்	கவலையென்னும்	துக்கமென்கிற
உள்ளத்தே	மநஸ்ஸிலே		
வைப்பாருக்கு	இருத்தி த்யாநம் பண்ணும் பாகவதர் விஷயத்தில்	வெள்ளத்தேற்கு	மஹா ஸமுத்ரத்தில் அழுந்திக்கிடக்கிற எனக்கு
என் உள்ளம்	என் மநஸ்ஸு	என்கொலோ	எவ்விதமாகக்கிடைத்ததோ? அறிகிலேன்
உருகுமாறு	(ஸ்நேஹித்து) சிதிலமாகும்ப்ரகாரத்தை		

http://acharya.org

வ்யா. —ஒன்பதாம்பாட்டு. (கள்ளத்தேனித்யாதி) எனக்கு இது தானுண்டானபடி எங்ஙனேயென்கிறார்.

(கள்ளத்தேன்) (க) "[illegible]-சோரேணாத்மாபஹாரிணா" என்கிறபடியே, அநாதிகாலம் ஆத்மாபஹாரம் பண்ணிப் போந்தேன், அதுதன்னையும் தெரியாதபடி (உ) "உன்னையும் வஞ்சிக்கும்" என்கிறபடியே, என்னந்தராத்மா அறிகிறதென்று மறைத்துப் போந்தேன். இப்படி செய்கையாலே ஒருக்ஷணமுமிடைவிடாதே, [illegible]றப்பாசிற ஸாகரத்திலே அழுந்திப்போந்தேன், துக்கஸாகரமென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். (என்கொலோ) இப்படியிருக்கிறவெனக்கு இப்பேறுண்டானபடி எங்ஙனேயோ! ஆத்மஸமர்பணம் பண்ணி மெய்யான ஸ்நேஹத்தையுடையராய், அவனை அநவரதபா (?) வனை பண்ணிக்கொண்டு போருவார் பெறும்பேற்றை, நான்பெற்றபடி எங்ஙனேயோ!

(விளைவயலித்யாதி) விளைவயலிலே களையாக முளைத்த நீலத்தைக் க்ர்ஷகரானவர்கள் காலாலேதள்ள, அவ்வளைவாலே நிரம்பியிருக்கிற தேன் வெள்ளமிட்டு, அதினுடையபரிமளமேயாயிருக்கிற தண்சேறை யெம்பெருமான் திருவடிகளை என்று மொக்கஹ்ருதயத்திலே வைக்குமவர்களுக்கு, என்னுடையஹ்ருதயம் அழிகிறபடிகண்டிகோளே; இப்பேறு எனக்கு வந்தபடிஎங்ஙனேயோ! (௯)

அரு. —ஒன்பதாம்பாட்டு. (கள்ளத்தேனித்யாதி) "உண்ணாது" இத்யாதிப்படியே, ஸஜாதீயதாபுத்தி பண்ணி அபசாரப்படும்படியாயிருக்கிற இப்பாகவதவிஷயத்திலே உமக்கு இப்படிநிரவதிகமான ப்ரேமம்விளைந்ததுக்கு அடி சொல்லிக்காணீரென்ன; அடி தேடித்தம்மிடத்திலொன்றும் காணாமே தாமே ஆஸ்சர்யப்படுகிறாரென்றுஸங்கதி. அன்றிக்கே, பாகவதர்களை நினைக்க, விரோதிகழியுமென்றுநின்றீர் நீர், நினைக்கவொட்டாதேயிருக்கும் விரோதி போகாமையன்றோ நாங்களிப்படி பாகவதரை நினைத்தால் நெஞ்சுருகாமலிருப்பது; அது உமக்குப்போய் இதுண்டானவழியென்னென்ன; "எம்பெருமானுண்டாக்கினான்" என்னில்; எங்களுக்குண்டாக்கவொண்ணாதோ வென்பர்கள், என்றுமுண்டாய்த்து என்னமாட்டார் ஸத்ருசஹேதுஉண்டாகக் காண்கிறிலராகையாலே, எங்ஙனேயோவென்று பூர்வவ்ருத்தத்தையும் சொல்லிக்கொண்டு விஸ்மயப்படுகிறாரென்றாகவுமாம்; இந்தஸங்கதிகளை ஸ்ப்புரிப்பிக்கிறார் (எனக்கித்யாதி).

(க) பார.உத்யோ-௪௧-௩௪: (உ) தி-வாய்-௫-௧-௩.

அநாதிகாலம் இப்படியிருந்திரேயாகிலும், இப்போது இசைந்து கவி பாடினீரே யென்ன; "கள்ளத்தேன் பொய்யகத்தேன்" என்கிறாரென்று விவக்ஷித்து, அந்தஅபஹாரத்தை மெய்யாக்கிவிட்டேனென்று அர்த்தமாயருளிச்செய்கிறார் (அதுதன்னையித்யாதி) "கவலை" என்னதுக்கு, மறப்பென்று அர்த்தமருளிச்செய்து, அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (துஃக்கேத்யாதி). ... ... (௯)

மூ.—

பூமாண்சேர்கருங்குழலார்போல்நடந்துவயல்நின்றபெடையொடன்ன
தேமாவினின்நிழலில் கண்டுயிலும் தண்சேறையம்மான்தன்னை ம்]
வாமான்றேர்பரகாலன் கலிகன்றி யொலிமாலைகொண்டு தொண்டீர்
தூமாண் சேர் பொன்னடிமேல் சூட்டுமின் நும் துணைக்கையால்
தொழுது நின்றே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.
அன்னம்	ஹம்ஸமானது, [ன
பூ	புஷ்பங்களிலுண்டா
மாண்	அழகோடு
சேர்	கூடியிருக்கிற
கருங்குழலார்போல்	இருண்டமயிர் முடியையுடைய ஸ்த்ரீகளைப்போலே
வயல் நின்ற	கழனிகளிலே ஸஞ்சரிக்கிற
பெடையோடும்	பேடையோடுகூட
நடந்து	உலாவி (பின்பு)
தேமாவின்	தேமாமரத்தினுடைய
இன்நிழலில்	(இனிய குளிர்ந்த) நிழலில்
கண் துயிலும்	உறங்காநின்ற
தண்சேறை அம்மான் தன்னை	குளிர்ந்த (ப்ரமஹரமான திருச்சேறையிலெம்பெருமான் விஷயமாக,
வா	(ஓடி) வாராநின்ற.
மா	குதிரைகள் கட்டின

பதம்.	உரை.
தேர்	தேரையுடையராய்க்கொண்டு
பரகாலன்	சத்ருக்களை வெல்லுமவ
கலிகன்றி	ஆழ்வார் [ரான
ஒலி	அருளிச்செய்த
மாலை	சப்தஸந்தர்ப்பரூபமான இப்பத்துப்பாசுரத்தையும்
கொண்டு	ஸம்பாதித்து (அநுஸந்தித்து)க்கொண்டு
தொண்டீர்	ஓ பக்தஜநங்களே!
தூ	பரிசுத்தமாய்
மாண்சேர்	அழகுபொருந்தியதாய்
பொன்	ஸ்ப்ருஹணீயமான
அடிமேல்	(அவன்) திருவடிகளின் மேலே;
நும்	உங்களுடைய
துணைக்கையால்	ஒன்றோடொன்று சேர்ந்த (அஞ்ஜலிபந்தமான) கைகளினால்
தொழுது நின்று	ஆஸ்ரயித்துக் கொண்டு இருந்து
சூட்டுமின்	சூட்டுங்கள் (தரியுங்கள்.)

http://acharya.org

வ்யா. —பத்தாம்பாட்டு. (பூமாண்சேரித்யாதி) பூக்களையுடைத் தாகையாலவந்த அழகையுடைத்தாய், இருட்சியையுடைத்தான குழலை யுடைய ஸ்த்ரீகள்போலே நடக்கவேணுமென்றுகணிசித்த அன்னங்க ளானவை, தனியேநடக்கில் வாயாதென்று பார்த்து, வயலில்நின்ற பெடையோடொக்க நடக்குமாய்த்து. அப்படி செய்தவிடத்திலும் வாயாமையாலே லஜ்ஜித்து, தேமாவினுடைய இனியநிழலிலே போய் உறங்காநிற்கும். (வாமான்றேரித்யாதி) தாவிவருகிற மாவையுடைய தேரை, அர்ஜுநனுடைய தேரைநடத்தி ப்ரதிபக்ஷத்தை யழிக்கும் க்ருஷ்ணனைபபோலே, நடத்தி சத்ருக்களை அழியச்செய்கிற ஆழ்வார், ஒலியையுடைத்தாம்படி அருளிச்செய்த தமிழ்த் தொடையைக்கொண் டு, பகவத்விஷயத்தில் ருசியுடையீர், க்ஷேமப்ரத்யநீகமாய், தர்சநீய மாயிருந்துள்ள திருவடிகளிலே சூட்டுங்கோள். அதுசெய்யும்போது, அஞ்ஜலியைப் பண்ணுகின்ற கையையுடையராய்க்கொண்டு தொழுது இம்மாலையைச் சூட்டுங்கோள். ... ... (கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அரு' —பத்தாம்பாட்டு. (பூமாணித்யாதி) மாண்பு - அழகு. காயாம் பூவால்வந்த அழகும், அதுக்குப் பரபாக(ஞ்ஷ)மான கருங்குழலுமாய் கே சவனுக்குத் தகுதியான ஸ்த்ரீகளையிட்டுத் திருப்பதிக்குச் சிறப்புசொல்லு கை 'ாமதலைப்பிரானை க்ருஷ்ணனுக்கு உகப்பாகையாலே அன்னங்களை ன - (ஷுா' சரித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பூக்களையித்யாதி). -ாயாமையாலே) என்றது - பும்ஸ்த்வத்தாலமர்ந்த கமநமே பின்னாட் டு கையா லேசா ர்கை "மா"என்று-குதிரையாய், "மாத்தேர்"என்கிறத்தை ெ ால்லொத்தாக்கி,"மான்றேர்" என்றாய், குந்தமென்றத்தை "குன்றம்" ா - ிறமேவாபாதி "மான்றேர்" என்று கிடக்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (தாவியித்யாதி). தேரால்பரகாலனுமையை ஸத்ருவ்ஷ டாந்த மருளிச்செய்கிறார் (அர்ஜுநேத்யாதி). ... ... (சo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் நாலாந்திருமொழி முடிந்தது.

http://acharya.org

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்து அஞ்சாந்திருமொழி

தந்தைகால் ப்ரவேசம்.

வ்யா. —கீழே பாகவதசேஷத்வத்தை யநுஸந்தித்தார், அது பகவத் விஷயத்துக்கு உத்தம்ப(ஸ்தூ)கமாயிருக்குமிறே, ஆகையாலே, அபேக்ஷைபிறந்தது; பிறந்த அபேக்ஷைதான், "வரில்பொகடேன், கெடில்தேடேன்" என்று ஆறியிருக்குமளவன்றிக்கே, "இப்போதே பெறவேணும்" என்னுமளவாயிருந்தது; அப்போதேபெறுமையால்பிறந்த ஆற்றாமை, ஒருபிராட்டிதசையைப்பிறப்பிக்க, அத்தாலேஅவனோடே காதாசித்கமாக ஸம்ஶ்லேஷத்தை யுடையளாயிருப்பாளொருத்தி, நம்மோடேநித்யஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பிறப்பிக்கைக்காகதிருவழுந்தூரிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானானென்று ‡ (அவள் பாசுரத்தாலே அங்குத்தைப் படிகளை) அநுஸந்திக்கிறார். ... ... *

அரு. — தந்தை காலின்ப்ரவேசம். — கீழ்த்திருமொழியில் பாகவத சேஷத்வத்தில் எல்லையளவும் போகையாலே, அவர்களுக்கு உகப்பாக பகவத் விஷயத்தில் அறிவு மிழந்திருந்தபடி சொல்லிற்று, அத்தாலே மீளவும் பகவத்விஷயத்திலே போந்தாரென்று ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (கீழேயித்யாதி). (பிராட்டிதசையைப் பிறப்பிக்க) என்றது-(க) "மாலைப் புகுந்து" (உ) "என்னைம் புலனும்" என்கிற பாட்டுக்களைப்பற்ற. ... *

மூ. —தந்தைகாலில் பெருவிலங்கு தாளவிழ நள்ளிருட்கண்வந்த
எந்தை பெருமானார் மருவிநின்ற ஊர்போலும்
முந்தி வானம் மழைபொழியும் மூவாவுருவில் மறையாளர்
அந்தி மூன்றுமனலோம்பும் அணியார் வீதி யழுந்தூரே. (க)

பதம்.	உரை.	பத.	உரை.
வானம்	மேகமானது	உருவில்	வடிவையுடையராய்
முந்தி	(யாகத்துக்கு) முன்னமே (அதின் ப(ஃ)லமாக) [யாக	மறையாளர்	வேதங்களுக்கு நிர்வாஹகரான ப்ராஹ்மணோத்தமர்
மழைபொழியும்	மழைபெய்யும்படியாக,	அந்தி மூன்றும்	மூன்று ஸந்த்யாகாலங்களிலும்
மூவா	மூத்தலில்லாத யௌவநப் பருவமுடைய	அனல் ஓம்பும்	அக்நியிலே ஹோமம் பண்ணுகின் [ற

‡ குண்டலிதம் ப்ராசீநகோசேசாஸ்தி.

(க) பெ-தி-எ-ரு-எ. (உ) பெ-தி-எ-நி-௬.

http://acharya.org

அணி ஆர்	அழகு மிக்க	நள்	நெருங்கியிருக்கிற
வீதி	வீதிகளையுடைத்தான	இருள் கண்	அந்தகாரத்திலே
அழுந்தூர்	திருவழுந்தூரென்னும் திவ்யதேசமானது,	வந்த	க்ஷீராப்தியில் நின்றும்வந்து திருவவதரித்தருளினராய்
தந்தை	தகப்பனரான வஸுதேவனுடைய	எந்தை	நான் என்தகப்பன் என்குலத்துக்கு
காலில்	காலிலே	பெருமானார்	ஸ்வாமியானவர்
பெருவிலங்கு	நெடுநாளாகப் பூட்டப்பட்ட விலங்கினுடைய	மருவி	விருப்பத்துடன்
		நின்ற	நித்யவாஸம் பண்ணுநின்ற
தாள்	பூட்டானது	ஊர்போலும்	பரமபதம்போலே நித்யாதரணீயமாயிருந்தது. (க)
அவிழ	தானேவிட்டுப்போம்படியாக,		

வ்யா. —முதற்பாட்டு. (தந்தை காலித்யாதி) ஆபத்திலேவந்து உதவி, அவற்றைப்போக்கும் ஸ்வபாவனைத்து. ஸ்ரீவஸுதேவர் காலிலுண்டான பெருவிலங்குண்டு - எட்டுகர்ப்ப (X8) த்துக்கு அவ்வருகே இட்ட விலங்கு; அது தன்னடையே விட்டுப்போம்படியாக. இவன் வந்தவதரித்த வநந்தரம், திருவாய்ப்பாடியேறக்கொண்டுபோக வல்லாரானரிறே. (நல்லிருட்கண்) கம்ஸன் காவலாகவைத்த துஷ்ப்ரக்ருதிகள் கண்படாதபடி செறிந்த இருளிலேவந்து தோன்றின என்னுடைய குலநாதனனவர். (வந்த) ஸ்ரீவஸுதேவர்க்கன்றியே, தமக்கோதான் வந்து உதவிற்று. (மருவிநின்ற) அவ்வவதாரம்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே, அந்தவஸுதேவர் போல்வாரெல்லார்க்கும் உதவுகைக்காக வந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்போலும். அவன்நின்றதேசமிறே உத்தேஸ்யமாவது. ப்ராப்யபூதனன அவன் வந்துநிற்கையாலே, நமக்கு ப்ராப்யபூமிதான் போலேயிருந்தது என்று ஆதராதிசயம்தோற்றச்சொல்லுகிறது. இதுவே அல்லாதபாட்டுக்களிலவற்றுக்கும் பொருள்.

(முந்திவானமித்யாதி) வானமானது முந்தி மழையைப்பொழியுமாய்த்து. இவர்களுடைய அபிஸந்தியொழியவேயும், அவாந்தரபலங்கள் முற்பட்டிருக்குமாய்த்து. (மூவாவுருவில் மறையாளர்) அங்குள்ளாரடங்கலும் தருணக்நிஹோத்ரிகளாய்த்து இருப்பது. ஸாஸ்த்ரோக்தமான க்ரமத்திலே உபநயநாதி ஸம்ஸ்காரமேதுடங்கி, ப்ரு

http://acharya.org

ப்தமான காலத்திலே யாகாதிகளைப்பண்ணியிருப்பார் சிலராய்த்து. (அந்தி மூன்று மனலோம்பும்) ஒரு ப(ஃ)லாபிஸந்தியைப் பண்ணிச் செய்கிறார்களன்றே; நித்யாநுஷ்டாநத்துக்குக் கொள்ளுவதொரு ப(ஃ)லமில்லையிறே; ஆகையாலே இதுவே யாத்ரையாய், தர்ஶநீயமான வீதியையுடைத்தான தேசம். ... ... (க)

அநு.—முதற்பாட்டு. (தந்தையித்யாதி) விலங்குக்குப்பெருமை நாளினுடைய நெடுமையைப்பற்ற என்றருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீவஸுதேவரித்யாதி). பிறந்தபின்பும், விலங்கோடே யிருந்தாரேராவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவன் வந்தித்யாதி). அவனிருக்கிறஊரைச் சொல்லுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி). ஆனால் "போலும்" என்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யேத்யாதி).

அனலோம்புகைக்கு மழைபொழிகையோ ப(ஃ)லமென்னவருளிச் செய்கிறார் (இவர்களுடைய வித்யாதி). "மூந்தி" என்று விசேஷித்தத்தாலே பலித்தவர்த்த மென்னவுமாம். மூவாமை-பால்யமாய், அப்படிப்பட்ட பருவமுடையவரென்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் அங்குள்ளாரித்யாதி). அந்திகளிலே ப்ராதர்மத்ய ஸாயம் ஸந்த்யைகளில் மூன்றிலும், ஓம்பும்-ஹோமம்பண்ணா நிற்பர்களென்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஒருப(ஃ)லாபிஸந்தியை யித்யாதி). "யாத்ரையாய்" என்றவநந்தரம், "இருப்பர்கள்" என்றுசேஷம். .. ... (க)

மூ.—பாரித்தெழுந்த படைமன்னர் தம்மை மாளப் பாரதத்துத்
தேரில் பாகனாயூர்ந்த தேவதேவனூர்போலும்
நீரில் பணைத்த நெடு வாளைக்கஞ்சிப்போன குருகினங்கள்
ஆரல் கவுளோடருகணையு மணியார் வயல்சூழழுந்தூரே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நீரில்	ஜலத்தில்	ஆரல்	ஆரலென்னும் சிறு மீனை
பணைத்த	ஸந்தோஷாதி சயத்தினால் அபிவ்ருத்த (அபிவ்ருத்த) மாகாநின்ற (துள்ளி விளையாடாநின்ற)	கவுளோடு	கதுப்பிலேகொண்டு
		அருகு	(பின்னும்) அப்பெரிய மீனின் ஸமீபத்திலே
நெடு	பெரிய	அணையும்	வந்து சேராநின்றதாய்
வாளைக்கு	மத்ஸ்யத்துக்கு	அணி ஆர்	அழகுமிக்கிருந்துள்ள
அஞ்சி	பயந்து	வயல் சூழ்	கழனிகளாலே சூழப்பட்டதான
போன	ஓடிப்போன		
குருகு இனங்கள்	குருகென்றும் பறவைக்கணங்கள்		அழுந்தூர்,

பாரித்து	(க்ருஷ்ணனை ஜயிக்க வேணுமென்று) மநோரதித்து	பாரதத்து	பாரதயுத்தத்திலே
		தேரில்	(அர்ஜுநனுடைய) ரதத்திலே
எழுந்த	உத்யோகித்து வந்த	பாகனாய்	ஸாரதியாய் நின்று
படை	ஆயுதங்களை யுடையரான	ஊர்ந்த	தேரை நடத்தின
மன்னர் தம்மை	துர்யோதநாதி ராஜாக்களை		தேவதேவன் நித்யஸூரிகளில் தலைவனான ஸர்வேச்வரனுடைய
மாள	நசிப்பிக்கைக்காக		ஊர்போலும். (உ)

வ்யா. —இரண்டாம்பாட்டு. (பாரித்தித்யாதி) "இன்று ஸாரதியைப் பிடிக்கக்கடவோம்" என்றுஒருப்பட்டுவந்த, வெறுங்கையோடே க்ருஹத்திலே போய்ப்புக்கவாறே பொய்யாஸநமிட்டு வஞ்சிக்கத் தேடினார்களிறே. (படைமன்னர் தம்மைமாள) ஸாயுதரான ராஜாக்கள் ஆயுதத்தைப் பிடிந்துக்கொண்டு முடிந்து தேர்காலிலே துகையுண்டுகிடக்க. (தம்மைமாள) அவகர்ள் தாங்கள் கோலிவந்தத்தை, அவர்கள் தங்களோடேபோக்கி, (தேரில் பாகனாயூர்ந்த) தேரிலே ரதியாய்நின்று ஊர்ந்தானாகில், அத்தால்வரும் விஜயமும் தம்தலையிலே கிடக்குமிறே. ப்ரதிபக்ஷமழியவும் வேணும், அர்ஜுநன் தலையிலே விஜயம் கிடக்கவும்வேணுமென்று, அதுக்காக ஸாரதியாய்க்கொண்டு தேரைநடத்தினனாய்த்து. ஆழ்வானுக்கு மூலம்வாசித்துப் போந்தார் சிலரிலே, ஒருவருக்கு க்ரந்தம்பார்க்கவேண்டி, ஆழ்வானோடே திருமுடிக்குறையிலே யிருந்து பாராநிற்கச்செய்தே, அரயன்வந்தானாய், அவ்வளவிலே, அவர்கையில் க்ரந்தத்தை, ஆழ்வான் தான் வாங்கிப் படித்துக் கொண்டிருந்தானாம். (தேவதேவனூர்போலும்) தன்னை யாராக நினைத்தான்; அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்த (ரான நித்யஸூரிக)ர்க்கும் அவ்வருகாயிருக்கிறதான், ஸம்ஸாரிகளிலே ஒருவனுக்குத் தாழ்வுசெய்வதே.

(நீரில்பணைத்த நெடுவாளைக்கஞ்சிப்போன குருகினங்கள்) குருகுகளானவை, திரள் திரளாக மத்ஸ்ய(ங்களி)ன் க்ரஹணத்துக்காக நீர்நிலங்களில்வந்து இழிந்து, தனக்கு வாய்க்கடங்குவது ஒன்றைக்ரஹித்து, தன்கதுப்பிலே யிருக்கச்செய்தே, வேறேயொரு பெரிய மத்ஸ்யம்யாத்ருச்சிகமாகத் தன்செருக்குக்குப் போக்குவிட்டு, மேலே எழப்பாயும், அத்தால் வந்தஹர்ஷத்தாலே பணைத்துக்கொடுக்கும், அத்தைக் கண்ட இது தன்சாபலத்தாலே "ஆமிஷம்" என்று கணிசித்து வந்து

http://acharya.org

கிட்டும், இதின் வடிவில் பெருமையைக்கண்டு, "இது நீர்நிலையிலே கிடக்கிறதொன்று, பறக்கவும்மாட்டாதே யிருக்கிறதொன்று" என்றறியமாட்டாதே வெருவியோடினது, பின்னையு மிதனருகே வந்து கிட்டா நிற்கும். (அணியார் வயல்சூழழுந்தூரே) பாரத ஸமரத்தில் பீஷ்மாதிகள் "அதிரதர் மஹாரதர் என்றிங்ஙனே ஆண்பிள்ளைகளாகப் பேர்பெற்று ஜீவித்திருந்தோம், இப்போதாகப் பூசல் கோழைகளாக வொண்ணாது" என்று ஸாரதிபக்கலிலே வந்துகிட்டுவது, "தேர்காலிலே உழக்குண்டுபோக வொண்ணாது" என்று அகலுவதாய்க்கொண்டு அவர்கள் படுவுற்றைப் படாநின்றன வாய்த்துக்குருகினங்களும். (உ)

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு.(பாரித்தித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், வந்தவதாரித்தமையை அநுஸந்தித்தார்; அவ்வவதாரத்துக்கு ப்ரதாநப்ரயோஜநமான பூபார(ஃபூ"ஹா)ராவதரணப்ரகாரத்தை அநுஸந்திக்கிறுரென்று ஸங்கதி.

ரதியையொழிய, ஸாரதியையோ எதிர்ப்பதென்ன வருளிச் செய்கிறர் (வெறுங்கையித்யாதி). தூதுவந்தபோது அப்படி பாரித்தவர, பூசல் தலையில் சொல்லவேணுமோவென்று கருத்து. தன் விஜயத்தைப் பிறர் தலையில் ஏறிட்டபடி கண்டவிடமுண்டோ வென்ன வருளிச் செய்கிறர் (ஆழ்வாணித்யாதி). (மூலம் வாசித்து) படிப்பித்து என்றபடி.

ஆரல் - சிறுமீனுய், அத்தை கவ்வோடேகதுப்பிலே கொண்டு என்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (குருகித்யாதி). திருப்பதியை இப்படி வர்ணித்தது த்ருஷ்டாந்ததயா என்னுமிடம் தோற்ற உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறுர் (பாரதேத்யாதி). (உ)

மூ. —

செம்பொன் மதிள்சூழ்தென்னிலங்கைக்கிறைவன்சிரங்களையிரண்டும்
உம்பர் வாளிக்கிலக்காக வுதிர்த்த வுரவோனூர்போலும்
கொம்பிலார்ந்த மாதவிமேல் கோதிமேய்ந்த வண்டினங்கள்
அம்பராவும்கண் மடவாரைம்பாலணையு மழுந்தூரே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கொம்பில்	கிளைகளிலே	அம்புஅராவும்	பாணம்போலே (காமிகளை) பாதி (ஸாஃதி) யாநின்ற
ஆர்ந்த	நிறைந்திருக்கிற	கண்	கண்களையுடையரான
மாதவிமேல்	குருக்கத்தி மரத்தின் மேலே [ளைக்]கிறி	மடவார்	ஸ்த்ரீகளுடைய
கோதி	மூக்காலே (தளிர்க	ஐம்பால்	ஐந்து குணங்களையுடைய மயிர் முடிகளில்
மேய்ந்த	இரைதேடாநின்ற		
வண்டு இனங்கள்	வண்டுக் கூட்டங்கள்,		

http://acharya.org

அணையும்	(சென்று) சேராநின்ற
அழுந்தார்,	
செம்பொன்	சிவந்த பொன்போலே அழகியதான
மதிள்சூழ்	ப்ராகாரங்களாலே சூழப்பட்டு
தென்	தர்சநீயமாயிருக்கிற
இலங்கைக்கு	லங்காநகரத்துக்கு
இறைவன்	ஸ்வாமியான ராவணனுடைய
ஐஇரண்டு சிரங்களையும்	பத்துத் தலைகளையும்
உம்பர்வாளிக்கு	ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக்கு
இலக்காக	லக்ஷ்யமாகப்பண்ணி
உதிர்த்த	அறுத்து விழவிட்ட
உரவோன்	பலிஷ்டரான சக்ரவர்த்தித் திருமகனுடைய
ஊர்போலும். (௩)	

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு. (செம்பொனித்யாதி) "அரணையுடைத்தான ஊரிலேயன்றோ விருக்கிறது, அவ்வூருக்குக் கடவோம் நாமன்றோ" என்று துர்மாநம் பண்ணியிருக்கிற ராவணனுடைய தலைகள் பத்தையும், ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக்கிலக்காக்கி உதிர்த்துப் பொகட்ட உரவோனூர்போலும். இந்த்ராதிகளுடைய வஜ்ரத்துக்கு அழியாத பையல்தலைகளை, மனிச்சுக்கு ஏகாந்தமான மிடுக்காலே அழித்தானய்த்து.

(கொம்பிலார்ந்த வித்யாதி) கொம்புகள் செறிந்திருந்துள்ள குருக்கத்தியின்மேலே. (கோதிமேய்ந்த வண்டினங்கள்) தன்செருக்காலே தளிரையும் பூக்களையும் கோதி, அவற்றில் நின்றும் மதுபாநம் பண்ணின வண்டினங்கள், "அதிற்காட்டில் போக்யதையும் இருட்சியுமாயிருப்பதொரு ப்ரதேசம் தேடிப்போய், இராத்தங்கவேணும்" என்று பார்த்து, (அம்பராவுமித்யாதி) அம்பை இளைப்பிக்கிற கண்ணையுடையராய், ஆத்மகுணோபேதைகளாயிருந்துள்ள ஸ்த்ரீகளுடைய மயிர் முடியிலேபோய் சேராநிற்கும். "ஐம்பால்" என்று அஞ்சு வகையாக மயிர்முடியைச் சொல்லுகிறது. ... ... (௩)

அ௩ —மூன்றாம்பாட்டு. (செம்பொனித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், மஹாபாரத வ்ருத்தாந்தத்தை அநுஸந்தித்தாராய், அதிலும் ச்ரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணத்தில் வ்ருத்தாந்தத்தை அநுஸந்திக்கிறார் இதில் என்று ஸங்கதி; அன்றிக்கே, ஸாரதியாய்வென்றபடி சொன்னவளவிலே ரதியாய்வென்றபடியும் ஸ்ம்ருதமாய் அருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியாகவுமாம்.

‡ "உம்பர்வாளிக்கு" என்று விசேஷித்ததுக்குக்கருத்தென்னென்னவருளிச் செய்கிறார். (இந்த்ராதீத்யாதி). குண்டிதமான என்றத்தைக்

‡ இங்கு மூன்றுபங்க்திகள் அசங்கதங்கள். கோசாந்தரங்களைக்கொண்டு பரிஷ்கரிக்கவேணும்-

http://acharya.org

கொண்டே என்றது ரதத்தின் கார்யமென்று கருத்து.

மேலுக்கவதாரிகை(அதிலித்யாதி).(ஐந்துவகை)என்றது-கந்த(^{X}ஞ்)ம், மது, மார்தவம், ஸ்நிக்ததை, இருட்சி, ஆகிற ஐந்துவகையென்கை. (௩)

மூ.—

வெள்ளத்துள்ளோராலிலைமேல் மேவி யடியேன் மனம் புகுந்தென்
உள்ளத்துள்ளும் கண்ணுள்ளும் நின்றார் நின்ற வூர்போலும்
புள்ளுப் பிள்ளைக்கிரைதேடிப் போன காதற்பெடையோடும்
அள்ளற்செறுவில் கயல் நாடுமணியார் வயல் சூழழுந்தூரே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காதல்,	ப்ரேமம் மிக்கிருந்துள்ள	ஆலிலை மேல்	வடதளத்தின்மேலே
பெடையோடும்	பேடையோடு கூட (ச்சேர்ந்து)	மேவி	பொருந்தியிருந்து, (பின்பு) [டைய
பிள்ளைக்கு	குட்டிக்காக	அடியேன்	தாஸபூதனுடைய என்னு
இரைதேடி	ஆஹாரத்தை ஆராய்ந்துகொண்டு	மனம்	மநஸ்ஸிலே
		புகுந்து	ப்ரவேசித்து
போன	போகாநின்ற	என் உள்ளத்துள்ளும்	என் ஹ்ருதயத்திலும்
புள்ளு	பக்ஷியானது,		
அள்ளல்	சேற்றையுடைத்தான	கண்ணுள்ளும்	கண்களிலும் (விஷயமாய்க்கொண்டு)
செறுவில்	விளைநிலங்களிலே		
கயல்	மீன்களை	நின்றார்	(எப்போதும்) எழுந்தருளியிருக்குமவர் [நின்ற
நாடும்	தேடாநின்ற		
அணிஆர்வயல்சூழ் அழுந்தூர்,			
வெள்ளத்துள்	ப்ரளயார்ணவத்தில்	நின்ற	நித்யவாஸம் பண்ணு
ஓர்	ஒரு		ஊர்போலும்.

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (வெள்ளத்துள்ளித்யாதி) ப்ரளயத்திலே ஒருபவனுன ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளி. (அடியேன் மனம் புகுந்து) "இவன் ப்ரளயத்திலே கண்வளர்ந்தருளாநின்றான், பரிகைக்கு ஒரு யசோதாதிகளுமின்றிக்கே இராநின்றது, என்வருகிறதோ?" என்று ஆராய்ச்சி பிறக்கும்படி பண்ணி, அதுண்டானவாறே, அதுவே ஹேதுவாக ஹ்ருதயத்திலே வந்துபுகுந்து, "பாநஸாருபவமேயாய் கண்ணுக்கு விஷயமாகப் பெற்றிலோம்" என்கிற விஷாதம் கிடவாதபடி கண்ணுக்கும் தானேவிஷயமாய், ஹ்ருதயமும் வேறொன்றிலே போகாதபடி தானே விஷயமானவன். (நின்றவூர்போலும்)

http://acharya.org

கண்ணுக்கு விஷயமாக்கிக்கொண்டு வந்துநிற்கிற தேசப்போலும்.

(புள்ளுப்பிள்ளைக்கித்யாதி) குட்டிக்கு இரைதேடிப்போகிற புள்ளானது, த.னியேபோகாதே காதலையிட்டு நிரூபிக்க வேண்டும் பெடையோடேபோய். (அள்ளல் செறுவில் கயல்நாடும்) சேறென்றால் இருப்பக்கக்கடவவை, அங்குள்ள போக்யதையின் மிகுதியாலே அத்தை மதியாதே ஸஞ்சரியாநிற்கும். இத்தால் சொல்லிற்றாய்த்து - ப்ரளயமென்றுபாராதே ஜகத்ரக்ஷணத்துக்காக மஹாவராஹமானது இறங்குமாபோலே யிராநின்றதாய்த்து. ... ... (ச)

அந.— நாலாம்பாட்டு. (வெள்ளத்துள்ளித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே "உரவோன்" என்று மிடுக்கை அநுஸந்தித்தார்; இது பருவம் நிரம்பி விஶ்வாமித்ராதிகளாலே ஸுசிக்ஷித வித்யாஸம்பத்தையு முடைத்தாயிருந்ததென்று திருவுள்ளம்பற்றி, முக்த(ஃ) சிசுவாய் ப்ரளயத்தில் இளந்தளிரிலிருந்த மிடுக்கைச்சிந்திக்க, அந்த பாவநா ப்ரகர்ஷத்தாலே, ப்ரத்யக்ஷ ஸமாநாகாரமா யநுஸந்திக்கிறுரென்று ஸங்கதி.

அள்ளல்-சேறுடைத்தான. செறுவில்-விளைநிலத்தில் என்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறுர் (சேறென்றலித் யாதி). (ச)

மூ.—பகலுமிரவுந்தானேயாய்ப் பாரும் விண்ணும் தானேயாய்
நிகரில் சுடராயிருளாகி நின்றார் நின்ற ஊர்போலும்
துகிலின் கொடியும் தேர்த்துகளும் துன்னி மாதர்கூந்தல்வாய்
அகிலின் புகையால் முகிலேய்க்குமணியார் வீதி யழுந்தூரே(ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துகிலின்	வஸ்த்ரங்களினுல் கட்டப்பட்டதாய்	முகிலேய்க்கும்	மேகத்தோடொத்திருக்கிற
துன்னி	நெருங்கி யிருந்துள்ள		அணியார்வீதி அழுந்தூர்,
கொடியும்	த்வஜங்களும்	பகலும்	பகலையும்
தேர்	தேர்நடத்தும்போதுண்டான	இரவும்	ராத்ரியையும்
துகளும்	தூ (த்யூ)ளியும் (இவற்றோடுகூடின)	தானேயாய்	தனக்கு விபூதியாகவுடையனுய்,
மாதர்	ஸ்த்ரீகளுடைய	பாரும்	பூமியையும்
கூந்தல்வாய்	மயிர்முடிகளிலே (பரிமளத்துக்காக இடாநின்ற)	விண்ணும்	ஆகாசத்தையும்
		தானேயாய்	தனக்கு விபூதியாகவுடையனுய்,
அகிலின் புகையால்	அகில்கட்டையின் தூபத்தினுல்	நிகர் இல்	ஒப்பில்லாத

சுடராய் தேஜஃபதார்த்தங்களை யும் ஆகி விபூதியாக வுடையனாய்க்கொண்டு
இருள் அந்தகாரத்தையும் நின்றார் நின்ற ஊர்போலும். (௫)

வ்யா. —அஞ்சாம்பாட்டு. (பகலுமிரவு மித்யாதி) "பகல்" என்றும், "இரவு" என்றும் சொல்லப்படுகிற இவற்றைத்தனக்கு விபூதியாகவுடையனாய். (பாரும் விண்ணும் தானேயாய்) பூம்யந்தரிக்ஷங்களைத் தனக்கு விபூதியாகவுடையனாய். (நிகரில் சுடராயிருளாகி நின்றார்) தமஃ ப்ரகாசங்களை விபூதியாகவுடையனாய், இப்படி ஜகதாகாரனானவன், அஸாதாரணவிக்ரஹத்தைக் கண்டு அநுபவிக்கலாம்படி வந்துநிற்கிற ஊர்போலும்.

(துகிலின் கொடியித்யாதி) நெருங்கக் கட்டின துகில்களாலுண்டானகொடியும், தேர்கள் ஒன்றோடொன்று தாக்கிக்கிளப்பப்பட்ட தூளியும், மிகுதியையுடைத்தாய், அவ்வூரில் ஸ்த்ரீகளுடைய குழலுக்கு வாசங்கொளுத்துகைக்காக அகிலைப்புகைப்பர்கள்; அது மேகம்போலேயாய், வர்ஷாவைக்காட்டாநின்றது. வர்ஷாவில் வந்தால், ஒரு காற்றும் தூளியும் மேகமும் மூன்றும் கூடியிறேயிருப்பது; அதில் கட்டின கொடிகளால் வந்த காற்றுண்டாயிருந்தது. தேர்காலாலே கிளப்பப்பட்ட தூளியுண்டாயிருந்தது; அவர்கள் குழலுக்குப் புகைக்கிற அகில் புகையானது மேகமாயிருந்தது; ஆக இம்மூன்றும் கூடி நித்ய வர்ஷாவைக் காட்டாநின்றது; ருதுவிசேஷங்கள்தோறு முண்டான பதார்த்தங்களை அநுபவிக்க வொட்டுகிறனவில்லை. ... (௫)

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (பகலுமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், வடதளசாயியின்படியை அநுஸந்தித்து அஞ்சின இவரை "நீர் அஞ்சவேண்டாகாணும், எனக்கிதெல்லாம் விபூதிகாணும்" என்ன, அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"துன்னி" என்ற பதம் நெருங்கி என்றபடி. அத்தை, துகில், தேர், புகை இம்மூன்றுக்கும் விசேஷணமாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (நெருங்கவித்யாதி). "முகில்" என்ற பதம், வர்ஷாகாலபர மென்றருளிச் செய்கிறார் (வர்ஷாவில்) என்று. "எய்க்கை" ஸத்ருசமாகையாய், அத்தை உபபாதிக்கிறார் (அதில் கட்டினவித்யாதி). (௫)

மூ. —ஏடிலங்கு தாமரைபோல் செவ்வாய் முறுவல் செய்தருளி
மாடுவந்தென் மனம் புகுந்து நின்றார் நின்ற ஊர்போலும்
நீடு மாடத்தனிச்சூலம் போழ்கக் கொண்டல் துளிதூவ
ஆடலரவத்தார்ப்போவா அணியார் வீதியழுந்தூரே. (௬)

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நீடு	உயர்ந்திருக்கிற	எடுஇலங்கு	இதழ்களினால் (நிறைந்து) விளங்கா நின்ற
மாடம்	க்ருஹங்களி லுண்டான		
தனி	அத்விதீயமான	தாமரைபோல்	தாமரஸபுஷ்பம்போலே இராநின்ற
சூலம்	சிகரமானது		
போழ்க	(மேகத்தின் வயிற்றை) கீண்டுபிளக்க	செவ்வாய்	சிவந்த திருப்பவளத்தினால்
கொண்டல்	(அதினால்) மேகமானது	முறுவல்செய்தருளி	(முதலிலே) மந்தஸ்மிதம் பண்ணி
துளிதூவ	(மழை)த்துளிகளை இறையாநிற்பதாய்,	மாடுவந்து	(அநந்தரம் என்) ஸமீபத்திலே வந்து
ஆடல்	ஆடாநின்ற ஸ்த்ரீகளுடைய	என்மனம்	(பின்பு) என்ஹ்ருதயத்தில்
அரவத்து	ஆரவாரத்தினாலுண்டான	புகுந்து	ப்ரவேசித்து
ஆர்ப்பு	பேரொலியானது	நின்றார்	அங்கே ஸ்த்தாவரமாயெழுந்தருளியிருக்கிறவர்
ஓவா	இடைவிடாமலிருக்கிற		

அணியார்வீதி அழுந்தூர் நின்றவூர்போலும். (சு)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (எடிலங்கித்யாதி) இதழ் விளங்கா நின்றுள்ள தாமரைபோலே ஸ்மிதம்பண்ணியருளி, என்னைப் பெறுகையில் வந்த அலப்யலாபம் தன்னதென்னுமிடம் தோற்ற ஸ்மிதம் பண்ணி, அத்தாலே தான் செய்தது விலக்காதபடியான தசையை எனக்குப் பிறப்பித்து, என்னருகேவந்து நின்று, அதுஸாத்மித்தவாறே ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்து, "இனி இவர்க்கொரு போக்கில்லை" என்று தோற்ற நிற்கிறவர், கண்ணுக்கிலக்காம்படி வந்து நிற்கிறதேசம் போலும்.

(நீடுமாடமித்யாதி) ஓங்கின மாடங்களிலுண்டான தனிச்சூலமானது, மேகங்களினுடைய கீழ்வயிற்றைப்போழ, அவைவர்ஷத்தை யுண்டாக்கும். இத்தால் மாடங்களினுடைய ஓக்கம் சொன்னபடி. (ஆடலரவத்தார்ப்போவா) ஸ்த்ரீகள் ஆடுகிறபோதை ஆரவாரத்தாலுண்டான கோஷம் மாறாதே செல்லுகிற. (அணியார்வீதி) அது மாறாமையால் வந்த அழகையுடைய வீதியென்றபடி. ... ... (சு)

அரு.—ஆறும்பாட்டு. (எடிலங்கித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில், இவர் அச்சம் தீரும்படி ஜகதாகாரதையைக்காட்டி, அத்தாலிப்போது ஸத்தைபெற்

றுப்போலே இருந்த இவரைப்பெற்ற ஹர்ஷத்தாலே, தான் ஹர்ஷம் தோற்றக்கிட்டவந்து நின்றபடியை அநுஸந்திக்கிறுரென்று ஸங்கதி.

(தனிச்சூலமானது) அத்விதீயமான மகுடமானது. (சு)

மூ. —

மாலைப்புகுந்து மலரணைமேல் வைகியடியேன் மனம்புகுந்தென்
நீலக்கண்கள் பனிமல்க நின்றார் நின்ற வூர்போலும்
வேலைக்கடல்போல் நெடுவீதி விண்டோய் சுதை வெண்மணிமாடத்து
ஆலைப்புகையாலழல் கதிரை மறைக்கும் வீதி யழுந்தூரே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வேலை	கரையையுடைத்தான	மலர் அணை மேல்	பூம்படுக்கையில்
கடல் போல்	ஸமுத்ரம்போலே கம்பீரமாயும்	வைகி	தங்கி
நெடு	நீண்டுமிருக்கிற	அடியேன்	(பின்பு) என்னுடைய
வீதி	வீதிகளிலேயுண்டாய்	மனம்	ஹ்ருதயத்தில்
விண்	ஆகாசத்திலேசென்று	புகுந்து	ப்ரவேசித்து (அநந்தரம் பிரிவை ப்ரஸங்கித்தவளவிலே)
தோய்	படிந்திருப்பதாய்,		
சுதை	சுண்ணும்பிட்டு		
வெண்	வெளுத்திருப்பதாய்	என்	என்னுடைய
மணி	மணிமயமாயிருக்கிற	நீலம்	கருநெய்தல் போன்ற
மாடத்து	க்ருஹங்களிலே	கண்கள்	கண்களில்நின்றும்
அழல்	உஷ்ணமாயிருக்கிற	பனி	நீரானது
கதிரை	(ஸூர்ய)கிரணங்களை	மல்க	பெருகாநிற்க
ஆலைப்புகையால்	கரும்பாலையில் நின்று முண்டான தூமத்தினால்	நின்றார்	(அதைக்கண்டு அப்புறம் போகமாட்டாமல்) இங்கே யெழுந்தருளி யிருக்குமவர்
மறைக்கும்	மறையாநின்ற		
வீதி அழுந்தூர்			
மாலை	ஸாயங்காலத்தில்		
புகுந்து	ப்ரவேசித்து		நின்றவூர்போலும். (எ)

வ்யா. —ஏழாம்பாட்டு. (மாலைப்புகுந்து) போக (ஸ்ரீ॰) யோக்யமான காலத்திலேவந்து புகுந்து பூம்படுக்கையிலேதங்கி, அநந்தரம் அங்கு நின்றும்போந்து. (அடியேன்மனம் புகுந்து) அநந்யார்ஹையான என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே வந்துபுகுந்து, பிரிவைப்ரஸங்கித்து, என்னுடைய கண்ணும் கண்ணீருமான ஆற்றாமையைக்கண்டு பின்னைகால்வாங்கிப் போகமாட்டாதே நின்றவர் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்போலும்.

http://acharya.org

(வேலையித்யாதி) கரையையுடைத்தான கடல் போலேயாய்த்து திருவீதிகளுடையபெருமையிருக்கும்படி. (விண்டோய்சுதை)ஸ்வர்க்கத்தளவும் ஓங்கியிருப்பதாய், சாந்திட்டு, அத்தாலே வெளுத்திருப்பதாய், மணிமயமான மாடத்திலுண்டான ஆதித்யனுடைய உஷ்ணமான கிரணங்களை, ஆலையிலுண்டான புகையானது வந்து வீதியை மறையாநிற்கும். இத்தால் ஊருக்கும் வயலுக்குமுண்டான த்ண்ணிமை சொல்லுகிறது. ... ... (எ)

அரு.—ஏழாம்பாட்டு. (மாலையித்யாதி)கீழ்ப்பாட்டில் ஸ்மிதம்பண்ணிக்கொண்டு கிட்டிநின்றபடியை அநுஸந்தித்தார், கிட்டிவந்தவர் படுக்கை ஏறி அநுபவித்து, அது ஸாத்மிக்கைக்காகப் பிரிவை ப்ரஸங்கித்திருக்கும்படியை அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(உண்டான) என்றது - ஔந்நத்யத்தாலே மாடத்திலே ஸஞ்சரிக்கிறவென்றபடி. புகையானது கிரணங்களையும் வீதியையும் மறைக்குமென்று ச(ஸ)காராத்யாஹார பூர்வகம் அந்வயித்துக்கொள்வது. ... ... (எ)

மூ.—வஞ்சி மருங்குலிடை நோவ மணந்துநின்ற கனவகத்தென்
நெஞ்சு நிறையக் கைகூப்பி நின்றார் நின்ற ஊர்போலும்
பஞ்சியன்ன மெல்லடி நற்பாவைமார்க ளாடகத்தின்
அஞ்சிலம்பி னார்ப்போவா அணியார் வீதி யழுந்தூரே. (அ)

பதம்.	உரை.
பஞ்சியன்ன	பஞ்சுபோலே
மெல் அடி	ம்ருதுவான பாதங்களையுடைய
நல்பாவைமார்கள்	விலக்ஷணரான ஸ்த்ரீகள் பூண்ட
ஆடகத்தின்	ஸுவர்ணத்தினால் செய்யப்பட்ட
அம் சிலம்பின்	அழகிய தண்டைச் சிலம்பினுடைய
ஆர்ப்பு	பேரொலியானது
ஓவா	இடைவிடாமலிருக்கிற
	அணியார்வீதி அழுந்தூர்,
வஞ்சிமருங்குல்	வஞ்சிக்கொடியோடொத்த

பதம்.	உரை.
இடை	(என்) மத்யப்ரதேசமானது [யாக
நோவ	தளர்ந்துமெலியும்படி
மணந்துநின்ற	(என்னோடு) சேர்ந்திருக்கிற
கனவகத்து	ஸ்வப்நகல்பமான ஸம்ச்லேஷத்தை
என் நெஞ்சு	என்மநஸ்ஸிலே [யில்,
நிறைய	ஒரு குறையும் தோற்றாதபடி பரிபூர்ணமாக
கைகூப்பி	(தான் செய்த அபராதத்தை சமிப்பிக்கைக்காக) அஞ்சலி பண்ணிக்கொண்டு
	நின்றார் நின்ற ஊர்போலும். (அ)

http://acharya.org

வ்யா. —எட்டாம்பாட்டு. (வஞ்சிமருங்குல்) வஞ்சியின் படியையுடைத்தான இடையானது நோவக்கலந்துநின்ற ஸ்வப்நகல்பமான ஸம்ச்லேஷத்தில். (என்நெஞ்சமித்யாதி) "இன்ன பரிமாற்றம் பெற்றிலோம்" என்கிற அத்ருப்தி நெஞ்சில் கிடவாதபடியாக வாய்த்து, நெஞ்சிலே குறைவறப் புகுந்து நின்றபடி.

(பஞ்சியன்ன) செம்பஞ்சுபோலே ம்ருதுவான காலையுடையராய், நிருபாதிகமான ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடையரானவர்களுடைய பொன்னாலே சமைக்கப்பட்ட அழகிய சிலம்பிலுண்டான ஆரவாரமானது மாறாதேயிருக்கிற. ... ... (அ)

அரு.—எட்டாம்பாட்டு.(வஞ்சியித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே, பிரிவை ப்ரஸங்கிக்கக் கண்ணும் கண்ணீருமாயிருந்தபடியை அநுஸந்தித்தார்; அங்கு மிங்கும் தங்கித்தங்கி வருவாரைப்போலே தானே ஓருருஷ்டனாய் வந்த இவன், பிரிவை ப்ரஸங்கிப்பானென்னென்னும் ப்ரஶ்நத்திலே, அதுதான் என்னிடையாட்டத்தின் குற்றங்காண் என்கிறாரென்று ஸங்கதி.

இடை நோவ மணந்த குற்றந்தீரக் கைகூப்பினான், அதுவெல்லாமென்நெஞ்சிலே நிரந்தரத்யாந விஷயமாய்த்து என்னும் தாத்பர்யத்தையருளிச் செய்கிறார் (இன்ன பரிமாற்றமித்யாதி). (இன்ன பரிமாற்றம்) தாழ்ந்த பரிமாற்றம். (அ)

மூ.—என்னைம்புலனுமெழிலுங்கொண்டிங்கேநெருனலெழுந்தருளிப்
பொன்னங்கலைகள் மெலிவெய்தப் போன புனிதரூர்போலும்
மன்னுமுதுநீரரவிந்தமலர்மேல் வரிவண்டிசைபாட
அன்னம் பெடையோடுடனாடு மணியார் வயல்சூழழுந்தூரே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மன்னும்	மத்ஸ்யாதிகள் நெருங்கி வர்த்திக்கிற	அன்னம்	ஹம்ஸபக்ஷியானது
முதுநீர்	பழையதான தடாகத்திலே யுண்டான	பெடையோடு	(தன்)பேடையோடு
அரவிந்தமலர் மேல்	தாமரைப் பூவின்மேலே	உடன்	கூடின தாய்க்கொண்டு
வரிவண்டு	ரேகைகளை யுடைய வண்டுகளானவை	ஆடும்	நர்த்தநம் பண்ணாநின்ற
இசைபாட	காநம் பண்ணாநிற்கச் செய்தே		அணியார் வயல்சூழழுந்தூர்,
		நெருனல்	நென்னேற்று [இல்
		இங்கே	நானிருக்கு மிவ்விடத்
		எழுந்தருளி	வந்து
		என் ஐம்புலனும்	என்னுடைய பஞ்சேந்த்ரிய ஜ்ஞாநத்தையும்

http://acharya.org

எழிலும்	அழகையும்	மெலிவுஎய்த	தளர்ந்து விழும்படியாக
கொண்டு	அபஹரித்துக்கொண்டு	போன	விச்லேஷித்துப்போன
பொன்	ஸ்ப்ருஹணீயமாய்	புனிதர்	பரிசுத்தருடையவூர்போலும். (௯)
அம்	அழகியதான		
கலைகள்	(என்) வஸ்த்ரங்களும்		

வ்யா. —ஒன்பதாம்பாட்டு. (என்னைம்புலனுமித்யாதி) என்னுடைய ச்ரோத்ராதிகளால் வந்த வெளிச்சிறப்பையும், ஸமுதாய சோபையையும் கொண்டு, நினைவின்றிக்கேயிருக்க, இங்கே நேற்றெழுந்தருளி அரையில் பரியட்டமானது தொங்காதபடிக்கிடாகப் பண்ணிப்போன புனிதரூர்போலும். இத்தலையிலுள்ளத்தை ஸர்வஸ்வாபஹாரம்பண்ணி, தன்பக்கலுள்ளதொன்றும் தொங்காதபடி பண்ணிப்போன சுத்தியையுடையவர் வர்த்திக்கிற தேசம்போலும்.

(மன்னுமுதுநீர்) ஜலசரஸத்வங்கள் மன்னியிருக்கிற. (முதுநீர்) பழையதாய் மாறாத ஜலத்தையுடைய பொய்கைகளிலுண்டான தாமரைப் பூக்களின்மேலே மதுபானம் பண்ணின தர்சநீயமான நிறத்தையுடைத்தான வண்டினங்களானவை, செருக்குக்குப் போக்குவிட்டு இசைபாட, அதினுடைய பாட்டுக்குச்சேர அன்னமானது, பேடையோடொக்க ஆடாநிற்கும். ... ... (௯)

அரு.—ஒன்பதாம் பாட்டு. (என்னித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், இடைநோவ மணந்தபடி சொல்லிற்று; அந்த ஸம்ச்லேஷம் ஸாத்மிக்கவேணுமென்று நாலடிபேரவே, தமக்குப் பிரிந்துபிறந்த க்லேசத்தாலே அல்பம் வெறுப்பு தோற்ற, அவன் ஸந்நிஹித தேசத்தைக் கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதி.

(சுத்தியையுடைய) என்றது-தான், என்னுடைய விச்லேஷத்தாலே நிறம் முதலானவற்றை இழவாதே வீதராகரைப்போலே பவித்ரதை தோற்றவிருக்கிறானென்னும் வெறுப்புக்கு ஸூசகமென்று திருவுள்ளம். (௯)

மூ.—நெல்லிற்குவளை கண்காட்ட நீரிற்குமுதம் வாய்காட்ட
அல்லிக்கமலமுகம் காட்டும் கழனியழுந்தூர் நின்றானை
வல்லிப்பொதும்பில் குயில்கூவும் மங்கைவேந்தன் பரகாலன்
சொல்லிற்பொலிந்ததமிழ்மாலைசொல்லப்பாவம்நில்லாவே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நெல்லில்	நெற்பயிரின் நடுவே முளைத்த	வல்லி	கொடிகளுடைய
குவளை	கருநெய்தலானது	பொதும்பில்	புதறுகளிலே
கண்	(அவ்வூர்பெண்களுடைய) கண்களை	குயில்	கோகிலங்களானவை
காட்ட	தர்சிபிக்க,	கூவும்	கூவாநின்ற
நீரில்	ஜலத்திலே முளைத்த	மங்கை	திருமங்கைக்கு
குமுதம்	அரக்காம்பலானது	வேந்தன்	ராஜாவாய்
வாய்காட்ட	(அவர்களுடைய) வாயை தர்சிப்பிக்க,	பரகாலன்	சத்ருக்களுக்குக் காலன்போலே இராநின்ற ஆழ்வாருடைய
அல்லி	இதழையுடைத்தான	சொல்லில்	நல்ல சப்தங்களினால்
கமலம்	தாமரைப்பூவானது	பொலிந்த	நிறைந்திருக்கிற
முகம்	(அவர்கள்) முகத்தை	தமிழ்	தமிழ்பாஷையிலுண்டான
காட்டும்	ப்ரகாசிப்பியாநின்ற (அவர்கள் முகம்போலே விளங்காநின்ற)	மாலை	சப்த ஸந்தர்ப்ப ரூபமான இப்பத்துப் பாட்டையும்
கழனி	விளைநிலங்களையுடைத்தான	சொல்ல	அப்யஸிக்கவே
அழுந்தூர்	திருவழுந்தூரிலே	பாவம்	பாவங்களானவை
நின்றானை	எழுந்தருளியிருக்குமவன் விஷயமாக,	நில்லா	(அவர்களிடத்தில்) தங்கமாட்டாது. (௧௦)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு.(நெல்லிலித்யாதி) நெல்லுக்குக்களையாக முளைத்த குவளைகளானவை, அவ்வூரில் ஸ்த்ரீகளுடைய கண்ணைக் காட்டி நீர் நிலங்களிலுண்டான அரக்காம்பலானவை, அவர்களுடைய அதரத்தைக்காட்ட. (அல்லிக்கமலம்) மிக்க இதழையுடைத்தான தாமரைப் பூக்களானவை, அவர்களுடைய முகத்தைக்காட்டாநின்றுள்ள. (கழனியழுந்தூர் நின்றானை) வயலுக்கும் ஊருக்கும் வாசிதெரிவிக்க வொண்ணாதாய்த்து.

(வல்லிப்பொதும்பிலித்யாதி) பூங்கொடிகளானவை நெருக்கியிருக்கிற முழஞ்சுகளிலே, குயில்களானவை, மூக்தர் ஸாமகாநம் பண்ணுமாபோலே கூவாநிற்கிற திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ராஜாவாயுள்ளார், ப்ரதிபக்ஷநிரஸந சீலராயுள்ளார். (சொல்லில் பொலிந்த) சொல்களால் ஸம்ருத்தமாயுள்ள தமிழ்த்தொடையைவாயாலே சொல்ல (பாவம் நில்லாவே) பாபத்தை யுண்டாக்குவதானுலும்தவிர வொண்

http://acharya.org

ளுதனைச்சொல்லப் பாவங்கள் தன்னடையேபோம். ... ... (கO)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (நெல்லில் குவளையித்யாதி). "மாலை" என்ற த்தால் தோற்றின போக்ய(஭ோ॓க்ய)தையைப்பற்ற தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார் (பாபத்தையித்யாதி). (கO)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் அஞ்சாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்து ஆறாந்திருமொழி

சிங்கமதாய்ப்ரவேசம்.

வ்யா.—(சிங்கமதாயித்யாதி)"போனபுனிதர்"என்றுஇன்னாதானார்; "நாம் எங்கேனும்போனோமோ? உமக்காகவன்றோ இவ்வோவிடங்களில் வந்துநிற்கிறது" என்று உகந்தருளின கோயில்களில் நிலையைக்காட்டினான்; "இனித்தான் சிறுக்கனுடையப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலேவந்து உதவினவனென்று நம்மை யறிந்திலீரோ? உமக்கு நினைத்த வகையெல்லாம் பரிமாறுகைக்காக இங்கேவந்து நின்றோம்; உம்முடைய விரோதியைப்போக்கி, உம்மை அடிமைகொள்ளுகைக்காக வந்து நின்றோம்" என்று திருவழுந்தூரிலே நிற்கிற நிலையைக்காட்டக் கண்டு த்ருப்தராயநுபவிக்கிறார். (க) "ஜீவ ஶோகாய யஸ்ய ப்ரஸாதாய ச ஜாயதே- ததேவ கோபாய யதஃ ப்ரஸாதாயச ஜாயதே" என்கிறபடியே, இந்நிலைதானே இவர்க்கு இழவுக்குமுடலாய் பேற்றுக்கு முடலாயாய்த்திருப்பது. ஆகையாலே தமக்கு இப்போது ஸமாதாநமாய் விட்டது. ... ... *

அரு.—சிங்கமதாயின் ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியில் "போனபுனிதர்" என்றவர் இங்கே "கண்டுகொண்டேன்" என்று களிக்கக் காரணமென்னென்ன; அவன் ஆஶ்ரிதன்சொல்வழியே செய்வானென்மையை அறிவிப்பிக்க த்ருஷ்டராகிறரென்று ஸங்கதி யருளிச் செய்கிறார் (போனபுனிதரித்யாதி.) ... ...(*)

(க) வி-பு-உ-சு-சஅ:

மூ.—சிங்கமதாயவுணன் திறலாகம் முன்கீண்டுகந்த
சங்கமிடத்தானைத் தழலாழி வலத்தானைச்
செங்கமலத்தயனனையார் தென்னழுந்தையில் மன்னிநின்ற
அங்கமலக்கண்ணனை யடியேன் கண்டுகொண்டேனே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சிங்கமதாய்	நரஸிம்ஹரூபியாய்க் கொண்டு	கமலத்து	திருநாபிகமலத்தில் பிறந்த
அவுணன்	ஹிரண்யாஸுரனுடைய	அயன் அனையார்	ப்ரஹ்மாவோடொத்த ப்ராஹ்மணர்கள் (வர்த்திக்கிற)
திறல்	பலிஷ்டமான	தென்	ஸுந்தரமான
ஆகம்	சரீரத்தை	அழுந்தையில்	திருவழுந்தூரிலே
முன்	ப்ரஹ்லாதன் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின காலத்தில்	மன்னி	பொருந்தி
கீண்டு	கிழித்துப் பொகட்டு	நின்ற	நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனாய்,
உகந்த	ஸந்தோஷித்தவனாய்,	அம்கமலம்	அழகியகமலமலர்போன்ற
சங்கம்	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை	கண்ணன் தன்னை	திருக்கண்களையுடையவனை
இடத்தானை	இடது திருக்கையிலுடையவனாய்,	அடியேன்	அநந்யார்ஹ சேஷபூதனான நான்
தழல்	ஜ்வலியாநின்ற	கண்டுகொண்டேன்	காணப்பெற்றேன். (க)
ஆழி	ஸ்ரீஸுதர்சநத்தை		
வலத்தானை	வலது திருக்கையிலேந்தினவனாய்,		
செம்	அழகியதான		

வ்யா. —முதற்பாட்டு (சிங்கமதாய்) நரஸிம்ஹவேஷத்தையுடையனாய், அவுணனுண்டு - ஹிரண்யன், அவனுடைய மிடுக்கையுடைத்தான சரீரத்தை, சிறுக்கனுடைய ப்ரதிஜ்ஞைக்கு முற்பாடனாய்க் கொண்டுவந்து கிழித்து, அவனுடைய விரோதிபோகப்பெற்றத்தால் வந்தஉகப்பும்தன்னதானபடி. விரோதியைப்போக்குவானும் தானாய், அத்தால் உகப்பானும் தானாயிருக்கிறபடி. சிறுப்ரஜை பால்குடித்தால் உகப்பாள்தாயிறே. (சங்கமிடத்தானை) கையில் திவ்யாயுதம்கொண்டு கார்யம்கொள்ள அறிந்திலனாய்த்து.

(செங்கமலமித்யாதி) ஒருபடிகார்யத்துக்குக்கடவனானப்ரஹ்மாவோடொத்திருக்கிற ப்ராஹ்மணராதான திருவழுந்தூரிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற புண்டரீகாக்ஷனை ஸர்வேஸ்வரனை. (அடியேன் கண்டுகொண்டேனே) அவ்வூரிலுள்ளாருடைய ஐச்வர்யமின்றிக்கே,

http://acharya.org

ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய படியுமின்றிக்கே யிருக்கிற நான் கண்டநுபவிக்கப்பெற்றேன். .... (க)

அரு. — முதற்பாட்டு. (சிங்கமித்யாதி) (முற்பாடனைக்கொண்டு) என்றது-முற்பாடனென்னலாம் படியாய்க்கொண்டு என்றபடி. இத்தால் ஸமஸமய ஸமுத்பூதத்வத்தைச் சொன்னபடி. விவரணம் (விரோதியை யித்யாதி). "இடத்தானை" என்றும் "வலத்தானை" என்றும் சொல்லுவானென்? "சங்குசக்கரத்தான்" என்றுப்போலே சொன்னால் அர்த்தஸித்தமன்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கையிலித்யாதி). கார்யங்கொள்ளை வறியாமையால், அவையிருந்த விடந்தன்னிலே யிருந்தன வென்னுமது தோற்றவருளிச் செய்தபடி.

(ப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய படியாவது) பக்த்யதிசயம். (க)

மூ. —கோவானர் மடியக் கொலையார் மழுக்கொண்டருளும்
மூவா வானவனை முழுநீர் வண்ணனை யடியார்க்கு
ஆவாவென்றிரங்கித் தென்னழுந்தையில் மன்னிநின்ற
தேவாதிதேவனை யான் கண்டுகொண்டு திளைத்தேனே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கோவானர்	ராஜாக்களென்று பேர் பெற்றவர்களெல்லாரும்	வண்ணனை	வர்ணத்தை யுடையவனாய்,
மடிய	முடியும்படியாக	அடியார்க்கு	அநந்யார்ஹசேஷபூதரானவர் விஷயத்தில் [று
கொலையார்	ஸம்ஹார க்ரியையை ஸ்வபாவமாக உடைத்தான [தை	ஆ ஆ என்று	ஐயோ! ஐயோ! என்
மழு	மழுவென்னு மாயுதத்	இரங்கி	க்ருபைபண்ணி
கொண்டருளும்	(கையில்) ஏந்தினவனாய்,	தென்அழுந்தையில் மன்னிநின்ற	
மூவா	கிழத்தனம் (முதலான விகாரங்கள்) இல்லாத	தேவாதிதேவனை	நித்யஸூரி நிர்வாஹகனானவனை,
வானவனை	பரமபதநாதனாய்,	யான்	நான்
முழுநீர்	நிறைந்தஜலத்தை யுடைத்தான ஸமுத்ரத்தினுடைய	கண்டுகொண்டு	கண்ணாலே ஸேவித் [து
		திளைத்தேன்	கலக்கமற்று களித்தேன். (உ)

வ்யா. — இரண்டாம்பாட்டு. (கோவானர்மடிய) ஓரோப்ரதேசங்களுக்கு நிர்வாஹகராய், க்ஷத்ரியரென்று பேர் பெற்றாரெல்லா

ரும் முடியும்படிக்கீடாக. (கொலையார் மழுக்கொண்டருளும்) இருபத்தொருபடிகால் க்ஷத்ரியகுலத்தை அறுத்துப்பொகடச்செய்தேயும், வேறோராயுதம் வேண்டாதபடியிருக்கிற மழுவைக் கொண்டருளின ஏகரூபமான விக்ரஹத்தையுடையவனை. (முழுநீர்வண்ணனை) ஜலராசியான கடல்போன்ற நிறத்தையுடையவனை.

(அடியார்க்காவாவென்றிரங்கி) அஸாதாரண பரிகாரத்துக்கு அய்யோவென்று க்ருபையைப்பண்ணி திருவழுந்தூரிலே வந்துநிற்கிற. (தேவாதி தேவனை) *அயர்வறுமமரர்க ளதிபதியை, நான் கண்ணாலே காணப்பெற்று க்ஷேப(ஞ)மடையத் தீர்ந்து களிக்கப்பெற்றேன். (உ)

அந.—இரண்டாம்பாட்டு. (கோவானுரித்யாதி) கீழே துஷ்ப்ரக்ருதியான ஓர் அவுணனை நிரஸித்தமையை யருளிச்செய்தார்; அவ்வளவன்றியே மூவெழுகாலும் துஷ்டசிக்ஷை பண்ணினபடியை அருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(மூவாவானவன்) மூப்பில்லாத வைகுண்ட்டநாத னென்றாய், ப்லிதார்த்தம் (ஏகரூபமான வித்யாதி). ... ... (உ)

மூ. —உடையானை யொலிநீருலகங்கள் படைத்தானை
விடையானோடு வன்று விறலாழி விசைத்தானை
அடையார் தென்னிலங்கை யழித்தானை யணியழுந்தூர்
உடையானை யடியேனடைந்துய்ந்து போனேனே. (ங)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உடையானை	ஸர்வஸ்வாமியாய்	விசைத்தானை	சலிப்பித்தவனாய்
ஒலிநீர்	கோ(ஷ)ஷியாநின்றஜலத்தையுடைத்தான ஸமுத்ரத்தினால் சூழப்பட்ட	அடையார்	சத்ருக்கள் நிறைந்திருக்கிற
		தென் இலங்கை	தென்திசையிலுள்ள லங்கையை
உலகங்கள்	லோகங்களை	அழித்தானை	நாசம் செய்தவனாய்
படைத்தானை	ஸ்ருஷ்டித்தவனாய்	அணி	பூமிக்கு ஆபரணமாயிருக்கிற
விடையான்	எருதை (வாஹநமாக) உடையனான ருத்ரன்	அழுந்தூர்	திருவழுந்தூரை
		உடையானை	இருப்பிடமாகவுடையனவனை
ஓட	தோற்று ஓடும்படி	அடியேன்	நான்
அன்று	அந்த பா(ண)ஸுர யுத்த ஸமயத்தில்	அடைந்து	ஆஶ்ரயித்து
		உய்ந்துபோனேன்	உஜ்ஜீவித்தேன். (ங)
விறல்	மிடுக்கையுடைய		
ஆழி	ஸ்ரீஸுதர்சநத்தை		

http://acharya.org

வ்யா• —மூன்றாம்பாட்டு. (உடையானையித்யாதி) ஸ்வவ்ய திரிக்த ஸமஸ்த சேதநர்க்கும் நிருபாதிக சேஷியாயுள்ளவனை. (ஒலிநீருலகங்கள் படைத்தானை) ஸர்வமும் உபஸம்ஹ்ருதமாய்க்கிடக்க, கடல்சூழ்ந்தபூமியை ஸ்ருஷ்டித்தகாரணபூதனை. (விடையானித்யாதி) நாட்டுக்கு ரக்ஷகராக நிறுத்தினவர்கள் தாங்களே, அஸுரர்களோடே கூடபாத (ஸாத்ய) கராய்வருமன்றும் நோக்குமவனை. ருத்ரன்கெட்டோட, இவன்பண்ணின வ்யாபாரமென்னென்னில்; மிடுக்கை யுடைய திருவாழியை விதிர்த்தானித்தனை. (விடையாஞோட)அவன்றான் (க) "ஸௌரவர்ஹ்ம ஸமாயாத:- பாரவஶ்யம் ஸமாயாத:" என்று பரவசனாய்க்கிடந்தும், தெளிந்தும், (உ) "க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண மஹாபாஹோ! - க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண மஹாபாஹோ!" என்னுமிறே சொல்லுவது.

(அடையாரித்யாதி) ப்ராதிகூல்யமேயாய், அதிலே நிலைநின்றாரை அழியச்செய்யுமவனை. (அணியழுந்தூருடையானை) நித்யவிபூதியுக்தனை ஸம்பத்துக்குமேலே பொன்றாகாணும், திருவழுந்தூருக்குக்கடவனானது. கீழே உபயவிபூதியோகத்தையும்சொல்லி, அணியழுந்தூருடையானென்னும்போது, அதுக்குமேலே ஒருஸம்பத்தாக வேணுமிறே இது. (அடியேனித்யாதி) அநந்யகதியான நான் கிட்டப்பெற்று, (௩) "அஸந்நேவ- அஸந்நேவ" என்னும் நிலைதவிர்ந்து உஜ்ஜீவித்து க்ருதார்த்தனாகப் பெற்றேன். ... ... (௩)

அரு.—மூன்றாம்பாட்டு. (உடையானையித்யாதி) கீழே ஆஶ்ரித விரோதிகளை அழியச்செய்தபடி சொல்லிற்று; அவ்விரோதிகளுக்கு ஸஹாயபூதரையும் பின்னிடப்பண்ணி விஜயியாயிருக்கும் படியையு மநுபவித்து ஹ்ருஷ்டராகிறா ரிங்கென்று ஸங்கதி.

(வருமன்றும்) என்ற வகந்தரம், "அவர்களை யோட்டி பூமியை" என்று சேஷம்.

(கீழே) என்றது—" உடையானை " என்ற பதத்திலேயென்றபடி.(௩)

மூ. —குன்றால் மாரிதடுத்தவனைக் குலவேழமன்று
பொன்றாமை யதனுக்கருள் செய்த போரேற்றை
அன்றாவின் நறுநெய்யமர்ந்துண்ண வணியழுந்தூர்
நின்றானை யடியேன் கண்டுகொண்டு நிறைந்தேனே. (௪)

(க) (உ) வி-பு-இ-௩௩-௪. (௩) தை-ஆ-சு-க.

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குன்றால்	கோவர்த்தநபர்வதத்தினால்	அன்று	அந்த க்ருஷ்ணாவதாரத்தில்
மாரி	கல்மழையை	ஆவின்	பசுவினுடைய
தடுத்தவனை	பரிஹரித்தவனாய்,	நறு நெய்	புதிதான (அப்பொழுது காய்ச்சிவைத்த) நெய்யை
குலம்	நல்லஜாதியிற் பிறந்த		
வேழம்	ஸ்ரீகஜேந்த்ரமானது	அமர்ந்து	மனம்பொருந்தி (ஆஸக்தியுக்தனாய்)
பொன்றாமை	முடிந்து போகாதபடி		
அன்று	அக்காலத்தில்	உண்ண	அமுது செய்தவனாய்,
அதனுக்கு	அவ்வானைக்கு		அணி அழுந்தூர் நின்றானை,
அருள்செய்த	க்ருபை பண்ணியருளினவனாய்,		அடியேன் கண்டுகொண்டு
போர் ஏற்றை	யுத்தத்தில் செருக்கனானவனாய்,	நிறைந்தேன்	பூர்ணனானேன். (௪)

வ்யா. —நாலாம்பாட்டு. (குன்றால் மாரிதடுத்தவனை) தலைக்காவலாகவைத்த இந்த்ரன் தான் பாத(ஶ்ரீ)கனாக, நோக்கினபடி சொல்லுகிறது.

அவன் பசிக்ராஹத்தாலே வர்ஷத்தைப்பண்ண, அதுக்கு எதிராகக்கிடந்ததொரு மலையையெடுத்துப் பரிஹரித்தவனை. (குலவேழமித்யாதி) நல்ல ஆகரத்திலேபிறந்து, மதமுதிதமாய், செருக்கி, மூலையடியேதிரிகிற யானையானது, விழுக்காடறியாதே பொய்கையிலே வந்து புகுந்து முதலையின்கையிலே அகப்பட்டு, அது முடிந்து போகாமே, அதின்பக்கலிலே நிர்ஹேதுக க்ருபையைப்பண்ணின. (போரேற்றை) அவ்வவஸ்த்தையை அறிந்து பரிஹரிக்கவல்ல ஆண்புலியை.

(அன்றாவின் நறுநெய்யமர்ந்துண்ண வணியழுந்தூர் நின்றானை) அன்று பசுவின்நெய்யை அமர்ந்து அமுதுசெய்த திருவழுந்தூர் நின்றானை. திருவாய்ப்பாடியிலே நின்றபடியாய்த்து இங்குநிற்கிறது. (அடியேனித்யாதி) கண்ணாலே காணப்பெற்று, அபூர்ணனான நான் பூர்ணனாகப்பெற்றேன். ... ... (௪)

அரு.—நாலாம்பாட்டு. (குன்றாலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், ருத்ரன்தான் எதிர்க்க வென்றபடி சொல்லிற்று; இதில் இந்த்ரன் தானே எதிரிட அவனை வென்றபடி சொல்லுகிறது என்று ஸங்கதி. இத்தைஸப்புரிப்பிக்கிறார் (தலைக்காவலித்யாதி). இத்தால்தானே அதிகாரி புருஷர்களாக வைத்தவர்களே ஆஶ்ரித விரோதிகளானார்களாகில் அவர்களையும் வெல்ல

வல்லானென்னும் மஹாகுணம் சொல்லிற்றாய்த் தென்று திருவுள்ளம்.

பாத(ஸ்ப்ருஷ்)களாலே தலையறுக்க வொண்ணுமோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார் (அவனித்யாதி). (அதுக்கு) அவ்வளவான குற்றத்துக்கு.

"உண்ண" என்றத்தை, "உண்ட" என்றாக்கி அர்த்தமருளிச்செய் கிறார் (அன்றித்யாதி). ... ... (ச)

மூ. —கஞ்சனைக் காய்ந்தானைக் கண்ணமங்கையுள் நின்றானை
வஞ்சகப்பேய் முலையூடுயிர் வாய்மடுத்துண்டானைச்
செஞ்சொல் நான்மறையோர் தென்னழுந்தையில் மன்னிநின்ற
அஞ்சனக்குன்றந்தன்னை யடியேன் கண்டுகொண்டேனே. (ஞ)

பதம்.	உரை.
கஞ்சனை	கம்ஸனை
காய்ந்தானை	கோபித்தவனாய்
கண்ணமங்கையுள்	திருக்கண்ணமங்கையென்னும் திவ்ய தேசத்தில்
நின்றானை	எழுந்தருளியிருக்குமவனாய், [ளான
வஞ்சகம்	கபடத்தையுடைய
பேய்	பூதனையுடைய
முலையூடு	முலைவழியே
உயிர்	(அவள்) ப்ராணனையும் [ண்டு
வாய்மடுத்து	வாயிலே யிட்டுக்கொ
உண்டானை	(முலையை) அமுது செய்தவனாய்,
செம்சொல்	(மெய்ப்பொருளான) அழகையுடைய சொற்கள்நிறைந்த
நால்மறையோர்	நாலு வேதங்களையு மத்யயநம் பண்ணின ப்ராஹ்மணருடைய
தென்அழுந்தையில்மன்னிநின்ற,	
அஞ்சனக்குன்று	மைமலைபோன்றவடி
தம் தன்னை	வழகை யுடையவனை
அடியேன்கண்டுகொண்டேனே (ஞ)	

வ்யா. —அஞ்சாம்பாட்டு. (கஞ்சனைக்காய்ந்தானை) கம்ஸனுடைய நினைவை அவன்றன்னோடேபோம்படி முனிந்தவனை. (கண்ணமங்கையுள் நின்றானை) இன்னுமிங்ஙனே யிருந்துள்ள விரோதிகளைப் போக் கிரக்ஷிக்கைக்காகத் திருக்கண்ணமங்கையிலே நின்றானை. (வஞ்சக மித்யாதி) வஞ்சகத்தை யுடையளான பூதனையுடைய முலைவழியிலே ப்ராணன்களும் வற்றிவரும்படி முலையை அமுதுசெய்தவனை.

(செஞ்சொல்நான்மறையோர்) யதாபூதவாதியானவேதம் கைவந் திருக்கிற ப்ராஹ்மணரதான திருவழுந்தூரிலே நிற்கிற ஸ்ரமஹர மான வடிவையுடையனைக்கொண்டு, தாபத்ரயம் போம்படி நின்ற

http://acharya.org

வனை, தாபத்ரயத்தாலும் தப்தனாயிருக்கிற நாஙகளன்றே, என்னுடைய தாபத்ரயங்கள் தீரப்பெற்றேன். ... ... (ரு)

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (கஞ்சனையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே, பசியாலே பாத(ஶ்ரீ)கனானவனை உபாயமென்றபடி சொல்லிற்று. அங்ஙனன்றிக்கே நேராகச் சலத்தோடிருப்பாரைத் தானும் ச(ஞ்)லமுடையனாய், வஞ்சனை செய்வாரைத் தானும் வஞ்சகம்பண்ணிக் கொல்லுவானென்று சொல்லக் கணிசிக்கிறாரிங்கென்று ஸங்கதி.

நிர்ஹேதுகமாகக் காய்கை துர்க்குணமாகையாலே, காய்ந்த கஞ்சனைக் காய்ந்தானை யென்றநுஷங்கித்து அருளிச் செய்கிறார். (கம்ஸனுடைய வித்யாதி). ... ... (ரு)

மூ. —பெரியானை யமரர் தலைவற்கும் பிரமனுக்கும்
உரியானை உகந்தானவனுக்கு முணர்வதனுக்
கரியானை அழுந்தூர் மறையோர்களடிபணியும்
கரியானை அடியேன் கண்டுகொண்டு களித்தேனே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பெரியானை	ஸர்வாதிகனாய்,	அழுந்தூர்	திருவழுந்தூரிலுள்ள
அமரர்தலைவற்கும்	தேவர்களுக்குநிர்வாஹகனான இந்த்ரனுக்கும்	மறையோர்கள்	ப்ராஹ்மணோத்தமர்கள்
பிரமனுக்கும்	ப்ரஹ்மாவுக்கும்	அடிபணியும்	திருவடிகளிலே(விழுந்து) ஆஶ்ரயிக்கும்படியானவனாய்,
யானையுரி	யானைத்தோலை	கரியானை	நீலவர்ணத்தையுடையனானவனை
உகந்தானவனுக்கும்	உகந்(துடுத்)த ருத்ரனுக்கும்	அடியேன் கண்டு கொண்டு	
உணர்வதனுக்கு	அறிகைக்குங்கூட	களித்தேன்	ஸந்தோஷிக்கப்பெற்றேன். (சு)
அரியானை	துர்லபனாய்,		

வ்யா. —ஆறாம்பாட்டு. (பெரியானை) ஸர்வஸ்மாத்பரனானவனை. (அமரர்தலைவற்கும்) தேவர்களுக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனாயிருக்கிற இந்த்ரனுக்கும். (பிரமனுக்கும்) ப்ரஹ்மாவுக்கும். (உரியானையுகந்தானவனுக்கும்) யானையுரியை உகந்த ருத்ரனுக்கும். (உணர்வதனுக்கரியானை) இவர்களுக்கு நெஞ்சால் நினைக்கவுங்கூட அரியனாயிருந்துள்ளவனை.

(அழுந்தூரித்யாதி) திருவழுந்தூரிலுண்டான ப்ராஹ்மணரானவர்கள் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்கும்படியாகநிற்கிற ஶ்யாமளரூபமான

http://acharya.org

வடிவையுடையவனை. (அடியேன் கண்டுகொண்டுகளித்தேனே) அநந்யார்ஹனான நான் கண்டுகொண்டு களிக்கப்பெற்றேன். ... ... (கூ)

அநு.—ஆறும்பாட்டு. (பெரியானையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் காய்ந்தவரைக் காயுமவனையும் வஞ்சிப்பாரை வஞ்சிக்கு மவனையுமிருக்குமென்றார்; அப்படியே கங்களைப் பெரியோராக எண்ணியிருப்பார்க்குத் தான் மிகவும் பெரியோனாய், அவர்களுக்கரியனா யிருப்பானென்றநுஸந்தித்து, இப்படிப்பட்டவனுக்கு அடியேனாய்க்களித்தே னென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(ஆனையுரிவை) என்றது-ஆனையுடைய, உரிவை-தோலையென்றபடி.(கூ)

மூ. —திருவாழ் மார்வன்றன்னைத் திசைமண்ணீரெரிமுதலா
உருவாய்நின்றவனை யொலிசேரும் மாருதத்தை
அருவாய்நின்றவனைத் தென்னழுந்தையில் மன்னிநின்ற
கருவார்கற்பகத்தைக் கண்டுகொண்டு களித்தேனே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
திரு	பெரிய பிராட்டியார்	ஒலிசேரும்	சப்தகுணத்தோடு
வாழ்	நித்யவாஸம் பண்ணுநின்ற	மாருதத்தை	கூடியவாயு(முதலான வ்யக்தபஞ்சபூதங்களையும் சரீரமாக உடையவனாய்)
மார்வன் தன்னை	திருமார்பையுடைய வனாய்,	அருவாய்நின்றவனை	(அவற்றுக்கு) அந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு) அரூபியாயிருக்கு மவனாய்,
திசை	திக்குக்களுக்கும்	தென் அழுந்தையில் மன்னிநின்ற,	
மண்	பூமி	கருஆர்	கர்ப்பத்தை (வேர்ப்பற்றை) உடைத்தான
நீர்	ஜலம்	கற்பகத்தை	கல்பவ்ருக்ஷம் போன்றவனானவனை
எரி	அக்நி (கால் ஆகாசம் ஆகிய இவற்றுக்கு)	கண்டுகொண்டு களித்தேன். (எ)	
முதலாய்	காரணபூதனாய்க்கொண்டு		
உருவாய்	(இப்பஞ்சபூதங்களையும்) சரீரமாக உடையனாய்க்கொண்டு [மவனாய்,		
நின்றவனை	எழுந்தருளி யிருக்கு		

வ்யா. —ஏழாம்பாட்டு. (திருவாழ்மார்வனித்யாதி) ஸ்வவ்யதிரிக்தருடைய ஐஶ்வர்யத்துக்கு நிதாநபூதையான பிராட்டி (க) "அகலகில்லேன்" என்றுவிரும்பி வர்த்திக்கும்படியான மார்வுபடைத்தவனை. (உ) "ఈశేశితవ్య వైషమ్య నిమ్నోన్నత మిదంజగత్ । సమశ్శ్రీరఙ్గనాయ హైవ్యయ

(க) தி-வாய்-௬. கO-கO. (உ) ர-ஸ்த-க-எ.

http://acharya.org

ஸ்ருதி ஸித்த தீஃ--ஈப்ரஸித்வ்ய வைஷம்ய நிம்ரோந்தமித்ஞ்ஜகத்
நமஶ்ரீரங்க நாயக்யை யத்ப்ரூவிப்ரயபேதத:" என்னக்கடவதிறே.
"திசை" திக்குக்கள். (மண்ணித்யாதி) காரணமான பூதபஞ்சகத்துக்
கும் நிர்வாஹகனாய், அவற்றைத்தனக்கு சரீரதயா சேஷமாகவுடைய
வனை. (ஒலிசேரும்மாருதத்தை) தனக்கடைத்தஸ்பர்சத்தையும், ஆகா
ச குணமான சப்தத்தையும் உடைத்தாயிருக்கிற காற்றைத்தனக்கு
ப்ரகாரமாகவுடையனானவனை.

இப்படிகாரணமான பதார்த்தங்களைக்கொண்டு தேவாதிகார்யங்
களையடைய உண்டாக்கி (க) "அநுப்ரவிஸ்ய - ததநுப்ரவிஸ்ய" என்கிற
படியே ஜீவத்வாரா அவற்றிலே அநுப்ரவேசித்து பின்னை அவற்றைச்
சொல்லும் சொல்லு தன்னளவும் வரும்படி இவற்றுக்கடங்க காரண
பூதனாய் நிற்கிறவனை. திருவழுந்தூரிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற.
(கருவார் கற்பகத்தை) அடியுடைத்தான கல்பகமாய்த்து. ஸ்வர்க்கத்
திலே நிராலம்பமாக நிற்கிறதன்றிக்கே, பூமியிலே வேர்ப்பற்றுண்
டானகற்பகத்தைக் கண்டுகொண்டு, என்ஸர்வாபேக்ஷிதங்களும்பெற்று
ஹ்ருஷ்டனானேன். ... ... (எ)

அரு.—ஏழாம்பாட்டு. (திருவாழித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் சொன்ன
பெரியோனானமைக்கு ஹேதுக்களை அருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

எல்லாருடைய ஐஶ்வர்யத்துக்கு நிதானமென்கைக்கு ப்ரமாணமரு
ளுகிறார் (ஈபேதயாதி). "மண்ணிநெரி" என்று காற்றுக்கும் ஆகாசத்துக்
கு முபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இவற்றுக்கு முதலாகையால்,
நிர்வாஹகனாகையால், இவற்றை, உருவாய் திருமேனியாக வுடையனாய்
நின்றவனை என்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளுகிறார் (காரணமானவித்
யாதி). இத்தால் காரணபூதங்களைச்சொல்லிற்று. "ஒலிசேர்" என்று
விசேஷித்தத்தால் ஸூசிதமான ஆகாசத்தையும் மாருதத்தையும் சொன்
னது வ்யக்தகுணங்களான பூதபஞ்சகத்துக்கு முபலக்ஷணமென்று திரு
வுள்ளம்பற்றி தாத்பாயமருளிச் செய்கிறார் (தலைக்கித்யாதி).

அருவாய்நிற்கை அரூபியாய் நிற்கையாய், ஜீவத்வாரா அநுப்ரவேசிக்
கிறத்தைச் சொல்லுகிறதென்கிறார் (இப்படியித்யாதி). "கரு" என்று
கர்ப்பமாய், அத்தாலே (வேர்ப்பற்று) என்றபடி. கருவில் பொருந்தின
கற்பகமென்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச் செய்கிறார் (ஸ்வர்க்கேத்
யாதி). ... ... (எ)

(க) தை-ஆ-௬.

மூ.—நிலையாளாக வென்னை யுகந்தானை நிலமகள்தன்
முலையாள் வித்தகனை முது நான்மறை வீதிதொறும் [நின்ற
அலையாரும் கடல்போல் முழங்கும் தென்னழுந்தையில்மன்னி
கலையார் சொற்பொருளைக் கண்டுகொண்டு களித்தேனே. (௮)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
என்னை	என்னை	வீதிதொறும்	வீதிகள்தோறும்
நிலைஆளாக	நித்யகைங்கர்ய நிரதனாகப்(பண்ணி)	அலை ஆரும்	அலைகளினால் பூர்ணமான
உகந்தானை	ஸந்தோஷித்தவனாய்,	கடல்போல்	ஸமுத்ரம்போலே
நிலமகள்தன்	பூமிப் பிராட்டியினுடைய	முழங்கும்	கோ(ஷ)ஷியாநின்ற
			தென்அழுந்தையில் மன்னிநின்ற
முலைஆள்	முலையை ஆளவல்ல	கலைஆர்	சாஸ்த்ரங்களிலேயுண்டான
வித்தகனை	ஆஶ்சர்யபூதனாய்,	சொல்	வசநங்களுக்கு [ளை
முது	பழையதான (அநாதியான) [வை	பொருளை	ப்ரதிபாத்யனாயுள்ளவ
நால்மறை	நாலு வேதங்களான		கண்டுகொண்டு களித்தேன். (௮)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (நிலையாளாகவென்னையுகந்தானை) (௧) "ந்ஹீ மே ந்தாஸ தே-தேஹிமே ததாமிதே" என்னும்படி ஏற்றுக்கொண்டுபோகாமே, நித்யகைங்கர்யத்திலே என்னை அந்வயிக்கும்படி உகந்தானை. தபஸ்ஸாலும் ஸமாதியாலும் பெறுவதொன்றல்ல காணும், அவனுகப்பாலேபெறில் பெறுமித்தனையல்லது, பெறவரியது காணும். (நிலமகளித்யாதி) ஶ்ரீபூமிப்பிராட்டியுடைய திருமுலைத்தடத்துக்கு, ஆனைக்குக் குதிரை வைக்கவல்ல ஆஶ்சர்யபூதனை.

(முதுநான்மறை) முதுநான்மறையுண்டு - பாஶிபூத்தவேதம், அது திருவீதிகள்தோறும், திரைக்கிளப்பத்தையுடைய கடல் போலே கோஷியாநின்றுள்ள, தென்னழுந்தையில் மன்னிநின்ற. (கலையார் சொற்பொருளை) ஸகலகலைகளாலும், புருஷார்த்தமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டவனைக் கண்டுகொண்டு, என் ஸர்வாபேக்ஷிதங்களும் பெற்று ஹ்ருஷ்டனானேன். ... ... (௮)

௮௫.—எட்டாம்பாட்டு. (நிலையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே, ஶ்ரிய:பதித்வத்தையும், ஸர்வாந்தர்யாமித்வத்தையும், பெருமைக்கிடாக அநுஸந்தித்தார்; அவ்விரண்டாலும் தம்மை ஆட்கொள்ள வல்லானானானைகயாலே, அவனேப்ராபகனென்று களிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(௩)

செய்தானை என்னாதே, "உகந்தானை" என்றதுக்குக் கருத்தென்னென்னவருளிச் செய்கிறார் (தபஸ்ஸாலு மித்யாதி). நிலமகள்முலை என்னாதே "தன்" என்றத்தாலே ஸூசிதமான அம்சத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஆனைக்கித்யாதி). இத்தாலே போக்ய (ஶ்ர்ங்கு) ஏாப்ரகர்ஷம் சொன்னபடி.

"நிலையாளாக" இத்யாதியால் ப்ராபகத்வம் ஸித்தமாகையாலே "சொற்பொருள்" என்றதுக்கு ப்ராப்யத்வவிவக்ஷயா வருளிச்செய்கிறார (ஸகலேத்யாதி). ... ... (அ)

மூ. —பேரானைக் குடந்தைப்பெருமானை இலங்கொளிசேர்
வாரார் வனமுலையாள் மலர்மங்கை நாயகனை
ஆராவின்னமுதைத் தென்னழுந்தையில் மன்னிநின்ற
காரார் கருமுகிலைக் கண்டுகொண்டு களித்தேனே. (கூ)

பதம்.	உரை.
பேரானை	திருப்பேர்நகரிலே ஸந்நிஹிதனாய்,
குடந்தைப்பெருமானை	திருக்குடந்தையிலெழுந்தருளியிருக்கிறஸர்வசேஷியாய்,
இலங்கு	விளங்காநின்ற
ஒளிசேர்	காந்தியோடு கூடின
வார் ஆர்	கச்சையுடைத்தாய்
வனமுலையாள்	அழகிய ஸ்தநங்களையுடையளான
மலர்மங்கை	கமலவாஸிநியான பெரிய பிராட்டியார்க்கு
நாயகனை	வல்லபனாய்,
ஆரா	அநுபவிக்க அநுபவிக்க த்ருப்தி பிறவாதபடி
இன்	போக்யமான
அமுதை	அம்ருதம்போன்றவனாய்
தென் அழுந்தையில் மன்னிநின்ற,	
கார் ஆர்	மழைகாலத்திலே
கருமுகிலை	இருண்ட மேகம்போல் ஶ்ரமஹரமானவனை
கண்டுகொண்டு களித்தேன். (கூ)	

வ்யா. —ஒன்பதாம்பாட்டு. (பேரானை) திருப்பேரிலே ஸந்நிஹிதனானவனை. (குடந்தைப்பெருமானை) திருக்குடந்தையிலேவந்து, கண்வளர்ந்து தன்னுடைய சேஷித்வத்தை உதறிப்படுத்தவனை. (இலங்கொளியித்யாதி) நித்யமான யௌவநத்தையுடைய பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனானவனை.

(ஆராவின்னமுதை) அவ்விருவருமானசேர்த்தி இவர்க்குஇனிதாயிருக்கிறபடி. (தென்னழுந்தையித்யாதி) திருவழுந்தூரிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற கார்காலத்தில் மேகம்போலே ஶ்ரமஹரமான

http://acharya.org

வடிவழகையுடையவனை, (கண்டுகொண்டு களித்தேனே) கண்கள் குளிரக்காணப் பெற்று ஹ்ருஷ்டனானேன். ... ... (கூ)

அநு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (பேராளையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், நித்ய கைங்கர்யங்கொள்ள வந்தானென்று அநுஸந்தித்தார்; அக்கைங்கர்யத்துக்கு விஷயம் இருவருமாகையாலே, அச்சேர்த்தியில் தமக்குப் பிறந்த நிரதிசய போக்ய(ப்ரீதி)தையை அநுஸந்திக்கிறரென்று ஸங்கதி. அன்றிக்கே, கீழே ப்ராப்யனென்ருர்; ப்ராப்யனானபடி தான் பல இடங்களிலேயும் வந்திருந்தமையாலே என்று, அத்தை உபபாதிக்கிறாரென்றுமாம்.

"உதறிப்படுக்கை" ப்ரகாசிப்பிக்கை. ... ... (கூ)

மூ. —திறல் முருகனனையார் தென்னழுந்தையில் மன்னிநின்ற
அறமுதல்வனவனை யணியாலியர்கோன் மருவார்
கறைநெடுவேல் வலவன் கலிகன்றி சொல் ஐயிரண்டும்
முறை வழுவாமை வல்லார் முழுதாள்வர் வானுலகே. (க௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
திறல்	பலத்தில்	கோன்	ஸ்வாமியாய்,
முருகன் அனையார்	ஸுப்ரஹ்மண்யனோடொத்தவர்கள் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற	மருவார்	சத்ருக்களுடைய
தென்	ஸுந்தரமான	கறை	ரக்தக்கறையையுடையதாய்
அழுந்தையில்	திருவழுந்தூரில்	நெடு	நீண்டிருக்கிற
மன்னிநின்ற	பொருந்தி நித்யவாஸம் பண்ணுநின்றவனாய்,	வேல்	வேலாயுதத்தை
அறம் முதல்வனவனை	ஸகல தர்மங்களுக்கும் காரணபூதனாயுள்ளவன் விஷயமாக,	வலவன்	ஆள வல்லவரான
அணி	ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆபரண பூதமான	கலி கன்றி	ஆழ்வாரருளிச்செய்த
ஆலியர்	திருவாலியிலுள்ளார்க்கு	சொல்	ஸூக்தியான
		ஐ இரண்டும்	பத்துப் பாசுரங்களையும்
		முறைவழுவாமை	க்ரமம் தப்பாமல்
		வல்லார்	சொல்ல வல்லவர்கள்
		வான் உலகு	பரமபதத்தை
		முழுது	ஸம்பூர்ணமாக
		ஆள்வர்	பரிபாலநம் பண்ணப்பெறுவர்கள். (க௦)

வ்யா. —பத்தாம்பாட்டு. (திறல் முருகனித்யாதி) மிடுக்கில் வந்தால், தேவஸேநாபதியான ஸுப்ரஹ்மண்யனில் குறைந்தாரில்லை

யாய்த்து அவ்வூரிலுள்ளாரில். (அறமுதல்வனவனை) தர்மத்தினுடைய வேர்ப்பற்றானவனை. ஸ்வஜநரக்ஷணம், ஜீவலோகரக்ஷணம், ஆஸ்ரித ரக்ஷணம், என்று சொல்லப்படுகிற தர்மங்களுக்கு வேர்ப்பற்றானவனை.

(அணியாலியரித்யாதி)ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆபரணமான திருவாலியிலுள்ளார்க்கு நியாமகராயுள்ளார். (மருவாரித்யாதி) சத்ருநிரஸநத்தால்வந்த கறைகழற்ற அவஸரமில்லாதபடியிருப்பதாய், நெடியதான வேலைக்கையிலேயுடையரான ஆழ்வார் ஒலியையுடைத்தாம்படி அருளிச்செய்த இப்பத்தையும், அடைவில் தப்பாதபடி அநுஸந்திக்க வல்லவர்கள், (க) "ஆண்மின்கள் வானகம்" என்கிறபடியே த்ரிபாத் விபூதியடையத் தாங்களிட்ட வழக்காகப் பெறுவர்கள். ... ... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (திறலித்யாதி) முருகனை, "திறல்" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (மிடுக்கித்யாதி). ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஆறுந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்து ஏழாந்திருமொழி

திருவுக்கும் ப்ரவேசம்.

வ்யா. —(திருவுக்கும் திருவாகிய வித்யாதி) "அடியேன் கண்டுகொண்டு களித்தேன்" என்றார்கீழ்; அதுதானேயாய் நிற்கப்பெறாதே, பாத (ஸ்ப்ரு) கமான இந்த்ரியங்கள் விடாதே அணித்தாய்நின்று நலிகிறபடியை அநுஸந்தித்து அஞ்சி, நம்மாழ்வார் (உ) *உண்ணிலாவியில்பட்ட க்லேசத்தை யடையப்பட்டு, இதுக்குப்போக்கடி அவன் திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம்புகுகைக்கு மேற்பட இல்லையென்று அத்யவஸித்து, புருஷகாரபூ(ப்ரு ...)தையான பிராட்டிமுன்னாகத்தம்முடைய அநந்யகதித்வத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு சரணம்புகுகிறார். *.

(க) தி-வாய்-௧௦-௬-௯. (உ) தி-வாய்-எ-க.

http://acharya.org

அந.—திருவுக்கும் திருவின் ப்ரவேசம். கீழே ஸகலேந்த்ரியங்களும் பகவத் விஷயத்திலே ப்ரவணங்களாகப் பெற்றமையாலே மிகவும் களித்த இவர்க்கு, இந்த்ரியங்களுக்கு பயப்பட்டுச் சரணம் புகுகிற ப்ரஸக்தி ஏதென்னும் சங்கையிலே, "ஆராவின்னமுதை" என்று அபரிச்சிந்ந போக்யதையை அநுபவித்தவராகையாலே, யதா(ரு)மநோரதம் பரிபூர்ணமாக அநுபவிக்கக்கோலி, அது பெருமையாலே, இதுக்கு மூலம்-கர்மக்ருதமான இந்த்ரியங்களன்றோ; இன்னும் பூர்வவாஸநாப(ல)லத்தாலே கொடுபோய் விஷயங்களிலே மூட்டில் செய்வதென்னென்று அதிசங்கையாலே மிகவுமஞ்சி, சரணம் புகுகிறாரென்று ஸங்கதியையருளிச் செய்கிறார் (அடியேனித்யாதி). ... ... *

மூ.—திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வா
தெய்வத்துக்கரசே செய்யகண்ணா
உருவச்செஞ்சுடராழி வல்லானே
உலகுண்டவொருவா திருமார்பா
ஒருவற்காற்றி யுய்யும்வகை யென்றால்
உடனின்றைவரென்னுள் புகுந்தொழியா
தருவித் தின்றிட வஞ்சி நின்னடைந்தேன்
அழுந்தூர்மேல்திசைநின்ற வம்மானே. (க)

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
திருவாகிய	(எல்லாருக்கும்) ஸம்பத்கரையான	ஒருவா	அத்விதீயனே!
திருவுக்கும் செல்வா	பிராட்டிக்கும் ஸம்பத்ரூபனே!	திருமார்பா	பிராட்டியை திருமார்பிலே யுடையவனே!
தெய்வத்துக்கு	நித்யஸூரிகளுக்கு	அழுந்தூர்	திருவழுந்தூரில்
அரசே	அதிபதியே!	மேல்திசை	மேல்பாகத்தில்
செய்யகண்ணா	சிவந்து அழகிய திருக்கண்களை யுடையவனே! [யதாய்	நின்ற	எழுந்தருளியிருக்கிற
		அம்மானே	ஸ்வாமியானவனே!
		ஒருவற்கு	ஒரு இந்த்ரியத்துக்கு
		ஆற்றி	அபேக்ஷித்ததைப் பண்ணி
உருவம்	அழகிய வடிவையுடை		
செஞ்சுடர்	நிரவதிக தேஜோரூபமான	உய்யும்வகை	உஜ்ஜீவிக்கும்வகை
		என்றால்	என்றால்,
ஆழிவல்லானே	திருவாழியைகையிலே யுடையவனே!	ஐவர்	பஞ்சேந்த்ரியங்கள்
		உடன்நின்று	ஸமீபத்திலிருந்து
உலகுண்ட	ஸமஸ்த லோகங்களையும் விழுங்கிய	என்னுள்புகுந்து	என்பக்கலிலே வந்து புகுந்து

http://acharya.org

ஒழியாது	ஒருக்ஷணமும் கால் வாங்காமல்	அஞ்சி	(அவற்றுக்கு) அஞ்சி
அருவி	அலைத்து	நின்	உன் (திருவடிகளிலே)
தின்றிட	நெருக்க	[வந்து	அடைந்தேன் சரணம்புகுந்தேன். (க)

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வா) ஸ்வவ்யதிரிக்தருடைய ஸம்பத்துக்கு நிதாநபூ(ஞ)தையான பிராட்டிக்கு ஸம்பத்தானவனே! (தெய்வத்துக்கரசே) * அயர்வறுமமரர்களதிபதியே! புண்டரீகாக்ஷனை ஸர்வேஶ்வரனே! விரோதி நிரஸநத்துக்குப் பரிகரமாய், அழகிய வடிவையுடைத்தாய், நிரவதிக தேஜோரூபமான திருவாழியை கையிலேயுடைய ஸர்வேஶ்வரனே! லக்ஷ்மீபதியென்னுதல், நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனென்னுதல், கைசலியாமல் திருவாழியைப் பிடிக்கவல்லவனென்னுதல், இவையிறேஸர்வாதிகத்வத்துக்கு லக்ஷணம். (உலகுண்டஒருவா) குணாகுணநிரூபணம் பண்ணாதே, தளர்ந்தார் தாவளமானவனே! (திருமார்வா) உன்னைத் தளர்ந்தார் தாவளமாக்குமவளைத் திருமார்விலே யுடையவனே!

(ஒருவற்கித்யாதி) ஏகவிஷயத்தில் சேஷத்வம் குலைந்தது கிடாய். ஒருவற்கு ஆடல்கொடுத்து உஜ்ஜீவிக்கும்படியாயிருக்கிறதில்லை. (உடனின்று) ரக்ஷகனை உன்னிற்காட்டிலும் பாத (பாதக) கவர்க்கம் அணித்தாய்நின்று நலியாநின்றன. (க) "உண்ணிலாவிய" என்னுமாபோலே, ஒருவரிருவரன்றிக்கே சேதநஸமாதியாலே நலியாநின்றுள்ள ஐந்திந்த்ரியங்கள் என்பக்கலிலே வந்துபுகுந்து என்னைநெருக்கி, ஒருக்ஷணமும் கால்வாங்குகிறனவில்லை. (அருவித்தின்றிட) "என்னுடைய விஷயத்தைக்காட்டு, என்னுடைய விஷயத்தைக்காட்டு" என்று, இவைதனித்தனியே, அலைத்துநெருக்க அவற்றுக்கு அஞ்சி வந்து, ஸர்வஸ்வாமியான உன் திருவடிகளிலே, சரணம் புகுந்தேன். (அழுந்தூர் மேல்திசைநின்ற வம்மானே) ரக்ஷணத்தில் அதிகரித்த உனக்கு அத்தைமுடிய நடத்தவேண்டாவோ? (க)

அரு.—முதற்பாட்டு. (திருவித்யாதி) திருவாகிய-எல்லார்க்கும் ஸம்பத்கரையான, திருவுக்கும், "செல்வா" ஸம்பத்ரூபனே என்று அர்த்த விலக்ஷணமாவருளிச் செய்கிறார் (ஸ்வவ்யதிரிக்தேத்யாதி). "உருவம்" என்றது - உருவையுடைத்தான என்றது. அத்தால் வடிவாதல், அழகாதலாகலாமென்று யோஜநாத்வயத்தையும் தந்த்ரேணவருளிச் செய்கிறார் (விரோ

(க) தி-வாய்-எ-க.

தி இத்யாதி). (நிர்வாஹகனென்னுதல்) என்ற வசந்தரம் "புண்டரீகாக்ஷனென்னுதல்" என்று சேஷம். ஸர்வேஶ்வரத்வத்துக்கு உபயுக்தமாக ஶ்ரியஃபதித்வத்தைக் கீழருளிச்செய்தாராய், புருஷகாரத்வம் தோற்ற இங்கே அநுஸந்திக்கிறு ரென்னுமிடம் தோற்ற பா(ஞு)வமருளிச்செய்கிறுர் (உன்னையித்யாதி).

மேலே "ஐவர்" என்கிறத்தைக் கடாக்ஷித்து வாக்யதாத்பர்யமருளிச் செய்கிறுர் (ஏகேத்யாதி). (ஏகவிஷயத்தில்) நீயாகிற ஒருவிஷயத்தில். சப்தார்த்தம் (ஒருவற்கித்யாதி). "ஒருவற்கு" ஓரிந்த்ரியத்துக்கு "ஆற்றி" அபேக்ஷிதத்தைக் கொடுத்து, ஆறப்பண்ணி, இதினர்த்தம் (ஆடல்கொடுத்து) என்றது. (உஜ்ஜீவிக்கும்படி) ப்ராப்தவிஷயத்திலே மூட்டும்படி. (அணித்தாய்) என்றதுக்கு, கர்மவஶ்யனுகையாலே, கர்மக்ருதங்களானவை சேர்ந்திருக்குமென்று கருத்து; அன்றிக்கே, நீ இந்த அவஸரம் பார்த்துப் புகுந்தாய்; இவை ஸஹஜங்களென்றுகவுமாம். ... (க)

மூ.—பந்தார் மெல்விரல் நல்வளைத்தோளி
பாவைபூமகள் தன்னெடுமுடனே
வந்தாயென்மனத்தே மன்னிநின்றுய்
மால்வண்ணு மழைபோலொளிவண்ணு
சந்தோகா பௌழியா தைத்திரியா
சாமவேதியனே நெடுமாலே
அந்தோ நின்னடியன்றி மற்றறியேன்
அழுந்தூர் மேல்திசை நின்றவம்மானே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பந்து ஆர்	(எப்போதும்) பந்தையுடைத்தாய்	என்மனத்தே	என் ஹ்ருதயத்திலே
மெல்	ம்ருதுவான [ய்	மன்னி	பொருந்தி
விரல்	விரற்களையுடையளா	நின்றுய்	எழுந்தருளி யிருக்குமவனே!
நல்வளை	அழகிய வளைகளையுடையளாய், [ய்	மால் வண்ணு	கறுத்ததிரு நிறத்தையுடையவனே
தோளி	புஜங்களையுடையளா	மழைபோல்	மேகத்தோடொத்த (குளிர்ந்த)
பாவை	(நிருபாதிக) ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடையளுமான	ஒளி	காந்தியையும்
		வண்ணு	வர்ணத்தையு முடையவனே!
பூமகள் தன்னெடும்	பெரிய பிராட்டியாரோடு [ண்டே	சந்தோகா	சாந்தோக்யோபநிஷத்தர்த்தத்தையறிந்தவனே!
உடனே	கூடினவனுய்க் கொ		
வந்தாய்	ாழுந்தருளினவனே!		

http://acharya.org

பௌழியா	ப்ருஹதாரண்ய கோபநிஷதர்த்தத்தை யறிந்தவனே!	மாலே	ஸர்வாதிகனே!
		அழுந்தூர்மேல் திசைநின்ற	அம்மானே.
தைத்திரியா	தைத்திரீ யோபநிஷ தர்த்தத்தை யறிந்தவனே!	நின்	உன்னுடைய
		அடியன்றி	திருவடிகளைமொழிய
		மற்று	வேறொரு புகலை
சாமவேதியனே	ஸாமவேதார்த்தமறிந்தவனே!	அறியேன்	அறியமாட்டேன்
		அந்தோ	ஐயோ!(என்றுஅவன் தம் நெஞ்சில் வந்தமைக்கு ஆஶ்சர்யப்படுகிறார்). (உ)
நெடு	(அவ்வேதங்களில்ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட) மேன்மையையுடைய		

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (பந்தாரித்யாதி) ஸர்வேஶ்வரனோடு கலக்கும்போது மகப்பட, ஒருக்ஷணமும் விடாதே, பந்தையுடையளாய், அப்பந்துமுட்படப் பொருத விரல்களையுடையளுமாய். (நல் வளைத்தோளி) தர்ஶநீயமானவளைகளை யுடைய திருத்தோள்களை யுடையளுமாய், நிருபாதிகமான ஸ்த்ரீவத்தையுடையளாய், தாமரைப்பூவை இருப்பிடமாகவுடையபெரியபிராட்டியாரோடுகூடவந்தாய். (க) "அரவிந்தப்பாவையும் தானும்" என்கிறபடியே ஸபரிகரனாய்க் கொண்டாய்த்து வந்துபுகுந்தது. (என்மனத்தே மன்னிநின்றாய்) இவ்வரவாலே நெஞ்சை நெகிழப்பண்ணி விலக்காமையுண்டானவாறே, (உ) "ஆவா ஸ ந்த்வஹமிச்சாமி- ஆவாஸந்த்வஹமிச்சாமி" என்கிறபடியேவந்து புகுந்தானாய்த்து. (மால்வண்ணா) கறுத்த திருநிறத்தை யுடையவனே! (மழைபோலொளிவண்ணா) கறுத்திருக்கையன்றிக்கே, மேகம்போலே குளிர்ந்த வடிவையுடையவனே.

(சந்தோகாவித்யாதி) ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்கிடான ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை யுடையவனே. இத்தால் வேதார்த்ததத்வஜ்ஞாந முடையவனே என்றபடி. (நெடுமாலே) அவ்வேதங்களாலேசொல்லப்படுகிற ஆதிக்யத்தையுடைய ஸர்வாதிகனே. (அந்தோவித்யாதி) வேறேயும் சில ரக்ஷகருண்டாய், "அவர்கள் ரக்ஷிக்கிறார்கள்" என்று உனக்கு ஆறியிருக்க வொண்ணாதுகிடாய்; அநந்யகதியான நான் உன்திருவடிகளொழிய வேறொரு புகலுடையேனல்லேன். (அழுந்தூர் மேல்திசை

(க) பெரி-திரு-இ-உ-கo. (உ) ரா-ஆ-இ-ஙங.

http://acharya.org

நின்ற வம்மானே) அநந்யகதிகளை நோக்குகைக்கன்றோ தேவரீர் இங்கே வந்து நிற்கிறது. ... ... (உ)

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (பந்தார்விரலாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே, ஆம்ரயண ஸௌகர்யா பாதக குணங்களை அநுஸந்தித்து, உத்தம்பி(ஷ்யி)கையான பிராட்டியை முன்னிட்டுச் சரணம் புக்கார்; இதில், கார்யாபாதக குணங்களை அநுஸந்தித்து, தம்முடைய ஆகிஞ்சந்யத்தை இருவருமான சேர்த்தியிலே விண்ணப்பம் செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

நெடுமையால் ஆதிக்யம் சொல்லி "மால்" என்றும் பெருமையைச் சொன்னால், புநருக்தமன்றோ வென்னவருளிச் செய்கிறார் (அவ்வேதங்களாலே யித்யாதி). ... ... (உ)

மூ.—நெய்யாராழியும் சங்குமேந்தும்
நீண்டதோளுடையாயடியேனைச்
செய்யாதவுலகத்திடைச்செய்தாய்
சிறுமைக்கும் பெருமைக்குமுள்புகுந்து
பொய்யாலேவுமென் மெய்குடியேறிப்
போற்றிவாழ்வதற்கஞ்சி நின்னடைந்தேன
ஐயாநின்னடியன்றி மற்றறியேன்
அழுந்தூர் மேல்திசைநின்றவம்மானே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஐயா	நிருபாதிக பந்துவே!	செய்தாய்	உண்டு பண்ணினவனே!
அழுந்தூர்மேல் திசைநின்ற	அம்மானே!	சிறுமைக்கும்	க்ஷுத்ரவிஷயங்களை அநுபவிக்கைக்கும்
நெய் ஆர்	கூர்மை மிக்கிருந்துள்ள	பெருமைக்கும்	பெரியவிஷயங்களை அநுபவிக்கைக்குமாக
ஆழியும்	ஸுதர்சநத்தையும்		
சங்கமும்	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும்		
ஏந்தும்	தரியாநின்ற		
நீண்ட	தீர்க்கமான	பொய்யால்	வஞ்சனையினாலே (நானுமறியாதபடி)
தோள்	புஜங்களை		
உடையாய்	உடையவனே!	உள்புகுந்து	என்னுள்ளே ப்ரவேசித்து
உலகத்திடை	(இந்த) லோகத்திலே		
செய்யாத	(மற்றொருவர் விஷயத்தில்) பண்ணப்படாத (உன்விஷயமான ருசி விஸ்வாஸாதிகளை)	என் மெய்	என்னுடைய சரீரத்திலே
		குடியேறி	(ஸ்வஸ்தாநத்திற்போய்) நித்ய வாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற

http://acharya.org

ஐவர்	பஞ்சேந்த்ரியங்களை	அஞ்சி	பயந்து
போற்றி	ஸ்துதிபண்ணி அநுவர்த்தித்து	நின்	உன் திருவடிகளை
		அடைந்தேன்	(புகலாகப்) பற்றினேன். (௩)
வாழ்வதற்கு	வாழ்கைக்கு		

வ்யா. —மூன்ரும்பாட்டு. (நெய்யாரித்யாதி) கடைந்து பற்றற நெய்யிட்டிருக்கிற திவ்யாயுதங்களையுடையவனே. நெய்-கூர்மை, ஆர்தல்-மிகுதி, கூர்மை மிக்கதிருவாழி. அவற்றுக்குத் தகுதியான திருத்தோள்களையுடையவனே! (அடியேனை) தேவர்க்கு யோக்யனுயிருக்கிற என்னை. (உலகத்திடைச்செய்யாதவற்றைச் செய்தாய்) லோகத்திலே செய்யாதவற்றையெல்லாம் செய்தாய். உன் திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தை நினையாத லோகத்திலே வைத்தாய்.

(சிறுமைக்கும் பெருமைக்கு முள்புகுந்து) க்ஷுத்ரவிஷயங்களை லபிக்கைக்கும், கிட்டவரிய விஷயங்களை லபிக்கைக்குமாக க்ருத்ரிமரூபத்தாலே "நான்" என்கிற சொல்லுக்குள்ளே அடங்கும்படி என் சரீரத்திலேவந்து குடிபுகுந்தனவாய்த்து. (போற்றிவாழ்வதற்கஞ்சி) அவற்றை ஆராதித்துப் பின்சென்று வர்த்திக்குமதற்கஞ்சி. (நின்னடைந்தேன்) நிருபாதிகசேஷியான உன்னைக்கிட்டினேன். (ஐயா) நிருபாதிக பந்துவே! உன்திருவடிகளையொழிய வேருெரு புகலுடையேனல்லேன். (அழுந்தூர்மேல்) நிருபாதிக பந்த (ப்ஸ்) ம்தோற்றவந்து நிற்கிறவனே. ... ... (௩)

அரு.—மூன்ரும்பாட்டு. (நெய்யாரித்யாதி) கீழ், கார்யபாதகுணங்களில் ஸர்வஜ்ஞதையை அநுஸந்தித்தார்; அவற்றில் சக்திமத்வத்தையும் ப்ராப்தியையு மநுஸந்திக்கிருரிங்கு என்று ஸங்கதி.

அர்த்தாந்தரம் (நெய்யித்யாதி). அந்வயம் காட்டுகிருர் (உலகத்திடையித்யாதி). செய்யாதவற்றைச் செய்கையாவது என்னென்ன வருளிச்செய்கிருர் (உன்னித்யாதி). (லோகத்திலே) என்றவனந்தரம், "கைங்கர்ய ருசியுண்டாக்கி இந்த்ரியங்களுக் கஞ்சும்படி" என்று சேஷம்.

(குடியேறி) என்ற வநந்தரம், "வர்த்திக்கிற" என்று மூலத்தில் அத்யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றியருளிச் செய்கிருர்(க்ஷுத்ரேத்யாதி) (௩)

மூ.—பரனேபஞ்சவன் பௌழியன் சோழன்
பார்மன்னர் மன்னர்தாம் பணிந்தேத்தும்
வரனே மாதவனே மதுசூதா மற்றோர்
நற்றுணை நின்னலாலிலேன்காண்

நரனே நாரணனே திருநறையூர் நம்பீ
எம்பெருமா னும்பராளும்
அரனே ஆதிவராஹமுன்னாய்
அழுந்தூர்மேல் திசைநின்றவம்மானே. (ச)

பதம்.	உரை.
பரனே	ஸர்வாதிகனே!
பஞ்சவன்	பஞ்சவனென்றும்
பௌழியன்	பௌழியனென்றும்,
சோழன்	சோழனென்றும் ப்ரஸித்தராய்
மன்னர்	ஸகலைஶ்வர்யஸம்பூர்ணராய்
பார்	(அவ்வவ) தேசங்களுக்கு
மன்னர்	ராஜாக்கள்களாயுள்ளவர்
தாம்	தாங்களே (தங்களுடைய அபீஷ்டஸித்திக்காக)
பணிந்து	ஆஶ்ரயித்து
ஏத்தும்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படியாக எழுந்தருளியிருக்கிற
வரனே	ஆஶ்ரயணீயனே!
மாதவனே	ஶ்ரியஃபதியே
மதுசூதா	மதுவென்னும் அஸுரனை நிரஸித்தவனே!
நரனேநாரணனே	(ஆஶ்ரிதரைப் பெறுகைக்காக) நரனும் நாராயணனுமவதரித்தவனே!
திருநறையூர்	திருநறையூரிலேஎழுந்தருளியிருக்கிற
நம்பீ	பூர்ணனே!
எம்பெருமான்	எனக்கு நிருபாதிகசேஷியானவனே!
உம்பர்	தேவதைகளை
ஆளும்	(தனக்குக் கீழ்ப்படுத்தி) பரிபாலநம் பண்ணவல்லனான
அரனே	ருத்ரனுக்கு அந்தர்யாமியாயுள்ளவனே!
முன்	ஆதிகாலத்தில்
ஆதிவராஹமானாய்	ஜகத்காரணபூதமான மஹாவராஹமாயவதரித்தவனே,
அழுந்தூர்மேல் திசைநின்ற அம்மானே!	
நின்அலால்	உன்னையொழிய
நல்	பரார்த்ததைக ப்ரயோஜநமான
மற்றுஓர்	வேறொரு
துணை	ரக்ஷகனை
இலேன்	உடையேனல்லேன்.

வ்யா. —நாலாம்பாட்டு. (பரனே) ஸர்வஸ்மாத்பரனானவனே, (பஞ்சவனித்யாதி) "பஞ்சவன்" என்றும் "பவுழியன்" என்றும் சோழர்கள்பேர், ஒரோராஜ்யங்களுக்குக் கடவராய், ஐஶ்வர்யப்ரதாநரா யிருக்கிற ராஜாக்கள், தந்தாமுடைய அபிமதார்த்தமாக வந்தாஶ்ரயித்து, அவைபெற்றுப்போம்படிக்கீடாக நிற்கிறபரனே! அவர்களுக்கு

http://acharya.org

ஆஶ்ரயணீயனுயுள்ளவனே. (மாதவனே) அவர்களுடைய அபிம தங்களைத்தலைக்கட்டிக் கொடுப்பிக்கும் புருஷகாரத்தையுடையவனே. (மதுசூதா) அவர்களுடைய விரோதியைப் போக்குகைக்கீடான விரோதி நிரஸநசீலனனவனே. (மற்றோர் நற்றுணை, தன்னை அழிய மாறியும் அடைந்தாரை நோக்கும் துணை உன்னைபொழிய வேறொ ருவரை யுடையேனல்லேன்.

(நரனே நாரணனே) ஆஶ்ரிதார்த்தமாக அவர்கள் உன்னைப் பெ றுகைக்குப் பண்ணும் தபஸ்ஸை, நீ அவர்களைப் பெறுகைக்காகப் பண்ணுமவனே. (திருநறையூர் நம்பி) திருநறையூரிலே வந்து நிற் கிற கல்யாணகுண பரிபூர்ணனே. (எம்பெருமான்) அங்கே பிராட்டி யும் நீயுமாய் நிற்கிற நிலையைக்காட்டி என்னை அநங்யார்ஹனுக்கின வனே. (உம்பராளுமரனே) மேலுண்டான தேவதைகளை நிர்வஹிக் கிற ருத்ரனுக்கு அந்தராத்மாவாய்நின்று அவர்களை நிர்வஹிக்கிற வனே. (க) “రుద్రం సమాశ్రితా దేవా రుద్రో బ్రహ్మణమాశ్రితః । బ్రహ్మా మా మాశ్రితో రాజన్ నాహం కఞ్చిదుపాశ్రితః - ருத்ரம் ஸமாஶ்ரிதா தேவா ருத்ரோ ப்ரஹ்மாணமாஶ்ரிதः । ப்ரஹ்மா மாமாஶ்ரிதோ ராஜந் நா ஹம் கஞ்சிதுபாஶ்ரிதः” என்னுநின்றதிறே. (ஆதிவராஹ முன்னு னாய்) ஒருவனுக்குள்ளீடாய் நின்று ரக்ஷிக்கையன்றிக்கே, வராஹ கல்பத்தினுடைய ஆதியிலே மஹாவராஹமாய்வந்து அவதரித்து கண்ணுக்கிலக்காய் நின்று நோக்கினவனே. (அழுந்தூர்மேல்) அது தன்னைப் பழங்கதையாக்கி, இப்போது திருவழுந்தூரிலே வந்து நிற் கிறவனே. ... ... (ச)

அ௫. —நாலாம்பாட்டு. (பரனித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், தம்மை லோ கத்தாரில் வ்யாவ்ருத்தராக வைத்த உபகாரஸ்ம்ருதி பண்ணியருளினார்; அவ்வுபகாரஸ்ம்ருதியடியாக வாயார ஏத்தியருளுகிறு ரென்று ஸங்கதி.

“நரனே” என்றத்தையும் “வராஹம்” என்றத்தையும் கடாக்ஷித்து (தன்னை யழிய மாறி) என்றது.

அரனை “உம்பராளும்” என்று விசேஷித்ததுக்கு ப்ரமாணம் (ருத்ர மித்யாதி). (ச)

(க)பாரத-ஆஶ்வமேதிக பர்வம்.

http://acharya.org

மூ.—விண்டான் விண்புக வெஞ்சமத்தரியாய்
பரியோன் மார்வகம் பற்றிப்பிளந்து
பண்டானுய்ய வோர்மால்வரையேந்தும்
பண்பாளா பரனே பவித்திரனே
கண்டேன் நான் கலியுகத்ததன் தன்மைக்
கருமமாவது மென்றனக்கறிந்தேன்
அண்டா நின்னடியன்றி மற்றறியேன்
அழுந்தூர் மேல்திசைநின்ற வம்மானே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விண்டான்	தன்னோடுசேராத சத்ருவான ஹிரண்யன் (உயிர்மாண்டு)	ஏந்தும்	(குடையாக) தரியாநின்ற
விண்புக	வீரஸ்வர்க்கத்தில்ப்ரவேசிக்கும்படியாக	பண்பாளா	ஸௌலப்யத்தையுடையவனே!
வெம்சமத்து	க்ரூரமான யுத்தத்திலே [கொண்டு	பரனே	மற்றரக்ஷகரெல்லாரிலுமுயர்ந்தவனே!
அரியாய்	நரஸிம்ஹரூபியாய்க்	பவித்திரனே	(ஆஸ்ரிதரை)பரிசுத்தராக்கவல்லவனே
பரியோன்	பருத்திருக்கிற ஹிரண்யனுடைய	அண்டா	அண்டாதிபதியே!
		அழுந்தூர்மேல் திசைநின்ற	அம்மானே!
மார்வகம்	மார்வை [த்து	நான்	நான்
பற்றி	(நகங்களாலே) பிடி	கலியுகத்ததன்	கலியுகத்தினுடைய
பிளந்து	கிழித்துப் பொகட்டவனே,	தன்மை	ஸ்வபாவத்தை
		கண்டேன்	அறிந்தேன்,
பண்டு	க்ருஷ்ணவதாரத்தில்,	என்றனக்கு	எனக்கு
ஆன்	பசுக்கள்	கருமமாவதும்	ஹிதரூபமான கர்மத்தையும்
உய்ய	பிழைக்கும்படி	அறிந்தேன்	நிஸ்சயித்துக் கொண்டேன்,(அதாவதேதென்னில்)
மால்	பெரிய		
ஓர் வரை	ஒருமலையை	நின் அடியன்றி மற்றறியேன். (ரு)	

வ்யா. —அஞ்சாம்பாட்டு. (விண்டானித்யாதி) ஹிரண்யாஸுரனானவன், வீரஸ்வர்க்கத்துக்கு ஏறிப்போம்படியாக. (வெஞ்சமத்து) கொடிய யுத்தத்திலே நரஸிம்ஹவேஷத்தையுடையனாய், அஹங்கார மமகாரங்களாலே தடித்த வடிவையுடையனானவனுடைய மார்வைச் சென்று பற்றி, இரண்டு பிளவாம்படிபண்ணி. (பண்டானுய்ய) இத்தால், அது சிறுக்கனறியச் செய்ததொரு செயலிறே; அங்ஙன் உப

http://acharya.org

காரஸ்ம்ருதியு மில்லாத பசுக்களுக்கும் இடையர்க்கும் உதவினபடி யைச் சொல்லுகிறது. முன்பு பசுக்களும் இடையரும் பிழைக்கும் படி கைக்கெட்டிற்றொரு பெருமலையை எடுத்து ரக்ஷித்த நீர்மையை யுடையவனே. (பரனே) இப்ப்ராஜாரக்ஷண தர்மத்தில் உனக்கவ்வரு கொருவருமில்லாதபடி இருக்கிறவனே. (பவித்திரனே) அசுத்தரை யும் சுத்தராக்கும் சுத்தியை யுடையவனே.

(கண்டேன் நான்கலியுகத்ததன்தன்மை) இக்கலியுகத்தினுடைய ஸ்வபாவத்தை நானழகிதாகக் கண்டேன். உன்பக்கத்திலே வைமுக்ய(ஷ்ஞ)த்தை யுண்டாக்கி விஷயப்ராவண்யத்தைப் பிறப்பித்து முடிக்கும் ஸம்ஸாரஸ்வபாவத்தை நானழகிதாக அறிந்தேன். (கருமமாவது மென்றனக் கறிந்தேன்) எனக்கு ஹிதமாவதுவும் உன்திருவடிகளை ஆஶ்ரயிக்குமதுவே என்றறிந்தேன். (அண்டா) அண்டத்துக்கு நிர்வாஹகனானவனே! அன்றிக்கே இடையர்க்கு நிர்வாஹகனானவனே, என்றுமாம். (அழுந்தூரித்யாதி) ஶ்ரீப்ரஹ்லாதனுக்கும் இடையர்க்கும் பசுக்களுக்கும் உதவினபடியே பிற்பாடர்க்கும் உதவுகைக்காக வன்றோ இங்கு வந்து நிற்கிறது. ... ... (௪)

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (விண்டானித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், வாயாரப் புகழ்ந்து, ராஜாக்களுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற படியைச் சொல்லி, நீயே கதி என்றார்; எம்பெருமான், நீரிங்ஙனே நம்மைக்கொண்டாடுவது, அநந்யகதித்வத்தைப் பலகாலும் சொல்லுவது, ஆக இப்படி படுகைக்கு மூலமென்னென்று கேட்க அருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"சமரம்" என்றத்தைக்கடைக்குறைத்தலாய், "சமம்" என்றாக்கியருளிச் செய்கிறார் (கொடிய வித்யாதி). "ஆனுய்ய" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலித்யாதி). சப்தார்த்தம் (முன்பித்யாதி).

கீழ்வாக்யவிவரணம் (உன்பக்கலித்யாதி). ... ... (௫)

மூ.—தோயாவின் தயிர் நெய்யமுதுண்ணச்
சொன்னார் சொல்லி நகும் பரிசே பெற்ற
தாயாலாப்புண்டிருந்தழுதேங்கும்
தாடாளா தரையோர்க்கும் விண்ணோர்க்கும்
சேயாய் கிரேத திரேத துவாபார
கலியுகமிவை நான்குமானாய்
ஆயா நின்னடியன்றி மற்றறியேன்
அழுந்தூர்மேல்திசைநின்ற வம்மானே. (சு

http://acharya.org

பதம்.	உரை.
சொன்ஞர்	வாய்வந்தபடி சொல்லவல்லவர்கள்
சொல்லி	நவநீத சௌர்யத்தை வெளிப்படையாகச்சொல்லி
நகும்	பரிஹஸியாநின்ற
பரிசே	ப்ரகாரமும் (மதிக்கவற்ரேு? என்று பழிக்கஞ்சாதே)
தோயா	நன்ருகத்தோயாதே
இன்தயிர்	மதுரமானதயிரையும்
நெய்	நெய்யையும்
அமுதுண்ண	அமுது செய்யா நிற்க (அப்பொழுது)
பெற்றதாயால்	பெற்றதாய்போல் ப்ரியகரையான யசோதையினுல்
ஆப்புண்டு	கட்டுண்டு [ன்று
இருந்து	போகமாட்டாதே நி
அழுது	அழுது (அதிலும்)

பதம்.	உரை.
எங்கும்	வாய்விட மாட்டாதே விக்கிவிக்கி அழாநின்ற
தாடாளா	பெரியோனே!
தரையோர்க்கும்	பூமியிலுள்ளார்க்கும்
விண்ஞேர்க்கும்	மேலுலகத்திலுள்ளார்க்கும்
சேயாய்	கிட்டவரியனே
முன்	முன்னமே
கிரேதத்ரேத துவாபரகலி யுகம்	க்ருதயுகம் த்ரேதாயுகம் த்வாபரயுகம் கலியுகம் என்று சொல்லப்படுகிற
இவைநான்கும் ஆனுய்	இந்நாலு யுகங்களுக்கும் நிர்வாஹகனானவனே!
ஆயா	இடையனான க்ருஷ்ணனே!

அழுந்தூர் மேல் திசைநின்ற அம்மானே!
நின் அடியன்றி மற்று அறியேன். (௬)

வ்யா. —ஆரும்பாட்டு. (தோயாவின்தயிரித்யாதி) அறத் தோயாத இனிய தயிரையும், நெய்யையும் பொருந்தி அமுதுசெய்ய. (சொன்ஞரித்யாதி) வாய்க்குப் போந்தார் போந்தபடி சொல்லுகிற பழிக்கஞ்சாதே, "மழலைத்தயிரும் நெய்யும் புஜித்தோமாகில், இதுக்கு வருவதொன்றுண்டோ?" என்றும், "ஒன்றையிட்டுப்பழிசொல்லுகிருர்களன்ரே" என்றும் நாட்டார் சொல்லுகிற பழிக்கு லஜ்ஜியாதே இருந்தாஞய்த்து. (பெற்ற தாயாலாப்புண்டு) யசோதைப் பிராட்டியாலே கட்டுண்டு. (அழுதா)ப்ரதிக்ரியை அற்றுப் போகமாட்டாதே நின்ற வேண்டப்பாட்டை யுடையவனே.

(தரையோர்)பூம்யந்தரிக்ஷங்களிலுள்ளார் ஸ்வயத்நத்தாலேகாணப்பார்க்குமன்று அவர்களுக்கு தூரஸ்தனானவனே! நீரிங்ஙனேபதறுகிறதென்? காலம்வந்து கார்யம செய்பவேண்டாவோவென்ன; (கிரே

ததிரோத) (க) “ஙோ க்ருதயுகம் கலௌ க்ருதயுகம் தஸ்ய” என் னவொண்ணுமோ உனக்கு, காலம் நீ இட்டவழக்கன்றோ? உன் திரு வடிகளையொழிய வேறொன்றை யறியேன். (அழுந்தூர்மேல்) அந்த க்ருஷ்ணவதாரத்தில் பிற்பாடர்க்கும் இழவாமைக்கன்றோ நீ இங்கு வந்து நிற்கிறது. ... ... (௬)

அ௫.—ஆறும்பாட்டு. (கோயாவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே, “கலியுகத் ததன் தன்மையறிந்தேன்” என்றுநின்றீர், உமக்குறுப்பாக, இனி கலியுக த்தை அழிக்கச் சொல்லுகிறீரோவென்ன அருளிச் செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

† கலியுகத்தை உண்டாக்கமாட்டாயோ என்று கருத்து. [சொன்னார் சொல்லி கரும்பரிசே தோயா வின்தயிர் நெய்ய மருண்ண பெற்ற தாயா லாப்புண்டு] என்றந்வயமாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மழலையித்யாதி). “தரையோர்” என்கிற விடத்தில் “தரா” என்கிற சப்தம் “தரை” என் றாய் பூமியைச் சொல்லுகிறதென்று அருளிச்செய்கிறார் (பூம்யந்தரிக்ஷேத் யாதி). ... ... (௬)

௵.—கறுத்துக் கஞ்சனை யஞ்ச முனிந்தாய்
கார்வண்ணா கடல்போலொளிவண்ணா
இறுத்திட்டான் விடையேழும் முன் வென்றாய்
எந்தாயந்தர பேழுமுறைாய்
பொறுத்துக்கொண்டிருந்தால் பொறுக்கொணாப்
போகமே நுகர்வான் புகுந்தைவர்
அறுத்துத்தின்றிடவஞ்சி நின்னடைந்தேன்
அழுந்தூர்மேற்றிசை நின்ற வம்மானே. ... (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கஞ்சனை	கம்ஸனை	ஒளி	நீலமானகாந்தியையும்
கறுத்து	கோபித்து	வண்ணா	ரக்ஷகத்வஸ்வபா(வ) வத்தையு முடைய வனே!
அஞ்ச	அவன் பயப்படும்படி		
முனிந்தாய்	(அவனை நிரஸித்தரு ளினவனே!	விடை	பலிஷ்டமான [யும்
கார்வண்ணா	மேகம்போல் குளிர்ந் த வடிவையுடைய வனே!	ஆன் ஏழும்	ஏழு வ்ருஷபங்களை
		முன்	க்ருஷ்ணவதாரத்தில்
கடல்போல்	ஸமுத்ரம் போன்ற	இறுத்திட்டு	(உடலை) முறித்து

(க) விஷ்ணுதர்ம-௧௦௩-௫௭. † “கலியுகத்தில் க்ருதயுகத்தை உண் டாக்கமாட்டாயோ” என்று இருக்கலாம்.

http://acharya.org

வென்றாய்	(கொன்று) ஜயித்தவனே!	பொறுக்கொணா	ஸஹிக்கப்போகாமலே;
எந்தாய்	என்ஸ்வாமியே!	போகமே	விஷயபோகங்களை
அந்தரம் ஏழும்	மேலுலகங்களேழுக்கும்	நுகர்வான்	அநுபவிப்பிக்கைக்காக
முன்	ஆதிகாலம் தொடங்கி	...	
ஆனாய்	நிர்வாஹகனானவனே!	புகுந்து	என்னுள் ப்ரவேசித்து
அழுந்தூர் மேல் திசை நின்ற அம்மானே,		அறுத்து	பாதி(பா⁴தி)த்து
ஐவர்	பஞ்சேந்த்ரியங்களும் (பண்ணும்)	தின்றிட	(ஸ்வரூபத்தை) அழியப் பண்ணா நிற்க,
பொறுத்துக் கொண்டிருந்தால்	(உபத்ரவங்களை) ஸஹித்துக்கொண்டிருக்கப்பார்த்தாலும்	அஞ்சி	(அதற்கு) பயந்து
		நின்	அடைந்தேன். (௭)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (கறுத்துக்கஞ்சனை) எல்லாரும் ரக்ஷை பெற்று ஜீவிக்கவேணுமென்றிருக்கிற இவன் பக்கலிலே த்ராபிஸந்தியைப் பண்ணினானையித்து கம்ஸன்; அவன்பண்ணின அபிஸந்தி அவன் றன்னோடே போம்படி கோபித்து, கம்ஸனானவன் பீ(பீ⁴)தனும்படி முனிந்தாய், சீறினாய். (கார்வண்ணா) கண்டார்க்கு ஶ்ரமஹரமானவடிவையுடையவனே. (கடல்போலொளிவண்ணா) கடல்போலே ஸர்வபதார்த்தங்களுக்கும் ரக்ஷகனுமாய் அத்தோடொத்த நிறத்தையுடையவனே! (இறுத்திட்டான் விடையேழு முன்வென்றாய்) அஸுராவேசத்தாலே ம்ருத்யுபோலே வந்த ருஷபங்களேழினுடைய கொம்பையும் முறித்து அவற்றை ஜயித்தாய் (எந்தாய்) அச்செயலைக்காட்டி என்னை எழுதிக்கொண்டாய். (அந்தரமேழு முனானாய்) உபரிதநலோகங்களேழையு முடையனானவனே.

(பொறுத்துக்கொண்டிருந்தால்) இவற்றால்வந்த நலிவை ஆறறியிருப்போமென்றால் ஆற்றவொண்ணாதபடியாக போக(போ⁴க)ங்களை புஜிக்கவேணுமென்று ஐவர்நெருக்கி புஜிப்பிக்க, அவர்களுக்கஞ்சி, உன் திருவடிகளிலே சரணம் புகுந்தேன். ... ... (௭)

அரு —ஏழாம்பாட்டு. (கறுத்தித்யாதி) காலம் நீ இட்டவழக்கன்றோ என்று, உம்மைப்பெரிய திதயுகத்தின்படியே என்னையேயிசைந்து உகக்கப்பண்ணச் சொல்லாநின்றீர், இதுக்கு நான் செய்யவேண்டுவதென், இந்த்ரியங்களை விஷயங்களில் நின்றும் மீட்டு, என்னையே நீர் உகக்கலாகாதோ வென்ன; அவை என்னால் அடக்கவரிது, உன்னாலடக்கவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

http://acharya.org

(ஒளியையும் வண்ணத்தையுமுடையவனே) என்றவற்றை வ்யுத்க்ரமேண வருளிச்செய்கிறார் (கடல்போலேயித்யாதி). ... ... (எ)

நெடியானே கடியார்கலி நம்பீ
நின்னையே நினைந்திங்கிருப்பேனைக்
கடியார் காளையரைவர் புகுந்து
காவல் செய்தவக்காவலைப் பிழைத்துக்
குடிபோந்துன்னடிக்கீழ் வந்து புகுந்தேன்
கூறைசோறிவை தந்தெனக்கருளி
அடியேனைப்பணியாண்டு கொள்ளெந்தாய்
அழுந்தூர் மேல்திசைநின்ற வம்மானே. (அ)

பதம்.	உரை.
நெடியானே	ஸர்வாதிகனே!
கடி	(பூமிக்கு) அரணாகச் சமைந்திருக்கிற
ஆர் கலி	ஸமுத்ரத்தில் (கண் வளர்ந்தருளுகிற)
நம்பி	பூர்ணனே!
எந்தாய்	என்ஸ்வாமியே!
	அழுந்தூர்மேல் திசை நின்ற அம்மானே!
நின்னையே	உன்னையே
நினைந்து	த்யானித்துக்கொண்டு
இங்கு	இந்தலீலா விபூதியில்
இருப்பேனை	இருக்கிற என்னை,
கடி ஆர்	பலத்தையுடைத்தாய்
காளையர்	(பரபீடநத்தில் பின் வாங்காத) இளம் பருவத்தை யுடையதான
ஐவர்	பஞ்சேந்த்ரியங்களும்
புகுந்து	என்னுள்ப்ரவேசித்து
காவல்செய்த	(என்னை உன்னிடத்தில் போகாதபடி) சிறைவைத்த

பதம்.	உரை.
அக்காவலை	அந்தகடிநமானசிறையை
பிழைத்து	தப்பி வந்து. [ழே
உன் அடிக்கீழ்	உன்திருவடிகளின் கீ
குடிபோந்து வந்து	குடியிருக்கக்கருதிகிட்டி
புகுந்தேன்	அந்தர்ப்பவித்தேன்,
எனக்கு	(விஷயாந்தரங்களைவிட்டுவந்த) எனக்கு
கூறை	வஸ்த்ரமும்
சோறு	அந்நமுமாயுள்ள [களை
இவை	இந்த உன் திருவடி
அருளி	க்ருபைபண்ணி
தந்து	கொடுத்து,
அடியேனை	ஸ்வதஸ்ஸித்தமான தாஸ்யத்தையுடைய என்னை
பணி ஆண்டு கொள்	நித்ய கைங்கர்யத்தை பண்ணுவித்துக் கொண்டருளவேணும். (அ)

வ்யா. —எட்டாம்பாட்டு. (நெடியானே) ஸர்வாதிகனான ஸர்வேஶ்வரனே. (கடியார் கலிநம்பி) பரிமளத்தை யுடைத்தாய், அரண்

http://acharya.org

பெற்றிருக்கிற, ஆர்கலியுண்டு - கடல், அதிலே சாய்ந்தருளின கல்யாணகுண பரிபூர்ணனே. (நின்னையே நினைந்திங்கிருப்பேனை) பரமபதத்தேயிருந்து, அங்குள்ளார் நினைக்கும் நினைவை இங்கேயிருந்து உன்னையே நினைந்திருக்கிற என்னை, நெஞ்சில் நன்மையின்றிக்கே பிறரை நலியநலிய இளகிப்பதியாநின்ற பருவத்தையுடைய ஐவர் வந்துபுகுந்து சிறைசெய்கிற. (அக்காவலைப் பிழைத்துக் குடிபோந்துன்னடிக்கீழ் வந்து புகுந்தேன்) (க) "ஸோஹம் பருஷிதஸ்தேந தாஸவச்சாவமாநித: -த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச ராகவம் சரணங்கத:" என்கிறபடியே, அவற்றைத்தப்பி உன் திருவடிகளிலே சரணம் புகுந்தேன்.

(கூறைசோறிவைதந்தெனக்கருளி) எனக்குக் கூறையும் சோறுமாயிருக்கிற இத்திருவடிகளைத் தந்தருளி. (உ) "தோட்டமில்லவள்" என்கிறபடியேயும், (ங) "எல்லாம்கண்ணன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே கூறைசோறாக நினைத்திருப்பது இவையாய்த்து இவர். (அடியேனைப் பணியாண்டு கொளெந்தாய்) வகுத்த ஸ்வாமியான நீ ராஜபுத்ரனைப் பிறந்து முடியிழந்து போவாரைப்போலேயாகாமே அடியேனையிருக்கிற என்னை நித்யகைங்கர்யத்தைக் கொண்டருளவேணும். (அழுந்தூரித்யாதி) ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கு வந்து புகுரலாம்படி கடற்கரை வெளியிலே வந்து நின்றாப்போலே, எனக்கு உறவுமுறையார் கைவிட்டவன்று வந்து கிட்டலாம்படி யன்றோ தேவரீர் இங்கே வந்து நிற்கிறது. ... ... (அ)

அந.—எட்டாம்பாட்டு. (நெடியானே இத்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், "பொறுத்துக்கொண்டிருந்தால் பொறுக்கொணாப்போகமே நுகர்வான்" என்று அதுக்கஞ்சினேனென்றீர், "லோகத்திலே மஹாயோகிகளுமித்தனை அஞ்சினாரைக்கண்டதில்லையே, சரகாகிலும் நின்று நினைத்தன்றோ இருப்பது; ஆகையாலே அவர்ஜ்ஜநீயமான அவற்றுக்குச் செய்துகொண்டுஆறியிரும்" என்று எம்பெருமானுக்குக் கருத்தாக அருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"கடி" என்று பரிமளமும், காடி(கு)ந்யமும். அந்வயக்ரமேணவருளிச் செய்கிறார் (பரிமளத்தை இத்யாதி).

"இவை" என்ற நிர்த்தம் (இத்திருவடிகளை) என்றபடி ... (அ)

(க) ரா-யு-கஎ-கசு. (உ) பெரி-திரு-தி-க-தி. (ங) தி-வாய்-சு-எ-க

கூ.— கோவாயைவரென்மெய் குடியேறிக்
கூறைசோறிவைதாவென்று குமைத்துப்
போவார் நானவரைப் பொறுக்ககிலேன்
புநிதா புட்கொடியாய் நெடுமாலே
தீவாய் நாகணையில் துயில்வானே
திருமாலே இனிச் செய்வதொன்றறியேன்
ஆவாவென்றடியேற் கிறைபிரங்காய்
அழுந்தூர் மேல் திசைநின்ற வம்மானே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புநிதா	பரிசுத்தனே !	கூறை	வஸ்த்ரத்தையும்
புட்கொடியாய்	பெரியதிருவடியை த்வஜமாக வுடையவனே !	சோறு	அந்நத்தையும்
நெடுமாலே	(ஆஸ்ரிதரிடத்தில்) அத்யந்த வ்யாமோஹ முடையவனே !	தா என்று	கொடு என்று
தீவாய்	அனலையுமிழா நின்ற வாயையுடைய	குமைத்து	(என்னை) அடர்த்துக் கொண்டிருந்து
நாகு அணையில்	திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையில்	போகார்	இங்குநின்றும் போகின்றனரில்லை.
துயில்வானே	கண்வளர்ந்தருளுமவனே !	நான்	உனக்கடியேனான நான்,
திருமாலே	ஸ்ரியঃபதியே !	அவரை	அவ்விந்த்ரியங்கள் செய்யும் உபத்ரவங்களை
அழுந்தூர் மேல் திசைநின்ற அம்மானே !		பொறுக்ககிலேன்	ஸஹிக்கமாட்டுகின்றிலேன் ;
ஐவர்	பஞ்சேந்த்ரியங்களும்	இனி	உன்னையே புகலாக அடைந்தபின்பு
கோவாய்	(எனக்கு) நிர்வாஹகங்களாய்க் கொண்டு (என்னை அடிமை கொண்டு)	செய்வது	என் ஹிதத்துக்காகச் செய்ய வேண்டிய
என்மெய்	என்சரீரத்தில்	ஒன்று	(மற்று) ஒரு க்ருத்யத்தையும்
குடியேறி	குடியாக ஏறிவந்து	அறியேன்	அறிகின்றிலேன், (ஆகையால்)
இவை	இந்த ஹேயங்களான	அடியேற்கு	என்விஷயத்தில்
		ஆ ஆ என்று	ஐயோ ஐயோ என்று
		இறை	சிறிது
		இரங்காய்	க்ருபைபண்ணியருளாய்.

வ்யா. —ஒன்பதாம்பாட்டு. (கோவாயித்யாதி) நீ சேஷியாமது தவிர்ந்து, இவை எனக்கு நியாமகமாய்க்கொண்டுவந்து என் சரீரத்

http://acharya.org

திலே சூடிபுருக்கது. (கூறைசோறிவை) நான் கூறையும் சோறு மாக நினைத்திருக்குமவையொழிய வேறே சிலவற்றைத்தாவென்று என்னை நெருக்கி ஒருக்ஷணமும் கால்வாங்குகிறிலர்கள்; நான் அவர்க ளுடைய நலிவைப்பொறுக்கமாட்டுகிறிலேன். (புனிதா) என்விரோ திவைப்போக்கி ரக்ஷிக்குமது உன்பேறாக நினைத்திருக்கும் சுத்தி யோகத்தையுடையவனே! (புட்கொடியாய்)†இவை எல்லாவற்றுக்கும் கொடிகட்டியிருக்கிறவனே! (நெடுமாலே) ஆஶ்ரிதர்பக்கல் மிக்கவ்யா மோஹத்தையுடையவனே!

(தீவாய் நாகணையில் துயில்வானே) ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷைக ஸ்வபாவனே! உனக்கு என்வருகிறதோ என்றஞ்சவேண்டாதபடி சத் ருக்கள்மேலே நெருப்பை உமிழுகிறதிருவநந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந் தருளினவனே! (திருமாலே) அப்படுக்கையிலே சாய்வது இருவரு மான சேர்த்திபோட்டேபாய்த்து. (இனிச்செய்வதொன்றறியேன்) இனி நான் என்னுடைய ஹிதவிஷயமாகச் செய்வதொன்றறியேன். "அப்போது அப்போ" என்று அநந்யகதியான என்பக்கலிலே க்ருபை பண்ணியருளவேணும். (அழுந்தூர்மேல்) க்ருபை பண்ணுகைக்கு வந்து நிற்கிறவிடமன்றோ இவ்விடம். ... ... (கூ)

அரு—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கோவாயித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே, தமக் கடுத்த கூறை சோறிவை தரவேணுமென்று, தம் அபீஷ்டத்தை ப்ரார்த் தித்தார், இதில் இந்த்ரியங்கள் தங்களுக்கு அடுத்தவற்றைத்தரச்சொல்லி பாதி (பாதி)க்கிறன, அந்த பாதை (பாதை) யை நீக்கி யருளவேணுமென்று அநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"கோவாய்" என்று இப்போது சொல்லுகைக்கு வேறுகோவுண் டோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கீழ்ச்சொல்லித்யாதி). நீரும் "கூறைசோ றிவை தாவெனக்கருளி" என்றுகின்றீரே, இவை அவற்றை ப்ரார்த்தித் தால் "கோவாய்" என்று சொல்லுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நான் கூறையுமித்யாதி).

பலிதார்த்தத்தை அருளிச் செய்து விசேஷண ப்ரயோஜநகத(ஏ)ந ஹேதுக சப்தார்த்தமருளிச் செய்கிறார் (உனக்கென்வருகிறதோ வித்யாதி). "நான் அவரைப்பொறுக்ககில்லேன்" என்னுகின்றீர், நீர்தானே அவற்றைப் போக்கிக்கொள்ள வொண்ணாதோ வென்ன (இனிச்செய் வதொன்றறியேன்) என்கிறாரென்னு மதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கி றார் (இனிநானித்யாதி). ... ... (கூ)

† (பா) ரக்ஷணத்துக்கு.

http://acharya.org

மூ.— அன்னமன்னு பைம்பூம்பொழில்சூழ்ந்த
அழுந்தூர் மேல் திசைநின்ற வம்மானைக்
கன்னிமன்னு திண்டோள் கலிகன்றி
ஆலிநாடன் மங்கைக்குலவேந்தன்
சொன்னவிந்தமிழ் நன்மணிக்கோவை
தூயமாலை யிவை பத்தும்வல்லார்
மன்னி மன்னவராயுலகாண்டு மான
வெண்குடைக்கீழ் மகிழ்வாரே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.
அன்னம்	ஹம்ஸங்களானவை
மன்னு	நித்யவாஸம் பண்ணு நிற்பதாய்
பை	பரந்த
பூ	பூக்களை யுடைத்தான
பொழில்	சோலைகளாலே
சூழ்ந்த	வ்யாப்தமாயிருக்கிற
அழுந்தூர்	திருவழுந்தூரில்
மேல்திசை	மேல்புறத்தில்
நின்ற	எழுந்தருளியிருக்கிற
அம்மானை	ஸ்வாமிவிஷயமாக [து
கன்னி	அழிவில்லாமை யான
மன்னு	பொருந்தியிருக்கிற(எப் போது மழிவில் லாத)
திண்	பலத்தையுடைய
தோள்	புஜங்களையுடைய,
ஆலிநாடன்	திருவாலி நாட்டுக்கு நிர்வாஹகராய்,
மங்கை	திருமங்கையிலுள் ளார்க்கு
குலவேந்தன்	குலக்ரமமாக வந்த ராஜாவான
கலிகன்றி	ஆழ்வார் [டதாய்,
சொன்ன	அருளிச் செய்யப்பட்

பதம்.	உரை.
இன்தமிழ்	அழகிய தமிழ்பாஷை யிலுள்ளதாய்,
நல்	நிர்த்துஷ்டமான
மணி	ரத்நங்களுடைய
கோவை	மாலைபோலே அதிஸ் லாக்யமாய்,
தூய	கவியில் தோஷமற்று பரிசுத்தமா யிருப் பதாய்
மாலை	சப்தஸந்தர்ப்பரூபமா யிருக்கிற
இவைபத்தும்	இப்பத்துப்பாசுரங்க ளையும் [கள்
வல்லார்	அப்யஸிக்க வல்லவர்
மன்னவராய்	ராஜாக்களாய்க் கொ ண்டு
மன்னி	சி(ஃ)ரகால மிருந்து
உலகுஆண்டு	லோகங்களைப் பரிபா லநம்பண்ணி
மானம்	பெரியதாய்
வெண்குடைக் கீழ்	வெளுத்து (புதிதாய் இருக்கிற) குடை யின் கீழே இருந்து
மகிழ்வார்	ஆநந்திப்பார்கள்(௧௦)

http://acharya.org

வ்யா. —பத்தாம்பாட்டு. (அன்னமன்னு மித்யாதி) அன்னங்கள் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற பரந்தபூவையுடைத்தான பொழிலாலே சூழப்பட்ட; அன்னங்கள் ஒன்றோடொன்று ஊடுகையால், உடம்போடுடம்பு அணையாதபடி கிடக்கைக்குவேண்டும் பரப்பு போந்திருக்கும்படியான பெருமை. (அழுந்தூர் மேல்திசைநின்ற வம்மானை) திருவழுந்தூரில் மேல்பார்ஶ்வத்திலே நின்ற ஸர்வாதிகனான ஸர்வேஶ்வரனை. (கன்னிமன்னு திண்டோள்) ஒருநாளும் அழியாத மிடுக்கையுடைத்தானதோள்களையுடைய ஆழ்வார், திருவாலிநாட்டுக்கு நிர்வாஹகராயுள்ளார், திருமங்கையிலுள்ளார்க்குப் பழையதாக ராஜாக்களாயுள்ளார். (சொன்ன வின்தமிழ்) சொன்ன இனியதமிழான இந்தநல்லரத்நமாலையை லக்ஷணங்களில் குறைவற்றிருக்கிற இப்பத்தையும் அப்யஸிக்க வல்லவர்கள். (மன்னிமன்னவராய்) சிரகாலம் ராஜாக்களாய், லோகங்களையடைய நிர்வஹித்துப் பெரிய முத்தின் குடைக்கீழேயிருந்து நிரவதிக ஸம்பத்தியுக்தராகப் பெறுவர். இந்த்ரியவஶ்யதையை அநுஸந்திக்கும் அவர்களை, இத்தை பரமாகச் சொல்லுவானென்னென்னில்; "இவர்க்கு அந்த ஐஶ்வர்யம், பாகவத சேஷயாக்குகைக்கு உடலாகையாலே, அதுவும் புருஷார்த்தத்திலே புக்குப்போய்த்துகாண்" என்று பட்டர் அருளிச்செய்தாராம். ... ... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. —பத்தாம்பாட்டு. (அன்னமித்யாதி) பூவை (பரந்த) என்று விசேஷித்தருளுகைக்குக் காரணத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அன்னமித்யாதி). "மான" என்றதினர்த்தம் (பெரிய) என்றது. ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்து ஏழாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்து எட்டாந்திருமொழி

செங்கமலம் ப்ரவேசம்.

வ்யா. —(செங்கமலத் திருமகளும்) இந்த்ரிய வஶ்யதைக்கஞ்சி கூப்பிட்டார், நீர் இங்ஙனே கிடந்து கூப்பிடுகிறதென், பேரளவுடைய ப்ரஹ்மாதிகள் தங்கள் ஆபத்தை அறிவிப்பிக்கும்போது அக்கரையி

http://acharya.org

லேநின்று கூப்பிடுமதொழிய அவர்களுக்கும் கிட்ட வொண்ணாதபடி யிருக்கக்கடவநாம், உமக்குப்பட்டகுறை அறிவிக்கலாம்படி பண்ணினோமாய் நின்றோமே, இவ்வளவும்வாநின்ற நாம், இனிமேலுள்ளகார்யஞ்செய்வோமென்று உமக்குஆறியிருக்கக்குறையுண்டோ? உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களும் செய்கைக்கன்றோ நாமிங்குவந்து நிற்கிறதென்று, அக்குற்றை நிலையைக்காட்டிக்கொடுக்க, அத்தை அநுஸந்தித்து த்ருப்தராய், பிறரைப்பார்த்து, "இவனல்லது ஆஸ்ரயணீயனில்லை, ஆனபின்பு எல்லாருமவனை ஆஸ்ரயித்து உஜ்ஜீவித்துப்போகப் பாருங்கோள்" என்கிறார். ... ... *

அநு.—செங்கமலத்திருமகளும் ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியில், அதிசங்கையாலே குறைப்பட்டிருந்த இவ்வாழ்வார் இத்திருமொழியிலே பரோபதேசத்திலே புகுருகைக்கு ஸங்கதியென்னென்ன வருளிச் செய்கிறார் (இந்த்ரியைத்யாதி). (பட்டகுறை) என்றது. அநாதியாக இந்த்ரியங்களிலகப்பட்ட குறை யென்கை. ... ... *

மூ.— செங்கமலத்திருமகளும் புவியும் செம்பொன்
திருவடியி னிணைவருட முனிவரேத்த
வங்கமலி தடங்கட லுளநந்தனென்னும்
வரியரவி னணைத் துயின்ற மாயோன்காண்மின்
எங்குமலிநிறை புகழ்நால் வேதமைந்து
வேள்விகளும் கேள்விகளுமியன்றதன்மை
அங்கமலத்தயனனையார் பயிலும் செல்வத்
தணியழுந்தூர் நின்றுகந்த வமரர்கோவே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எங்கும்	எல்லா வாக்யங்களிலும்	இயன்ற	அதிசயித்திருக்கிற
மலி	(ப்ராமாண்யம்) மிக்கிருப்பதாய்,	நன்மை	ஸ்வபாவத்தையுடையராய்,
நிறைபுகழ்	(அத்தால், பூர்ணமான யஶஸ்ஸையுடையதான	அங்கமலத்து	அழகிய திருநாபி கமலத்தைப் பிறப்பிடமாகவுடைய
நால்வேதம்	நாலு வேதங்களாலும்	அயனனையார்	ப்ரஹ்மாவோடொத்திருக்கிற ப்ராஹ்மணர்கள்
ஐந்து வேள்வி	பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களாலும்	பயிலும்	நித்யவாஸம் பண்ணுகையிலுண்டான
கேள்விகளும்	(மற்றும்) கேட்டறியவேண்டும் இதிஹாஸ புராண ஸ்ம்ருதி முதலானவற்றிலும்	செல்வத்து	ஸம்பத்தையுடைத்தாய்

http://acharya.org

அணி	லீலாவிபூதிக்கு ஆபரணமாயிருக்கிற
அழுந்தூர்	திருவழுந்தூரில்
உகந்துநின்ற	உகப்புடனே எழுந்தருளியிருக்கிறவனாய்
அமரர்கோ	நித்யஸூரிகள் தலைவனான எம்பெருமானானவன்,
செம் கமலம்	அழகிய தாமரைப்பூவை இருப்பிடமாகவுடையரும்
திருமகளும்	பெரிய பிராட்டியார்
புவியும்	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும்
செம்பொன்	ஸுந்தரமாய் ஸ்ப்ருஹணீயமாயிருக்கிற
திருவடியின் இணை	திருவடிகளிரண்டையும்
வருட	பிடியாநிற்க,
முனிவர்	ஸநகாதிருஷிகள்
ஏத்த	ஸ்தோத்ரம் பண்ணாநிற்க,
வங்கம்	மரக்கலங்கள்
மலி	நிறைந்திருக்கிற
தடம்	விசாலமான
கடலுள்	ஸமுத்ரத்தில்
அநந்தன் என்னும்	அநந்தனென்று ப்ரஸித்தனாய்
வரி	ரேகைகளையுடையனான
அரவின் அணை	திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையின் மேலே
துயின்ற	கண்வளராநின்ற
மாயோன் கண்ணின்	ஸர்வேஸ்வரன் கிடீர். (க)

வ்யா. —முதற்பாட்டு. (செங்கமலத்திருமகளும்) ஆஸ்ரிதருடைய ஸர்வாபராதங்களையும்பொறுப்பிக்கும் பெரியபிராட்டியாரும். (புவியும்) அப்பொறைக்கு உவாத்தான ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டியும், ஸ்ப்ருஹணீயமாய் ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பான திருவடிகளை வருட; ஸநகாதிகள் நின்று ஸ்துதிக்க. (வங்கமலிதடங்கடலுள்) மரக்கலங்களால் மிக்கிருக்கிற பெரியகடலிலே. (அநந்தனென்னும்) திருவநந்தாழ்வானென்று ப்ரஸித்தனாயிருக்கிறவன் மேலே. ஸர்வேஸ்வரனையும் "அநந்தன்" என்னக்கடவதிறே-த்ரிவித பரிச்சேதராஹித்யத்தாலே; அநந்தன் தன்னையும் விளாய்க்குலைக்கொள்ளவல்லனாயிருக்கையாலே அநந்தனென்று ப்ரஸித்தியை யுடையனான. (வரியரவினணைத்துயின்றமாயோன் காண்மின்) குன்றிச்சூடுபோலே ஸர்வேஸ்வரனுக்கு வைத்தகண் மாறாதே கண்டுகொண்டிருக்கவேண்டும்படி தர்சநீயமான வரிகளையுடையனாய், ஸௌரப்ய ஸௌகுமார்யாதிகளை ப்ரக்ருதியாகவுடைய திருவநந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளின ஸர்வேஸ்வரன் கிடீர் கோயிலில் வந்து நிற்கிறவன்.

(எங்குமலிநிறைபுகழ்நாதி) வேதப்ராமாண்யம் ப்ராதேசிகமாயிருக்கையன்றிக்கே, எங்குமொக்க மிகுகையால்வந்த நிறைந்த புக

http://acharya.org

ழையுடைத்தான நாலுவகைப்பட்ட வேதம், பஞ்சமஹாயஜ்ஞம், மற்றும் ஶ்ரவணத்தாலே அறியவேண்டியவற்றாலும் வந்த இயற்றியை ஸ்வபாவமாகவுடையராய், (அந்தமலத்தபனையார்) தனித்தனியேப்ரஹ்மாவைப்போலே ஸ்ருஷ்டிக்கக்ஷமராயிருக்கிறப்ராஹ்மணர் நித்யவாஸம் பண்ணுகையால் வந்த நிரவதிக ஸம்பத்தையுடைய திருவழுந்தூரிலே வந்துநின்றருளின இதுதான் தனக்கு அஸப்யலாபமாகக்கொண்டு நிற்கிறவன் * அயர்வறு மமரர்களதிபதியான ஸர்வேஶ்வரன் கிடீர்கோள்; அவனை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவித்துப்போகப் பாருங்கோள் என்கிறார். ... ... (க)

அரு — மூதப்பாட்டு. (செந்தமலமித்யாதி) செம்மையுடைய கமலத் திருமகளென்று சப்தார்த்தமாக்கி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதருடைய வித்யாதி). த்ரிவிதபரிச்சேதராஹித்ய மிவனுக்குண்டோ? "அநந்தன்" என்னும் ப்ரஸித்தி வருகைக்கு என்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனையு மித்யாதி). "வரி" என்று விசேஷித்ததுக்கு உட்கருத்தருளிச் செய்கிறார் (கன்றிச்சூடித்யாதி). (குன்றிச்சூடு) கு(X)ஞ்சாபீட(X)ம். (ப்ராதேதசிகமாயிருக்கையன்றிக்கே) என்றது-சிலவாக்யங்களில் ப்ராமாண்யமுண்டாய், சிலவாக்யங்களில் ப்ராமாண்யமின்றிக்கே யிருக்கையன்றிக்கே என்கை. அங்கங்களைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (மற்று மித்யாதி). "இயற்றி" என்றது-அதிசயமென்றபடி. "அமரர்கோவே-காண்மின்" என்றந்வயித்து அருளிச்செய்கிறார் (அயர்வித்யாதி). (க)

மூ.— முன்னிவ்வுலகேழுமிருள்மண்டியுண்ண
முனிவரொடு தானவர்கள் திசைப்பவந்து
பன்னுகலைநால்வேதப் பொருளையெல்லாம்
பரிமுகமாயருளிய வெம்பரமன் காண்மின்
செந்நெல்மலிகதிர்க் கவரிவீசச்சங்க
மவைமுரலச் செங்கமல மலரையேறி
அன்னமலிபெடையோடு மமரும் செல்வத்
தணிபழுந்தூர் நின்றுகந்த வமரர்கோவே. (உ)

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
செம்நெல்	ஶ்லாக்யமான நெல் பயிர்களுடைய	அவை	அங்கே ஸஞ்சரிக்கிற
		சங்கம்	சங்குகளானவை
மலி கதிர்	ஸம்ருத்தமான கதிர்களானவை	முரல	முழங்காநிற்க,
கவரி வீச	சாமரங்கள் (போல்) வீசாநிற்க,	செம்	ஸுந்தரமான [மே
		கமல மலரை	தாமரைப்பூவின் மே

ஏறி	ஏறி
அன்னம்	ஹம்ஸமானது
மலி	போக்ய ப்ரசுரமான
பெடையோடும்	(தன்) பேடையோடு கூட
அமரும்	பொருந்திகண்வளரா நின்ற
செல்வத்து அணியழுந்தூர் நின்றுகந்த அமரர்கோவே!	
முன்	முற்காலத்தில்
இவ்வேழுலகும்	இந்தஸப்தலோகங்களையும்
இருள்	அஜ்ஞாநாந்தகாரமானது
மண்டி	அடர்ந்திருந்து
உண்ண	புஜிக்கையில் (தன்வசமாக்கிக் கொண்டு கலஹீகரிக்கையில்)
முனிவரொடு	ஸநகாதி ருஷிகளுடன் கூட
தானவர்கள்	ராக்ஷஸர்களும்
திசைப்ப	ப்ரமப்பட்டு நிற்க (அவ்வளவில்)
வந்து	(தான் பரமபதத்தில் நின்றும்) வந்து,
பன்னு	விஸ்த்ருதமாயுள்ள
கலை	சாஸ்த்ரங்களையுடைத்தான
நால் வேதம்	நாலு வேதங்களினுடைய
பொருளை எல்லாம்	அர்த்தங்களையெல்லாம்
பரிமுகமாய்	ஹயக்ரீவனாய்க் கொண்டு
அருளிய	உபதேசித்தருளின
எம்பரமன் காண்மின்	நம்முடைய ஸர்வாதிகன் கிடீர். (உ)

வ்யா. —இரண்டாம்பாட்டு. (முன்னிவ்வுலகேழு மிருள்மண்டியுண்ண) பண்டு இவ்வுலகங்களேழையும் அந்தகாரமானது தான்கண்டபடியே பரந்து புஜிக்க. (முனிவரோடு தானவர்கள் திசைப்ப) ஸாத்விகரோடு அஸாத்விகரோடு வாசியற அறிவுகெட்டுக் கலங்க வந்தவதரித்து, பரம்பின கலைகளையுடைத்தான நாலுவகைப்பட்ட வேதங்களினுடைய அர்த்தத்தையெல்லாம் ஹயக்ரீவமூர்த்தியாய் அருளிச்செய்த ஸர்வஸ்மாத்பரன் கிடீர்.

(செங்நெல்மலிகதிர்க் கவரிவீச) செந்நெலினுடைய கனத்த கதிரானது கவரி வீச. (சங்கமவைமுரல) அங்கே ஊருகிற சங்கங்களானவை த்வநிக்க. (செங்கமலமலரையேறி) செவ்விபெற அலர்ந்த தாமரைப்பூவைப்படுக்கையாகக்கொண்டு அதின்மேலேஏறி. (அன்னமலிபெடையோடுமமரும் செல்வத்து) அன்னமானது அப்பூம்படுக்கையிலே போக்ய ஸ்தோதஸ்ஸில் தன்னை விஞ்சின பெடையோடொக்கச் சாய்கிற விரவதிக ஸம்பத்தையுடைய. அங்குத்தை திர்யக்குகளுடைசப்பட போக்ய ப்ரதாநமாயாய்த்திருப்பது. (உ)

http://acharya.org

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (முன்னித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், திருப்பாற்கடலில் கிடந்தான் கிடீரென்றார்; அங்கு நின்றும்போந்து வேதப்ரதா(நா)நம் பண்ணின மஹோபகாரகன் கிடீர் என்று உபதேசிக்கிறுரென்று ஸங்கதி.

(அந்தகாரமானது) என்றது - அஜ்ஞாநாந்தகாரமானது என்றபடி. இங்ஙனன்றாகில், வேதப்ரதாநத்தால் பாஹ்யாந்தகாரம் போகாதிறே. (கலங்க) என்ற வநந்தரம், "அதநிர" என்று சேஷம்.

சங்கங்களை "அலை" என்று விசேஷிக்கையாலே செந்நெலிலே வர்த்திக்கிறவை என்று விவக்ஷித்து, ஜந்துக்களாகையாலே கூப்பிடும் என்று அத்தை கா(ர)நஸ்த்தாநேயாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (அங்கேவரு கிற வித்யாதி). "அன்னம்" என்பதும் "பெடையோடும்" என்பதும் ஜாதாவேகவசநமாய், பல அன்னங்கள் பலபேடைகளோடு அமரும்என்று விவக்ஷித்து அத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அங்குத்தை திர்யக்குக்களுமித் யாதி). ... ... (உ)

மூ. — குலத்தலைய மதவேழம் பொய்கைபுக்குக்
கோள்முதலை பிடிக்கவதற் கனுங்கிநின்று
நிலத்திகழும் மலர்ச்சுடரேய் சோதியென்ன
நெஞ்சிடர் தீர்த்தருளிய வென் நிமலன்காண்மின்
மலைத்திகழ் சந்தகில் கநகமணியுங்கொண்டு
வந்துந்திவயல்கள் தோறும் மடைகள்பாய
அலைத்துவரும் பொன்னிவளம் பெருகுஞ்செல்வத்
தணியழுந்தூர் நின்றுகந்த வமரர்கோவே. (௩)

பதம்.	உரை.
மலை	ஸஹ்யபர்வதத்தில்
திகழ்	விளங்காநின்ற
சந்து	சந்தநமரங்களையும்
அகில்	அகில்கட்டைகளையும்
கநகம்	ஸுவர்ணங்களையும்
மணியும்	ரத்நங்களையும்
கொண்டுவந்து	திரட்டிக்கொண்டு [வந்து
உந்தி	தள்ளி
வயல்கள்தோறும்	கழனிகளெங்கும்
மடைகள்	மடைகளிலே
பாய	பாயும்படியாக
அலைத்துவரும்	அலையெறிந்துகொண்டு வாராநின்ற
பொன்னி	திருக்காவேரியானது
வளம்	ஸம்ருத்தமாக
பெருகும்	ப்ரவஹியா நிற்கையிலுண்டான
செல்வத்து அணியழுந்தூர் நின்றுகந்த அமரர்கோ,	
குலம்	நல்லஜாதியில் பிறந்த (யானைகளுக்குள்ளே)

http://acharya.org

தலைய	ச்ரேஷ்டமானதும்	சுடர்	தேஜோரூபியான சந்த்ரனோடு
மதம்	கொழுப்புடையதுமான	ஏய்	ஒத்திருக்கிற
வேழம்	ச்ரீ கஜேந்த்ரமானது	சோதி	(குளிர்ந்த) தேஜஸ்ஸையுடையவனே!
பொய்கை	மடுவிலே		
புக்கு	ப்ரவேசித்து (நிற்கையில், அங்கு)	என்ன	என்று கூப்பிட, (அங்கே எழுந்தருளி)
கோள்	மிடுக்கையுடைத்தான	நெஞ்சு	(அதின்)மநஸ்ஸிலுண்டான
முதலை	முதலையானது [ழுக்க		
பிடிக்க	(தன்காலைப்)பற்றி இ	இடர்	துக்கத்தை [ய்
அதற்கு	அந்தமுதலைக்கு	தீர்த்தருளிய	போக்கியருளினவனா
அனுங்கிநின்று	பயப்பட்டிருந்து,	என்	(அதை) எனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனாய்,
நிலை	சந்த்ரிகையை		
நிகழும்	சுற்றும்விளங்கப்பண்ணுகின்ற [தான	நிமலன்கண்டீர்	(அத்தால்) பரிசுத்தனானவன் கிடீர். (௩)
மலர்	விகாஸத்தையுடைத்		

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு. (குலத்தலையமதவேழம்) நல்ல ஆகரத்திலே பிறந்து தான் ஆனைகளுக்கெல்லாம் ப்ரதா(ஞா)நமாய், மதமுதிதமாய், மூலையடியே* திரிகிற ஆனை விழுக்காடறியாதே தன்னிலமல்லாத வேற்றுநிலத்திலே புக்கு கொடிதானமுதலையின் கையிலே அகப்பட்ட தாய்த்து. (கோள்முதலைபிடிக்க) சாபோபஹதமாய் அதுக்குப் பரிஹாரமாக "எப்போதோ இது நம்கையிலே வந்தகப்படுவது" என்றிருக்கிற முதலையின்கையிலே புக்குப் பிடிபட. (அதற்கனுங்கிநின்று) அதற்கு வெருவி, முதலையினுடைய வ்யாபாரமேயாய் தன்னுடைய வ்யாபாரமற்றுநின்று. (நிலைத்திகழு மலர்ச்சுடரேய் சோதியென்ன) நிலாவை பரப்பாநின்ற விகாஸத்தையுடைய சுடருண்டு சந்த்ரன், அவனோடொத்த தண்ணளியை யுடையையாய்க்கொண்டு வந்து தோற்றவேணுமென்ன; (நெஞ்சிடர் தீர்த்தருளிய என்நிமலன் காண்மின்) அதினுடைய கையில் பூ ச்செவ்வி மாறுதபடி தன் திருவடிகளிலே இடுவித்துக்கொண்டு அதினுடைய ஹ்ருதயத்தில் வ்யஸநத்தைப்போக்கி யருளுகையாலே, ஆச்ரிதருடைய விரோதியைப் போக்கி, அவர்களுடைய அபேக்ஷிதஸம்விதாநம்பண்ணும் ஸ்வபா(ஞா)வனென்கிற சுத்தியை எனக்குப்ரகாசிப்பித்தவன் கிடீர்.

(மலைத்திகழ் சந்தகில் கநகமணியும்கொண்டு) ஸஹ்யபர்வதத்திலே விளங்காநின்ற சந்தநத்தையும், அகிலையும், பொன்னையும், ரத்ந

http://acharya.org

ங்களையும் வாரிக்கொண்டுபோந்து. (வந்துந்தியித்யாதி) பா(ர)ரம் பொறுக்கமாட்டாமை சுமை பொகடுவாரைப்போலே தள்ளி, வயலென்று பேர்பெற்ற விடமெங்கும் மடைகள்தோறும் வந்து பாயாநிற்குமாய்த்துப் பொன்னியானது. இப்படி அலைத்துக்கொண்டு பெருகி வாராநின்ற காவிரியால் வந்த நிரவதிக ஸம்பத்தையுடைய. அவன்தான் ஆர்த்தரிருந்தவிடமெங்கும் வந்து ரக்ஷிக்குமாபோலே, இந்த ஆற்றுவரவும் அபேக்ஷிதமான இடமெங்கும் வந்து பாயாநிற்குமாய்த்து. ... ... (௬)

அ௩.—மூன்றாம்பாட்டு. (குலவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், அஜ்ஞாநம் போம்படி வேதப்ரதாநம் பண்ணினபடி சொல்லிற்று, இதில். அந்தவேதத்தில் ப்ரதிபாத்யமான கைங்கர்யத்தை விரோதிநிவ்ருத்தி பூர்வகமாகத் தானே கொண்டருளுமவனென்னுமதுக் குறுப்பாக, ஶ்ரீகஜேந்த்ரரக்ஷணத்தை உபதேசிக்கிறுரென்று ஸங்கதி.

"குல" என்றது-க்ருஹவாசியாய் அருளிச்செய்கிருர் (ஆகாத்திலே) என்று. "பிடிக்க" என்கையாலே ஏற்கவே பிடிக்கக் கோலினமை தோற்றுகையாலே பலிதார்த்தமருளிச் செய்கிருர் (சாபோபஹதமாயித்யாதி). கொடுமையின்படிதன்னை எல்லேநிலத்தளவு மருளிச்செய்தா ரென்னவுமாம்.

பாட்டுக்கெல்லாம்தொகுத்து பாவமருளிச்செய்கிருர்(அவன்தானித்யாதி)

மூ. — சிலம்புமுதல் கலனணிந்தோர் செங்கற்குன்றம்
திகழ்ந்ததெனத் திருவுருவம் பன்றியாகி
இலங்குபுவி மடந்தைதனை யிடந்துபுல்கி
எயிற்றிடைவைத்தருளிய வெம்மீசன் காண்மின்
புலம்புசிறை வண்டொலிப்பப் பூகம்தொக்கப்
பொழில்கள்தொறும் குயில்கூவ மயில்களால
அலம்புதிரைப் புனல்புடைசூழ்ந் தழகார்செல்வத்
தணியழுந்தூர் நின்றுகந்த வமரர்கோவே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புலம்பு	அழகிதாக விளங்காநின்ற	பொழில்கள் தொறும்	சோலைகளெங்கும்
சிறை	இறகுகளையுடைய	குயில்	கோகிலங்களானவை
வண்டு	வண்டுகளானவை	கூவ	கூவாநிற்பதாய்,
ஒலிப்ப	த்வநியாநிற்பதாய்,	மயில்கள்	மயில்களானவை
பூகம்	பாக்குமரங்கள்	ஆல	கூத்தாடாநிற்பதாய்,
தொக்க	திரண்டிருக்கிற	அலம்பு	அலையாநின்ற

http://acharya.org

திரை	அலைகளையுடைத்தான	திருவுருவம்	அழகியவடிவை யுடைய
புனல்	ஜலமானது [ளிலே	பன்றியாகி	மஹாவராஹமாயவ தரித்து,
புடை	பர்யந்தப்ரதேசங்க	இலங்கு	விளங்காநின்ற
சூழ்ந்து	வ்யாப்தமாய்க் கொண்டு	புவிமடந்தை தனை	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை
அழகு ஆர்	அழகுமிக்கிருக்கிற	இடந்து	(அண்டபித்தியில்நின்றும்) குத்தியெடுத்து [லேஷித்து
செல்வத்தணியழுந்தூர் நின்றுகந்த அமரர்கோ,		புல்கி	(அவளுடன்) ஸம்ப்
ஓர்	அத்விதீயமாய்	எயிறு இடை	தந்தத்தினிடையிலே
செம் கல்	சிவந்த ரத்நங்களையுடைத்தான	வைத்தருளிய	வைத்துக் கொண்டு (ஏறி) அருளினவனாய் [லாம்
குன்றம்	மேருபர்வதமானது	எம்	(அதினால்) நமக்கெல்
திகழ்ந்ததென விளங்குவதுபோலிராநின்றதாய்,		ஈசன்காண்மின்	நிர்வாஹகனான ஸர்வேஶ்வரன்கிடீர்.(௪)
சிலம்புமுதல்	தண்டைச்சிலம்பு முதலான		
கலன்	ஆபரணங்களை [கிற		
அணிந்து	சாத்திக்கொண்டிருக்		

வ்யா. —நாலாம்பாட்டு. (சிலம்புமுதல் கலனணிந்து) சிலம்பு தொடக்கமான ஆபரணங்கள் பலவற்றையுமணிந்து ஒரு மேருவானது நின்று விளங்குமாபோலே, வராஹவேஷத்தையுடையனாய். (இலங்கு புவி) அண்டபி(ட்)த்தியிலே புக்குச் சேர்ந்த பூமியை இடந்தெடுத்துக் கொண்டேறி, அந்தபூமிக்கும் அபிமாநிநியான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை அணைத்து, அந்தபூமிதன்னைத் திருவெயிற்றிலே ஒருநீலமணியழுத்தினாப்போலே வைத்தருளின அச்செயலைக்காட்டி, என்னை எழுதிக்கொண்டவன் கிடீர்.

(புலம்புசிறை வண்டொலிப்ப) அழகிய சிறகையுடைத்தான வண்டுகள் மதுபாநமத்தமாய் த்வநிக்க. (பூகந்தொக்கப் பொழில்கள் தொறும் குயில்கள்கூவ) கமுகுகள்திரண்ட சோலைகள்தோறும் குயில்களானவை, முக்தர் ஸாமகாநம்பண்ணுமாபோலேகூவ, (மயில்களால) அதினுடைய பாட்டுகேட்டாக மயில்கள் ஆலிக்க, (அலம்பு திரைப்புனல் புடைசூழ்ந்தழகார் செல்வத்து) அலைத்துக்கொண்டுவருகிற திரைகளையுடைத்தான ஜலமானது பர்யந்தமெங்கும் சூழ்கையால்வந்த நிரவதிக ஸம்பத்தையுடைத்தாய் ஸம்ஸார விபூதிக்கு ஆபர

ணர்போலேயிருக்கிற திருவழுந்தூரிலே. ... ... (௪)

அ௫ — காலாம்பாட்டு. (சிலம்பித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், "நிலத்திகழு மலர்ச்சுடரேய் சோதி" என்று பெருமிடறு செய்து கூப்பிட வந்து உபகரித்தவனன்றோ; ஸம்ஸார ப்ரளயங்கொண்டிருக்கிற எங்களுக்கு அவன் கூப்பிடக்கூடுமோ வென்னு மதிசங்கையிலே, ப்ரளயத்திலகப்பட்டுக் கூப்பிடவறியாத பூமியை எடுத்தாப்போலே நம்மையு மெடுக்க வல்லவன் கிடீர் என்று வராஹவ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"செம்" சிவந்த "கல்" ரத்னங்களையுடைய "குன்றம்" மேருவானது திகழ்ந்ததென்னும்படியாக. "சிலம்புமுதல் கலனணிந்து" இவ்வாபரண சோபையாலே மூட்டாக்கிட்டபடியாலே விளங்காநின்றுள்ள திருவுருவமுடைய வராஹமென்று விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (சிலம்பித்யாதி). "செங்கட்குன்றம்" என்று பாடமானபோது குன்றுக்கே விசேஷணமாய், அந்(ந்யோ)ந்யோபமையாக வ்யாக்யானாந்தரமுண்டு, "குன்று" நீலாசலமென்று கருத்து. ... ... (௪)

மூ. — சினமேவு மடலரியி னுருவமாகித்
திறல்மேவு மிரணியனதாகங்கீண்டு
மனமேவும் வஞ்சனையால் வந்தபேய்ச்சி
மாளவுயிர் வவ்விய வெம்மாயோன்காண்மின்
இனமேவும வரிவளைக்கை யேந்தும்கோவை
ஏய்வாய மரதகம்போல் கிளியினின்சொல்
அனமேவுநடைமடவார் பயிலும் செல்வத்
தணியழுந்தூர் நின்றுகந்தவமரர்கோவே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இனம் மேவும்	வரிசைவரிசையாகப் பொருந்தியிருப்ப	கிளியின்	கிளிகளினுடைய
வரி	அழகியதான [தாய்	இன்சொல்	மதுரமான சொல்லையுடையவர்களாய்,
வளைக்கை	வளைகளையுடைத்தான கைகளாலே	அனம் மேவும்	ஹம்ஸத்தோடு பொருந்தியிருக்கிற (ஸத்ருசமான)
ஏந்தும்	தாங்கப்பட்ட,		
கோவைவாய்	கோவைப் பழத்தோடொத்த	நடை	நடையழகையுமுடையவர்களான
வாய	அதரத்தையுடைத்தாய்,	மடவார்	ஸ்த்ரீகள்
மரகதம்போல்	மரகதப்பச்சை போன்ற வர்ணத்தையுடைத்தான	பயிலும்	நித்யவாஸம் பண்ணுகின்ற

செல்வத்தணியழுந்தூர்	நின்றுகந்த அமரர்க்கோ,
மேவும்சினம்	அதிசயிதமானகோபத்தையும்
அடல்	மிடுக்கையுமுடைய
அரியின்உருவமாகி	நரஸிம்ஹவேஷத்தையுடையனாய்க் கொண்டு, [ள்ள
திறல்மேவும்	ப(ப)லம் மிக்கிருந்து
இரணியனது	ஹிரண்யனுடைய
ஆகம்	சரீரத்தை
கீண்டு	பிளந்தவனும்
மனம் மேவும்	மநஸ்ஸிலே பொருந்தியிருக்கிற
வஞ்சனையால்	கபடத்தினாலே
வந்த	(கொல்ல) வந்த
பேய்ச்சி	பூதனையானவள்
மாள	முடியும்படியாக [னை
உயிர்	அவளுடைய ப்ராண [கொண்டு
வவ்விய	க்ர(ஹ)ஸித்தவனாய்க்
எம்	(அவ்வாஸ்சர்யத்தை) எனக்கு(ப்ரகாசிப்பித்தவனுமான)
மாயோன்காண்மின்	ஆஸ்சர்யபூ(பூ)தன் கிடீர். (௫)

வ்யா. —அஞ்சாம்பாட்டு. (சினமேவு மடலரியினுருவமாகி) சிறுக்கன்பக்கலிலே அவன் மிகைத்துவரப்புக்கவாறே அதுகண்டு பொறுக்கமாட்டாமை, சினத்தையிட்டுவகுத்தாப்போலேயாய், கிட்டவொண்ணாத நரஸிம்ஹவேஷத்தையுடையனாய். (திறல்மேவுமிரணியனதாகங்கீண்டு) நரஸிம்ஹத்துக்கும் பிற்காலியாத மிடுக்கையுடைய ஹிரண்யனுடைய உடலைக்கீண்டு. (மனமேவுமித்யாதி) இவனுடைய பருவத்தைக்கண்டால் "கெட்டேன், இவனை அழியச்செய்கையாவதென்" என்று நெஞ்சிலிரக்கம் பிறக்கையன்றிக்கே நெஞ்சிலே பொருந்தியிருக்கிற வஞ்சநத்தையுடையளாய்க்கொண்டு வந்த பூதனை முடியும்படி அவளுடைய முலைவழியே அவளுடைய ப்ராணன்களும் வற்றிவரும்படி முலையை அமுதுசெய்த ஆஸ்சர்யபூ(பூ)தன் கிடீர் இங்குவந்து நிற்கிறவன்.

(இனமேவுமித்யாதி) தர்ஶநீயமான வளையையுடைத்தான கைகளாலே ஏந்தப்பட்டு, இவர்கள் தங்களோடொத்துக் கோவைபோன்ற அதரத்தையுடைத்தாய், மரகதம்போன்ற நிறத்தையுடைத்தாயிருக்கிற கிளியினுடைய பேச்சுபோலே இனிதானபேச்சையுடையராய், கற்பிக்கிறவர்கள்பேச்சும் கிளியின் பேச்சும் வாசிதெரியாது அன்னம்போன்ற நடையுடைய ஸ்த்ரீகள் நெருங்கி வர்த்திக்கையால் வந்த நிரவதிக ஸம்பத்தையுடைய. ... ... (௬)

http://acharya.org

௮௫ —அஞ்சாம்பாட்டு. (சினமேவுமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டுக்களில், அநுகூலனை ஸ்ரீ கஜேந்த்ர ரக்ஷணம்பண்ணி மஹிஷியான பூமிக்கு விரோதியான முறையாலே பூமியை உத்த(த்)ரித்தானென்றீரேயாகிலும், தாங்கள் அங்ஙனநுகூலிக்கவும் பெறுதே ஒரு ப்ரத்யாஸத்தியுமின்றிக்கே, விரோதியும் கனத்திருக்க ரக்ஷிக்கும்படி எங்ஙனேயென்ன ; விரோதிநிரஸநசீலனென்கிறு ரிங்கென்று ஸங்கதி.

இரண்டு பேச்சுக்கும் இனிமை ஒத்திருக்குமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (கற்பிக்கிற வித்யாதி). ... ... (இ)

மூ. — வானவர் தம்துயர்தீரவந்துதோன்றி
மாணுருவாய் மூவடிமாவலியை வேண்டித்
தானமரவேழுலகு மளந்தவென்றித்
தனிமுதல்சக்கரப் படையென்தலைவன்காண்மின்
தேனமரும் பொழில் தழுவுமெழில்கொள்வீதிச்
செழுமாட மாளிகைகள் கூடந்தோறும்
ஆனதொல் சீர்மறையாளர் பயிலும்செல்வத்
தணியழுந்தூர் நின்றுகந்த வமரர்கோவே. (௬)

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
தேன்	மதுவானது [நிற்ற	வானவர்தம்	தேவர்களுடைய
அமரும்	மாறாதே ப்ரவஹியா	துயர்தீர	துக்கம் போம்படியாக
பொழில்	சோலைகளாலே	தான்	(ஸர்வ வ்யாபியாய் அவாப்த ஸமஸ்த காமனை) தான்
தழுவும்	சுற்றப்பட்டு	மாணுருவாய்	வாமந வேஷத்தையுடையனாய்க் கொண்டு
எழில்கொள்	அழகுமிக்கிருந்துள்ள	வந்துதோன்றி	வந்தவதரித்து
வீதி	வீதிகளிலும்	மாவலியை	மஹாபலியினிடத்தில்
செழு	அழகிய	மூவடி	மூன்றடியை
மாடம்	மண்டபங்களிலும்	வேண்டி	யாசித்து (அதுபெற்றவாறே),
மாளிகைகள்	அரண்மனைகளிலும்	ஏழுலகும்	ஸப்தலோகங்களையும்
கூடந்தோறும்	க்ருஹங்களிலும் [ராய்	அமர	(தன் திருவடிக்கீழ்) அடங்கும்படியாக
ஆன	ஆத்மகுண ஸம்பந்ந	அளந்த	ஆக்ரமித்தவனாய்,
தொல்சீர்	பழையதான (அழிவற்ற) கீர்த்தியையுடையராய்		
மறையாளர்	வேதாத்யயநபரரான ப்ராஹ்மணர்கள்		
பயிலும்	நெருங்கி வர்த்திக்கிற		
செல்வத்தணியழுந்தூர் நின்றுகந்த	அமரர்கோ,		

http://acharya.org

வென்றி	ஜயசீலமாய்,	சக்கரம்	ஸுதர்சநத்தை
தனி	அத்விதீயமாய்	படை	ஆயுதமாகவுடையனாய்
முதல்	(ஆயுதங்களில்) ப்ரதா(நமான)	என் தலைவன்	எனக்கு ஸ்வாமியான
		காண்மின்	ஸர்வேஸ்வரன் டீர்.

வ்யா. —ஆறும்பாட்டு. (வானவர்தம் துயர்தீர) அநந்ய ப்ரயோஜநராய் அவனையல்லதறியாதே (க) *தொடைகொத்ததுளபமும் கூடையும் பொலிந்து தோன்றுமவர்களுக்காகவன்றிக்கே, கார்யம்செய்து தலைக்கட்டின வநந்தரம், நானீச்வரனென்னும் தேவர்களுக்கு அஸுரர்களால் வந்த துக்கம் போம்படி வந்தவதரித்து. (பாதாளமூவாய்) "அவன்பக்கலிலே பெறுவிடில் ஜீவிக்கைஅரிது" என்று தோற்றும் இரப்பிலே தகணேறின வடிவையுடையனாய், தனக்கில்லாதது மூவடியாய், அதுடையான் மஹாபலியாய், அவன்கையிலே தான் நீரேற்றுப்பெற்று, அந்த திருவடிகளின்கீழே ஏழுவகைப்பட்ட லோகங்களுமடங்கும்படிக்கிடாக வளர்ந்து. (வென்றித்தனிமுதல் சக்கரப்படை) வெற்றியை யுடைத்தாய், அத்விதீயமாய் ஆயுதங்களுக்கெல்லாம ப்ரதா(நமா)யிருக்கிற திருவாழியைப் பரிகரமாகவுடையனை என் ஸ்வாமிகிடிகோள். (௨) "త్రివిక్రమ క్రమాక్రాన్త త్రైలోక్యస్ఫురదాయుధః-த்ரிவிக்ரம க்ரமாக்ராந்தத்ரைலோக்யஸ்ஸ்புரதாயுதः" என்கிறபடியே யிருக்கிற திவ்யாயுதங்களையுடையவன். (௩) "ஜితం భగవతా జగ-ஜிதம் பகவதா ஜகத்".

(தேனமரும் பொழில் தழுவுமெழில் கொள்வீதி) தேன்மாறுத பொழிலாலே தழுவப்பட்ட அழகையுடைத்தான வீதி. (செழுமாடமித்யாதி) அழகிய மாடங்கள், மாளிகைகள், கூடங்கள், மண்டபங்கள், மற்றுமவகாசமுள்ள இடமெங்கும். (ஆனதொல்சீர) வித்யாவிநயங்களால் ஸம்பந்நரா † (ய், பழையதான சீரையுமுடையரா)யிருக்கிற ப்ராஹ்மணர் நெருங்குகையால் வந்தகிரவதிசயப்பத்தை யுடைய. ... ... (௬)

அநு. —ஏழும்பாட்டு. (வானவரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் விரோதி நிரஸநசீலனென்றீர்; அவன் விரோதி நிரஸந சீலனேயாகிலும், எங்களுக்கு ப்ரயோஜநாந்தரங்களில் நசை அநுவர்த்திக்கையாலே எங்களைக்கைக்கொள்ளுமோவென்ன; ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்குங்கூட தன்னை இரப்பாளனுக்கிக்கார்யம் செய்யும்படியான ஸுசீலன்கிடிகோ ளென்கிறுமென்று ஸங்கதி

(க) தி-பள்-௪௦. (௨) வி-பு-ரு-ரு-௪எ. (௩) † குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

"வானவர்" என்னவமைந்திருக்க "தம்" என்றத்தாலே அவர்கள் துரபிமாநம் தோற்றுமென்று விவக்ஷித்து வ்யாவர்த்த்யகதநபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிருர் (அநந்யேத்யாதி). வானவரென்று, வான்-ப்ராப்யமாகத் தோற்றுகையாலும், அதுபெறுகைக்கு ஸாதநமும் தாமே அநுஷ்டிக்க வல்லாரென்று முன்பிருக்கிற ஸ்வாதந்த்ர்யம் "தம்" என்றத்தாலும் ஸூசிதமாகையாலும், அநந்யப்ரயோஜநராய் அநந்ய ஸாதநரானவர்களை வ்யாவர்த்திக்கிறதென்று திருவுள்ளம். மாணாய் என்னுதே, "மாணுருவாய்" என்றத்தாலே, இரப்பிலே நகணேறினமைதோற்றுமென்று அருளிச் செய்கிருர் (அவனித்யாதி). "தான் மாணுருவாய் மூவடி மாவலியைவேண்டி" என்றந்வயித்து, தானே தன்னிலே ஸர்வஸ்வாமித்வம் தோற்றியிருக்கையாலே வேண்டக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (தனக்கித்யாதி). மாணுருவானபோது சக்கரப்படையுண்டோவென்ன; "அளந்தபோது உண்டு" என்றுப்ரமாணமருளிச்செய்கிருர் (த்ரிவிக்ரம இத்யாதி). திருவடிகளின்கீழே அடங்கும்படி அளக்கக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (ஜிதமித்யாதி). ... ... (சு)

மூ. — பந்தணைந்த மெல்விரலாள் சீதைக்காகிப்
பகலவன் மீதியங்காத விலங்கைவேந்தன்
அந்தமில்திண் கரம்சிரங்கள் புரண்டுவீழ
அடுகணையாலெய்து கந்தவம்டான் காண்மின்
செந்தமிழும் வடகலையும் திகழ்ந்தநாவர்
திசைமுகனேயனையவர்கள் செம்மைமிக்க
அந்தணர்த மாகுதியின் புகையார் செல்வத்
தணியழுந்தூர் நின்றுகந்த வமரர்கோவே. (எ)

பதம்.	உரை.
செம்தமிழும்	அழகிய (ஸ்வார்த்தத்தை எளிதில் ப்ரகாசிப்பிக்க வல்ல) த்ராவிடவேதமும்
வடகலையும்	ஸம்ஸ்க்ருத வேதமும்
திகழ்ந்த	விளங்காநின்ற
நாவர்	நாவையுடையவர்களாய்
திசைமுகனே அனையவர்கள்	ப்ரஹ்மாவோடொத்த(ப்ரபாவமுடைய)வர்களாய்,

பதம்.	உரை.
மிக்கசெம்மை	அதிசயிதமான வைலக்ஷண்யத்தை யுடையரான
அந்தணர்தம்	ப்ராஹ்மணருடைய
ஆகுதியின்	(யஜ்ஞத்தில்) ஆஹுதியிலேயுண்டான
புகை ஆர்	தூமம் நிறைந்திருக்கிற
செல்வத்தணியழுந்தூர் நின்றுகந்த அமரர்கோ,	
பந்து அணைந்த	பந்தோடு கூடியிருக்கிற

http://acharya.org

மெல்	ம்ருதுவான [ன	திண்	பலிஷ்ட்டமான
விரலாள்	விரற்களை யுடையளா	கரம்	கைகளும்
சீதைக்காகி	ஸீதை நிமித்தமாக,	சிரங்கள்	தலைகளும் [க
பகலவன்	ஸூர்யன்	புரண்டுவீழ	அறுந்துவிழும்படியா
மீது	மேலே	அடுகணையால்	கொல்லவல்லபாணத்
இயங்காத	ஸஞ்சரிக்கப்போகாத (உயர்ந்த அரணை		தினால்
இலங்கை	லங்கைக்கு [யுடைய)	எய்து உகந்த	அடித்து (க்கொன்று) ஸந்தோஷித்த
வேந்தன்	ராஜாவான ராவண னுடைய [னிறந்த)	அம்மான்காண்	ஸர்வேஸ்வரன் கிடீ
அந்தம் இல்	அவதியில்லாத (எண்		மின் (எ)

வ்யா. —ஏழாம்பாட்டு. (பந்தணைந்த) ஸர்வேஸ்வரன் ஸந்நிதியிலும் பந்துகொண்டுபோதுபோக்க வேண்டும்படியாய், அந்த பந்து தொடவும் பொறுதபடியான விரலையுடைய பெரியபிராட்டியாரோடுண்டானஸம்ஶ்லேஷத்துக்காக. பிரிவுக்கு ஹேதுபூ(஭ூ)தனாய், சந்த்ராதித்யர்கள் மேலே ஸஞ்சரிக்கப்பெறாத அரணையுடைத்தாயிருக்கிற லங்கைக்கு நிர்வாஹகனான ராவணனுடைய. (அந்தமிலித்யாதி) அறுக்கவறுக்க முளைக்கையாலே அவதியின்றிக்கே யிருப்பதாய், திண்ணியதாயுமிருக்கிற தோள்களும் தலைகளும் தெறித்துப்போய் விழ, ஒரு கொலைஅம்பாலே எய்து அவனையழித்து, "விரோதிபோகப் பெற்றோம், ஆஶ்ரிதரும் குடியிருப்புப் பெற்றார்கள்" என்று அவர்களுக்குக்கடவ உகப்பைத்தானுகந்த ஸர்வேஶ்வரன்கிடீர்.

(செந்தமிழித்யாதி) (செந்தமிழும்) அர்த்தத்தை நேராகக்காட்டவல்ல தமிழும். (வடகலையும்) ஸம்ஸ்க்ருதமும், இவையடைய விளங்குகிற நாவையுடையருமாய். (திசைமுகனே யனையவர்கள்) தனித்தனியே சதுர்முகனைப்போலே ஸ்ருஷ்டிக்ஷமராயிருக்கிற ப்ராஹ்மணர்வர்த்திக்கிற. (செம்மையித்யாதி) இப்படி வைலக்ஷண்யம் விஞ்சியிருந்துள்ள ப்ராஹ்மணருடைய ஹோமதூமத்தையும் அழகிய செல்வத்தையுமுடைய அணியழுந்தூர். ... ... (எ)

அரு.—ஏழாம்பாட்டு. (பந்தணைந்தவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், ப்ரயோஜநாந்தர பரரிடத்தில் தன்னை இரப்பாளனுக்கியும் கார்யம் செய்யுமவன் என்னுகின்றீர் ; இப்படி அவன் செய்யவேண்டுவா னென்னென்னில், அவன் பிராட்டியிடத்தில்அபி(஭ி)நிவிஷ்டனாய் கார்யம் செய்யுமாபோலே சேதநரெல்லாரிடத்திலும் அபிநிவிஷ்டனாயிருப்பன் கிடீரென்று உபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

http://acharya.org

ஸர்வேஶ்வரனுக்கு வ்யாமோஹத்தை யுண்டாக்குகைக்கு உபயுக்தமான மௌக்த்ய(ஞ)மும், மார்தவமும் ஸுசிதமாகிற தென்றருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி).

"ஆர்" என்று பொருந்துதலாய், இவர்களுக்குப் பொருந்தினதென்றாய், அத்தால்பலிதம் (அழகிய) என்றது. ... ... (எ)

மூ. — கும்பமிகு மதவேழம் குலையக் கொம்பு
பறித்து மழவிடை யடர்த்துக் குரவைகோத்து
வம்பவிழும் மலர்க்குழலாளாய்ச் சிவைத்த
தயிர் வெண்ணெயுண்டுகந்த மாயோன் காண்மின்
செம்பவளமரகத நன்முத்தம்காட்டத்
திகழ்பூகம் கதலிபலவளம் மிக்கெங்கும்
அம்பொன்மதிள் பொழில்சூழ்ந்தழகார்செல்வத்
தணியழுந்தூர் நின்றுகந்த வமரர்கோவே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
செம்பவளம்	(பாக்குமரங்களில் ப	புடை	பர்யந்தங்களிலே
	ழங்கள்) சிவந்த	சூழ்ந்து	சுற்றப்பட்டு
	பவழத்தையும்	அழகு ஆர்	அழகுமிக்கிருக்கிற
மரகதம்	(அவற்றின் காய்கள்)	செல்வத்தணியழுந்தூர்	நின்றுகந்த
	மரதகப் பச்சை		அமரர்கோ, [யும்
	யையும்	மிகு கும்பம்	பொருத்தமஸ்தகத்தை
நல்முத்தம்	(பூக்கள்) நல்ல முத்	மதம்	மதத்தையுமுடைய
	துக்களையும்	வேழம்	குவலயா பீடமானது
காட்ட	தர்சிப்பிக்கவற்றான	குலைய	அழியும்படியாக
பூகம்	கமுகுகளாலே	கொம்பு	(அதின்)தந்தங்களை
திகழ்	விளங்காநின்றதாய்,	பறித்து	பிடுங்கியும்,
பல	அநேகமான	மழம்	இளம்பருவமான
கதலி	வாழைகளுடைய	விடை	எருதுகளை
வளம்	ஸம்ருத்தியானது	அடர்த்து	நெருக்கியும்,
எங்கும்	எல்லாவிடங்களிலும்	குரவை	ராஸக்ரீடையிலே
மிக்கு	அதிசயித்திருப்பதாய்,	கோத்து	(பெண்களோடு) கை
அம்பொன்	மிகவும் ஸ்ப்ருஹணீய		கோத்தும்,
	மான [தான	வம்பு	பரிமளமானது
மதிள்	ப்ராகாரத்தையுடைத்	அவிழும்	பரவாநின்ற
பொழில்	சோலைகளாலே	மலர்	பூக்களுடைய [ளான
		குழலாள்	மயிர்முடியையுடைய

http://acharya.org

ஆய்ச்சி	யசோதைப்பிராட்டி	உண்டு	அமுதுசெய்தும்
வைத்த	சேமித்துவைத்த	உகந்த	ஸந்தோஷித்த
தயிர்	தயிரையும்	மாயோன்கா	ஆஶ்சர்யபூ (பூ)தன்
வெண்ணெய்	நவநீதத்தையும்	ண்மின்	இடர். (அ)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (கும்பமிகு மதவேழம்) ஆனைகளோடும் மலைகளோடும் பொருது புண்பட்ட மஸ்தகத்தையுடைத்தாய், மதமுதிதமாயிருக்கிற குவலயாபீடமானது குட்டிச்சுவர்போலே தளர்ந்துவிழும்படி அதினுடையகொம்பை அநாயாஸேந பறித்து. (மழவிடையடர்த்து) பருவத்தால் இளைதாய், "காட்டுக்காட்டு" என்று ம்ருத்யுஸத்ருஶமாயிருக்கிற வ்ருஷபங்களேழையும் அழியச்செய்து. (குரவைகோத்து) பெண்களுடைய குரவைக்கூத்திலே தன்னையுமொருவனாக விட்டுக்கோத்து. (வம்பவிழுமித்யாதி) விரோதிவர்க்கத்தைத்தானே கைதொட்டுப்போக்கினவன். அநுகூலஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யமொழியச் செல்லாமையாலே, பரிமள ப்ரசுரமான பூவையுடைத்தான குழலையுடைய யசோதைப் பிராட்டி வைத்த தயிரையும் வெண்ணெயையும் அமுதுசெய்து, அத்தாலே பெறுப்பேறு பெற்றானாகவிருக்கிற ஆஶ்சர்யபூ(பூ)தன் கிடீர்.

(செம்பவள மரதகநன்முத்தம் காட்ட) அங்குண்டான கமுகுகளில் பாளைகள் முத்தைக்காட்ட, பசுங்காயானது மரகதத்தைக் காட்ட, பழுங்காயானது பவளத்தைக்காட்ட, ஆக இப்படி மூன்றும் ஒருகாலே கண்டநுபவிக்கலாம்படி யிருப்பதாய், வாழைகளினுடைய மிகுதியால் வந்த அழகு குறைவற்று எங்குமொக்க ஸ்ப்ருஹணீயமாய், அரணாகப்போரும்படியான மதிளாலே சூழப்பட்ட பொழிலையுடைத்தாயிருக்கிற திருவழுந்தூர். ... ... (அ

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (கும்பமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், சொன்ன பிராட்டியிடத்தில் போலே சேதநரிடத்தில் அபிநிவிஷ்டனா யிருக்கைக்கு மூலமென்னென்ன, ஆஶ்ரித கரஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யத்தாலல்லது செல்லா தபடியானஸ்வபா(பா)வன் கிடீரென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

கும்பத்துக்கு மிகுதி யுக்த(த)வடுக்க ளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஆனையித்யாதி). (காட்டுக்காட்டு) என்று (பருவத்தால் இளைதாய் என்று அந்வயித்துக்கொள்வது.

"பல-கதலீ" என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச் செய்கிறார் (வாழைகளினுடைய மிகுதியாலே) என்று ... ... (அ.

http://acharya.org

மூ. — ஊடேறு கஞ்சனொடு மல்லும் வில்லும்
ஒண்கரியுமுருள் சகடுமுடையச்செற்ற
நீடேறுபெருவலித் தோளுடையவென்றி
நிலவுபுகழ் நேமியங்கை நெடியோன்காண்மின்
சேடேறு பொழில்தழுவு மெழில்கொள்வீதித்
திருவிழவில் மணியணிந்த திண்ணைதோறும்
ஆடேறு மலர்க் குழலார் பயிலும் செல்வத்
தணியழுந்தூர் நின்றுகந்த வமரர்கோவே. (கூ)

பதம்.	உரை.
சேடுஏறு	இளமையேறி(மிக்கு) இருக்கிற
பொழில்	சோலைகளாலே
தழுவும்	சுற்றும்வ்யாப்தமாய்க் கொண்டு [ருக்கிற
எழில்கொள்	அழகை யுடைத்தாயி
வீதி	திருவீதிகளில்
திருவிழவில்	உத்ஸவங்களிலே
மணி	ரத்நங்களாலே
அணிந்த	அலங்கரிக்கப்பட்ட
திண்ணைதோறும்	திண்ணைகளெங்கும்,
ஆடுஏறு	பரிமளம்ஏறி (மிக்கு) இருக்கிற
மலர்	புஷ்பங்களினாலலங்கரிக்கப்பட்ட
குழலார்	மயிர்முடியையுடைய பெண்கள்
பயிலும்	நெருங்கி வர்த்திக்கிற
செல்வத்தணியழுந்தூர் நின்றுகந்த அமரர் கோ,	
ஊடு ஏறு	(மஞ்சத்தினுடைய) மத்யத்திலே ஏறி யிருக்கிற

பதம்.	உரை.
கஞ்சனொடு	கம்ஸனோடுகூட
மல்லும்	சாணூராதிமல்லவர்க் கமும்
வில்லும்	தநுஸ்ஸும் [மான
ஒள்	அழகிய (பலிஷ்ட்ட
கரியும்	குவலயாபீடமும்
உருள்	உருண்டு வாராநின்ற
சகடும்	சகடாஸுரனும்
உடைய	நொருக்குண்ணும்படி
செற்ற	(அவர்களை) அழித்தவனாய்
நீடுஏறு	மென்மேலும் அதிசயித்து வாரா நின்ற
பெருவலி	மிக்கபலத்தையுடைய
தோள்உடைய புஜங்களையுடையனாய்	
வென்றி	ஜயமானது
நிலவு	(எப்போதும்) வர்த்தியாநிற்கையாலுண்டான
புகழ்	கீர்த்தியையுடைய
நேமி	திருவாழியை
அம்கை	அழகிய திருக்கையிலேந்தினவனான
நெடியோன்	ஸர்வாதிகன்கிடீர் (கூ)

வ்யா. —ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஊடேறு கஞ்சனொடு) தன் பயத்தாலே உயரமஞ்சத்திலே போயேறி நிற்கிற கம்ஸனோடேகூட அவன் தனக்கு அரணாகநிறுத்தின மல்லவர்க்கமும். (வில்லும்) வில்விழவுக்

http://acharya.org

கென்று இட்டுவைத்த வில்லும். (ஓண்கரியும்) ஆனைகளிக்கதென்று மாதுலனைப் கண்ணீரை விழவிட்டிருப்பதாகக் கோலின குவலயாபீடமும். (உருள்சகடும்) அஸுராவேசத்தாலே தொட்டில் பருவத்திலே மேலே வந்து விழக்கோலின சகடமும். (உடைபச்செற்ற) இவற்றையெல்லா மொருகாலே அழியச் செய்தாப்போலே தோற்றுகிறதாய்த்து இவர்க்கு அநுஸந்தாநத்தில் வைசத்ய(ச்ஷ்ஜ)த்தாலே. (நீடேறு பெருவலித் தோளுடையவித்யாதி) நாள்செல்ல நாள்செல்ல மிடுக்கேறிவாராநிற்பதான தோளேயுடையனுப், விஜயமானது எப்போது மொக்கவர்த்தியாநின்ற புகழையுடைத்தான திருவாழியைக் கையிலேயுடைய ஸர்வாதிகன் கிடீர்.

(சேடேறு பொழில்) இளமைமிக்குவருகிற பொழிலாலே தழுவப்பட்டு, அத்தாலே எழில்மிக்கிருக்கிற திருவீதியில் திருநாள்களில் ரத்நங்களாலே அழுத்தப்பட்ட திண்ணைகள்தோறும், ஆடுகைக்காக ஏறின புஷ்பாதிகளாலே அலங்க்ருதமான குழலேயுடைய ஸ்த்ரீகளுடைய நெருக்கத்தால்வந்த நிரவதிக ஸம்பத்தையுடைய திருவழுந்தூரிலே. "ஆடு" என்று - பரிமளம். பரிமளம்மிக்க மலர்க்குழல். (கூ)

அந —ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஊடேறித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ஆஶ்ரித கரஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யத்தாலல்லது செல்லாதபடியான வ்யாமோஹம் சொல்லிற்று; அந்த வ்யாமோஹகார்யமான ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநம் பண்ணினமையைப் பலபடி உபதேசித்து நேமியைப்போலே உங்களையும் கைவிடானென்கிறுரென்று ஸங்கதி.

"ஊடு" என்று மத்ய(ஜ்ஷ)மாய், மஞ்சத்தின் மத்யமாக்கி யருளிச்செய்கிறுர் (தன்னித்யாதி). ... ... (கூ)

மூ. — பன்றியாய் மீனுகி யரியாய்பாரைப்
படைத்துக்காத்துண்டு மிழ்ந்த பரமன்றன்னை
அன்றமரர்க்கதிபதியு மயனும்சேயும்
அடிபணியவணியழுந்தூர் நின்றகோவை
கன்றிநெடுவேல் வலவனுலிநாடன்
கலிகன்றி யொலிசெய்த வின்பப்பாடல்
ஒன்றினெடு நான்குமோரைந்தும் வல்லார்
ஒலிகடல் சூழுலகாளும்பர்தாமே. (கo)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.
பன்றியாய்	மஹாவராஹமாயும்
மீனாய்	மத்ஸ்யமாயும்
அரியாய்	நரஸிம்ஹமாயும் அவ
பாரை	பூமியை [தரித்து
படைத்து	ஸ்ருஷ்டித்து
காத்து	ரக்ஷித்து
உண்டு	(ப்ரளயத்தில்) அமுது செய்து
உமிழ்ந்த	(ஸ்ருஷ்டி காலத்தில்) வெளிப் படுத்தின
பரமன்தன்னை	ஸர்வாதிகனை,
அன்று	அக்காலத்தில்
அமரர்க்கு	தேவர்களுக்கு
அதிபதியும்	ராஜாவான இந்த்ர
அயனும்	ப்ரஹ்மாவும் [னும்
சேயும்	ருத்ரனும்
அடிபணிய	திருவடிகளிலே விழுந்தாச்ரயிக்கும் படியாக,
அணி	ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆபரணமாயுள்ள
அழுந்தூர்	திருவழுந்தூரில்
நின்ற	உகப்புடனெழுந்தருளியிருக்கிற

பதம்.	உரை.
கோவை	நித்யஸூரிகளுக்கு(நிர்வாஹகனை) ஸர்வேச்வரன் விஷயமாக,
கன்றி	கறையையுடைத்தாய்
நெடு	தீர்க்கமாயுள்ள
வேல்	வேலாயுதத்தை
வலவன்	பிடிக்கவல்லராய்,
ஆலிநாடன்	திருவாலி நாட்டுக்கு நிர்வாஹகரான
கலிகன்றி	ஆழ்வார்
ஒலிசெய்த	ஒலியுடைத்தாம்படி [ய் அருளிச் செய்ததா
இன்பம்	மதுரமாய், [டின
ஒன்றினொடு	ஒருபாசுரத்தோடு கூ
நான்கும்	நாலுபாசுரங்களும்
ஓர் ஐந்தும்	(அதன்பின்) ஒரு ஐந்து பாசுரங்களும்
பாடல்	(ஆகியபத்து) பாசுரங்களும் [கள்,
வல்லார்	அப்யஸிக்க வல்லவர்
ஒலி	கோ(ஃஸ)ஷியாநின்ற
கடல்சூழ்	ஸமுத்ரத்தாலே சூழ
உலகு	லோகங்களை [ப்பட்ட
ஆளும்	பரிபாலநம் பண்ண வல்லரான
உம்பர்தாம்	தேவதைகளாவர்கள்

வ்யா. —பத்தாம்பாட்டு. (பன்றியாயித்யாதி) ஆச்ரிதரக்ஷணம் ஒரு தலையானால் தன்னைப்பேணுமையும் ரக்ஷிக்குமவனைத்து. (பாரையித்யாதி). பூமியை ஸ்ருஷ்டித்து, பன்றியா யித்யாதிகளாலே (காத்து) அத்தை ரக்ஷித்துத் திரியவும் ப்ரளயம்வர, வயிற்றிலேவைத்துக், திரிய வெளிநாடுகாணப் புறப்படவிட்டு, இப்படி ஸர்வவித ரக்ஷணங்களையும் பண்ணுமிடத்தில் தன்னை எண்ணினால் பின்னை ஒருவரையும் எண்ணவொண்ணா திருக்கிற ஸர்வாதிகனை. (அன்றமரர்க்கித்யாதி) அபிமாநிகளான ப்ரஹ்மாதிகளுடவந்து

http://acharya.org

ஆஸ்ரயித்து. தந்தாமுடைய அபிமதங்கள் பெற்றுப் போம்படியாக வந்துநிற்கிற இடமாய்த்து. தேவர்களுக்கெல்லாம் நியாமகனாயிருக்கிற இந்த்ரனும், இவ்வருகுள்ளாரிற் காட்டில் விஜாதீயமான ஜந்மத்தையுடைய ப்ரஹ்மாவும், அவன்மகனான ருத்ரனும். (அடிபணிய) திருவடிகளிலே விழுந்து ஆஸ்ரயிக்க, திருவழுந்தூரிலே நின்றருளின ஸர்வாதிகனானவனை. (கன்றிநெடுவேலித்யாதி) சத்ருநிரஸநம்பண்ணிக் கறைகழற்ற அவஸரமின்றிக்கே யிருப்பதாய், (க) "ஸ்கந்தஸ்ச மஹாத்தநு:" என்னுமாபோலே, ஒருவரால்நியமித்து ஆளவொண்ணாதபடி நெடிதாயிருந்துள்ள வேலைக்கையிலேயுடையாராய் திருவாலிநாட்டையுடையராயிருந்துள்ள ஆழ்வார், ஒலியையுடைத்தாம்படி அருளிச்செய்த இனிய பாடலான இப்பத்தையும் வல்லார். "ஒன்றினொடு நான்குமோரைந்தும்" என்று தாம்சேர்த்து அநுபவித்த ப்ரகாரமிருக்கிறபடி. இவற்றை அப்யஸிக்க வல்லார்க்கு, ப்ரஹ்மாதிகளுடைய பதமுண்டாக முன்னந்தட்டில்லை. "திருமங்கையாழ்வார்தாம் பாகவத சேஷத்வமாக்குகைக்கு உடலாயிருக்கையாலே ஐஸ்வர்யத்தையும் ஆதரித்தருளினார்" என்றருளிச்செய்வர். (கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. —பத்தாம்பாட்டு. (பன்றியாயித்யாதி). (தாம்சேர்த்தநுபவித்த ப்ரகாரம்) என்றது - முதற்பாட்டில், அகந்தாவதாரகந்தமான க்ஷீரார்ணவசாயியை ஒருபாட்டிலும், அங்கு நின்றும் திர்யக்காய் அவதரித்தபடியை "முன்னிவ்வுலகு" என்கிற இரண்டாம்பாட்டிலும், "சிலம்புமுதல்" என்கிற நாலாம்பாட்டிலும், "சினமேவும்" என்கிற அஞ்சாம்பாட்டிலும், "பன்றியாய்" என்கிற பத்தாம்பாட்டிலுமாக நாலுபாட்டிலும், ஒருப்ரகாரமாகவும், மற்றை அஞ்சுபாட்டிலும் கஜேந்த்ரரக்ஷணார்த்த மாகவும் வாமந ராம க்ருஷ்ண ரூபேணவும் வந்த வவற்றுக்கு ஒருசேர்த்தியும் திருவுள்ளத்திலொட்டி அநுபவித்தமை தோற்ற இங்ஙனருளிச்செய்தாரென்றபடி. ... ... (கo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் எட்டாந்திருமொழி முடிந்தது.

(க) ரா-யு-சoo-கக.

http://acharya.org

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்து ஒன்பதாந்திருமொழி

கள்ளம்மனம் ப்ரவேசம்.

வ்யா.—கீழ்த்திருமொழியிலே, அவனே கிடிகோள் ஆஶ்ரயணீயனென்றார்; ஆனால்நீர் எங்களைச் செய்யச்சொல்லுகிற தென்னென்ன; பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு அநர்த்தப்பட்டுப் போகாதே ஆஶ்ரயணீயனானவன் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவித்துப்போகப் பாருங்கோளென்கிறார். ... ... *

அரு.—கள்ளம் மனம்ப்ரவேசம். (நீரெங்களைச் செய்யச் சொல்லுகிற தென்னென்ன) என்றது-எங்களுக்கும் வேறுசிலர் உபதேசிக்கக்கேட்டவையுண்டாயிருக்க நீரெங்களைச் செய்யச் சொல்லுகிற தென்னென்ன என்றபடி.. *

மூ. — கள்ளம்மனம் விள்ளும்வகை கருதிக்கழல் தொழுவீர்
வெள்ளம் முதுபரவைத்திரை விரியக்கரையெங்கும்
தெள்ளும் மணிதிகழும் சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்
துள்ளும் எனதுள்ளத்துள்ளு முறைவாரையுள்ளீரே. (க)

பதம்.	உரை.
கள்ளம்	ஆத்மாபஹாரமாகிற க்ருத்ரிமத்தை யு
மனம்	மநஸ்ஸானது [டைய
விள்ளும்வகை	(அவ்வாத்மாபஹாரத்தில் நின்றும்) வேறுபடும் ப்ரகாரத்
கருதி	ஆசைப்பட்டு [தை
கழல்	(ஸர்வேஶ்வரன்)திருவடிகளை
தொழுவீர்	ஆஶ்ரயிக்க வேண்டியிருக்கிறவர்களே!
முது	அநாதியான [ன
பரவை	ஸமுத்ரத்தி லுண்டா
திரை	அலைகளினு லுண்டா
வெள்ளம்	ப்ரவாஹமானது [ன
கரை எங்கும்	திரங்களிலே
விரிய	பரவாநிற்க,
தெள்ளும்	(அவ்வலைகளினுலே) கொழிக்கப்பட்ட
மணி	ரத்நங்களானவை
திகழும்	விளங்காநின்ற
சிறுபுலியூர்	சிறுபுலியூ ரென்னும் திருநாமத்தை யுடைத்தாய்
சலசயனத்துள்ளும்	ஜலசாயியான எம்பெருமான் பள்ளிகொண்டிருக்கிற சலசயநமென்றும் திவ்யதேசத்தினுள்ளும்
எனது	என்னுடைய
உள்ளத்துள்ளும்	ஹ்ருதயத்தி லுள்ளும்
உறைவாரை	நித்யவாஸம்பண்ணும் ஸர்வேஶ்வரனை
உள்ளீர்	த்யாநியுங்கோள் .(க)

வ்யா. —(முதற்பாட்டு. (கள்ளம்மனம் விள்ளும் வகைக்கருதி) (க) "யதாஹி சோரஸ் ஸ ததாஹி புத்த:- யதாஹி சோரஸ் ஸததாஹி புத்த:" என்கிறபடியே, வேதார்த்தாபலாபம் பண்ணுவார் - சோரரிறே; அதுக்குமேலே அவனுடையதான ஆத்மாபஹாரம் பண்ணிப்போரு கிறார் சிலரிறே. க்ருத்ரிமத்தைப்பண்ணி வர்த்திக்கிறதொருதயம், அதில்நின்றும் வேறுபடும் ப்ரகாரத்தை மனோரதித்து, அவன் திரு வடிகளை ஆஸ்ரயிக்க வேண்டியிருப்பீர்! (வெள்ளம் முதுபரவைத் திரைவிரிய) பழையதானகடல்திரைகளாலுண்டான வெள்ளமானது கரையெங்கும் போந்தேற.

(தெள்ளும் மணிதிகழும்) நினைவின்றிக்கேயிருக்கக் கடலேறி வடிந்தபடியாலே அங்குண்டான ரத்நாதிகள் விளங்காநின்றுள்ள. (சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்துள்ளுமெனது துள்ளத் துள்ளுமுறை வாரையுள்ளீரே) உகந்தருளின நிலங்களும் இவர் திருவுள்ளமும் ஒக்கவாய்த்து அவன் விரும்பியிருப்பது. இப்படியிருக்கையாலே ஆஸ்ரயிப்பார்க்கு ஆஸ்ரயணீயஸ்த்தாநம்இவைஇரண்டுமாய்த்து. "சல சயனன்" என்றது - ஜலசயநனென்றபடியாய், அது அவனுக்குத் திருநாமமாய், ஜலசயநன் வர்த்திக்கிறவிடம் சலசயநமென்று ஊருக் குப்பேராகிறது. ... ... (க)

அரு.— முதற்பாட்டு. (கள்ளமித்யாதி) மனத்துக்கு கள்ளமாவது - பௌத்தாதி மதத்தைப் பற்றி வர்த்திக்கை என்று விவக்ஷித்து, அவர்கள் கள்ளரோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (யதாஹிசோர இத்யாதி). (சிலரிறே) என்றது-குத்ருஷ்டிகளை. சப்தார்த்தம் (க்ருத்ரிமத்தையித்யாதி). (க்ருத்ரி மத்தை) என்றது-வேதாபஹாரத்தையும், ஆத்மாபஹாரத்தையும். [முதுப ரவைத்திரை-வெள்ளம்-கரைஎங்கும்-விரிய] என்றந்வயித்தருளிச் செய்கி றார் (பழையதானவித்யாதி).

கரையெங்கும் விரிய மணிதிகழும் என்னவமைந்திருக்க "தெள்ளும்" என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச் செய்கிறார் (நினைவித்யாதி). "நி னைவு" என்றது-ரத்நஸம்பாதநார்த்தமான நினைவு என்றபடி. ஈடுபாடாக த்தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார் (உகந்தருளின வித்யாதி). ஆறும்பாட்டில் "சலசயனம் தொழும்" என்று பகவத்பரமாகவிருக்கவேண்டியிருக்க இங்கு திவ்யதேசத்துக்குப் பேரானபடி எங்ஙனே யென்ன வருளிச் செய்கிறார் (சலசயனனென்றித்யாதி). மன்னக்களுழறி, சலசயநனென்று திருநாம மாய்த் தென்று திருவுள்ளம். (க)

(க)

http://acharya.org

மூ. — தெருவில்திரி சிறுநோன்பியர் செஞ்சோற்றொடுகஞ்சி
மருவிப் பிரிந்தவர் வாய்மொழி மதியாது வந்தடைவீர்
திருவில்பொலி மறையோர் சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்து
உருவக் குறளடிக ளடியுணர்மி னுணர்வீரே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தெருவில்	வீதிகள்தோறும்	மதியாது	ஆதரியாமல்
திரி	ஸஞ்சரிப்பவராய்,	வந்து	அவர்களைவிட்டுவந்து
சிறு	அதிக்ஷுத்ரமான	அடைவீர்	ஆஶ்ரயிக்கப் பார்க்கி
நோன்பியர்	வ்ரதத்தையுடைய		றவர்களே!
	ராய், [அழகிதான	திருவில்	ஸம்பத்தினால்
செம்	(தயிர்முதலியவற்றால்)	பொலி	ஸம்ருத்தரான
சோற்றொடு	சோறொடுகூட	மறையோர்	ப்ராஹ்மணர்வர்த்திக்
கஞ்சி	(குடிக்க வேண்டும்)		கிற
	கஞ்சியை (அந்ந	சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து,	[வ
	ஸத்தை) [து	உருவ	அழகியவடிவையுடை
மருவி	ஆசைப்பட்டு (புஜித்	குறள்	வாமநனான
பிரிந்தவர்	ஸாத்விகர்களிடத்தில்	அடிகள்	ஸ்வாமியினுடைய
	நின்றும் வேறு ப	அடி	திருவடிகளை
	ட்ட ஜைநாதிகள்	உணர்வீர்	த்யாநிக்கப் பார்த்தீர்க
வாய்மொழி	வாயினால் சொல்லப்		ளாகில்
	பட்ட சொல்லை	உணர்மின்	த்யாநியுங்கோள். (உ.)

வ்யா. — இரண்டாம்பாட்டு. (தெருவில்திரி சிறுநோன்பியர்) அஸதஸ்ய வேஷத்தையுடையராய்க்கொண்டு தெருவுகளிலே ஸஞ்சரிக்கிற அவைதிகமான வ்ருத்தத்தையுடையராய். (செஞ்சோற்றொடு கஞ்சி மருவிப்பிரிந்தவர் வாய்மொழி மதியாது வந்தடைவீர்) (க) "தண்டயிரினால்த் திரளைமிடற்றிடை நெருக்குவான்" என்றும், மனந்திரியாக்கஞ்சி என்றுமுண்டு அவர்கள்புஜித்து வாஸனைபண்ணிப் போருவது. ஆக இப்படி அவைதிகமான அநுஷ்டாநத்தையுடையராய், வைதிகமர்யாதையை அகன்று திரிகிறவர்களுடைய வாயில் வார்த்தையை அநாதரித்து வந்தாஶ்ரயிப்பீர்!

(திருவில்பொலி மறையோர்) ஐஶ்வர்யம் குறைவற்றிருக்கிற ப்ராஹ்மணர்வர்த்திக்கிற. (சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்து) அழகியதாய், கண்டார்க்குமேல் விழவேண்டும்படியான வடிவையுடைய ஸ்ரீவாமநனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருவடிகளை ஸ்மரியுங்கோள், அதனைந்

(க) உ-க-எ.

திக்கப்பார்க்கிறீர்கள். (உணர்வீர்) அநுஸந்தாநத்தை யுடையீர்! "தெருவில் திரிசிறுநோன்பியர் செஞ்சோற்றொடுகஞ்சிமருவிப்பிரிந்தவருடைய வாயில் வார்த்தையை அநாதரியுங்கோள். திருவில் பொலிமறையோர் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்தை வந்தாஸ்ரயிக்கப் பாருங்கோள். உருவக்குறளடிகளடியைஉணருங்கோள்." என்றுக்ரியை.(௨)

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (தெருவிலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், பௌத்தா(ர்)திமதத்தைக் கள்ளமாகச் சொல்லுகிறபடி யென்னென்ன; அவர்கள் கள்ளத்தை வெளியிடுகிறுரென்று ஸங்கதி.

சிறுமை-நிகர்ஷமாய், அருளிச்செய்கிறுர் (அவைதிகமான) என்று. அதாவது-பூப்ர(ஃ)மணம், வ்ரதார்த்தமாகத் தரையில் புரளுகை முதலானவை. சோற்றுக்குச் செம்மையாவது-நன்மையாய், தயிர்த்திரளை என்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறுர் (தண்டயிரித்யாதி). (மனந்திரியாக்கஞ்சி) என்றது மநஸ்ஸை கலங்காதே, தா(ரா)ரணார்த்தமாகக் குடிக்கும் கஞ்சி.

கீழே ஒருக்ரியையாக வருளிச்செய்து, மூன்றுக்ரியையாக்கி அருளிச் செய்கிறுர் (உணர்வீரித்யாதி). "மதியாது" என்றது-மதியாதிருங்கோள் என்றுயருளிச் செய்கிறுர் (அநாதரியுங்கோள்) என்று. ... ... (௨)

மூ. — பறையும் வினைதொழுதுய்மின் நீர்பணியும் சிறுதொண்டீர்
அறையும்புனலொருபால் வயலொருபால் பொழிலொருபால்
சிறைவண்டினமறையும் சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்
துறையு மிறையடியல்ல தொன்றிறையு மறியேனே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வினை	பாபங்களானவை	ஒருபால்	ஒருபக்கம் [தாய்
பறையும்	பறந்துபோம்,	பொழில்	சோலைகளையுடைய
நீர்	நீங்கள்	சிறை	இறகுகளையுடைய
தொழுது	(அவனை)ஆஸ்ரயித்து	வண்டு இனம்	வண்டுக்கூட்டங்கள்
உய்மின்	உஜ்ஜீவியுங்கள், [லே	அறையும்	(எங்கும்)சப்தியாநிற்
சிறு	க்ஷுத்ர விஷயங்களி		பதான
தொண்டீர்	சபலரானவர்களே!		சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து [ற
	(அதைவிட்டு)	உறையும்	பொருந்தி வர்த்திக்கி
பணியும்	(அவனை) ஆஸ்ரயிக்	இறை	ஸ்வாமியினுடைய
	கப்பாருங்கள்;		
ஒரு பால்	ஒருபக்கம்	அடியல்லது	திருவடிகளையொழிய
புனல்	ஜலமானது	ஒன்று	வேறொன்றை
அறையும்	அலையெறியுமதாய்,	இறையும்	சிறிதும்
ஒருபால்	ஒருபக்கம் [ய்	அறியேன்	அறியமாட்டேன். (௩)
வயல்	கழனிகளை யுடையதா		

http://acharya.org

வ்யா. —மூன்றாம்பாட்டு. கண்டிகோளே நாமிருக்கிறபடி, நீங்களும் இப்படியேயிருக்கப் பாருங்கோளென்கிறார்.

(பறையும்வினை) அநாதிகாலம்பண்ணின பாபங்களடங்கலும் பறந்துபோம். தொழுது உஜ்ஜீவியுங்கோள். (பணியும் சிறுதொண்டீர்) அப்ராப்த விஷயங்களிலே தொண்டுபட்டிருக்கிற நீங்கள் விழுந்தாஶ்ரயியுங்கோள். அங்ஙனன்றிக்கே, அந்தரங்க கிங்கரராக வேண்டியிருப்பீர் ! (பணிமின்) ஆஶ்ரயியுங்கோளென்னுமாம்.

(அறையுமித்யாதி) அவ்வூர்தான், ஒரருகு நீர் வெள்ளமறையாநிற்கும், ஒரருகு பொழிலாயிருக்கும், ஒரருகு வயலாயிருக்கும். இவை மூன்றிடத்திலுமொக்க அறையாநின்றுள்ள சிறகையுடைத்தான வண்டுகளினுடைய ஸமூஹமானது அறைகிற சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருவடிகளையொழிய வேறொன்றை த்யாஜ்யதயாவாகிலும் அறிவதொன்றில்லை.(௩)

அரு.—மூன்றாம்பாட்டு. (பறையுமித்யாதி) கள்ளமனத்தைவிட்டு இருந்தவருண்டோ வென்னும் சங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் என்றுஸங்கதி திருவுள்ளம்பற்றிஅவதாரிகையருளிச்செய்கிறா (கண்டிகோளேயித்யாதி).

சிறுமை-நிகர்ஷமாய், தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அப்ராப்தேத்யாதி). சிறுமை-ஸூக்ஷ்மதையாய், அந்தரங்க கைங்கர்யம் செய்யவேண்டியிருப்பீர் என்று அர்த்தாந்தரம் (அங்ஙனன்றிக்கேயித்யாதி).

(அறையாநிற்கும்) அலைமோதாநிற்கும். "சிறை" என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச் செய்கிறார் (அறையாநின்றுள்ள) என்றது. அடித்துக்கொள்ளாநின்றுள்ள என்றபடி. (அறைகிற) என்றது - பாடுகிற என்றபடி. (இறையும்) அல்பாகாரத்தையும் என்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (த்யாஜ்யதயாவாகிலும்) என்று. ... ... (௩)

மூ. — வானோர் மதிபொதியும் சடைமழுவாளியொடொருபால்
தானாகிய தலைவன வனமார்க்கதிபதியாம்
தேனார் பொழில்தழுவும் சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்
தானாயனதடியல்ல தொன்றறியேனடியேனே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஒருபால்	(திருமேனியின்) ஏக தேசத்தில் (வர்த்திக்குமவனாய்),	ஆர்	நிறைந்திருக்கிற
		மதி	சந்த்ரனையுடைய
		பொதியும்	அடங்கியிருக்கிற
வான்	ஆகாசத்திலே	சடை	ஜடையையுடையனாய்,

மழுவாளியொடு	மழுவை யுடையனான ருத்ரனோடுகூட	தேனார் பொழில்	தேன் மிக்கிருந்துள்ள சோலைகளாலே,
அமரர்க்கு அதிபதி	தேவேந்த்ரனும்	தழுவும்	வ்யாப்தமான
		சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து	
தானாகிய	தான் என்கிற சொல்லுக்குள்ளே அடங்கும்படி அவர்களை விபூதியாக வுடையனான	ஆனயனது	எழுந்தருளி யிருக்கும் க்ருஷ்ணனுடைய
தலைவனும்	ஸர்வாதிகனாய்,	அடியல்லது	திருவடிகளையொழிய
அவன்	அப்படி ஸௌசீலனாக ப்ரஸித்தனாய்,	ஒன்று	மற்றொன்றையும்
		அடியேன்	தாஸபூதனானநான்
		அறியேன்	(ரக்ஷகமாக) அறியமாட்டேன். (௪)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (வானோர்மதி) "தம்மை அவர்கள் ஆப்தராக நினைத்திருந்தபடியாலே தாம் சொல்லிற்றுக்கேட்பர்கள்" என்று பார்த்து, தம்படியை அவர்களுக்கு அறிவித்து "நீங்களும் என்னைப் போலே அவனைக்கொண்டு உங்கள் விரோதிகளைப்போக்கிக் கொள்ளப் பாருங்கோள்" என்கிறார்.

(வானோர்மதி) பரந்த ஆகாசத்துக்கெல்லாம் தானே போரும்படி யிருக்கிற சந்த்ரனை தன்ஜடையிலேகதேசத்திலே யடக்கி, தமப்பன், பிறரென்றுபாராதே கொல்லுகைக்குப் பரிகரமான மழுவையுடைய ருத்ரனுக்கு தன் திருமேனியிலே இடங்கொடுத்துக்கொடுநிற்கிற சீலத்தையுடையஸர்வாதிகன். (அவனமரர்க்கதிபதியாம்) தேவர்களுக்குநிர்வாஹகனான இந்த்ரனும், தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளே அடங்கும்படி யிருக்கிறவன்.

(தேனார்பொழிலித்யாதி) தேன்மாறாத பொழிலாலே அணையப்பட்டிருந்துள்ள. (சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்தானாயன்) க்ருஷ்ணவதாரம் தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்ததென்று வெறுக்கவேண்டாதபடி பிற்பாடர்க்கும் அநுபவிக்கலாம்படி, அவ்வவதாரத்தின்படியே வந்து சாய்ந்தவன். அவன் திருவடிகளல்லது வேறொன்றையுமறியேன்; அதுக்கடி அவனுக்கே சேஷபூதனானகையாலே. ... ... (௪)

அரு.—நாலாம்பாட்டு. (வானோரித்யாதி) உம்மைப்போலே நாங்கள் வேறொன்றையு மறியாதிருந்தபோது, உம்மைப்போலே எங்களையுமங்கீகரித்து விரோதியைப் போக்குவனோவென்ன; இவர்கள் ஸ்வநிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தாலும், தம்முடைய வைலக்ஷண்யாநுஸந்தாநத்தாலும் பிறந்த

ஆப்ததாஜ்ஞாதத்தைக்கண்டு, அவனுடைய ஜௌசீல்யத்தை உபதேசித்து, என்னைப்போலே உங்களையும் அங்கிகரிப்பன், ஆனபின்பு அவனடியாக விரோதியைப் போக்கிக்கொள்ளப் பாருங்கோளென்கிறாரென்று இரண்டு பாட்டுக்கும் ஏகதாத்பர்யமாக அவதாரிகை அருளிச்செய்கிறார் (தம்மை அவர்களித்யாதி). (அவனைக்கொண்டு) என்றது - ஸௌசீலனான அவனைக் கொண்டு என்றபடி.

[வானோரித்யாதி, தலைவன்-அமரர்க்கதிபதியாம்; அவன், தேனுரித்யாதி, ஆனயன் ; அவனடியல்ல தொன்றறியேனடியேனே] என்றந்வயித்துக் கொள்வது. ... ...(௪)

௫. — நந்தா நெடுநரகத்திடை நணுகாவகை நாளும்
எந்தா யெனவிமையோர் தொழுதேத்து மிடமெறிநீர்ச்
செந்தாமரை மலரும் சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்து
அந்தாமரை யடியா யுனதடியேற் கருள்புரியே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இமையோர்	தேவர்கள்	தாமரைஅடி யாய்	தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளையுடையவனே!
நாளும்	தினந்தோறும்		
எந்தாய்என	என்ஸ்வாமியே! என்று சொல்லி	நந்தா	நசியாததாய்
தொழுது	ஆச்ரயித்து [நின்ற	நெடு	தீர்க்கமாயுள்ள
ஏத்தும்	ஸ்தோத்ரம் பண்ணு	நரகத்திடை	நரகத்தோடொத்த ஸம்ஸாரத்தின் நடுவே [(பிறவாதபடி)
இடம்	தேசமாய்,		
எறிநீர்	அலைமோதாநின்ற நீர் நிலைகளிலே [னது	நணுகாவகை	(இனி) கிட்டாதபடி
செந்தாமரை	செந்தாமரைப் பூவா	உனது அடி	உன்னுடையதாஸபூதனை என்விஷயத்தில்
மலரும்	விகஸியாநின்ற	யேற்கு	
சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்து			
அம்	அழகிய	அருள்புரி	க்ருபைபண்ணாய்.(௫)

வ்யா. —அஞ்சாம்பாட்டு. (நந்தா நெடுநரகத்திடை) ஒருகாலும் விட்டுப்பற்றக்கடவதல்லாத நெடுநரகமான ஸம்ஸாரத்துக்குள்ளே போய்ப்புகாதபடி. (நாளுமித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகள் காலமெல்லாம் நின்று "என்னையனே" என்று தொழுது ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிற தேசம்.

(எறிநீரித்யாதி) மிக்கஜலத்தையுடைத்தான பொய்கைகளிலே, அந்தநீர்ச்செறிவாலே தாமரைகள் போய்அலருகிற சிறுபுலியூர்ச்சல

http://acharya.org

சயனத்திலே. (அந்தாமரையடியாய்) செவ்விப்பூப்போலே யிருக்கிற திருவடிகளையுடையவனே! (உனதடியேற்கருள்புரியே) அல்லாதார் செய்தபடிசெய்ய; அநந்யகதியான என்பக்கலிலே உன்னுடைய் கண்ணழிவற்ற க்ருபையைப் பண்ணியருளவேணும். ... ... (ரு)

அரு. —அஞ்சாம்பாட்டு. (நந்தா நெடுநரகமித்யாதி) கீழ்நாலுபாட்டிலும் பரோபதேசம்பண்ண திருந்தினபேரும் திருந்தாத பேருமாயிருக்கையாலே ஸம்ஸாரத்திலே அவர்கள்படுகிறபாட்டை உபதேசிக்கக்கோலி, அது தமக்கு பயாவஹமாயிருக்கையாலே சடக்கென பரோபதேசத்தை விட்டு மேலஞ்சுபாட்டாலே எம்பெருமானைச்சரணம்புகுருகையை அர்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

[இமையோர் - நாளும்] என்றநவயித்து அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிகளித்யாதி).

"அம்" என்று அழகாய், பலிதம் (செவ்விப்பூப்போலே யித்யாதி). கீழ்ஸங்கதி தன்னை ஸ்புரிப்பிக்கிறார் (அல்லாதாரித்யாதி). ... ... (ரு)

ரூ. — முழுநீலமு மலராம்பலு மரவிந்தமும் விரவிக்
கழுநீரொடு மடவாரவர் கண்வாய் முகமலரும்
செழுநீர் வயல்தழுவும் சிறுபுலியூர்ச் சலசயனம்
தொழுநீர்மை யதுடையாரடி தொழுவார் துயரிலரே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முழுநீலமும்	(வர்ணாந்தரம் கலசாமல்) முழுக்க நீலவர்ணமாயிருக்கிற பூவும்	நீர்	ஜலமானது
அலர்	விகஸியாநின்ற	வயல்	கழனிகளை [கிற
ஆம்பலும்	அரக்காம்பலும்	தழுவும்	சூழ்ந்து கொண்டிருக்
அரவிந்தமும்	தாமரைப்பூவும்	சிறுபுலியூர்	சிறுபுலியூரி லெழுந்தருளியிருக்கிற
கழுநீரொடு	செங்கழுநீரும்	சலசயனம்	ஜலசயநனென் கிற எம்பெருமானை
விரவி	சேர்ந்து [ளுடைய	தொழுமது	ஆஸ்ரயிக்கையையே
மடவாரவர்	(அங்குள்ள) பெண்க	நீர்மையுடையார்	ஸ்வபாவமாகவுடையவர்களுடைய
கண்	கண்கள்போலவும்	அடி	ஸ்ரீபாதங்களை
வாய்	அதரம்போலவும்	தொழுவார்	ஆஸ்ரயிக்குமவர்கள்
முகம்	முகம்போலவும்	துயர் இலர்	துக்கத்தை யடையார்கள். (சு)
அலரும்	விகஸியாநின்ற,		
செழு	ஸம்ருத்தமான		

வ்யா. —ஆறும்பாட்டு. (முழுநீலமும்) எங்குமொக்கக் கறுத்திருக்கிற நீலமும், அரக்காம்பலும், தாமரையும், செங்கழுநீரும்

http://acharya.org

இவைதன்னிலேகூடி அங்குண்டான ஸ்த்ரீகளுடைய கண்ணையும் வாயையும் முகத்தையும் காட்டாநிற்கிற.

(செழுநீர் வயல்தழுவும்) அழகிய ஜலமானது, வயலை அணைந்திருக்கிற சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்தைத்தொழுகையே ஸ்வபா(ஃ)வமாகவுடையாருடைய திருவடிகளைத் தொழுவார்க்கு துஃக்கங்கள்நில்லா. அவைதன்னடையே விட்டுப்போம். ... ... (சு)

அரு.—ஆறும்பாட்டு. (முழுசீலமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே "அருள்புரியே" என்னச்செய்தேயும் சடக்கென அருள்புரியக்காணாமையாலே, அவனைவிட்டு அடியாரளவும் போய் தேறிநிற்கிறுரென்று ஸங்கதி.

"விரவி" என்றதினர்த்தம் "கூடி" என்றது.

"சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்தை" என்றது – மன்னக்களுமறி வருகையாலே சிறுபுலியூர்ச் சலசயனனை யென்றபடி. அவனையன்றிக்கே அவனைத் தொழுவாரையிறே இங்குத்தாம்பற்றுகிறது; ஆகையாலே இவ்வனே நிர்வஹிக்க வடுப்பது. ... ... (சு)

மூ. — சேயோங்கு தண்திருமாலிருஞ்சோலைமலை யுறையும்
மாயாவெனக்குரையா யிதுமறைநான்கினுளாயோ
தீயோம்புகை மறையோர் சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்
தாயோ வுனதடியார் மனத்தாயோ வறியேனே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சேய் ஓங்கு	மிகவும் உன்னதமாய்	மறையோர்	ப்ராஹ்மணர்கள் வர்த்திக்கிற
தண்	குளிர்ந்திருக்கிற		சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்து
திருமாலிருஞ் சோலைமலை	திருமாலிருஞ் சோலை மலையிலே [ற	ஆயோ	இருக்கிறுயோ?
உறையும்	பொருந்தி வர்த்திக்கி	உனது	உனக்கு
மாயா	ஆஶ்சர்யபூ(ஃ)தனே	அடியார்	சேஷபூதரான பாகவதர்களுடைய
நான்குமறையின்	நாலு வேதங்களினுடைய [யோ?	மனத்தாயோ	ஹ்ருதயத்திலே வஸிக்கிறுயோ?
உளாயோ	(உள்ளே) இருக்கிறு	அறியேன்	அறிகிலேன்;
தீ	த்ரேதாக்நிகளை	இது	இந்த ப்ரஶ்நத்திற்கு உத்தரத்தை
ஓம்புகை	ஹோமத்தினுல் வளர்க்கையையேஸ்வபா(ஃ)வமாக வுடைய	எனக்கு	எனக்கு
		உரையாய்	அருளிச் செய்ய வேணும். (எ)

வ்யா. —ஏழாம்பாட்டு. (சேயோங்கித்யாதி) "சேய்" என்று க்ஷேத்ரபாலகனுக்குப்பேராய், அவனவ்விடத்துக்காவலாகச் சொல் லிப்போருவதொன்றுண்டு அதாகிறது. அன்றிக்கே "சேய்" என்று தூரத்துக்கு வாசகமாயிருக்கையாலே மிகவும் ஓங்கின திருமலையிலே நிற்கிற ஆஶ்சர்யபூ(ஃபூ)தனை. (எனக்குரையாயிது) எனக்கு இத்தை யருளிச்செய்யவேணும். (மறைநான்கினுளாயோ) எங்குமொக்க உன் னையே சொல்லாநின்றுள்ள வேதங்கள் நாலிலுமுள்ளாயோ?

எப்போதுமொக்க அக்நிகார்யத்தில் அவஹிதராய்ப்போருகிற ப்ராஹ்மணருடைய சிறுபுலியூர்ச் சலசயநத்திலுள்ளாயோ? உன் திருவடிகளிலே அஸாதாரணராயிருப்பார் ஹ்ருதயங்களிலே உள்ளா யோ? அடியேன் அறிகிறேனில்லை, எனக்கிது தெரிய அருளிச்செய்ய வேணும்; இத்தால் சொல்லிற்றுய்த்து ஸௌபரி பலவடிவுகொண் டாப்போலே இவ்வோ இடங்கள்தோறும், இனி அவ்வருகில்லை என் னும்படி குறைவற வர்த்திக்கிறபடியைக் காட்டிக்கொடுத்தான். (எ)

அரு.—ஏழாம்பாட்டு. (சேயோங்கித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் எம்பெரு மானை விட்டு அவனடியாரைப்பற்றித் தேறியிருந்தார்; அத்தைக் கண்டு உகந்து குறைவற எங்குமிருக்கும்படிகளைக்காட்டக்கண்டு உகந்து ஆஶ்சர் யப்படுகிருரிங்கென்று ஸங்கதி.

"சேய்" என்று ருத்ரபுத்ராதிகளுக்கு ப்பேராகையால், க்ஷேத்ர பாலகனும் ருத்ரபுத்ரனுகையாலே சொல்லுகிறதென்றருளிச் செய்கிருர் (சேயென்றித்யாதி).

சாஸ்த்ரைக ஸமதிகம்யங்களான அப்ராக்ருத திவ்யமங்கள விக்ரஹங் களையும், கண்ணுல் கண்டநுபவிக்கலாம்படியான அர்ச்சாரூபங்களையும், நெஞ்சாலே அநுபவிக்கலாம்படி அந்தர்யாமியாயிருக்கும் வடிவுகளையும், ஒருகாலே காட்டினபடியாலே கண்டு ஆஶ்சர்யப்படுகிருரென்று பாட்டுக் குத் தொகுத்த தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிருர் (இத்தாலித்யாதி). (எ)

மூ. — மைபார்வரிநீல மலர்க்கண்ணார்மனம் விட்டிட்டு
உய்வானுனகழலே தொழுதெழுவேன் கிளிமடவார்
செவ்வாய்மொழி பயிலும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து
ஐவாயரவணைமேலுறை யமலா வருளாயே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கிளி	கிளிகளானவை	பயிலும்	அப்யஸியாநின்ற
மடவார்	ஸ்த்ரீகளுடைய [டான		சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்து
செவ்வாய்	சிவந்தவாயிலே யுண்	ஐவாய்	ஐந்து வாய்களை
மொழி	சொற்களை		யுடைய

http://acharya.org

அரவு அணை மேல்	திருவநந்தாழ்வானுகிற படுக்கையின் மேலே	கண்ணார்	கண்களையுடைய ஸ்த்ரீகள் விஷயத்தில்
உறை	பொருந்தி கண்வளர்ந்தருளுகிற	மனம்விட்டிட்டு	மாநஸ்ஸை (ஆசையை) விட்டு
அமலா	பரிசுத்தனே!	உய்வான்	உஜ்ஜீவிக்கைக்காக
மை ஆர்	அஞ்ஜநத்தினால் நிறைந்த (அலங்கரிக்கப்பட்டதாய்,	உனகழலே	உன் திருவடிகளையே
வரி	ரேகைகளுடையதாய்	தொழுதுஎழுவேன்	ஆஶ்ரயித்துஉஜ்ஜீவிப்பேன்;
நீலமலர்	கருநெய்தல் போன்றதான	அருளாய்	(அப்படி) க்ருபை பண்ணவேணும். (அ)

வ்யா. —எட்டாம்பாட்டு. (மையார் வரிநீலம்) அஞ்ஜநத்தாலே குறைவறஅலங்க்ருதமாய், செவ்வரிகருவரிகளையுடைத்தாய், நீலமலர் போலேயிருக்கிற கண்களையுடைய ஸ்த்ரீகளை மநோரதித்திருக்குமிருப்பைவிட்டு உஜ்ஜீவிக்கைக்காக உன் திருவடிகளை. (தொழுதெழுவேன்) ஆஶ்ரயிப்பேன்.

(கிளிமட்வார் செவ்வாய் மொழிபயிலும்) கிளிபோலேயிருக்கிற ஸ்த்ரீகளுடைய அக்கிளிபோன்ற பேச்சுநெருங்கியிருக்கிற சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்திலே அநுபவஜநிதப்ரீதிக்குப் போக்குவிடுகைக்குப் பலவாய்த்தலைகளையுடையனாய், சைத்யாதிகளை ப்ரக்ருதியாகவுடைய திருவநந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தருளி ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷமாக ரக்ஷணத்திலே ஒருப்பட்டிருக்கிறவனே! என்பக்கலிலே உன்னுடைய க்ருபையைப்பண்ணியருளவேணும். கிளியானது மடவாருடைய சிவந்தவாயில் பேச்சை அப்யஸிக்கிற என்னுமாம். கிளிமடவார் செவ்வாய்மொழி பயிலும் சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்து வாயரவணைமேலுறைபமலா - மையார்வரி நீலமலர்க்கண்ணார் மனம் விட்டிட்டுய்வானுனகழலே தொழுதெழுவேன்; அருளாய். செவ்வாய் - நேராயிருக்கிற. ... ... (அ)

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (மையாரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில்பலவடிவைக் காட்டினபடியாலேகண்டு ஆஶ்சர்யப்பட்டார்; இப்பாட்டில் இப்படி அநுபவத்துக்கு விச்சித்தி வரும்படியிருக்கும் நிலத்தில் தாமிருந்தபடியாலே, அது நித்யமாகச் செல்லுகைக்காக ப்ராப்யாபா(ஞ)ஸங்களில் நசையற்று சரணம்புக்கு க்ருபையை ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"அமலா" என்றதின் தாத்பர்யம் (ப்ரயோஜநேத்யாதி). முந்தின அர்த்தத்தில் சப்த(ஓ)நிர்வாஹத்தைக்காட்டுகிறார் (செவ்வாயித்யாதி). (அ)

மூ. — கருமா முகிலுருவா கனலுருவா புனலுருவா
பெருமால் வரையுருவா பிறவுருவா நினதுருவா
திருமாமகள் மருவும் சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்து
அருமா கடலமுதே யுனதடியே சரணமே. (கூ)

பதம்.	உரை.
கரு மா	(ஆஸ்ரிதர்க்கு) நீல வர்ணமாய்ப் பெருத்திருக்கிற
முகில் உருவா	மேகம்போன்ற வடிவையுடையவனே
கனல் உருவா	(அநாஸ்ரிதர்க்கு) அக்நி போன்ற வடிவையுடையவனே!
புனல் உருவா	ஜலம் போல் ஸர்வ ஸுலபமான வடிவையுடையவனே!
பெருமால்	மிகவும் பெருத்திருக்கிற
வரை உருவா	மலைபோன்ற (அபரிச்சின்நமான) வடிவையுடையவனே!
பிற உருவா	மற்றுமுண்டான வடிவையுடையவனே!
நினது உருவா	உனக்கு அஸாதாரணமாயுள்ள விக்ரஹத்தையுடையவனே!
திருமாமகள்	பெரிய பிராட்டியார்
மருவும்	நித்யவாஸம் பண்ணுநின்ற
	சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்து
அரு	பெறுதற்கரிதாய்
மாகடல்	பெரிய க்ஷீராப்தியிலே யுண்டான
அமுதே	அம்ருதம்போலே நிரதிசய போக்யபூதனானவனே!
உனது அடியே	உன் திருவடிகளே
சரணம்	(எனக்கு) ப்ராப்யமாயிருக்கும். (கூ)

வ்யா. —ஒன்பதாம்பாட்டு. (கருமாமுகிலித்யாதி) ஆஸ்ரிதர்க்கு க்கண்ட காட்சியிலே ஸகலதாபமும் போம்படி ப்ரமஹரமான பெரியமேகம்போன்ற வடிவையுடையவனே. (கனலுருவா) அநாஸ்ரிதர்க்குக் கிட்டவொண்ணாதபடி அநபிபவநீயமான வடிவையுடையவனே. (புனலுருவா) ஸர்வஸுலபமான வடிவையுடையவனே. (பெருமால் வரையுருவா) அபரிச்சேத்யமான வடிவையுடையவனே. (பிறவுருவா) இன்னமும் சொல்லிச்சொல்லாத வடிவுகளையுடையவனே! (நினதுருவா) இப்படி ஜகதாகாரமான வடிவுகளொழிய, அஸாதாரணமான வடிவுகளையுடையவனே.

(திருமாமகள் மருவும்) பெரியபிராட்டியார் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற. (அருமாகடலமுதே) பெரிய கடலைக்கடைந்து அருமைப்பட்டுவாங்கின அம்ருதம்போலே நிரதிசய போக்யனுய்க்கொண்டு

http://acharya.org

பெரியபிராட்டியாரோடுங்கூட சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்திலே சாய்ந் தருளினவனே! (உனதடியே சரணமே) ஸ்ரிய:பதியான உன் திரு வடிகளொழிய எனக்கு வேறுபுகலில்லை-ப்ராப்யமில்லையென்கை. (கூ)

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கருமாமுகிலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரா ப்யாபாஸங்களை விட்டு சரணம்புகுந்தார்; அவன் காட்டின வடிவுகளை யெல்லாம் அநுஸந்தித்துப்பிறந்த போக்யதாதிசயத்தைப்பேசி, ப்ராப்யத் தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறுரென்று ஸங்கதி.

காட்சியிலே ப்ரமஹாரதை மேகத்துக்கும் புனலுக்கும் ஒத்திருக்குமா கையாலே பௌநருக்த்யம் வாராமைக்காகத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வஸுலபேத்யாதி). "பெரு" என்றும், "மால்" என்றும் மீமிசைச் சொல்லாக வருளிச்செய்ததும் போராதே, "வளர" என்று த்ருஷ்டாந்த மிடுகையால் பலித்தவர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (அபரிச்சேத்யமான வித் யாதி).

சரணபதம்-க்ருஷிபரமாய், ப்ராப்யத்தைக் காட்டுமென்றருளிச் செய் கிறார் (ப்ராப்யமில்லை) என்று. ... ... (கூ)

மூ. — சீரார் நெடுமறுகில் சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்து
ஏரார் முகில்வண்ணன் றன்னை யிமையோர் பெருமானைக்
காரார்வயல் மங்கைக்கிறை கலியனொலிமாலை
பாராரிவை பரவித்தொழப் பாவம்பயிலாவே. (கo)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சீர் ஆர்	ஐஶ்வர்யத்தை யுடைத்தாய்	ஏர் ஆர்	அழகுமிக்க
நெடு	நீண்டிருந்துள்ள	முகில்வண்ணன் தன்னை	மேகம்போன்ற வடிவையுடையனாய்,
மறுகில்	திருவீதிகளை யுடைத்தான	இமையோர் பெருமானை	நித்ய ஸூரிகளுக்குத் தலைவனாயுள்ள ஸர்வேஶ்வரன் விஷயமாக,
சிறுபுலியூர்	சிறுபுலியூரென்னும் திருநாமத்தை யுடைத்தாய்,	கார் ஆர்	கருமைமிக்க
சலசயனத்து	ஜலசாயியானஎம்பெருமான் கண்வளர்ந்தருளுகிற சலசயனமென்னும் திவ்ய தேசத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற	வயல்	கழனிகளையுடைய
		மங்கைக்கு	திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு
		இறை	ஸ்வாமியான
		கலியன்	ஆழ்வார்
		ஒலி	அருளிச்செய்த

http://acharya.org

இவை மாலை	இந்த சப்தஸந்தர்ப்ப ரூபமான பாசுரங்களை	பரவி தொழ பாவம்	சொல்லி (அவனை) ஆஶ்ரயிக்க பாபமானது [வே
பாரார்	பூமியி லுள்ளவர்கள்	பயிலா	கிட்டமாட்டாது. (௧௦)

வ்யா. —பத்தாம்பாட்டு. (சீராரித்யாதி) ஐஶ்வர்யத்தையடையக் கோள்சொல்லித்தாராநின்ற பெரியதிருவீதிகளையுடைய சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்திலே அழகிய வடிவையுடைத்தான மேகம்போன்ற வடிவை யுடையனுப்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிறவனை. (இமையோர்பெருமானை) அங்குகண்வளர்ந்தருளுகிறவன் தானுரென்னில்; அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய்த்து.

(காரார்வயல் மங்கைக்கிறை) நிரந்தரமேக ஸஞ்சாரத்தை யுடைத்தென்னுதல்; இருள்மிக்கிருக்துள்ள வயலையுடைத்தான திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார், ஒலியையுடைத்தாம்படி அருளிச்செய்தமாலை. (பாராரிவை பரவித்தொழ பாவம்பயிலாவே) பாவம் வருகைக்கு யோக்யமான தேசத்திலே யிருக்கச்செய்தேயும் இவற்றை வாயாலேசொல்லி ஆஶ்ரயிக்க பாபங்கள் தானே "நமக்கிவ்விடமிருப்பல்ல" என்று விட்டுப்போம். ... ... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அரு —பத்தாம்பாட்டு. (சீராரித்யாதி) "முறுகு" என்றதினர்த்தம் (திருவீதி) என்றது.

"பாரார்" என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (பாவமித்யாதி). ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி ஏழாம்பத்து பத்தாந் திருமொழி
பெரும்புறக்கடல் ப்ரவேசம்.

வ்யா. —(பெரும்புறக்கடலித்யாதி) அவனல்லது ஆஶ்ரயணீயனில்லையென்று பிறர்க்கு உபதேசிக்கப் புக்கவர் "அருளாய்" என்றும், "உனதடியே சரணமே" என்றும், தம்முடைய அபேக்ஷையின் மிகுதியைச் சொல்லித் தலைக்கட்டினார். இவர்க்கு இனிச்செய்யலா

http://acharya.org

வதென்னென்று பார்த்து வேறே ஓராலம்பநமாகவிருந்து தன்னுடைய ஸ்வரூப ரூப குணவிபூதிகளையடையக் காட்டிக்கொடுத்து "நம்மை யொழிந்த வஸ்துக்களுடைய நமக்கு உபமாநமாயிருத்தல், ப்ரகாரமாயிருத்தல் செய்யும்படியிருக்கிறநாம், உமக்குக்கண்ணுலே கண்டநுபவிக்கலாம்படி வந்துநின்றோமாகில், நீர் என்பெறுதீராய்த்தான்கிடந்து கூப்பிடுகிறது, இனிமேலுள்ள கார்யமும் நாமேசெய்வுதோங் காணும்" என்று ஸமாதாநம்பண்ண, அப்படியே அநுஸந்தித்து த்ருப்தராகிறார். (க) [ఆరురోహ రథం హృష్టశ్శత్రుఘ్నసహితో బలీ- ஆருரோஹ ரதம் ஹ்ருஷ்டஶ் ஶத்ருக்னஸஹிதோ பலீ] பெரிய ஆசையுடனே வந்த ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு நினைத்து வந்தகார்யத்தில் செய்ததொன்றுமில்லை; ஆகிலும் மீண்டுபோகிறபோது ஹ்ருஷ்டனாய்ப் போனானிறே; அப்படியேயாய்த்து இவர் விஷயத்தில் ஸமாதாநம் பண்ணினபடியும். ... ... *

அரு.—பெரும்புறக்கடல் ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியில் "அருள் புரியே" என்றும், "அருளாயே" என்றும், ப்ரார்த்தித்தவர், பரமப்ராப்யத்தைப் பெறுதே, இத்திருமொழியில், "கண்டுகொண்டேனே" என்று ஹ்ருஷ்டராகக்கூடுமோவென்ன ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (அவனல்லதித்யாதி). (என்பெறுதீராய்) எத்தைப்பெறுதவராய் என்றபடி. இவருடைய அபேக்ஷிதம் செய்யாமல், வேறொன்றால் ஸமாதாநம் பண்ணினால் த்ருப்தராகக்கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆருரோஹேத்யாதி).*

மூ. — பெரும்புறக்கடலை யடலேற்றினைப்
பெண்ணையாணை யெண்ணில்முநிவர்க்கருள்
தரும்தவத்தை முத்தின்திரட்கோவையைப்
பத்தராவியை நித்திலத்தொத்தினை
அரும்பினையலரை அடியேன்மனத்
தாசையை அமுதம்பொதியின்சுவைக்
கரும்பினைக்கனியைச் சென்றுநாடிக்
கண்ணமங்கையுள்கண்டுகொண்டேனே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புறம்	எல்லா ஸமுத்ரத்துக்கும் வெளியிலே யிருக்கிற	ஏற்றினை	ருஷபம்போல் மேனாணித்தவனாய்,
பெரும் கடலை	அபரிச்சிந்நமான ஸமுத்ரம்போன்றவனாய்	பெண்ணை	ஸ்த்ரீபோல் ஆஸ்ரித பரதந்த்ரனாய்,
அடல்	மிடுக்கையுடைய	ஆணை	புருஷன்போல் ஸ்வதந்த்ரனாய்,

(க) ரா - அயோ-கககூ-க.

எண் இல் — அஸங்க்யாதமான தபஸ்ஸையுடைய
முனிவர்க்கு — யோகிகளுக்கு
அருள் தரும் — தபஸ்ஸின் பலத்தைக் கொடாநின்ற
தவத்தை — தபோரூபியாய் (ஸர்வஜ்ஞனாய்),
திரள் — திரண்டிருக்கிற
முத்தின்கோவையை — முத்துமாலைபோல் இனியவனாய்
பத்தர் — பக்தஜநங்களுக்கு
ஆவியை — ப்ராணன்போல் தாரகனாய், [னாய்,
நித்திலம் — முத்தினுடைய
தொத்தினை — குவியல்போல் ரக்ஷக
அரும்பினை — அரும்புபோல் கௌமாராவஸ்த்தையையுடையனாய்,
அலரை — மலர்ந்தபுஷ்பம்போல் யௌவநாவஸ்த்தையையுடையனாய்,
அடியேன் — தாஸபூதனான என்னுடைய
மனத்து — மநஸ்ஸிலுண்டான
ஆசையை — ஆசைக்கு விஷயமானவனாய்,
அமுதின் — அம்ருதத்தினுடைய
பொதி — திணிப்பாலே (அம்ருதத்தைநீராகப் பாச்சினாப்போலே) [க்கிற
இன்சுவை — நிரதிசயமதுரமாயிரு
கரும்பினை — கருப்பஞ்சாறுபோல் போக்யபூதனாய்,
கனியை — பழம் போலே அப்போதே அநுபவிக்கலாம்படியிருக்கிறவனான ஸர்வேச்வரனை [யி
நாடிச்சென்று தேடிக்கொண்டுபோ
கண்ணமங்கையுள் — திருக்கண்ண மங்கையென்னும் திவ்யதேசத்தில்
கண்டுகொண்டேன் — ஸாக்ஷாத்கரித்தேன்.

வ்யா. —முதற்பாட்டு. (பெரும்புறக்கடலை) ஸர்வபதார்த்தங்களையும் தன்னுள்ளே அடக்கிநோக்கும் கடல்போலே அபரிச்சேத்யனாயுள்ளவனை. எல்லாக்கடலுக்கும் புறம்பாய், தான்பெருத்திருக்கிற கடல்போன்றிருக்கிறவனை. (அடலேற்றினை) ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் தன்னுள்ளே இட்டுநோக்கும்படி, இவற்றையுடையனாகையால் வந்த மேனாணிப்பையுடையவனை. (பெண்ணை) அப்படியிருந்தால் ஒருவர்க்கும் கிட்டவொண்ணாதபடியாயிருக்குமோ வென்னில்; பரதந்த்ரனாயிருக்கு மிருப்பைச்சொல்லுகிறது. வெறும் பாரதந்த்ர்யமே யாயிருக்குமித்தனையோவென்னில், (ஆணை) நிரங்குசமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையுடையவனை. (எண்ணில் முனிவர்க்கருள் தரும்தவத்தை) எண்ணிறந்த தபஸ்ஸையுடைய யோகிகளுக்கு, அந்த தபః ப (ஃ) லத்தைக்கொடுக்கும் தபஸ்ஸானவனை. (முத்தின்

திரள்கோவையை) கண்டபோதே ஶ்ரமமெல்லாம் ஆறும்படி உடம்பிலே ஏறிட்டுக்கொண்டநுபவிக்கலாம்படி முத்தினுடைய திரண்டமாலைபோலே யிருக்கிறவனை. (பத்தராவியை) தன்பக்கல் பரிவையுடையார்க்குத் தன்னையொழிய ஜீவிக்கை அரிதாம்படியிருக்கிறவனை. (நித்திலத்தொத்தினை) மேன்மேலென நமக்குண்டென்று தேறியிருக்கலாம்படி முத்துக்குவைபோன்றிருக்கிறவனை. நித்திலம் - முத்தும், அழகும். ஸௌந்தர்யத்தொத்தை.

(அரும்பினையலரை) இரண்டவஸ்த்தையும் ஒருகாலே சூழ்த்துக்கொடுக்கலாம்படியிருக்கிறவனை. (க) "யுவா குமாரஃ- யுவா குமாரஃ". (அடியேன் மனத்தாசையை) நான் நித்யாநுபவம் பண்ணுகிற்கச் செய்தேயும், இதுக்குமுன்பு அநுபவித்தறியாத தொன்றில் போலே பிறக்கிற ஆசையானவனை. (அமுதம் பொதியின் சுவைக்கரும்பினை) அம்ருதத்தை நீராகப்பாய்ச்சி வளர்த்தாப்போலே நிரதிசய போக்யபூதமான கரும்புபோலே இனியனாயிருக்கிறவனை. (கனியை) அப்போதே நுகரலாம்படி பக்வபலமாயிருக்கிறவனை. (சென்று நாடிக் கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே) பசித்தவிடத்தே ஸாக போஜநம்பண்ணப் பெறுவாரைப்போலே அபேக்ஷைபிறந்த விடத்தே கண்டநுபவிக்கப் பெற்றேன். ... ... (க)

அரு.—முதற்பாட்டு. தாத்பர்ய மருளிச்செய்து சப்தார்த்தம்காட்டுகிறார் (எல்லாக்கடலுக்குமித்யாதி). (எல்லாக்கடலுக்கும்) ஸப்தஸாகரத்துக்கும். அபூ(ர்)தோபமை என்று திருவுள்ளம். (முத்துக்குவை) முத்துக்குவியல். கீழ்முத்துமாலையைச் சொன்னது ப்ராப்யத்வாபிப்ராயேண; இங்கு முத்துக்குவியலைச் சொன்னது ப்ராபகத்வாபிப்ராயேண; வித்து ஜீவிக்கையாயிருக்கையாலே ரக்ஷகமாமென்றபடி.

(சூழ்த்துக்கொடுக்கலாம்படி) என்றது - வ்யாபித்திருக்கலாம்படி என்றபடி. "இன்சுவை" என்று விசேஷித்ததின் கருத்து (நிரதிசய போக்யபூதமான) என்றது. ... ... (க)

மூ. — மெய்ந்நலத்தவத்தைத்திவத்தைத்தரும்
மெய்யை பொய்யினைக் கையிலோர் சங்குடை
மைந்நிறக்கடலைக் கடல்வண்ணனைமாலை
ஆலிலைப்பள்ளிகொள் மாயனை

(க) ருக்வே-அஷ்ட-உ-அ-உரு.

http://acharya.org

தென்னலைப் பகலை யிற்றைநாளினை
நாளையாய்வரும் திங்களை யாண்டினைக்
கன்னலைக் கரும்பினிடைத் தேறலைக்
கண்ணமங்கையுள்கண்டு கொண்டேனே. (௨)

பதம்.	உரை.
மெய்	யதார்த்தமாய் (ஸ்வரூபாநுரூபமாய்)
நலம்	அழகியதான (ப்ரீதிரூபாபந்நமான)
தவத்தை	பக்தியோக ரூபமான தபஸ்ஸுக்கு விஷயபூதனாய்,
திவத்தை	பரமபதத்தை
தரும்	கொடாநின்ற
மெய்யை	விஸ்வஸநீயமான ப்ரபத்திக்கு விஷயபூதனாய்;
பொய்யினை	(அநாஸ்ரிதர்க்கு ஒரு ப்ரகாரத்தாலும்) இல்லாதவனாய் (காணப் படாதவனாய்),
கையில்	திருக்கையிலேந்தின
ஓர் சங்குடை	ஒரு (அஸத்ருசமான) ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுடைத்தாய்
மைநிறம்	அஞ்ஜநத்தின் வர்ணத்தையுடைத்தான
கடலை	(விஜாதியமான) ஸமுத்ரம் போன்றவனாய்,
கடல்வண்ணனை	ஸமுத்ரத்தின் (ரக்ஷகத்வ) ஸ்வபாவத்தையுடையனாய்,
மாலை	ஸர்வாதிகனாய்,
ஆலிலை	ஆலந்தளிரில்
பள்ளிகொள்	(ப்ரளயகாலத்தில்) கண் வளர்ந்தருளுகிற

பதம்.	உரை.
மாயனை	ஆஸ்சர்யபூதனாய்,
தென்னலைபகலை	நேற்றுப்பகலிலே அநுபவிக்கப் பட்டவன் போல் அநுபூதஸாக ஸ்மரணமாத்ரத்திலே ஸுகப்ரதனாய்,
இற்றைநாளினை	இன்றையதிநம் அநுபவிக்கப்படுமவன் போல் தத்கால ஸுகஜநகனாய்;
நாளையாய்	நாளையதிநத்தில் அநுபவிக்கப்படுமவன் போல் பவிஷ்யத் காலத்தில் ஆநந்தஜநகனாய்,
வரும்	(இப்படி அநேக நாள்கள் கூடி) வாராநின்ற
திங்களை	மாஸங்கள் தோறும்,
ஆண்டினை	(அப்படியே அநேக மாஸங்கள் கூடின) வர்ஷங்கள்தோறும் ஆநந்திப்பிக்குமவனாய், [யனாய்,
கன்னலை	சர்க்கரைபோல் இனி
கரும்பினிடை	கருப்பந்தடியிலே யுண்டான
தேறலை	ரஸம்போல் அப்போதே அநுபவிக்கலாம்படி யிருக்குமவனானவனை
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேன்.	(௨)

http://acharya.org

வ்யா. —இரண்டாம்பாட்டு. (மெய்ந்நலத்தவத்தை) ஸ்வரூபாநுரூபமாய், ஸ்நேஹரூபமாயிருக்கிற அபிமதஸாதநமான ப(க்)க்தியை. (திவந்தைத்தரும் மெய்யை) ப்ரபத்தியை. (பொய்யினை) இவ்விரண்டு மில்லாதார்க்குத் தன்படிகளொன்று மறியவொண்ணா திருக்குமவனை. (கையிலேயித்யாதி) கீழ்ச்சொன்ன இரண்டுமுடையார்க்குக் காட்சிகொடுக்கும் வடிவையுடையவனை. கண்டத்தை எல்லாமடைய உள்ளேயிட்டுநோக்கும்கடல்போலன்றியே, ஓர்சங்குடைமைந்நிறக்கடலை. (கடல்வண்ணனை) ஸர்வபதார்த்தங்களையும் தன்னுள்ளே அடக்கி, சிறியதைப் பெரியது நலியாதபடி தன்திரைகளாகிற கையாலே நோக்கும் கடல்போலே யிருக்கும் ஸ்வபா(வ)வத்தை யுடையவனை. (மாலை) ஸர்வாதிகனை. (ஆலிலையித்யாதி) அகடிதக(ட)நா ஸாமர்த்த்யத்தை யுடையவனை. ஒருசிறுவடிவாலே ஸகல லோகங்களையு மடக்கி ஒருபவனை ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளின ஆஶ்சர்ய பூ(பூ)தனை.

(நென்னலைப்பகலை) அபிமதலாபமுண்டான பிற்றைநாளில் நிர்வ்ருதி போலே "நேற்றைப் பகலிலே அநுபவமிருந்தபடி என்" என்று ஸ்மரித்துத் தரிக்கலாம்படி யிருக்கிறவனை. (இற்றைநாளினை) அநுபூ(பூ)யமான நாளானவனை. (நாளையாய்வருமதிங்களை) இவ்வநுபவத்துக்கு விச்சேதம் பிறவாமே, நாளையும் வரப்புகாநின்றதென்று அநுஸந்திக்கலாம்படியிருக்கிற நாளையாய், அதுதான் ஒருநாளுமேயாய்ப் போகாமே அப்படி என்றுமொக்கச் சொல்லலாம்படியான நாள்களையுடைய மாஸமானவனை. (ஆண்டினை) அப்படிப்பட்ட மாஸங்களையுடைய ஆண்டானவனை. இனி அவ்வாண்டுதன்னை அப்படியே இரட்டித்துக் கொள்ளுமத்தனை. (கன்னலை) நிரதிசயபோக்ய(போக்ய)னானவனை. (கருமபினிடைத்தேறலை) நெருக்கிக்கார்யங்கொள்ள வேண்டாதே, அப்போதே பருகலாம்படியிருக்கிற கரும்பில் ரஸார்சமானவனை. கண்ணமங்கையுள். ... ... (௨)

அ: —இரண்டாம்பாட்டு. (மெய்ந்நலமித்யாதி) "சென்று நாடிக் கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே" என்று நின்றீர் ; எவ்வழியாலே உமக்குக்காட்டக்கண்டுகொண்டீரென்ன; "ப(க்)க்திப்ரபத்திகளுக்கெல்லாம் அவனே நிர்வாஹகனுகையாலே அவ்வழியாலே" என்று நின்று கொண்டு நிரதிசயபோக்யதாப்ரகாரத்தைப்பேசி அநுபவிக்கிறு ரென்று ஸங்கதி.

(அபிமதஸாதகமான) என்றது-போஜநத்துக்கு க்ஷுத்து போலே ப்ராப்யத்துக்கு அவஶ்யாபேக்ஷிதமான என்றபடி. இங்ஙனன்றாகில், ஸ்வரூபவிருத்தமான ப(ஃ)க்தி ஸ்வரூபாநுரூபமாகாதிறே. (ப்ரபத்தியை) என்றது-ப்ரபத்தவ்யனானவனை யென்றபடி. "ஓர் சங்கு" என்று விசேஷிக்கையாலே, பலசங்குடைய கடலை வ்யாவர்த்திக்கிறது. பலிதார்த்தமருளிச்செய்து சப்தார்த்தமருளிச் செய்கிறார் (ஒரு சிறுவித்யாதி).

ஆண்டொழிய பின்னையும் காலமில்லையோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார் (இனியித்யாதி). (இரட்டிக்கை)மேலுமிப்படிபெருக்கிக்கொள்ளுகை. எல்லாக்காலத்துக்கும் இப்படி நிர்வாஹகனென்கை. ... ... (௨)

மூ. — எங்களுக்கருள் செய்கின்றவீசனை
வாசவார்குழலாள் மலைமங்கைதன்
பங்கனைப்பங்கில் வைத்துகந்தான் றன்னைப்
பான்மையைப் பனிமாமதியந்தவழ்
மங்குலைச்சுடரை வடமாமலையுச்சியை
நச்சிநாம் வணங்கப்படும்
கங்குலைப் பகலைச் சென்றுநாடிக்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எங்களுக்கு	அநந்யகதிகளான எங்கள்விஷயத்தில்	பான்மையை	(இப்படிப்பட்ட நீர்மையை) ஸ்வபா(வ)வமாக வுடை[யனாய்,
அருள்செய்கின்ற	க்ருபைபண்ணுகின்ற	பனி	குளிர்ந்தும்
ஈசனை	ஸர்வேஶ்வரனாய்,	மா	பரந்துமிருக்கிற
வாசம் வார்	பரிமளம்வீசாநின்ற	மதி	சந்த்ரனுடைய
குழலாள்	மயிர்முடியை யுடையவளாய்	அம் தவழ்	அழகியஸஞ்சாரத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற
மலைமங்கை	இமயமலைக்குப்பெண்ணான பார்வதியை	மங்குலை	ஆகாசத்துக்கு நிர்வாஹகனாய்
தன் பங்கனை	தன்னுடைய பார்ஶ்வத்திலே யுடையனான ருத்ரனை	சுடரை	ஸூர்யனுக்கு அந்தர்யாமியாய்,
		வட	வடதிசையிலுள்ள
பங்கில்	தன் திருமேனியிலோர் பாகத்தில்	மா	பெரிய [னுடைய
		மலை	திருவேங்கட மலையி
வைத்து	இருத்தி	உச்சியை	சிகரத்திலே (எழுந்தருளியிருக்கு மவனாய்)
உகந்தான் தன்னை	ஸந்தோஷித்தவனாய்,		

http://acharya.org

நச்சி	ஆசைப்பட்டு
நாம்	நம்மாலே
வணங்கப்படும்	ஆஸ்ரயிக்கப்படாநின்ற
கங்குலை	ராத்ரிக்கு நிர்வாஹகனாய்,
பகலை	பகற்காலத்துக்குக்கடவனானவனை
சென்றுநாடி கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேன். (௩)	

வ்யா. —மூன்றும்பாட்டு. (எங்களுக்கருள் செய்கின்றவீசனை) அநந்யகதிகளான எங்கள் பக்கலிலே நிர்ஹேது கக்ருபையைப் பண்ணுகிற ஸர்வேஶ்வரனை. (வாசவார்த்யாதி) எங்களைப்போலன்றியே, தானுமொருஸ்த்ரீயுமாய், ஈஶ்வராபிமாநம் கொண்டாடியிருக்கிற ருத்ரனை, தன் திருமேனியில் ஒருபார்ஶ்வத்திலேவைத்து அதுதன்னைத் தன்பேறாகவைத்து உகந்திருக்கிறசீலத்தையுடையவனை. (பான்மையை) இஶ்ஶீலந்தான் புழுக்குறித்து எழுத்தாமாபோலே ஒருகாலுண்டாய்ப்போமதன்றியே இதுவே ஸ்வபா(வ)வமாம்படி யிருக்கிறவனை.

(பனிமாமதியந்தவழ்மங்குலை) குளிர்ந்து நிறைந்திருக்கிற சந்த்ரனுடைய ஸஞ்சாரத்தையுடைய ஆகாசமானவனை. (சுடரை) நீர்க்களிப்பை அறுக்கைக்கீடான கிரணங்களையுடைய ஆதித்யனை. (வடமாமலையுச்சியை) இப்படி ஸாதாரணமான வடிவேயன்றியே அஸாதாரணமான விக்ரஹத்தோடே அததிருமலையிலேகதேசமாய் நிற்கிறவனை. (நச்சிநாம் வணங்கப்படும் கங்குலை) நசையை யுடையோமாய்க்கொண்டு நம்மாலேஆஶ்ரயிக்கப்படுகிற போக(ஞ்க)யோக்யமான காலமானவனை. (பகலை) அதுக்குறுப்பாக த்ரவ்யார்ஜநத்துக்கீடான காலமானவனை. சென்றுநாடி. ... ... (௩)

அநு.—மூன்றும்பாட்டு. (எங்களுக்கித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், "மெய்ந்நலத்தவத்தை" என்றும், "திவத்தைத்தரும்மெய்யை" என்றும் இவ்விரண்டும் வ்யாஜமாக்கி ரக்ஷிப்பானென்றீர்; உமக்கிரண்டு கோடியிலும் வைத்துக்கொண்டு எத்தாலே ரக்ஷித்தானென்ன; தன்னுடையநிர்ஹேதுக க்ருபையாலே என்றத்தை அநுஸந்தித்து அவன் சீலாதிகளையும் அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(ஸாதாரணம்) என்றது—ஜீவனுக்கும்தனக்கும்பொதுவானதென்றபடி.

மூ. — பேய்முலைத்தலை நஞ்சுண்டபிள்ளையைத்
தெள்ளியார் வணங்கப்படும் தேவனை
மாயனை மதிள்கோவலிடைகழி
மைந்தனையன்றி யந்தணர் சிந்தையு

ளீசனையிலங்கும் சுடர்ச்சோதியை
எந்தையை யெனக்கெய்ப்பினில் வைப்பினைக்
காசினைமணியைச் சென்றுநாடிக்
கண்ணமங்கையுள் கண்டு கொண்டேனே. (௪)

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
பேய்	பூதனையினுடைய	அந்தணர்	ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய
முலைத்தலம்	முலையின் ஸ்தலத்திலே யுண்டான	சிந்தையுள்	மநஸ்ஸிலே(இருந்து)
நஞ்சு	விஷத்தை	ஈசனை	(அவர்களை) நியமிக்கவல்லனாய்,
உண்ட	அமுதுசெய்த	இலங்கும்	(அவர்கள் தோஷம் தட்டாதபடி) விளங்காநின்ற
பிள்ளையை	பாலனாய்,	சுடர்	உஜ்ஜ்வலமான
தெள்ளியார்	ஜ்ஞாநாதிகராலே	சோதியை	தேஜோரூபியாய்,
வணங்கப்படும்	ஆஶ்ரயிக்கப்படாநின்றவனாய்,	எந்தையை	எனக்கு ஸ்வாமியாய்
தேவனை	(அத்தாலே) தீப்யமானனாய்,	எனக்கு	எனக்கு [லத்தில்
மதிள்	ப்ராகாரங்களினால் சூழப்பட்ட	எய்ப்பினில்	தளர்த்திமேலிடும் கா
கோவல்	திருக்கோவலூரிலே	வைப்பினை	நிதிபோல்ரக்ஷகனாய்,
இடைகழி	திருவிடைகழியிலே (முதலாழ்வார்களுடனெழுந்தருளியிருக்கிற)	காசினை	ஸுவர்ணம் போல் ஸ்ப்ருஹணீயனாய்,
மைந்தனை	யுவாவாய்	மணியை	ரத்நம்போல் அதிஸ்லாக்யனாயுள்ளவனை
அன்றி	அதுக்குமேலே		சென்றுநாடி கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேன். (௪)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (பேய்முலையித்யாதி) பூதனையுடைய முலை ஸ்தலத்திலுண்டான விஷத்தை அமுதுசெய்து, விழுக்காடுவியாத முக்த(ஸ)னை. (தெள்ளியார் வணங்கப்படுந்தேவனை) இப்படி முக்த(ஸ)ரன்றியே அறிவுடையராயிருப்பாராலே ஆஶ்ரயிக்கப் படுவானாய், அத்தாலே தீப்யமானனானவனை. (மாயனை) ஆஶ்சர்யபூதனை. (மதிட்கோவலிடைகழிமைந்தனை) இடமில்லாதிடத்தே ஆஶ்ரிதரோடே புகுந்து நெருக்கின நித்ய யௌவநஸ்வபாவனை. (அன்றியந்தணர் சிந்தையுளீசனை) அதுக்குமேலே ஆஶ்ரிதருடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்து, அவர்களைத்தன்வழியே நியமித்துக்கொண்டிருக்கிறவனை.

http://acharya.org

(இலங்கும் சுடர்ச்சோதியை) இவர்களுடைய சரீரத்திலும், ஆத்மாவிலும்வர்த்தியாநிற்கச்செய்தே அவற்றைப்பற்றிவருந்தோஷங்கள் தன்பக்கலிலே தட்டாதபடியிருக்கிறவனை. (எந்தையை) இஸ்வபா(ஞா)வத்தைக்காட்டி என்னையெழுதிக்கொண்டவனை. (எனக்கென்றுமிதனில் வைப்பினை) எனக்குக் கைம்முதலில்லாதவன்று அழித்துக் கெடுத்துஜீவிக்கலாம்படியான நிதியானவனை. (காசினை)பொன்போலே ஸ்ப்ருஹணீயனானவனை. (மணியை) அப்பொன்னை அழித்தும் ஸ்வீகரிக்கக்கடவ ரத்நம்போலே ஸ்லாக்யனானவனை. சென்றுநாடி. (௪)

அரு.—நாலாம்பாட்டு. (பேய்முலைநீர்யாதி) இப்படி நிர்ஹேதுகமாகக் கடாக்ஷித்தது உம்மைத்தானேயோ? மற்று யாரையாகிலும் இப்படி கடாக்ஷித்ததுண்டோவென்ன; முதலாழ்வார்களையும் கடாக்ஷித்தானென்னக்கோவலூயனுடைய பிள்ளைச் சேவகம் தொடங்கி அநுபவிக்கிறரென்று ஸங்கதி.

(அதுக்கு மேலே) என்றது-முதலாழ்வார்களைக் கடாக்ஷித்ததுக்கு மேலே யென்றபடி. "அந்தணர்" என்ற பதம் - திருமழிசைப்பிரான், பட்டர்பிரான், தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் இவர்களைச் சொல்லிற்றாய், இவர்களைச்சொன்னது உபலக்ஷணமாக்கி,மாறன், குலசேகரன், பாணன் என்கிற மூவரையும் திருவுள்ளம்பற்றி (ஆஸ்ரிதருடைய) என்றருளிச்செய்தது.

(இஸ்ஸ்வபாவத்தை)என்றது-ஆழ்வார்கள் ஒன்பது திருநாமங்களையும் மயர்வறமதி நலமருளிக் கடாக்ஷித்த ஸ்வபா(ஞா)வத்தை யென்றபடி. (௪)

மூ. — ஏற்றினையிமயத்துளெம்மீசனை
இம்மையைமறுமைக்கு மருந்தினை
ஆற்றலை யண்டத்தப் புறத்துய்த்திடு
மையனைக் கையிலாழி பொன்றேந்திய
கூற்றினைக் குரு மாமணிக்குன்றினை
நின்றவூர்நின்ற நித்திலத்தொத்தினைக்
காற்றினைப் புனலைச் சென்றுநாடிக்
கண்ணமங்கையுள் கண்டு கொண்டேனே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏற்றினை	ருஷபம்போல் செருக்கனாய்,	எம்மீசனை	நம்முடைய ஸ்வாமியாய்,
இமயத்துள்	ஹிமவானில் (திருப்பிரிதியில்) எழுந்தருளி யிருக்கிற	இம்மையை மறுமைக்கு	ஐஹிகபலப்ரதனாய் ஆமுஷ்மிக பலங்களுக்கு

மருந்தினை	ஔஷதம்போல் ஸாதந பூதனாய்	குரு	ஶ்லாக்யமாய்
ஆற்றலை	மிடுக்கனாய்,	மா மணி	நீலமணிமயமான
அண்டத்து அப்புறத்து	அண்டத்துக்கு வெளியிலே (பரமபதத்தளவும்)	குன்றினை	மலைபோல் அதிஸுந்தரனாய்
உய்த்திடும்	(ஆஶ்ரிதரை) நடத்த வல்லவனை	நின்றவூர்	திருநின்றவூரில்
ஐயனை	நிருபாதிக பந்துவாய்	நின்ற	எழுந்தருளியிருக்கிற
கையில்	திருக்கையில்	நித்திலம் தொத்தினை	முத்துக்குவியல் போல்குளிர்ந்தவடிவை யுடையனாய்,
ஒன்று ஆழி	அத்விதீயமான ஸுதர்சநாழ்வானை	காற்றினை	காற்றுபோல் ஸுககரனாய்
ஏந்திய	தரித்துக்கொண்டு	புனலை	ஜலம்போல் தாரகனாயுள்ளவனை
கூற்றினை	ம்ருத்யு போலே (அநாஶ்ரிதர்க்கு) பயங்கரனாய்,		சென்றுநாடிகண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேன். (௫)

வ்யா. —அஞ்சாம்பாட்டு. (ஏற்றினை) ஸ்வாநந்தாநுபவத்தால் வந்த செருக்கையுடையவனை. (இமயத்துளெம்மீசனை) ஹிமவானில் திருப்பிரிதியிலிருக்கு மிருப்பைக்காட்டி என்னை வசீகரித்தவனை. (இம்மையை மறுமைக்கு மருந்தினை) ஐஹிகமாயும் ஆமுஷ்மிகமாயுமுள்ள ப(ஃ)லங்களுக்கு ஸாதநபூதனானவனை. (ஆற்றலை) ஒருவஸ்துவே எல்லாவற்றையும் தரவற்றோவென்னில்; அக்கண்ணழிவுசொல்லவொண்ணாதபடி ஸர்வசக்தியுக்தனானவனை. (அண்டத்தப் புறத்துய்த்திடுமையனை) இவ்ஸர்வசக்தித்வங்கொண்டு கொள்ளவிருக்கிற கார்யமென்னென்னில்; இவற்றைப்பரமபதத்தளவும்செல்லநடத்துகை. அதுதானவனுக்கு வேண்டுகிறதென்னென்னில்; (ஐயனை) நிருபாதிக பந்து(ப3ந்து4)வாகை.

(கையிலாழியொன்றேந்திய கூற்றினை) ஆதிவாஹிகர் கையிலே காட்டிக்கொடுத்துக் கொடுபோகாநின்றால், ஆரேனும் சிலர்விலக்கினருண்டாகில் இருதுண்டமாக்குகைக் கீடான பரிகரத்தையுடையனாய், சத்ருக்களுக்கு ம்ருத்யுபோலேயானவனை. (குருமாமணிக்குன்றினை) ஶ்லாக்யமானநீலரத்ந பர்வதம்போன்ற வடிவையுடையவனை. அங்கேகொடுபோனால் காட்சிகொடுக்கும்படியான வடிவிருக்கிறபடி. (நின்றவூர்நின்றநித்திலத்தொத்தினை) அவ்வளவும்போகப்பற்றாதார்க்குக் காட்சிகொடுக்கைக்காக திருநின்றவூரிலேநிற்கிற முத்துத்திரள்

போலே ஸ்ரமஹரமான வடிவையுடையவனை. (காற்றினை) ஸ்வஸ்பர்ஶத்தால் வரும் ஸுகமாயிருக்கிறவனை. (புனலை) தா (தா) ரகனாயவனை. சென்றுநாடி. ... ... (௫)

அ௫ — அஞ்சாம்பாட்டு. (எற்றினையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் தம்மை விஷயீகரித்தமையை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அநுஸந்தித்தார். இப்படி ஆழ்வார்களையெல்லாம் விஷயீகரித்துப்பெற்ற மேன்மைப்புக்களெல்லாம் தோற்ற எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பிரிதி தொடங்கி அநுபவித்து ஸ்ருஷ்டரானவளவிலே அவனுடைய ஐஹிகாமுஷ்மிகாதி ப(ஃ)லப்ரதத்வம், மோக்ஷப்ரதத்வம் முதலானவற்றையநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"மருந்து" என்பது தீர்க்கமதாகையாலே உபயவித ப(ஃ)லஸாதநபூதனென்ற போதே அவை இல்லாமையால் வரும் துக்கத்தைப்போக்குமவனென்று மென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச் செய்கிறார் (ஐஹிகமாயுமித்யாதி). "இம்மையை" என்கிற விடத்தில் ஐகாரம் அவ்யயம்.

(அவ்வளவும் போக) சரீராவஸாந ஸமநந்தரத்தளவும் செல்ல. (பற்றாதார்க்கு) பொறுக்கமாட்டாதார்க்கு. ... ... (௫)

மூ. — துப்பனைத்துரங்கம் படச்சீறியதோன்றலைச்
சுடர்வான்கலன் பெய்ததோர்
செப்பினைத் திருமங்கைமணாளனைத்
தேவனைத் திகழும் பவளத்தொளி
யொப்பனை யுலகேழினை யூழியை
ஆழியேந்திய கையனை யந்தணர்
கற்பினைக் கழுநீர்மலரும் வயல்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துப்பனை	ஸமர்த்த (பலிஷ்ட) னாய்,	பெய்தது	இட்டுவைக்கும் படியான
துரங்கம்	கேசியென்னு மஸுரனானவன்	ஓர்	விலக்ஷணமான
		செப்பினை	செப்பு (பாத்ரம்) போன்றவனாய்,
பட	அழியும்படியாக		
சீறிய	(அவனை) கோபித்தருளின	திருமங்கை	பெரிய பிராட்டியார்க்கு
தோன்றலை	ஸ்வாமியாய்,	மணாளனை	வல்லபனாய்,
சுடர்	உஜ்ஜ்வலமாய்	தேவனை	(அதனால்) விளங்குமவனாய்,
வான்	பெருவிலையனான		
கலன்	ஆபரணங்களை	திகழும்	ஒளிவிடாநின்ற

பவளத்து	பவழத்தினுடைய
ஒளி ஒப்பனை	காந்தியோடொத்தவ (ஸ்ப்ருஹணீய)னாய்,
உலகுஏழினை	ஸப்தலோகங்களுக்கு நிர்வாஹகனாய்,
ஊழியை	காலத்துக்கு நிர்வாஹகனாய்,
ஆழி ஏந்திய	திருவாழியைத்தரியாநின்ற [வனாய்,
கையனை	திருக்கையையுடைய
அந்தணர்	ப்ராஹ்மணராலே
கற்பினை	ஓதப்படுமவனானவனை
கழுநீர்	செங்கழுநீர்ப் பூவானது
மலரும்	அலராநின்ற [னது
வயல்	கழனிகளையுடைய

கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேன். (௬)

வ்யா. —ஆறாம்பாட்டு. (துப்பனை) தான்நினைத்ததை செய்து தலைக்கட்டுகைக்கீடானஸாமர்த்த்யத்தையுடையவனை. (தூங்கம்படச் சிறியதோன்றலை) கேசியுடைய வாய்கிழியும்படி சிறியமுக்தத(ஸ்)னை. (சுடர்வான்கலன் பெய்ததோர் செப்பினை) ஒளியையுடைத்தாய், பெருவிலையனாயிருந்துள்ள ஆபரணங்களை இட்டுவைக்கும் செப்பானவனை. "சுடர்வான்கலன்" ஆகிறது தானேதென்னில்; (திருமங்கைமணாளனைத் தேவனை) பிராட்டியும் தானுமான சேர்த்தியிலே யுண்டான ஒத்துமஞ்சளும், செம்பஞ்சிக்குழம்பும், மாளிகைச்சாந்தின் நாற்றமுமாய்க்கொண்டு திருமேனியில் புகர்தோன்றநின்றநிலை.

(திகழும் பவளத்தொளியொப்பனை) ஸர்வைஸ்ப்ருஹணீயனானவனை. (உலகேழினை) போக்ய (போக்ய) போகோ (போக) பகரணபோக (போக) ஸ்தாநங்களாயுள்ளவனை. (ஊழியை) காலமே சேஷித்தவன்று காலமாய்நின்றவனை. (ஆழியேந்தியகையனை) நித்யமான திவ்யாயுதங்களை ஏந்தும் திருக்கையை யுடையவனை. நித்யமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவனை யென்றபடி. (அந்தணர் கற்பினை) ப்ராஹ்மணருடைய மர்யாதைபோலே யிருக்கிற ஸங்கல்பத்தையுடையவனை, ப்ராஹ்மணராலே அத்யயநம் பண்ணப்படுகிறவனை யென்றுமாம். (கழுநீர்மலரும் வயல்) செங்கழுநீர் தொடக்கமான புஷ்பங்கள் அலராநின்றவயலையுடைத்தான. ... ... (௬)

அ௬ —ஆறாம்பாட்டு. (துப்பனையித்யாதி) கீழ்ச்சொன்ன ப(ஸ்)லப்ரதத்வோபயுக்தமான ஸாமர்த்த்யத்தையும், தத்கார்யமான விரோதிநிரஸநத்தையும், அதுக்குடலான ஸ்ரிய:பதித்வத்தையும், இவையெல்லா மநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

http://acharya.org

"தோன்றல்" என்றது-அழகுக்குவாசகமாகையாலே,(மூர்த்த (ஸ்)னை) என்றது; ஸௌந்தரனையென்றபடி.

"ஏர்திய" என்றது- ஏந்துமென்றாய், அத்தால் பலித்தது (நித்யமான) என்றது. (மர்யாதைபோலே) என்றது-சாபாநுக்ரஹஸங்கல்பம்போலே யென்கை. "கற்பினை" என்றதுக்கு - கற்கப்படுமவனை யென்றர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (ப்ராஹ்மணராலேயிதியாதி). ... ... (சு)

மூ. — திருத்தனைத் திசைநான்முகன் தந்தையைத்
தேவதேவனை மூவரில்முன்னிய
விருத்தனை விளங்கும் சுடர்ச்சோதியை
விண்ணை மண்ணினைக் கண்ணுதல்கூடிய
அருத்தனை யரியைப் பரிகீறிய
அப்பனை யப்பிலா ரழலாய்நின்ற
கருத்தனைக் களிவண்டறையும்பொழில்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே. (க)

பதம்.	உரை.
திருத்தனை	(ஆநந்தத்தினால்) த்ருப்தனாய், (பரிபூர்ணனாய்),
திசை	திக்கிலுள்ளவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான,
நான்முகன்	ப்ரஹ்மாவுக்கு
தந்தையை	பிதாவாய்,
தேவதேவனை	தேவர்களாலே ஆய்ரயிக்கப்படும் தேவனாய்,
மூவரில்	ப்ரஹ்ம விஷ்ணுருத்ரரான மூவர்களுக்குள் (மற்ற இருவர்க்கும்)
முன்னிய	ப்ரதா(னு)னனா
விருத்தனை	நாயகனாய் (நியாமகனாய்)
விளங்கும்	ப்ரகாசியாநின்ற
சுடர்	உஜ்ஜ்வலமான
சோதியை	தேஜோமயமான திவ்யவிக்ரஹத்தை யுடையனாய்,

பதம்.	உரை.
விண்ணை	ஸ்வர்க்கத்துக்கு நியாமகனாய்
மண்ணினை	பூமிக்கு நியாமகனாய்,
கண்ணுதல்	நெற்றிக் கண்ணனான ருத்ரனானவன்
கூடிய	சேர்ந்திருக்கிற
அருத்தனை	அர்த்த (பாதி) பாக (ஸ்)த்தை யுடையவனாய், [கனாய்,
அரியை	ஸிம்ஹம்போல் மிடுக்
பரிகீறிய	கேசியைக் கிழித்துப் பொகட்ட
அப்பனை	உபகாரகனாய்;
அப்பிலார்	ஜலத்திலே இருக்கிற
அழலாய்நின்ற	படபாக்நி போல்(எல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் லயஸ்தானமா) யிருக்கிற

கருத்தனை	ஸர்வஸ்வாமியாயுள்ள ஸர்வேஶ்வரனை,	அறையும்	சப்தியாநின்ற
		பொழில்	சோலைகளையுடைய
களி	மதித்திருக்கிற	கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேன்.	(எ)
வண்டு	வண்டுகளானவை		

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (திருத்தனை) ஸ்வாநந்தா(நு)நுபவத்தாலே நித்யத்ருப்தனானவனை. (திசைநான்முகன் தந்தையை) இவ்வருகுள்ளாரில்காட்டில் அதிகனாயிருக்கிற சதுர்முகனுக்கு ஜநகனானவனை. (தேவதேவனை) அவனொருவனுக்குமன்றிக்கே, தேவர்களானாரெல்லாராலும் ஆஶ்ரயிக்கப்படுமவனை. (மூவரில்முன்னியவிருத்தனை) மூவருமான நிலையில் மற்றை இருவர்க்குத் தானே நியாமகனாய், தானான நிலையில் வந்தால் சேஷித்வத்தால்வந்த உறைப்புத்தோற்ற விருக்கிறவனை. (விருத்தனை) தலைமகனை. (விளங்கும் சுடர்ச்சோதியை) த்ரிமூர்த்தி மத்யஸ்தனான நிலையொழிய அஸாதாரணமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையனானவனை. (விண்ணை) போக(பூமி) பூமியான ஸ்வர்க்காதிகளானவனை. (மண்ணினை) அதுக்கு ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணும் கர்மபூமியானவனை.

(கண்ணுதல்கூடிய வருத்தனை) லலாடநேத்ரனான ருத்ரனை யுடைத்தான அர்த்த(ஃ) பாக(ஃ)த்தை யுடையவனை. (அருத்தன்) அர்த்த(ஃ) பாகன். (அரியை) விரோதிகளைப் போக்குமவனை. (பரிதிய வப்பனை) விரோதிநிரஸநத்தை சீலமாகவுடைய உபகாரகனை. (அப்பிலாரழலாய்நின்ற கருத்தனை) படபா(ஃ)முகாக்நி ஜலாம்ஶமடையத் தன்பக்கலிலே வந்து சுவறும்படியிருக்குமாபோலே ஸர்வபதார்த்தங்களும் தன்பக்கலிலேவந்து லயிக்கும்படியிருக்கிறசக்தியை யுடையவனை. களிவண்டறையும். ... ... (எ)

அ௫.—ஏழாம்பாட்டு. (திருத்தனையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ஸர்வப(ஃ)லப்ரதத்வோபயுக்தமான ஸர்வசக்தித்வத்தை யநுஸந்தித்தார்; அதுக்குறுப்பாக விரோதிநிரஸநத்தைப் பலபடியாக அநுஸந்திக்கக்கோலி நிரபேக்ஷதையை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(தலைமகனை) நாயகனை. மூவரிலித்யாதியான பதங்களில் குணங்களெல்லாம் ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வத்துக்குறுப்பாக வநுஸந்திக்கிறாரென்று திருவுள்ளம். ... ... (எ)

http://acharya.org

வெஞ்சினக்களிற்றை விளங்காய்வீழக்
கன்றுவீசிய வீசனைபேய்மகள் துஞ்ச
நஞ்சு சுவைத்துண்டதோன்றலைத்
தோன்றல்வாளரக்கன் கெடத்தோன்றிய
நஞ்சினை யமுதத்தினை நாதனை
நச்சுவாருச்சிமேல் நிற்குநம்பியைக்
கஞ்சனைத்துஞ்ச வஞ்சித்த வஞ்சனைக்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வெம்சினம்	அதிக்ரூரமான கோ	கெட	முடியும்படி
	பத்தையுடைய	தோன்றிய	திருவவதரித்த
களிற்றை	யானைபோல் அழகிய	நஞ்சினை	விஷம்போன்றவனாய்
	னாய்,	அமுதத்தினை	(ஆஸ்ரிதர்க்கு)
விளங்காய்	விளாம்பழமான அ		அம்ருதம்போல்
	ஸுரனானவன்		போக்யபூதனாய்,
வீழ	ழுந்து முடியும்படி	நாதனை	ஸர்வசேஷியாய்,
கன்று	ன்றாய்வந்த அஸுர	நச்சுவார்	(தன்னை) ஆசைப்படு
வீசிய	தூக்கியெறிந்த [னை		மவர்களுடைய
ஈசனை	ஸ்வாமியாய்,	உச்சிமேல்	சிரஸ்ஸில்
பேய்மகள்	பூதனையானவள்	நிற்கும்	எழுந்தருளியிருக்கிற
துஞ்ச	முடியும்படி	நம்பியை	பூர்ணனாய்,
நஞ்சு	(அவள்முலையிலுள்ள)	கஞ்சனை	கம்ஸனை
	விஷத்தை	துஞ்ச	(அவன்) முடியும்படி
சுவைத்து	உறிஞ்சி	வஞ்சித்த	மோசம் செய்த
உண்ட	அமுதுசெய்த		(கொன்ற)
தோன்றலை	பாலகனாய், [னை	வஞ்சனை	க்ருத்ரிமனாயுள்ளவனை
தோன்றல்	(சத்ருவாக)ப்ரவஹித்த	கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்	
வாள் அரக்கன்	வாளாயுதத்தையுடை	டேன்.	(அ)
	ய ராவணாஸுரன்		

வ்யா. —எட்டாம்பாட்டு. (வெஞ்சினக்களிற்றை) வெவ்விய சினத்தையுடைய மதஹஸ்திபோலே தர்ஶநீயனானவனை. (விளங்காயித்யாதி) கன்றாயும் விளாவாயும் வந்த அஸுரர்களிருவரையும் தன்னைக் கொண்டு தன்னையே மாய்த்துத்தர தான்நினைத்தது தலைக்கட்டவல்லவனை. (பேய்மகளித்யாதி) பூதனைமுடியும்படி அவளுடைய விஷத்தை போக்யமாகக் கொண்டமுதுசெய்த முக்த(௯)னை. (தோன்றலித்

http://acharya.org

யாதி) சத்ருவாக ஸர்வலோகங்களிலும் ப்ரஸித்தனாய் ஸாயுதனுமா யிருக்கிற ராவணன்முடியும்படி தோன்றின ம்ருத்யுவை.

(அமுதத்தினை) அவ்விருப்புத்தானே அநுகூலர்க்கு போக்யமா யிருக்கிறவனை. (நாதனை) நிருபாதிகசேஷியை. (நச்சுவாருச்சிமேல் நிற்கும் நம்பியை) தன் பக்கலாசையுடையார் தலைமேலே நிற்குமவ னாய், அதுதான் பெறுப்பேறாக நினைத்து பூர்ணனாயிருக்கிறவனை. (கஞ்சனையித்யாதி) கம்ஸனுடைய தூரபிஸந்தியை அவன் தன்னோடே போக்கி உகவாதாரோடு செவ்வையழியப் பரிமாறுமவனை. கண்ண மங்கையுள். ... ... (அ)

அ௫. —எட்டாம்பாட்டு. (வெஞ்சினக்களிறித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ஸர்வஸமாச்ரயணீயத்வத்தை யநுஸந்தித்தார்; அதுக்குறுப்பாக விரோதி நிரஸநத்தைப் பலபடியாக அநுஸந்திக்கக்கேளவி அப்ரதிஹதத்வத்தை யநுஸந்திக்கிறரென்று ஸங்கதி.

(நிருபாதிகசேஷியை) என்றது - விரோதிநிரஸநத்துக்கு உறுப்பான ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது. (தன்பக்கலாசையுடையார்தலைமேலே) என்றது- விரோதிநிரஸநத்துக்காக த்தன்னிடத்தில் ஆசைப்பட்டவருடைய ஆசையின்தலைமேலென்றபடி. இத்தால் ஆற்றுமையுடைய ஸமகாலமே வந்துநிற்கிறவனென்று விரோதிநிரஸநத்தில் விளம்பராஹித்யம் ஸூசித மாயிற்று. ... ... (அ)

மூ. — பண்ணினைப்பண்ணில் நின்றதோர் பான்மையைப்
பாலுள் நெய்யினைமாலுருவாய் நின்ற
விண்ணினைவிளங்கும் சுடர்ச்சோதியை
வேள்வியை விளக்கினொளிதன்னை
மண்ணினைமலையை யலைநீரினைமாலை
மாமதியை மறையோர்தங்கள்
கண்ணினைக் கண்களாரளவும்நின்று
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பண்ணினை	பாட்டுப்போலினிய னாய்	பான்மையை	ஸ்வபாவம் போலே நிரதிசய போக்ய பூதனாய்,
பண்ணில்	(அந்த)காநத்திலே		
நின்றது	ஸாரபூதமா யிருக்கிற	பாலுள்	பால்போலவும் அதி லுள்ளேயிருக்கிற
ஓர்	அதிவிலக்ஷணமான		

http://acharya.org

நெய்யினை	நெய்போலு மிருக்குமவனாய்,	மலையை	மலைபோல் அவிசால்யனாய்;
மாலுருவாய் நின்ற	அதிவிசாலமான ஸ்வரூபத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற	அலை நீரினை	அலைமோதாநின்ற ஜலம்போலே இஷ்ட விநியோகார்ஹனாய்,
விண்ணினை	பரமபதத்துக்கு நிர்வாஹகனாய்	மாலை	ஆஸ்ரிதவ்யாமுக்தனாய்
விளங்கும் சுடர்	மிகவுமுஜ்ஜ்வலமாய்	மாமதியை	பெரிய ஜ்ஞாநத்தைக் கொடுக்குமவனாய்,
சோதியை	தேஜோமயமான விக்ரஹத்தை யுடையவனாய்,	மறையோர் தங்கள் கண்ணினை	வேதாத்யயநசீலரான ப்ராஹ்மணர்க்கு நேத்ரம்போல் அர்த்தப்ரகாசகனா யிருக்குமவனை,
வேள்வியை	யாகங்களுக்கு நிர்வாஹகனாய்	கண்கள் ஆரளவும்	கண்கள் (விடாய் தீர்ந்து) நிறையுமளவும்
விளக்கின் ஒளி தன்னை	தீபத்தின் தேஜஸ்ஸு போலே ஸ்வயம்ப்ரகாசனாய்,	நின்று	ஒருபடிப்பட்டிருந்து
மண்ணினை	பூமிபோல் ஸர்வாதாரபூதனாய்,	கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேன். (கூ)	

வ்யா. — ஒன்பதாம்பாட்டு. (பண்ணினை) (க) "[illegible] யஆத்யஸ் ஸ்வாதுநாம்" என்கிறபடியே, பண்போலினியனானவனை. (பண்ணில்நின்ற தோர்பான்மையை) இன்னாரினையாரென்றன்றியே, எல்லாரையுமொக்க வருத்தக்கடவதாயிருக்கிற அந்த பண்ணின்னிசைபோலே நிரதிசயபோக்யனானவனை. (பாலுள் நெய்யினை) ஸாராம்சத்தோடு ருஜீஷாம்சத்தோடு வாசியற இரண்டிலுமுண்டான உபாதேயாம்சமானவனை. (மாலுருவாய்நின்ற விண்ணினை) "த்ரிபாத்விபூதி" என்னலாம்படியான பரப்பையுடைய நித்யவிபூதியுக்தனானவனை. (விளங்கும் சுடர்ச்சோதியை) அங்கே நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையனாய் நிற்கிறவனை. (வேள்வியை) அத்தேசத்தை ப்ராபிக்கைக்கு ஸாதநமான கர்மங்களாய் நிற்கிறவனை. (விளக்கினொளிதன்னை) ஸ்வாயத்தமான தேஜஸ்ஸை யுடையவனை.

(மண்ணினை) செய்தார் செய்தகுற்றங்களையடைய மறக்குமவனாய் குற்றம் செய்வார்க்கு தன்னைப்பற்றி நிற்கும்படி இடம்கொடுக்கு

(க)

டவனை. (மலையை) இப்படிப்பட்ட தன் ஸ்வபாவத்தை ஒருவரால் சலிப்பிக்க அரிதாம்படியிருக்கிறவனை. (அலைநீரினை) நினைத்தி-டமெங்கும் ஏற்றிப்பாய்ச்சிக்கொள்ளலாம்படி யிருக்கிறவனை. (மாலை) ஆஸ்ரிதர்பக்கல் வ்யாமோஹமே வடிவாயிருக்கிறவனை. (மாமதியை) (௧) "ததாமி புத்தியோகம் தம்" என்கிறபடியே தன்னைப்ராபிக்கைக்கீடான புத்தியோகத்தைக் கொடுக்குமவனை. (மறையோர் தங்கள் கண்ணினை) வேதத்தை எங்குமொக்க அதிகரித்திருப்பார்க்கு, தன்னையொழிய பதார்த்ததர்ஶநம் பண்ணவொண்ணாதபடி அவர்களுக்கு "த்ருஷ்டிபூதனாயுள்ளவனை. (கண்களாரளவும் நின்று) காணப்பெறுமையால் உறவினகண்களினுறுவதல் தீரும்படி நின்று கண்டநுபவிக்கப் பெற்றேன். ... ... (௯)

அந.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (பண்ணினையித்யாதி) விரோதிநிரஸநத்துக்காக ஒப்பனையை நச்சுகிறதென்; அவ்வளவன்று, நிரதிசய போக்யனாயிருக்குமவனென்று கொண்டு ஸர்வப்ரகார வைலக்ஷண்யத்தை அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"ஓர்" என்றதால் ப்லித்த வைலக்ஷண்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (இன்னாரித்யாதி). (வருத்த) என்றது-ஈடுபடுத்த என்றபடி. "பண்ணினைப்பண்ணில் நின்றதோர் பான்மையை" என்று உபக்ரமிக்கையாலே "பாலிநெய்யினை" என்று பாலில் நெய்யினையென்று விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம் பற்றி, "பண்ணினை" என்றும், "பாலி நெய்யினை" என்றுமிவற்றையுமருளிச்செய்வானென், ஸாரம்சமான பண்ணிலிசையையும் பாலில் நெய்யையுமருளிச்செய்தால் அமையாதோ என்னுமதிசங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார் (ஸாராம் சத்தோடித்யாதி). உத்கர்ஷாபகர்ஷங்கள் பரஸ்பரமுண்டாகிலும், எல்லாவற்றிலுமுண்டான போக்யதாமாத்ரம் சொல்லவேண்டுவதாகையாலே அங்ஙனருளிச் செய்தாரென்று கருத்து. பண்போலன்றிறே பாலும்நெய்யுமிருப்பது, அஸாராம்சமும் மிஶ்ரமாயிறே யிருப்பது, இவற்றோடே அபேத வ்யபதேசம் கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறாராகவுமாம்; இப்போது (வாசியற) என்றது. "வாசியற்றிருக்கிற" என்றாய், விவேசிக்கவொண்ணாதபடி ஒன்றாயிருக்கிற வென்றபடி. (இரண்டிலும்) பால்நெய் இரண்டிலு மென்றபடி. "மால்" என்று பெருமையாய், பேருருவுடைத்தாய் நின்ற நித்யமான விண்ணினை யென்றர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (த்ரிபாத்விபூதீத்யாதி). "சுடர்ச்சோதி" என்றதால் விக்ரஹத்தினுடைய தேஜோரூபத்வம் சொன்னபடியாலே, விக்ரஹத்தில் ப்ரபை(ஒளி)யைச்சொல்லிற்றாக்கியருளிச் செய்கிறார் (வ்யாயத்தேத்யாதி).

(௧) கீ-௰-௰.

"மா" என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச் செய்கிறார் (ததாபி இத்யாதி). ... ... (கூ)

மூ. — கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனென்று
காதலால் கலிகன்றியுரைசெய்த
வண்ணவொண்டமிழொன்பதோடொன்றிவை
வல்லராயுரைப்பார் மதியந்தவழ்
விண்ணில் விண்ணவராய் மகிழ்வெய்துவர்
மெய்ம்மைசொல்லில் வெண்சங்கமொன்றேந்திய
கண்ண! நின்றனக்கும் குறிப்பாகில்
கற்கலாம் கவியின் பொருள்தானே. (க०)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.
கண்ணமங்கையுள்	திருக்கண்ணமங்கையில்
கண்டுகொண்டேனென்று	காணப்பெற்றேனென்று
கலிகன்றி	ஆழ்வார்
காதலால்	ப்ரீதியுடன்
உரைசெய்த	அருளிச் செய்தாய்,
வண்ணம்	காநத்தின் ஸ்வபாவமான இசையையுடைத்தாய்,
ஒண்தமிழ்	அழகிய தமிழ்பாஷையிலேயுண்டான
ஒன்பதோடு ஒன்று	ஒன்பது பாசுரங்களோடுகூடிய ஒரு பாசுரமான [ளையும்
இவை	இப்பத்துப்பாசுரங்க
வல்லராய்	அப்யஸிக்க ஸமர்த்தராய்க்கொண்டு
உரைப்பார்	அநுஸந்திக்குமவர்கள்
மதி தவழ்	சந்த்ரன் ஸஞ்சரியாநின்ற

பதம்.	உரை.
விண்ணில்	அழகிய (போகப்ரசுரமான) ஸ்வர்க்கத்தில் போய்
விண்ணவராய்	தேவர்களாயிருந்து
மகிழ்வு எய்துவர்	ஸந்தோஷிப்பர்கள்;
மெய்ம்மை சொல்லில்	இதினுடைய உண்மையான ப(ஃ)லத்தைச்சொல்லப்புகில்
வெண்சங்கம் ஒன்று	வெண்மையாய் அத்விதீயமாயிருக்கிற ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்[தை
ஏந்திய	தரியாநின்ற
கண்ண	ஸர்வாதிகனே!
குறிப்பாகில்	திருவுள்ளமானால்
கவியின்பொருள்	இப்பாசுரங்களினர்த்தங்களை[யும்கூட
நின்றனக்கும்	ஸர்வஜ்ஞனான உனக்
கற்கலாம்	அப்யஸிக்கத் தகுந்ததாயிருக்கும். (க०)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (கண்ணமங்கையுள் கண்டு கொண்டேனென்று) ஒருதேச விசேஷத்திலேபோய் காணும் வஸ்துவை ஸம்ஸாரத்திலே திருக்கண்ணமங்கையிலே காணப்பெற்றேனென்று. (காதலால் கலிகன்றியுரைசெய்த) அபிநிவேசத்தாலே ஆழ்வாரருளிச்

http://acharya.org

செய்த. (வண்ண வொண்டமிழொன்பதோடொன்றிவை) இசையை யுடைத்தாய் அழகிதாயிருக்கிற இவைபத்தையும். (வல்லாரயுரைப் பார்) அநுஸந்திப்பார்க்கு அடைவுபடச் சொல்லுகையாலுண்டான அருமையாலே வல்லராய் என்கிறார்.

(மதியந்தவழ் விண்ணில் விண்ணவராய் மகிழ்வெய்துவர்) உபரிதநலோகங்களில் போக (பூமி) பூமிகளெல்லாம் புக்கு அங்குண்டான போக(ங்க)ங்களை புஜிப்பர்கள். (மெய்மைசொல்லில்) அர்த்ததத்வமிருந்தபடி சொல்லில். (வெண்சங்கமித்யாதி) ஐஶ்வர்யஸூசகமான ஶ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைக் கையிலேயுடைய ஸர்வாதிகனே! உனக்கும் இதிலே ஆதரமுண்டாகில் எனக்கு சிஷ்யனாய் உனக்கும் அதிகரிக்க வேண்டும்படியாயிற்று இதினுள்ளீட்டின் கனமிருக்கிறபடி. (குறிப்பாகில்) திருவுள்ளமாகில். (கற்கலாம்) ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனாய் இருமாந்திருந்தால் போகாது; என்னோடே அதிகரிக்கில் அறியலாம் ஒரு வஸிஷ்டனோடே ஸாந்தீபநியோடே தாழநின்று அதிகரிக்க கடவ அவனுக்குத் திருமங்கையாழ்வாரோடே அதிகரிக்கை தாழ்வோ?. (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (கண்ணமங்கையித்யாதி) "கண்டேன்" என்னுமித "கண்டுகொண்டேன்" என்று ஒருகால் சொன்னப்போலே ஒன்பதின்கால் சொன்னத்தால் கரைபுரண்ட காதலாய் தோற்றுகையாலே இப்படியாகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஒருதேச விஶேஷத்யாதி). (க)"ஸதாபஶ்யந்தி" என்னக்கடவ வஸ்துவை, இங்கேகண்டால் காதல்விளையக்குறையில்லை யென்றுகருத்து.(அநுஸந்திப்பார்க்கு) என்றவநந்தரம் "போக்யதாதிசயத்தாலே" என்றுகூட்டுவது

மிகுதியபோக்யதனான எம்பெருமானுடைய போக்யதாப்ரகாசத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற இத்திருமொழிக்கு க்ஷுத்ரமான ஸ்வர்க்காதி போகங்களை பலமாகச் சொல்லக்கூடுமோ வென்னும் சங்கையிலே "மெய்மைசொல்லில்த்யாதி அருளிச்செய்கிறார்" என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச் செய்கிறார் (அர்த்ததத்வமித்யாதி). (அர்த்தத்வம்) புருஷார்த்த தத்வம் லோகத்திலிந்தவாரத்தை அறியத்தக்காரில்லாமையாலே, எம்பெருமானையே முன்னிட்டு இத்திருமொழியின் பொருளின் போக்ய(தை)தை உனக்கும்கற்கும்படியிருக்குமென்கிற வழியாலே எல்லார்க்கு மித்திருமொழியைக்கற்கை பரமபுருஷார்த்தமென்று பலம் சொல்லிற்றாயிற்று என்று திருவுள்ளம். ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி ஏழாம்பத்தில் பத்தாந்திருமொழி முற்றிற்று.

(க) ஸாம-உத்தர-௧அ-உ-௩

http://acharya.org